



Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

55. sējums
2012. gada 11. decembris

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi

REZOLŪCIJAS

Eiropas Parlaments

2011.–2012. GADA SESIJA

2011. gada 7.–9. jūnijs plenārsēdes

Šīs sesijas sēžu protokoli ir publicēti OV C 240 E, 18.8.2011.

PIEŅĒMTIE TEKSTI

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

2012/C 380 E/01

Globālās satelītu navigācijas sistēmas izmantošana transporta jomā

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija rezolūcija par globālās satelītu navigācijas sistēmas transporta lietojumiem — ES īstermiņa un vidējā termiņa politika (2010/2208(INI)) 1

2012/C 380 E/02

Starptautiskie gaisa transporta nolīgumi, ko noslēdz saskaņā ar Lisabonas līgumu

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija rezolūcija par starptautiskajiem gaisa transporta nolīgumiem, ko noslēdz saskaņā ar Lisabonas līgumu (2010/2207(INI)) 5

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

2012/C 380 E/03

Septītā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrēšanas pasākumu pamatprogramma

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas Savienības Septītās pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrēšanas pasākumu pamatprogrammas termiņa vidusposma pārskatu (2011/2043(INI)) 9

2012/C 380 E/04

ES un Kanādas tirdzniecības attiecības

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ES un Kanādas tirdzniecības attiecībām 20

2012/C 380 E/05	Kreditreitingu aģentūras Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par kreditreitingu aģentūrām — nākotnes perspektīvas (2010/2302(INI))	24
2012/C 380 E/06	Ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšana Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšanu (2010/2016(INI))	31
2012/C 380 E/07	Sociālās politikas ārējā dimensija, kas veicina darba un sociālos standartus un Eiropas korporatīvo sociālo atbildību Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par sociālās politikas ārējo dimensiju, kas veicina darba un sociālos standartus un Eiropas korporatīvo sociālo atbildību (2010/2205(INI))	39
2012/C 380 E/08	Finanšu instruments sadarbībai attīstības jomā Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā: gūtā pieredze un nākotnes perspektīvas (2009/2149(INI))	51
2012/C 380 E/09	Politikas risinājumi virzībā uz Eiropas līgumtiesību izstrādi patērētājiem un uzņēmumiem Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par politikas risinājumiem virzībā uz Eiropas līgumtiesību izstrādi patērētājiem un uzņēmumiem (2011/2013(INI))	59
2012/C 380 E/10	Eiropas sadarbība profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju „Eiropa 2020” Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas sadarbību profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju „Eiropa 2020” (2010/2234(INI))	67
2012/C 380 E/11	IKP un ne tikai — progresa novērtējums mainīgā pasaulē Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par IKP un ne tikai — progresa novērtējums mainīgā pasaulē (2010/2088(INI))	81
2012/C 380 E/12	Eiropas satelītu navigācijas programmas Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas satelītu navigācijas programmu termiņa vidusposma pārskatīšanu — īstenošanas novērtējums, nākotnes uzdevumi un finansēšanas perspektīvas (2009/2226(INI))	84
2012/C 380 E/13	Ieguldīšana nākotnē - jauna daudzgadu finanšu shēma (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un integrējošai Eiropai Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai (2010/2211(INI))	89
Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs		
2012/C 380 E/14	Sudāna un Dienvidsudāna Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Sudānu un Dienvidsudānu — stāvoklis pēc 2011. gada referenduma	120
2012/C 380 E/15	ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanākumi	123



Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

Globālās satelītu navigācijas sistēmas izmantošana transporta jomā

P7_TA(2011)0250

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija rezolūcija par globālās satelītu navigācijas sistēmas transporta lietojumiem — ES īstermiņa un vidējā termiņa politika (2010/2208(INI))

(2012/C 380 E/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 14. jūnija paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par rīcības plānu globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) lietojumiem (COM(2010)0308),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 1. oktobra secinājumus par šo rīcības plānu (14146/2010),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 6. oktobra paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu „Inovācijas savienība” (COM(2010)0546),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, kurā sniegts Eiropas satelītu radionavigācijas programmu starpposma pārskats (COM(2011)0005) un kurā norādīts, ka satelītu radionavigācijas infrastruktūras izveides pabeigšanai ir vajadzīgs ievērojams finansējums,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 683/2008 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (EGNOS un Galileo) turpmāku īstenošanu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Padomes 2004. gada 12. jūlija Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. decembra Zaļo grāmatu par satelītu navigācijas lietojumiem (COM(2006)0769),

⁽¹⁾ OV L 196, 24.7.2008., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 246, 20.7.2004., 1. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Regulu (ES) Nr. 912/2010, ar ko izveido Eiropas Globālās satelītu navigācijas sistēmas (GNSS) aģentūru, atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1321/2004 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu vadības struktūru izveidi un groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 683/2008 ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2004. gada 29. janvāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par *Galileo* programmas īstenošanas gaitu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A7-0084/2011),
- A. tā kā GNSS lietojumi šobrīd ir svarīgs un neaizvietoājams darbības elements ikvienā transporta nozarē, un tā kā to veiksmīga un efektīva izmantošana padara transportu drošāku, videi nekaitīgāku un ekonomiskāku;
- B. tā kā ar transportu saistīti lietojumi veido 20 % no visiem GNSS lietojumiem apjoma ziņā un 44 % — vērtības ziņā, un tā kā drošības operācijas — galvenokārt saistībā ar transportu — veido vēl 5 % no kopējā lietojumu apjoma;
- C. tā kā Eiropas Savienība GNSS darbībai nepieciešamās pamata infrastruktūras jomā nevar uz nenoteiktu laiku palikt atkarīga no sistēmām, ko citas valstis sākotnēji izstrādāja pavisam citiem nolūkiem;
- D. tā kā EGNOS ir pašpietiekama GPS papildinoša sistēma, kam nepieciešami GPS signāli, lai veiktu aprēķinu un korekcijas darbības; tā kā līdz *Galileo* izvēršanai GNSS būs daļēji atkarīga no citām sistēmām;
- E. tā kā Eiropas EGNOS sistēma ir izstrādāta, lai apmierinātu būtiskas un daudzveidīgas prasības, ko izvirza vai nākotnē var izvirzīt Eiropas un pasaules rūpniecība, piemēram, attiecībā uz transporta drošību un izsekojamību, tādējādi sekmējot to mērķu izpildi, kuri saistīti ar jauno un aktīvāko Eiropas rūpniecības politiku; tā kā tā ir arī savietojama gan ar GPS, gan daudz precīzāko *Galileo* sistēmu un papildina tās;
- F. tā kā ar transportu saistīti komerciāli izmantojami GNSS un *Galileo* lietojumi ir augošs pasaules mēroga tirgus, kurā būtu pēc iespējas jānostiprinās, lai Eiropas rūpniecība varētu gūt ekonomisku labumu un tiktu radītas darba vietas kvalificētam darbaspēkam,
- G. tā kā GNSS būs svarīga loma, atbalstot un veicinot intelektisko transporta sistēmu (ITS) izmantošanu;
- H. tā kā GNSS lietojumu un pakalpojumu attīstība ir būtiska, lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek izmantoti ieguldījumi *Galileo* infrastruktūrā un ka *Galileo* sistēma tiek izstrādāta pilnā apjomā;
- I. tā kā ieguldījumi šajā nozarē ietekmē visus ES politikas virzienus un tā kā tās paplašināšanai un īstenošanai būs tieša ietekme uz stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu un uz GNSS lietojumu un pakalpojumu iespēju attīstību Eiropas tirgū, lai radītu darba vietas un palielinātu Eiropas konkurētspēju;

⁽¹⁾ OV L 276, 20.10.2010., 11. lpp.

⁽²⁾ OV C 96 E, 21.4.2004., 128. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- J. tā kā GNSS un *Galileo* projekti sniedz ievērojamu pievienoto vērtību Eiropas rūpniecības politikai un tā kā ir būtiski nodrošināt to sekmīgu īstenošanu,
1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu par rīcības plānu globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) lietojumiem un tajā rosinātās normatīvās, regulatīvās un horizontālās darbības;
 2. piekrīt Komisijas viedoklim, ka šā brīža labākā izvēle ir mērķtiecīgs rīcības plāns, lai dotu turpmāku stimulu *EGNOS* un *Galileo* izstrādei un piemērošanai, jo īpaši transporta jomā; uzsver, ka satelītu navigācijas sistēmām būtu jānodrošina savietojamība starp dažādām (tajā skaitā tradicionālām) sistēmām, un turklāt jānodrošina gan pasažieru, gan kravu transporta pakalpojumu vairākveida izmantošana;
 3. atzīmē, ka uz transportu attiecas deviņi no rīcības plānā minētiem 15 konkrētiem priekšlikumiem dažādās nozarēs, un arī lielākā daļa citu priekšlikumu ir nepieciešami, lai atbalstītu attiecīgos transporta lietojumus;
 4. aicina Komisiju nodrošināt, ka kompetentās iestādes ātri sertificē *EGNOS* civilās aviācijas vajadzībām;
 5. piekrīt tam, ka pasākumi, lai veicinātu *EGNOS* un *Galileo* izmantošanu civilajā aviācijā ir stratēģiska prasība *SESAR* (Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības pētniecības) īstenošanai, jo īpaši attiecībā uz tā izmantošanu saistībā ar lidaparātu nolaišanās procedūrām un mazajās lidostās;
 6. pauž nožēlu, ka *EGNOS* vēl nenodrošina visas Eiropas Savienības pārklājumu, un aicina kā prioritāru uzdevumu noteikt *EGNOS* sistēmas pārklājuma paplašināšanu, nodrošinot arī dienvidu, austrumu un dienvidaustrumu Eiropas iekļaušanu, lai visā Eiropā to varētu izmantot ikvienā transporta nozarē, un uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt pārklājuma paplašināšanu, aptverot gan *MEDA*, gan Tuvo Austrumu un Āfrikas valstis;
 7. uzsver GNSS nozīmi ITS attīstībā; norāda, ka ar ITS var nodrošināt efektīvākus, videi nekaitīgākus un drošākus transporta risinājumus, un ka vairāku ITS pakalpojumu pienācīgai īstenošanai ir vajadzīga pilnā apjomā strādājoša GNSS;
 8. atbalsta viedokli, ka *EGNOS* un *Galileo* var sniegt nozīmīgu ieguldījumu ceļu satiksmes pārvaldībā un ka šajā jomā ir nepieciešama izpratnes veidošanas kampaņa, lai palielinātu to iespēju izmantošanu, ko šī sistēma sniedz saistībā ar nodevu iekasēšanu, „eCall”, drošu stāvvietu tiešsaistes rezervēšanu kravas automobiļiem un reālā laika uzskaiti, tādējādi veicinot drošāku un videi draudzīgāku autotransportu;
 9. tāpēc aicina Komisiju iesniegt nepieciešamos tiesību aktu priekšlikumus, lai varētu izmantot to pievienoto vērtību, ko GNSS sniedz saistībā ar visu transporta veidu, bet jo īpaši ceļu satiksmes drošību, un palīdzētu uzlabot kravu pārvadājumu efektivitāti;
 10. mudina Komisiju pastiprināt rūpniecisko sadarbību ar trešām valstīm, lai veicinātu *EGNOS* un *Galileo* lietojumu un pakalpojumu attīstību un savietojamību;
 11. piekrīt, ka Komisijai būtu rūpīgi jāizvērtē nepieciešamība grozīt spēkā esošos tiesību aktus par digitālajiem tahogrāfiem, lai nodrošinātu, ka lietderīgi tiek izmantotas GNSS piedāvātās iespējas attiecībā uz pozicionēšanu un ātruma informāciju;

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

12. piekrīt, ka GNSS var dot lielu ieguldījumu, lai uzlabotu kuģošanas drošību un efektivitāti, un ka Komisijai būtu jāveic pasākumi, lai palielinātu informētību un uzlabotu zināšanas par GNSS iespējamiem lietojumiem jūras un iekšzemes ūdensceļu nozarē, kā arī jānodrošina uz EGNOS balstītu lietojumu atzišana IMO un ICAO līmenī;

13. atbalsta Komisijas nodomu uzsākt kampaņu, lai veicinātu dažādu ieinteresēto personu izpratni, tādējādi sniedzot Eiropas rūpniecībai pārliecību ieguldīt komerciālajās iespējās, ko sniedz ES satelītnavigācijas projekti;

14. aicina Komisiju efektīvi īstenot rīcības plānā minētos pasākumus dziļas izpratnes veidošanai, lai Eiropā nodrošinātu EGNOS plašu izmantošanu visās piemērošanas jomās un tādējādi nodrošinātu kompleksu pieeju;

15. saistībā ar budžeta procedūru un turpmāko daudzgadu finanšu shēmu (DFS) prasa, lai Komisija ierosinātu pasākumus, ar kuriem nodrošināt atbilstīgu finansējuma līmeni pētniecībai un attīstībai saistībā ar GNSS, kā arī šīs sistēmas īstenošanai; uzsver, ka ES finansējums transporta nozarei jau tā ir diezgan neliels, un ka papildu finansējuma piešķiršanai GNSS nevajadzētu izraisīt finansējuma samazināšanu citām prioritātēm kopējās transporta politikas jomā; saistībā gan ar šo, gan citiem līdzīgiem projektiem, piemēram, TEN-T, atkārtoti pieprasa Komisijai iesniegt daudzgadu finansēšanas priekšlikumu, kas pārsniegtu DFS periodu, lai tādējādi nodrošinātu stabilu un uzticamu finanšu shēmu vērienīgiem Eiropas projektiem, kuru apjoms pārsniedz ierastās robežas;

16. aicina Komisiju apsvērt, vai ieņēmumus no *Galileo* komercdarbības nevajadzētu ieskaitīt ES budžetā;

17. aicina Komisiju informēt Parlamentu par to, kā pēc *Galileo* darbības uzsākšanas tiks finansētas ikgadējās uzturēšanas izmaksas EUR 800 miljonu apjomā;

18. aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropas Investīciju banku un Eiropas Investīciju fondu iesniegt visaptverošu finansēšanas stratēģiju, kas, papildus pienācīgiem ES un dalībvalstu ieguldījumiem, varētu paredzēt, *inter alia*, saskaņotus nodokļu atvieglojumus, vienkāršotas procedūras attiecībā uz pieteikumiem dotāciju saņemšanai, kā arī kārtību, ar kuru varētu novirzīt riska kapitālu uz MVU un atvieglot EGNOS un *Galileo* lietojumu attīstīšanu un pārdošanu;

19. aicina Komisiju nodrošināt, lai EUR 100 miljoni, kurus varētu neiztērēt maksājumu apropriācijās pētniecībai saskaņā ar Septīto pamatprogrammu, ir pieejami GNSS lietojumu izstrādei;

20. mudina Komisiju izpētīt, kā vienkāršotas procedūras varētu nodrošināt šā finansējuma efektīvāku un pārredzamāku izmaksu, lai atbalstītu pētniecību tāda visiem iedzīvotājiem paredzēta transporta jomā, kurā izmantojami GNSS lietojumi, turklāt īpaši ņemot vērā invalīdu vajadzības un galveno uzmanību pievēršot MVU;

21. aicina Komisiju palīdzēt MVU vieglāk piekļūt Eiropas finansējumam, ko piešķir ar mērķi veicināt ar GNSS lietojumiem saistītus jauninājumus, jo īpaši saskaņā ar Septīto un Astoto pamatprogrammu;

22. mudina Komisiju pārbaudīt, kādas datu aizsardzības problēmas var rasties saistībā ar EGNOS lietojumu un pakalpojumu izmantošanu, un darīt visu iespējamo to novēršanai;

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

23. norāda uz vajadzību veikt ieguldījumus tādu lietojumu un pakalpojumu izpētē, kas tieši saistīti ar GNSS, turklāt sevišķu uzmanību pievēršot invalīdu īpašajām vajadzībām, jo šādiem ieguldījumiem ir izšķiroša nozīme, pienācīgi attīstot un izmantojot GNSS pakalpojumus;
24. aicina Komisiju sekmēt iniciatīvas, kuru mērķis ir attīstīt nozaru pakalpojumu centrus, jo īpaši jūrmniecības nozarē;
25. pauž nožēlu, ka pārāk maz līdzekļu tiek piešķirti pētniecībai un jauninājumiem saistībā ar lietojumiem, kas balstīti uz EGNOS vai Galileo, jo tas Eiropas Savienībā būtiski aizkavē tehnoloģisko progresu un rūpniecības jaudu izaugsmi, kā arī videi nekaitīgu īstenošanu, un tāpēc mudina Komisiju ieviest tādu kārtību, kas mazajiem un vidējiem uzņēmumiem ļautu vieglāk piekļūt finansējumam;
26. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Starptautiskie gaisa transporta nolīgumi, ko noslēdz saskaņā ar Lisabonas līgumu

P7_TA(2011)0251

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija rezolūcija par starptautiskajiem gaisa transporta nolīgumiem, ko noslēdz saskaņā ar Lisabonas līgumu (2010/2207(INI))

(2012/C 380 E/02)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 20. oktobra lēmumu attiecībā uz pamatnolīguma par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām pārskatīšanu ⁽¹⁾ (turpmāk — pamatnolīgums),
- ņemot vērā 2010. gada 17. jūnija rezolūciju par ES un ASV gaisa satiksmes nolīgumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 5. maija rezolūciju par sarunu uzsākšanu saistībā ar Pasažieru datu reģistra (PDR) nolīgumiem ar Amerikas Savienotajām Valstīm, Austrāliju un Kanādu ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 25. aprīļa rezolūciju par Eiropas Kopējās gaisa telpas izveidi ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 14. marta rezolūciju par Eiropas Kopienas un tās dalībvalstu, no vienas puses, un Amerikas Savienoto Valstu, no otras puses, gaisa satiksmes nolīguma noslēgšanu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 17. janvāra rezolūciju par Kopienas aviācijas ārējās politikas programmas attīstīšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Attīstīt Kopienas aviācijas ārējās politikas programmu” (COM(2005)0079),
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 218. pantu,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ziņojumu (A7-0079/2011),

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0366.

⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0239.

⁽³⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 70. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 74 E, 20.3.2008., 506. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 143. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 287 E, 24.11.2006., 84. lpp.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- A. tā kā pirms Lisabonas līguma stāšanās spēkā par starptautisku gaisa transporta nolīgumu noslēgšanu ar Parlamentu tika veikta tikai apspriešanās;
- B. tā kā attiecībā uz nolīgumiem jomās, uz kurām attiecas parastā likumdošanas procedūra, tagad ir nepieciešama Parlamenta piekrišana;
- C. tā kā, Komisijai veicot sarunas par nolīgumiem starp Savienību un trešām valstīm vai starptautiskām organizācijām, Parlamentu nekavējoties un pilnībā informē par visiem procedūras posmiem ⁽¹⁾;
- D. tā kā pamatnolīgumam vajadzētu nodrošināt, ka iestāžu pilnvaras un prerogatīvas tiek īstenotas pēc iespējas efektīvāk un pārredzamāk;
- E. tā kā Komisija pamatnolīgumā apņēmusies respektēt vienlīdzīgas attieksmes principu pret Parlamentu un Padomi likumdošanas un budžeta jautājumos, jo īpaši attiecībā uz iespēju piedalīties sanāksmēs un dokumentu, kā arī citas informācijas nosūtīšanu,

Ievads

1. uzskata, ka vispusīgi gaisa transporta nolīgumi ar kaimiņvalstīm vai nozīmīgiem globāliem partneriem var sniegt ievērojamu labumu pasažieriem, kravas pārvadājumu operatoriem un aviosabiedrībām, nodrošinot piekļuvi tirgum un regulatīvu konvergenci un tādējādi veicinot godīgu konkurenci, tostarp attiecībā uz valsts subsidijām un sociālajiem un vides standartiem;
2. atzīst, ka horizontāli nolīgumi, ar kuriem pašreizējos divpusējos nolīgumus pielāgo Kopienas tiesībām, ir nepieciešami, lai panāktu juridisku skaidrību un citus ieguvumus attiecībā uz vienkāršošanu un nodrošinātu, ka visas Savienības aviosabiedrības varēs izmantot vienādas tiesības;
3. norāda, ka lidojumu drošuma standarti ir ārkārtīgi nozīmīgi pasažieriem, apkalpēm un gaisa transporta nozarei kopumā, un tāpēc atbalsta lidojumu drošuma nolīgumu noslēgšanu ar valstīm, kurās ir ievērojama lidaparātu ražošanas rūpniecība, ņemot vērā izmaksu ietaupījumu un konsekventi augstus standartus, ko var panākt, minimizējot novērtējumu, testu un pārbaužu dublēšanos;
4. pauž nožēlu par to, ka Padome vēl nav piešķirusi Komisijai pilnvaras sarunām par vispusīgu gaisa transporta nolīgumu ar tādiem svarīgiem tirdzniecības partneriem kā Ķīnas Tautas Republika un Indija; uzskata, ka šī nepilnība arvien vairāk kaitē Savienības interesēm, it īpaši ņemot vērā šo valstu ekonomikas straujo izaugsmi;
5. norāda, ka Komisijas jaunākajā to valstu sarakstā, ar kurām notiek sarunas par starptautisku gaisa transporta nolīgumu noslēgšanu, nav iekļautas tādas svarīgas valstis kā Japāna un Krievijas Federācija;
6. pauž bažas par neatrisināto jautājumu saistībā ar lidojumiem pāri Sibīrijai; aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, tostarp risināt šo jautājumu kontekstā ar sarunām par Krievijas pievienošanos PTO, lai izvairītos no konkurences izkropļojumiem starp ES aviosabiedrībām;

Nolīguma novērtēšanas kritēriji

7. uzsver, ka katrās sarunās ir jāizvērtē, kādu labumu dotu nolīguma drīzāka noslēgšana salīdzinājumā ar ilgāku sarunu veikšanu, cenšoties panākt vērienīgāku rezultātu;

⁽¹⁾ Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 10. punkts.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

8. norāda, ka piekrišanas saņemšanai iesniegto vispusīgo nolīgumu novērtēšanā Parlaments centīsies izmantot konsekventu standartu kopumu; it īpaši norāda, ka šā novērtējuma gaitā Parlaments vairāk uzmanības pievērš šādu faktoru īstenošanas pakāpei — tirgus pieejamības un ieguldījumu iespēju ierobežojumu mazināšana līdzsvarotā veidā, stimuli sociālo un vides standartu uzturēšanai un uzlabošanai, pienācīgi aizsargpasākumi datu aizsardzībai un privātumam, drošuma un drošības standartu savstarpējas atzišanas iekļaušana un pasažieru tiesību nodrošināšana augstā līmenī;

9. uzskata, ka ir steidzami nepieciešami pasaules mēroga datu aizsardzības un privātuma standarti un ka Parlamenta 2010. gada 5. maija rezolūcijā norādītie kritēriji sniedz pienācīgu paraugu šādam nolīgumam; norāda, ka Savienībai būtu jāuzņemas vadošā loma šādu pasaules mēroga standartu izstrādāšanā;

10. pievērš uzmanību tam, ka arvien nozīmīgāka kļūst aviācijas nozares loma globālās sasilšanas veicināšanā, un uzskata, ka nolīgumos būtu jāiekļauj apņemšanās Starptautiskās Civilās aviācijas organizācijas ietvaros kopīgi strādāt pie tā, lai mazinātu lidaparātu emisiju, kā arī mērķis uzlabot tehnisko sadarbību tādās nozarēs kā klimata zinātne (CO₂ un citas ar klimatu saistītas emisijas atmosfērā), pētniecība un tehnoloģiju izstrāde un degvielas izmantošanas efektivitāte;

11. uzsver, ka dažādi aviācijas regulējuma aspekti, tai skaitā trokšņa un nakts reisu ierobežojumi, ir jānosaka vietējā līmenī, pilnībā ievērojot godīgas konkurences un subsidiaritātes principus; aicina Komisiju šos jautājumus koordinēt Eiropas līmenī, ņemot vērā dalībvalstu tiesību aktus, kā arī „līdzsvarotas pieejas” principu, kā to formulējusi Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija;

12. aicina Komisiju izmantot gaisa transporta nolīgumus, lai veicinātu atbilstību attiecīgajiem starptautiskajiem tiesību aktiem sociālo tiesību jomā, jo īpaši Starptautiskās Darba organizācijas pamatkonvencijās ietvertajiem darba standartiem (SDO 1930.–1999. g.), ESAO pamatnostādņēm daudznacionālajiem uzņēmumiem (1976. g., pārskatītas 2000. g.) un 1980. gada Romas Konvencijai par līgumsaistībām piemērojamo likumu;

13. norāda, ka drošuma nolīgumu gadījumā kritērijos ietver sertifikācijas un procedūru pilnīgu savstarpēju atzišanu, apmaiņu ar datiem par drošumu, kopīgas inspekcijas, paplašinātu regulatīvo sadarbību un tehniska līmeņa apspriedes, lai atrisinātu problēmas jau pirms strīdu izšķiršanas mehānisma izmantošanas;

Procedūra

14. uzsver, ka, lai varētu pieņemt lēmumu par to, vai sniegt piekrišanu sarunu noslēgumā, Parlamentam ir jāseko līdzi sarunu procesam jau kopš sākuma; uzskata, ka arī citu iestāžu interesēs ir agrīnā posmā identificēt un atrisināt pietiekami nozīmīgas problēmas, kuru dēļ Parlaments varētu nesniegt piekrišanu;

15. atgādina, ka jau 2005. gada pamatnolīgumā Komisijai bija paredzēts pienākums sniegt Parlamentam laicīgu un skaidru informāciju par starptautisku sarunu sagatavošanu, īstenošanu un pabeigšanu; norāda, ka 2010. gada oktobrī pārskatītajā pamatnolīgumā īpaši tiek norādīts uz to, ka Parlamentam jau no paša sākuma regulāri un vajadzības gadījumā ievērojot nepieciešamo konfidencialitāti jāsaņem pilnīga informācija par procedūras gaitu visos sarunu posmos;

16. sagaida, ka Komisija sniegs Parlamenta atbildīgajai komitejai informāciju par nodomu ierosināt sarunas par starptautisku gaisa transporta nolīgumu noslēgšanu vai grozīšanu, sarunu direktīvu projektus, apspriežamo tekstu projektus un parafēšanai sagatavoto dokumentu, kā arī citus attiecīgus dokumentus un informāciju; sagaida, ka Parlamenta loma attiecībā uz starptautisku gaisa transporta nolīgumu visiem turpmākajiem grozījumiem būs skaidri noteikta attiecīgajā nolīgumā;

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

17. norāda, ka iepriekšminētā informācija saskaņā ar pamat nolīguma 24. pantu Parlamentam jāsaņem tādā veidā, lai tas vajadzības gadījumā varētu darīt zināmu savu nostāju; kategoriski prasa Komisijai sagatavot Parlamentam ziņojumu par to, kādā veidā Parlamenta nostājas ir ņemtas vērā;

18. atzīst, ka, ja Parlaments saņem sensitīvu informāciju par notiekošajām sarunām, tam ir pienākums nodrošināt konfidencialitāti;

19. norāda, ka saskaņā ar Reglamentu Parlaments, „pamatojoties uz atbildīgās komitejas ziņojumu un izskatījis visus atbilstošos priekšlikumus, (...) var ieteikumus pieņemt un prasīt, lai tos ņem vērā pirms izskatāmā starptautiskā nolīguma slēgšanas” (90. panta 4. punkts);

20. atzīst, ka gaisa transporta nolīgumos būtiska loma bieži ir apvienotajai komitejai, jo īpaši attiecībā uz tiesiskā regulējuma konvergenci; atzīst, ka daudzos gadījumos tā ir elastīgāka un efektīvāka lēmumu pieņemšanas metode nekā centieni iekļaut šādus punktus pašā nolīgumā; tomēr uzsver, ka ir svarīgi, lai Parlaments saņemtu pilnīgu un laicīgu informāciju par dažādu apvienoto komiteju darbu;

21. prasa Komisijai informācijas plūsmas uzturēšanas nolūkā regulāri un ne retāk kā reizi trijos gados iesniegt Parlamentam ziņojumus, tajos ietverot spēkā esošo nolīgumu priekšrocību un trūkumu analīzi; norāda, ka tas ļautu Parlamentam efektīvāk novērtēt turpmākos nolīgumus;

*

* *

22. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Septītā pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrēšanas pasākumu pamatprogramma

P7_TA(2011)0256

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas Savienības Septītās pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrēšanas pasākumu pamatprogrammas termiņa vidusposma pārskatu (2011/2043(INI))

(2012/C 380 E/03)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES) un Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD), jo īpaši pantus attiecībā uz pētniecību,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Lēmumu Nr. 1982/2006/EK par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā īpaši iepriekš minētā Lēmuma 7. pantu par Septītās pētniecības pamatprogrammas uzraudzību, novērtējumu un pārskatīšanu,
- ņemot vērā LESD 182. panta 2. punktu par pamatprogrammas pielāgošanu, mainoties apstākļiem,
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 9. februāra paziņojumu „Komisijas paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par atbildi uz Ekspertu grupas ziņojumu par 7. pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pamatprogrammas starpposma novērtējumu un Ekspertu grupas ziņojumu par riska dalīšanas finanšu mehānisma starpposma novērtējumu” (COM(2011)0052),
- ņemot vērā ES Padomes 3074. sanāksmes 2011. gada 9. martā par konkurētspēju (iekšējais tirgus, rūpniecība, pētniecība un kosmos) izdarītos secinājumus attiecībā uz Eiropas Savienības Septītās pētniecības pasākumu pamatprogrammas termiņa vidusposma pārskatu, tostarp par riska dalīšanas finanšu mehānismu,
- ņemot vērā ekspertu grupas 2010. gada 12. novembra galīgo ziņojumu „Septītās pamatprogrammas termiņa vidusposma pārskatīšana”,
- ņemot vērā 2010. gada 11. novembra rezolūciju par pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā ekspertu grupas 2009. gada februāra ziņojumu „Pētniecības un tehnoloģiju izstrādes sesto pamatprogrammu (2002.–2006. gads) novērtējums”,
- ņemot vērā ekspertu komitejas 2009. gada 23. jūlija ziņojumu „Ceļā uz pasaules līmeņa progresīvo pētījumu organizāciju — pārskats par Eiropas Pētniecības padomes struktūrām un mehānismiem”,
- ņemot vērā neatkarīgu ekspertu grupas 2010. gada 31. jūlija ziņojumu „Riska dalīšanas finanšu mehānisma (RDFM) termiņa vidusposma novērtējums”,

⁽¹⁾ OV L 412. 30.12.2006., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0401.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā ekspertu komitejas 2010. gada 20. decembra ziņojumu „Tāda kopuzņēmuma pirmais starpposma novērtējums, kas izveidots novatorisku zaļu jomā uzsāktās iniciatīvas īstenošanai”,
- ņemot vērā ekspertu komitejas 2010. gada 30. jūlija ziņojumu „Kopīgo tehnoloģiju iniciatīvu ARTEMIS un ENIAC pirmais starpposma novērtējums”,
- ņemot vērā neatkarīgu ekspertu komitejas 2010. gada decembra ziņojumu „Interaktīvas automatizētas dzīves vides kopīgās programmas starpposma novērtējums”,
- ņemot vērā Reģionu komitejas 2011. gada 27. un 28. janvāra plenārsesijā pieņemto atzinumu par pētniecības pamatprogrammu īstenošanu un vienkāršošanu,
- ņemot vērā tā 2010. gada 20. maija rezolūciju par pētniecībai un inovācijai paredzēto fondu sinerģiju īstenošanu Regulā (EK) Nr. 1080/2006 par Eiropas Reģionālās attīstības fondu un Septītajā pamatprogrammā pētniecībai un attīstībai pilsētās un reģionos, kā arī dalībvalstīs un Savienībā⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas 2007. gada 22. novembra īpašo ziņojumu Nr. 9/2007 „ES pētniecības un tehnoloģiju attīstības (PTA) pamatprogrammu vērtējums — vai Komisijas pieeju iespējams uzlabot”,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 8/2009 „Vai tika sasniegti Kopienas pētniecības politikas izcilības tīklu un integrēto projektu mērķi”,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas īpašo ziņojumu Nr. 2/2010 „Saskaņā ar Sesto pētniecības pamatprogrammu īstenoto projektēšanas pētījumu un jaunu infrastruktūru izveides atbalsta shēmu efektivitāte”,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2010. gada 15. septembra atzinumu par Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Pētniecības pamatprogrammu īstenošanas vienkāršošana”,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Budžeta komitejas atzinumu (A7-0160/2011),
- A. tā kā Eiropas Kopienas Septītā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu jomā ir pasaulē lielākais pētniecības atbalsta instruments un ir uzskatāma par Eiropas Savienības galveno pētniecības politikas īstenošanas līdzekli;
- B. tā kā ir jāņem vērā process, ko ir izraisījis Septītās pamatprogrammas termiņa vidusposma pārskats, ņemot vērā kopš šīs programmas apspriešanas un pieņemšanas 2006. gadā notikušās izmaiņas (jaunas iestādes, jaunas politiskas struktūras, ekonomiskā krīze) un arī līdz pamatprogrammas beigām atlikušajā termiņā pieejamā finansējuma apjomu;
- C. tā kā ar Lisabonas līgumu tiek uzsākta Eiropas Pētniecības telpas kā Eiropas politikas īpaša īstenošanas līdzekļa izveide;
- D. tā kā stratēģija „Eiropa 2020” nosaka, ka pētījumi un inovācija ir inteligentas, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes galvenais elements;
- E. tā kā pētniecība ir process, kurā ekonomiskā vara tiek pārvērsta zināšanās, savukārt jauninājumi ir apgriezts process — zināšanas tiek pārvērstas ekonomiskā varā;

⁽¹⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 104. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- F. tā kā ES un tās dalībvalstīm ir jāatrod līdzekļi, lai rastu kopīgu risinājumu lielām sociālām, ekonomiskām, vides, demogrāfiskajām un ētiskajām problēmām, ar kurām saskaras Eiropas nācijas, piemēram, demogrāfisko novecošanos, veselības problēmu, apgādi ar pārtiku, ilgtspējīgu attīstību, nozīmīgām vides problēmām u. c., un tā kā ar iegūtajiem risinājumiem indivīdi ir jāstimulē par savu rīcību uzņemties lielāku atbildību;
- G. tā kā ieguldījumi pētniecības, izstrādes un jauninājumu jomā ir labākais veids, kā ilgtermiņā pārvarēt pašlaik valdošo ekonomisko un finanšu krīzi un kā ES varētu kļūt par sabiedrību, kurai ir pasaules līmenī konkurētspējīgas prasmes;
- H. tā kā Eiropa sacenšas ar tādām ekonomikas lielvarām kā Ķīna, Indija, Brazīlija, Austrālija, Amerikas Savienotās Valstis un Krievija un tā kā mūsu spēja apvienot un saskaņot Eiropas Savienības un dalībvalstu pūliņus, īpaši pētniecības jomā, lielā mērā nosaka mūsu ekonomisko konkurētspēju un līdz ar to iespēju apmaksāt mūsu plānotās sociālās vajadzības un izpildīt pašu saistības Eiropas iedzīvotāju labklājības un vides aizsardzības jomā;
- I. tā kā pētniecības un izstrādes izdevumi Eiropā salīdzinājumā ar citām pasaules lielvarām ir nelieli, jo cita starpā nepietiekams ir privāto ieguldījumu apjoms un nav radīti jauninājumus veicinoši pamatnosacījumi; tā kā līdz ar to nav pilnībā apliecināta Septītās pamatprogrammas pievilcība no rūpniecības nozares viedokļa un pētniecības lietderība ekonomikā; tā kā papildus vajadzīgajām summām ir arī acīmredzama nepieciešamība uzlabot koordināciju un līdzfinansējumu Savienības, dalībvalstu un reģionu starpā, pilnībā ievērojot dalībvalstu īpatnības un ētiskos risinājumus;
- J. tā kā sadarbība Eiropas līmenī attiecas uz salīdzinoši mazu publiskā sektora ieguldījumu daļu pētniecībā, izstrādē un jauninājumos;
- K. tā kā labākas attiecības starp akadēmisko, pētniecības un rūpniecības sfēru ir svarīgas, lai pētījumu rezultātus labāk pārvērstu par precēm un pakalpojumiem, tādējādi radot ekonomisku izaugsmi un izdevīgumu visai sabiedrībai kopumā;
- L. tā kā Septītā pamatprogramma būtu jāveido pēc tiem pašiem vispārīgajiem principiem, pēc kuriem tiek veidota Eiropas Pētniecības telpa (EPT);
- M. tā kā no programmā noteiktajiem 54,6 miljardiem euro 25,8 miljardi bija jāparedz pirmajiem četriem gadiem (no 2007. gada līdz 2010. gadam), proti, vidēji 6,5 miljardi gadā, un tā kā atlikušajos trīs gados (no 2011. līdz 2013. gadam) ir jāparedz pārējie 28,8 miljardi, kas ir vidēji 9,6 miljardi gadā;
- N. tā kā laikposms no 2011. līdz 2013. gadam ir nestabils periods, kurā īpaša uzmanība ir jāpievērš konkurētspējas un sociālās kohēzijas faktoriem un līdz ar to arī pētniecībai un inovācijai, kas ir ļoti svarīgi faktori;
- O. tā kā administratīvās pārvaldības sarežģītība, ievērojamā birokrātija, administratīvās procedūras, nepārredzamība, neefektivitāte un neattaisnota kavēšanās joprojām ir lielākie Septītās pamatprogrammas īstenošanas trūkumi, kas nopietni mazina zinātnieku, rūpniecības nozaru pārstāvju un MVU interesi piedalīties šajā programmā, un tā kā tāpēc vienai no galvenajām prioritātēm vajadzētu būt kvantitatīvam solim vienkāršošanas jomā;
- P. tā kā mērķis attiecībā uz Septīto pamatprogrammu — panākt zinātnieču dalību 40 % apmērā — ir augsts un pareizs, tā kā pašlaik zinātnieču līdzdalības līmenis ir neapmierinoši zems — 25,5 %, 1. atzinīgi vērtē to, cik kvalitatīvi izstrādāti ir ekspertu ziņojumi par Septītās pamatprogrammas un riska dalīšanas finanšu mehānisma termiņa vidusposma pārskatu, —tajos, neraugoties uz ekspertu grupām dotā uzdevuma vispārīgo raksturu, ir apskatīta pasākumu efektivitāte, īstenošana un iegūtie rezultāti, tomēr norāda, ka novērtējumā netika novērtēta dalībvalstu un Savienības pasākumu kopaina;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

2. pauž neizpratni par Komisijas kavēšanos, publicējot savu paziņojumu 2011. gada 9. februārī, kaut arī tās pienākums bija to izdarīt vēlākais 2010. gadā, un izsaka nožēlu par Komisijas paziņojuma nepietiekamību, aplūkojot aktuālos jautājumus, īpaši pašreizējās ekonomiskās krīzes situāciju, summas, kas vēl Septītajā pamatprogrammā ir jāpiešķir u. c.;

3. aicina Komisiju īpašu vērību pievērst ekspertu grupas izteiktajiem desmit ieteikumiem;

4. uzsver starpposma novērtējuma secinājumu relatīvo raksturu, ņemot vērā to, ka Septītās pamatprogrammas finanšu līdzekļu lielākā daļa vēl nav piešķirta, ka uzsāktie projekti joprojām tiek īstenoti un ka citi, kurus finansē no Septītās pamatprogrammas, tiks īstenoti pēc tās noslēgšanās;

Septītās pamatprogrammas rezultāti

5. uzskata — neskatoties uz to, ka Eiropa joprojām atpaliek no ASV un zaudē pārkumu, kāds tai bija salīdzinājumā ar jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, parasti pēc Septītajā pamatprogrammā sasniegtiem rezultātiem var spriest par Eiropas pievienoto vērtību attiecībā uz pētniecību un izstrādi Eiropā; tomēr aicina Komisiju vēl vairāk informēt dalībvalstis, zinātniskās aprindas un Eiropas iedzīvotājus par sekmīgajiem rezultātiem;

6. pauž nožēlu, ka nav izstrādāta metode, kā novērtēt to, cik lielā mērā projekti, kas ir finansēti no Septītās pamatprogrammas, ir veicinājuši zinātnisko izzīni;

7. aicina Komisiju un dalībvalstis uzlabot savus pasākumus, ar kuriem informē par Septīto pamatprogrammu (tostarp izmantojot jaunās tehnoloģijas, piemēram, pētniecības informācijas viedpakalpojumus), atvieglo iespēju iegūt informāciju par piedalīšanos, dara zināmas tuvākajā nākotnē pētniecības jomā paredzētās problēmas un informē par pētniecības atklājumiem; atbalsta Komisijas iniciatīvas veicināt neierobežotas iespējas iepazīties ar sabiedriskā kārtā finansētas pētniecības rezultātiem, ja vien tas attiecinātos gadījumos ir iespējams no intelektuālo tiesību viedokļa;

8. atzinīgi novērtē piedalīšanos un izcilības līmeni projektu atlasē; tomēr pauž nožēlu, ka šīs programmas sekmīgo projektu īpatsvars kopumā joprojām ir diezgan mazs un nestimulē vēlmi iesniegt pieteikumus, īpaši tādu MVU vēlmi, kuriem ir ievērojama nozīme pētniecības rezultātu pārvēršanā izstrādājumos un pakalpojumos; uzskata, ka administratīvo un finanšu noteikumu vienkāršošana un tādu projektu un procedūru īstenošana, kas vairāk atbilst MVU vajadzībām, varētu uzlabot šo situāciju;

9. norāda, ka Septītajā pamatprogrammā paredzēto mērķu un tematu skaita pieaugums un instrumentu dažādošanās ir paplašinājusi tās darbības jomu, taču samazinājusi Septītās pamatprogrammas spēju kalpot vienam konkrētam Eiropas mērķim;

10. atbalsta tādas īpašās programmas „Sadarbība” pilnveidošanu, kura joprojām ir aktuāla, ņemot vērā šā brīža zinātniskās un tehniskās problēmas; uzsver tās lomu pētniecības, izstrādes un jauninājumu kritiskās masas izveidē, ko nevarētu šādā apjomā sasniegt valsts vai reģionālā līmenī, tādējādi apliecinot Eiropas pievienoto vērtību; uzskata, ka sadarbībai starptautiskās pētniecības jomā arī turpmāk jābūt prioritārai; iesaka īstenot “Nākotnes un jauno tehnoloģiju” shēmu un „ceļvežus” piemērot arī visām tematiskajām jomām; aicina būt elastīgākiem attiecībā uz uzaicinājumu tematu noteikšanu un apakšējām un augšējām finansējuma robežvērtībām, lai noteiktu atšķirību starp lielajiem un mazajiem projektiem; uzsver, ka šā brīža programmas „Sadarbība” darbības joma ir pārāk šaura un ka temati ir pārāk specifiski, lai ar tiem varētu risināt lielas sabiedriskās problēmas; iesaka nākamajā pamatprogrammā noteikt uzaicinājumus, kuriem būtu plašāks tematiskais tvērums;

11. uzsver, ka būs nepieciešamas arī visaptverošākas starpdisciplinārās perspektīvas, lai efektīvi risinātu sabiedrības pieaugošās problēmas; uzsver, ka sociālajām un humanitārajām zinātnēm ir liela nozīme, lai pārvarētu grūtības, ar kurām saskaras ES; izsaka nožēlu, ka sadaļā „Sadarbība” attiecībā uz sociālekonomiskajām un humanitārajām zinātnēm ļoti specifiski un šauri formulētie uzaicinājumi ļoti apgrūtina jaunu un inovatīvu pētījumu veikšanu šajā jomā;

12. ierosina — lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus, no Septītās pamatprogrammas atbalstītajai pētniecībai ir galvenokārt jābūt vērīgai uz tādu ES problēmu risināšanu, kas Septītās pamatprogrammas sadaļā „Sadarbība” minētajās nozarēs ir visakūtākās: veselība (tajā skaitā klīniskā un profilaktiskā pētniecība un medicīniskās tehnoloģijas), pārtika un biotehnoloģijas (tostarp pārtikas drošums), informācijas un sakaru tehnoloģijas, nanozinātnes un nanotehnoloģijas, enerģētika (tostarp energoefektivitāte, „viedie” tīkli, atjaunīgā enerģija, oglekļa dioksīda uztveršana un uzglabāšana, Eiropas energotehnoloģiju stratēģiskais plāns un biogāzes izmantošana), vide (tajā skaitā klimata pārmaiņas, ūdens, augsne, meži un mežu masīvi), ilgtspējīgs transports, sociālekonomiskās zinātnes un humanitārās zinātnes, kosmosa un drošība;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

13. ierosina pētījumu jomā sadarboties vēl vairāk, piemēram, attiecībā uz pasākumiem, ko finansē atbalsta no īpašās programmas „Sadarbība”; prasa radīt iespēju izstrādāt mazākus un vidēja apjoma projektus un partneru konsorcijs, kas koordināciju padarītu efektīvu un papildus tam veicinātu zinātnisko izcilību; uzsver, ka sadarbības pētniecības pieejai arī turpmāk jābūt pamatprogrammas galvenajam elementam;

14. atzinīgi novērtē Eiropas Pētniecības padomes (EPP) iegūtos daudzsoļošos rezultātus sadaļā „Idejas” un tās lomu, kuras mērķis ir uzlabot Eiropas pētniecības organizāciju atpazīstamību un pievilcību; pauž nožēlu, ka EPP darbā nepiedalās un neiesaistās privātā sektora pārstāvji; aicina Komisiju palielināt EPP paredzēto finansējumu (viens no sekmīguma rādītāju uzlabošanas faktoriem) un izvērtēt iespējas uzlabot savas struktūras un mehānismus arī turpmāk, tostarp iespēju EPP padarīt par neatkarīgu juridisku vienību, kurai būtu lēmumu pieņemšanas pilnvaras un kas būtu tieši atbildīga par savas zinātniskās stratēģijas izstrādi un administratīvo pārvaldi — tas varētu būt precedents, lai lielāku neatkarību noteiktu citām pētniecības un izstrādes, un jauninājumu jomā izveidotām finansējuma aģentūrām; piekrīt tam, ka Zinātniskās padomes iecelšanā ir nepieciešama lielāka pārredzamība un ka pārredzamākam ir jābūt arī pārskatīšanas kolēģiju sastāvam; iesaka EPP arī turpmāk aktīvi atbalstīt atsevišķos izcilos zinātniekus; tomēr aicina EPP nodrošināt iespēju atbalstīt arī projektus, kurus īsteno kolektīvs, vienmēr pārliecinoties, ka šādu projektu īstenošanu neierosina publiskās varas struktūras;

15. pauž atbalstu Marijas Kirī pasākumu kopumam, ko īsteno saistībā ar sadaļu „Cilvēki” un kas ir ļoti nozīmīgs, lai veicinātu zinātnieku karjeras, nodrošinātu individuālo autonomo pētījumu veikšanu daudzās jomās, izbeigtu intelektuālā darbaspēka emigrāciju, padarītu pievilcīgāku zinātnisko karjeru ļoti daudzsoļošu jauno zinātnieku acīs gan Eiropā, gan trešās valstīs; ņemot vērā salīdzinoši lielo to pieteikumu skaitu, kurus nav iespējams apmierināt, iesaka arī turpmāk īstenot Marijas Kirī mobilitātes programmu, Septītajā pamatprogrammā tai piešķirot vairāk līdzekļu, lai vēl lielākā mērā palielinātu zinātnieku un doktorantūras studentu mobilitātes iespējas (arī no akadēmiskām struktūrām uz privātām vai starp dalībvalstīm, piemēram, ieviešot pētniecības kuponu shēmu, kurā pētniecībai paredzētā nauda tiktu piešķirta konkrētam zinātniekam); tomēr uzskata, ka, īstenojot Marijas Kirī pasākumu kopumu, vairākus pasākumus varētu vienkāršot; pauž nožēlu, ka Eiropas Savienībā zinātniskais darbs joprojām lielākoties tiek veikts nestabilos darba apstākļos;

16. uzskata — lai Eiropas pētniecībā palielinātu cilvēkresursus, šajā jomā ir jāuzlabo profesionālās karjeras pievilcība, novēršot administratīvus šķēršļus un atzīstot nopelnus, mācību laiku un darbu jebkurā pētniecības centrā; šim nolūkam mudina Komisiju un dalībvalstis izveidot kopēju sistēmu, ar kuru izvērtē pētījumu izcilību un karjeru, kā arī universitāšu darbību; vēlreiz apstiprina to, cik svarīgi ir ieguldīt izglītībā, apmācībā un prasmju attīstīšanā un papildināt saiknes starp izglītību, pētniecību un jauninājumiem;

17. pauž bažas par sadaļas „Iespējas” mērķu dažādību un no tā izrietošām grūtībām, jo īpaši grūtībām sadarboties starptautiskā līmenī un turpināt galveno pētniecības infrastruktūru (ESFRI) būvniecību; uzskata, ka ir acīmredzama nepieciešamība atbalstīt MVU un uz jauninājumiem orientētus MVU, un aicina Komisiju vismaz saglabāt šos pasākumus un šo pasākumu finansējumu, vienlaikus veicot darbības, lai uzlabotu šo pasākumu īstenošanu; uzskata, ka ERA-NET, ERA-NET+ „Infrastruktūra” projekti un iniciatīvas, kas pamatojas uz 185. pantu, atbilst savam mērķim, proti, strukturēt Eiropas Pētniecības telpu (EPT);

18. atzīst, ka ar kopīgo tehnoloģiju ierosmju (KTI) palīdzību tiek veicināta Eiropas rūpniecības konkurētspēja; pauž nožēlu par juridiskiem un administratīviem šķēršļiem (juridiskas personas statuss, finanšu noteikumi un atsevišķos gadījumos arī intelektuālais īpašums), kas var mazināt daudzu galveno pētniecības struktūru un MVU vēlmi piedalīties; pauž nožēlu arī par heterogēno pārvaldību un tiesiskajām struktūrām, un lielajām pamatdarbības izmaksām, kas raksturīgas KTI uzsākšanai; aicina dalībvalstis izpildīt savus pienākumus, ja tās ir piekritušas līdzfinansēt KTI; aicina Komisiju attiecībā uz līdzīgām dalībnieku kategorijām visās KTI vienkāršot noteikumus un finansējuma likmes, ņemot vērā Septītās pamatprogrammas modeli, tostarp arī valstu līdzfinansējuma jomā; aicina ciešāk iesaistīties šo instrumentu politiskā uzraudzībā, it īpaši lai nodrošinātu dalībnieku un pasākumu atbilstošu līdzsvaru; uzsver, ka, īstenojot šīs iniciatīvas, publiskais finansējums nebūtu jāiegūst no citurienes un tas nedrīkstētu būt lielāks par apjomu, kas tiesību aktos noteikts attiecībā uz valsts atbalstu un pirmskonkurenci;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

19. aicina Komisiju sniegt Parlamentam precīzu un sīki izstrādātu informāciju par KTI darbību, katrā gadījumā norādot to juridisko statusu, valdes locekļus un veiktos pasākumus;

20. atzīst, ka nolūkā nodrošināt ilgtermiņa spēju veikt pētījumus aizvien biežāk tiek izmantoti pārāk atklāti uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus (augšupēja pieeja); tomēr uzsver vajadzību saglabāt līdzsvaru starp abām pieejām (augšupēja un lejupēja), kas katra atbilst specifiskām vajadzībām; uzsver nepieciešamību apspriesties un strādāt kopā ar zinātniekiem, ražošanas nozari un pilsoniskās sabiedrības pārstāvjiem, lai izstrādātu pētniecības programmas;

21. uzskata, ka, ņemot vērā īpaši stratēģiju „Eiropa 2020” un gudras izaugsmes mērķi, ir nepieciešams noteikt kopīgas pētniecības jomas to vidū, kas liekas visdaudzsološākās konkrētas piemērošanas ziņā, nodrošinot maksimālu informācijas izplatību, ievērojot ētiskas normas; norāda, ka šādas jomas varētu kļūt par daļu no kopīgas pētniecības platformas, ko finansē ES un atbalsta datu apmaiņas kopīgais tīkls, kas būtu jāuzskata par ļoti svarīgu un prioritāru;

22. pauž nožēlu par faktu, ka pētniecības finansējums Eiropā joprojām ir ļoti sadrumstalots, jo dalībvalstīs un Kopienā esošie dažādie finansējuma avoti ņem vērā dažādas prioritātes, izvērtēšanas kritērijus, definīcijas un procedūras, kas rada nevajadzīgu pārklāšanos, jucekli, kļūdu un kritiskās masas trūkumu; aicina Komisiju un Padomi par prioritāriem uzskatīt jautājumus, kas attiecas uz sadarbību starp dažādām ES programmām un dalībvalstu programmām un to koordināciju; aicina Komisiju veikt analīzi, lai uzlabotu saikni starp Eiropas un valstu pasākumiem, tostarp iespējamo koordināciju, formulējot uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus un izvērtējot projektus, kā arī, lai uzlabotu dalībvalstu to noteikumu vai likumu noskaidrošanu, kas traucē vai apgrūtina starptautisko sadarbības projektu pētniecības jomā finanšu pārvaldību; aicina uzaicinājumus iesniegt priekšlikumus, tostarp 2011. gada jūlija uzaicinājumus, pieņemt, apspriesties ar dalībvalstīm, lai nevis dubultotu vai sacenstos ar dalībvalstu iniciatīvām, bet gan, lai tās papildinātu; šajā sakarībā uzskata, ka ERA-NET shēma būtu jāpilnveido kā instruments, ar ko atbalsta izcilību un tādu kvalitātes rādītāju kritēriju izstrādi, kas ir uzskatāmi par programmu vai kopuzņēmumu sadarbības pamatu; iesaka, īstenojot Septīto pamatprogrammu, papildināt to dalībnieku centienus, kas pārvalda valstu programmas un ir iesaistīti kopīgajā plānošanā, lai mainītu pētniecības un attīstības pamatprogrammu loģiku no projekta vadīšanas uz programmas vadīšanu, vienlaikus neaizmirstot par mazo projektu vadīšanu; uzskata — lai kopīgā plānošana būtu sekmīga, projekti ir jāatlasa, izvērtējot izcilību, kas atbilstu katras nozares raksturlielumiem, ir jāpilnveido Komisijas veiktā koordinācijas funkcija un dalībvalstīm ir jāievēro savas finanšu saistības; prasa, lai pēdējos trīs Septītās pamatprogrammas gadus veltītu Eiropas Pētniecības telpas strukturēšanas atbalstam;

23. pauž šaubas par to, ka bieži vien attiecībā uz konkrēto uzaicinājumu ir iespējams finansēt vienu — un tikai vienu — priekšlikumu, kas nozīmē, ka tiek izšķērdēti izcilu priekšlikumu sagatavošanā un izvērtēšanā ieguldītie līdzekļi un dažas spožas idejas netiek finansētas; aicina Komisiju noskaidrot iespēju finansēt izcilus, neatlasītus pētījumu priekšlikumus, izmantojot pētniecības papildu budžetu (kas atbilstu pētniecības līdzekļiem), kurā iemaksas veiktu dalībvalstis, no reģionāliem un struktūrfondiem un privātais sektors;

24. uzsver to, cik svarīgas ir Kopīgā pētniecības centra tiešās darbības, un to nozīmību no ilgtspējīgas attīstības, konkurētspējas un kodolenerģijas drošības nodrošināšanas viedokļa;

25. atzīst BSI (Melnās jūras reģiona starpsavienojuma) projekta svarīgumu, plašākā Melnās jūras reģionā veidojot reģionālu pētniecības un izglītības tīklu un sasaistot to ar GEANT, un aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt pētniecības projektus Melnās jūras reģionā, piemēram, HP-SEE, SEE-GRID, SCENE, CAREN un BSRN;

26. aicina Komisiju nodrošināt atbilstīgu globālās satelītu navigācijas sistēmas (GSNS) lietojumu un pakalpojumu pētniecības un izstrādes finansējuma līmeni, ņemot vērā Septītās pamatprogrammas un turpmāko finanšu shēmu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

27. uzsver, ka visi saistībā ar Septīto pamatprogrammu īstenojamie pētījumi ir jāveic saskaņā ar Eiropas Hartā minētajām pamattiesībām; tāpēc cieši mudina Komisiju nekavējoties padarīt pieejamus visus dokumentus, kas ir saistīti ar INDECT (no Septītās pamatprogrammas finansētu pētījumu projekts, kura mērķis ir izstrādāt automatisku novērošanas sistēmu, ar ko pastāvīgi novēro tīmekļa vietnes, uzraudzības kameras un individuālās datorsistēmas) un noteikt skaidras un precīzas pilnvaras attiecībā uz INDECT pētījuma mērķi, lietojumu un galaizmantotājiem; uzsver, ka INDECT nedrīkstētu finansēt no Septītās pamatprogrammas, ja nav veikts rūpīgs pētījums par šā projekta iespējamo ietekmi uz pamattiesībām;

Piedalīšanās Septītajā pamatprogrammā

28. uzsver, ka rūpniecības uzņēmumu piedalīšanās līmenis, šķiet, nav lielāks par to, kāds tas bija iepriekšējās pamatprogrammās, īpaši sadaļā „Sadarbība”; lūdz ar to aicina Komisiju veikt sīki izstrādātu analīzi par programmas spēju labāk izmantot privātā sektora ieguldījumus;

29. uzskata, ka papildu partneru atlases konkursu procedūru pamatā ir jābūt priekšnosacījumam, ka iesaistītajiem uzņēmumiem un zinātniekiem ir visplašākās zināšanas par projektu un to, kāds partneris ir visvairāk vajadzīgs, un uzskata, ka tā vietā, lai liktu tiem ievērot vērtēšanas ekspertu izveidotos prioritārās secības sarakstus, Komisijai jāizvērtē konsorcijs izvēles rakstisks pamatojums;

30. atzinīgi vērtē Septītās pamatprogrammas rezultātus, kas ir labvēlīgi MVU gan attiecībā uz sadaļā „Iespējas” un programmā „Eurostars” noteiktajiem atbalsta pasākumiem, gan attiecībā uz sadaļā „Sadarbība” paredzēto 15 % mērķi; lai vēl vairāk veicinātu MVU piedalīšanos, prasa izsludināt lielāku skaitu MVU paredzētu netematisko uzaicinājumu, biežāk publicējot uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus par pasākumiem, kurus pārsvarā veic MVU (vai nosakot pastāvīgo atklāto uzaicinājumu), noteikumus vienkāršojot vēl vairāk (tostarp noteikumus attiecībā uz „Eurostars” programmu) un sāksinot periodus līdz finansējuma piešķiršanai; iesaka MVU iegūto rezultātu izmantošanā iesaistīt vēl aktīvāk;

31. uzskata, ka jāstimulē jaunu zinātnieku iesaistīšanās projektu grupās, ņemot vērā ražošanas un zinātnisko organizāciju sadarbības pasākumus pētniecības jomā; prasa Komisijai un dalībvalstīm veikt konkrētas darbības, ar kurām palielina jaunu zinātnieku piedalīšanos pamatprogrammās; aicina Komisiju izmantot Septītās pamatprogrammas termiņa vispusēma pārskatu, lai veicinātu jauno zinātnieku nodarbinātību, paredzot tādas noteikumus un piedalīšanās nosacījumus, lai ievērojamu finansējuma daļu novirzītu jaunu zinātnieku algošanai;

32. ar bažām pieņem zināšanai atsevišķu dalībvalstu salīdzinoši pieticīgo līdzdalību Septītajā pamatprogrammā, kas Eiropā nesekmē teritoriālo kohēziju un līdzsvarotu attīstību; uzskata, ka labāka Septītās pamatprogrammas, struktūrfondu un Kohēzijas fonda koordinācija, saskanība un sinerģija un labāka programmas „Cilvēki” izmantošana varētu palielināt to dalībvalstu īpatsvaru, kas Septītajā pamatprogrammā ir pārstāvētas nepietiekami; uzskata, ka, izmantojot struktūrfondus, lai pilnveidotu pētniecības infrastruktūru un veicinātu spēju veidošanu pētniecības un jauninājumu jomā, visām dalībvalstīm var palīdzēt sasniegt augstāku izcilības līmeni (kāpnes uz izcilību); tāpēc atzinīgi vērtē sinerģijas ekspertu grupas izveidi, lai rastu sinerģiju starp Septīto pamatprogrammu, struktūrfondu un Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu; tomēr uzsver kategorisko prasību nošķirt Septītās pamatprogrammas un struktūrfondu kritērijus, jo, piešķirot Septītās pamatprogrammas līdzekļus, izcilības principam (Komisija pārzina un koordinē viena pati) ir jābūt prioritārākam, lai Eiropas pētniecībai, izstrādei un jauninājumiem nodrošinātu vislielāko pievienoto vērtību; ar gandarījumu norāda, ka attiecībā uz 2007.–2013. gada laikposmu Kohēzijas fondā jauninājumu atbalstam ir piešķirti EUR 86 miljardi (25 % no kopējās summas), no kuriem EUR 50 miljardi ir paredzēti pamatpētniecībai un tehnoloģiju izstrādei, kas atbilst Septītās pamatprogrammas kopējam budžetam; uzsver, cik svarīgs ir pētniecības un izstrādes teritoriālais aspekts, politikas virzienu izstrādē ņemot vērā īpašās teritoriālās vajadzības un spējas („gudrā specializācija”); tāpēc uzskata reģionālo un vietējo pašvaldību iesaistīšanos par ļoti svarīgu, lai uzlabotu sava reģiona pētniecības un jauninājumu spēju; iesaka pašlaik līdz 2013. gada beigām neizlietotos ES struktūrfondu līdzekļus un laikposmam 2014.–2020. gads paredzēto finansējumu vēl vairāk novirzīt jauninājumu, zinātnes un pētniecības vajadzībām gan attiecībā uz cilvēkresursiem un attīstību, gan infrastruktūru;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

33. atzinīgi vērtē noturīgo, bet lēno virzību uz dzimumu līdzsvarotāku dalību Septītajā pamatprogrammā, jo dažādība ir svarīga no radošo spēju un jauninājumu viedokļa; norāda, ka zinātnieces parasti strādā pie mazākiem un nezināmākiem pētniecības projektiem un uzdevumiem un ka attiecībā uz viņām, šķiet, pastāv ļoti problemātiskie „stikla griesti”, kas samazina vadošo zinātnieču īpatsvaru, par ko liecina arī mazais to zinātnieču skaits, ko atlasa EPP vadošo pētnieku stipendijai; piekrīt tam, ka visos projekta procesa posmos ir jāpilnveido pasākumi, ar kuriem veicina sieviešu dalību (īpašu uzmanību vēršot elastīgajam darba laikam, uzlabotām bērna aprūpes iespējām, sociālajai apdrošināšanai un bērnu kopšanas atvaļinājumam) un ka Komisijai ir jāaktualizē pieeja, ar kuru veicina sieviešu zinātnieču darbību, un jāvērs dalībvalstu uzmanība uz nepieciešamību novērst dzimumu atšķirību, uzsver, ka mērķis Programmu un padomdevēju komitejās nodrošināt sieviešu līdzdalību 40 % apmērā ir jāsteno piesardzīgi; aicina Komisiju izveidot transversālu komiteju, kas uzraudzītu un konsultētu zinātnieču piedalīšanās jautājumos un izstrādātu rīcības plānu dzimumu līdztiesībai, kā tas ir ieteikts Sestās pamatprogrammas *ex post* novērtējumā; aicina universitātes un ES iestādes jau agrīnā izglītības posmā, padarot zinātnieces par paraugu, popularizēt zinātni kā interesantu darbības jomu no abu dzimumu viedokļa;

34. aicina reģionālā līmenī atzīt, ka vidutāju organizācijām (piemēram, tirdzniecības kamerām, Uzņēmumu Eiropas tīklam un reģionālām jauninājumu aģentūrām) ir būtiska loma, veidojot saikni starp katra reģiona MVU, kas īsteno jauninājumus, un Komisiju;

35. uzskata, ka arī starptautiskajiem partneriem ir jābūt tiesībām piedalīties šajās programmās; uzsver, ka pamatprincipam ir jābūt, ka no visām programmām līdzekļus var saņemt arī ārvalstu grupas (ņemot vērā īpašas kompetences); noraida ideju, ka attiecībā uz sadarbības partneru izvēli Komisija būtu kompetentāka par zinātniekiem;

36. uzskata, ka attiecībā uz Septīto pamatprogrammu ir jāapstiprina prioritātes starptautiskās sadarbības jomā; pauž uzskatu, ka mērķa valstīs un starptautiskās sadarbības pasākumu veikšanas partneri ir jāizvēlas, apspriežoties ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu šo pasākumu papildinošo iedarbību no visu iesaistīto pušu viedokļa; tomēr vēlreiz apstiprina, ka uzmanība ir jāvelta sadarbībai ar jaunattīstības valstīm;

Finansējums

37. uzskata, ka vismaz ir jāsaglabā Septītās pamatprogrammas finansējuma līmenis, kas ir reālistisks un nepieciešams, lai risinātu lielas sabiedriskās problēmas, un atgādina, ka ieguldījumi pētniecībā, izstrādē un jauninājumos ir ilgtermiņa ieguldījumi un ir noteicoši, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;

38. uzskata, ka Septītās pamatprogrammas tēriņi un vispārējie pētniecības orientieri būtu cik vien iespējams jāsaista ar vispārīgajiem politikas mērķiem, kas ir noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”; uzskata — lai attiecībā uz lielajām problēmām nodrošinātu zinātnisko progresu, finanšu instrumentos ir jāparedz ieguldījumi no vidēja līdz ilgām termiņam, ar kuriem sniedz atbalstu gan fundamentāliem pētījumiem, gan sadarbībai ar rūpniecības uzņēmumiem un citiem ārējiem partneriem;

39. uzsver pētniecības infrastruktūras objektu nozīmīgo lomu un īpaši norāda, ka to celtniecība un finansējums (pamatojoties uz ESFRI sarakstu un ietverot arī laboratoriju iekārtu un instrumentu uzstādīšanu un to apkopi) ir jāsaista labāk un jāfinansē no vairākiem avotiem: Septītās pamatprogrammas, Eiropas Investīciju bankas instrumentiem, struktūrfondiem un valsts un reģionālā līmeņa politikas virzieniem; uzskata, ka ir jānovērš vienu un to pašu infrastruktūras objektu celtniecība dažādās dalībvalstīs un ka ir jāveicina brīvas iespējas izmantot pētniecības infrastruktūras objektus, pamatojoties uz izcilības kritēriju; prasa, īstenojot Septīto pamatprogrammu, palielināt pētniecības infrastruktūras finansējumu, it īpaši jomās, kurās izredzes radīt ES pievienoto vērtību ir vislielākās;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

40. uzskata, ka pētniecības infrastruktūru finansējuma saņēmējiem precīzi jāpamato viņu loma un tas, kā viņi izmanto iekārtas, laboratorijas un pētniecības vai tehnisko personālu; tādēļ uzskata, ka jāizveido pārraudzības un pārbaudes sistēma, lai varētu pārliecināties par līgumu ievērošanu;

41. aicina dalībvalstis un ES pildīt savas starptautiskajos līgumos par pētniecību noteiktās finanšu saistības, tostarp saistības attiecībā uz pasākumiem, kas pamatojas uz 185. un 187. pantu;

42. aicina Komisiju — ievērojot mērķi līdz 2020. gadam piešķirt 3 % no IKP pētniecībai un tehnoloģiju izstrādei un atzīstot, ka pētniecība un jauninājumi ir vienīgais drošais veids, kā atveseļot Eiropas Savienības ekonomiku, — apsvērt iespēju laikposmā līdz 2015. gadam izveidot saistošu pētniecības un tehnoloģiju izstrādes finansējuma pagaidu līmeni aptuveni 1 % apjomā no IKP;

Jauninājumu nozīme

43. norāda, ka turpmākajās darba programmās tiks pilnveidota jauninājumu dimensija; uzskata — lai pētniecības un jauninājumu programmas jūtam ietekmētu tirgu un sabiedrību — ir jāizstrādā pasākumi, ar kuriem nodrošina optimālu pētniecības rezultātu izmantošanu un komercializāciju, piemēram atsevišķos uzaicinājumos vai izvērtēšanas kritērijos attiecībā uz konkrētām jomām nosakot pētniecības iznākumu merkantilo potenciālu; aicina Komisiju pirms Septītās pamatprogrammas beigām sākt paraugprojektu, izmēģinājuma projektu un koncepcijas pamatojuma projektu finansēšanu un pārdomāt finansējuma shēmu, ar kuru godalgotu sekmīgos projektus un atbalstītu to ieviešanu tirgū, lai papildinātu pašreizējo sākotnējo finansējumu; vēl šajā sakarībā uzskata, ka ir cieši jākoordinē Septītā pamatprogramma, Konkurētspējas un inovāciju pamatprogramma un struktūrfondi;

44. norāda, ka Septītā pamatprogramma ir strukturēta tā, lai atšķirtu „zinātnei zinātnes dēļ”, „zinātnei konkurences dēļ” un „zinātnei sabiedrības vajadzībām” — tomēr šajā gadījumā pastāv iespēja, ka netiks ņemta vērā pakāpeniskā pāreja no fundamentālajiem pētījumiem uz lietišķajiem pētījumiem un jauninājumiem; norāda uz vajadzību novērst situāciju, kurā integrēto projektu sekmīgai īstenošanai traucē strukturāla neelastība;

45. uzskata, ka, īstenojot gan Septīto pamatprogrammu, gan turpmāk astoto, ir vairāk jāveicina Eiropas ražošanas attīstība, un aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt lietišķo pētījumu veikšanu;

46. kaut arī atzīst, ka Septītās pamatprogrammas galvenais mērķis ir nodrošināt pētījumu veikšanu un tehnoloģiju izstrādi, uzsver to, cik svarīgi ir izstrādāt ES politikas virzienus un programmas tā, lai pilnībā izmantotu visā pētniecības un izstrādes vērtības ķēdē iegūto sinerģiju (sākot ar pētniecību un izglītību, veicot jauninājumus un beidzot ar darbvieta radīšanu); uzskata, ka tikai šādā veidā var sasniegt iniciatīvā „Jauninājumu Savienība” uzstādītos mērķus un paātrināt uz zināšanām balstītas sabiedrības rašanos Eiropā; šajā sakarībā, kaut arī atzinīgi vērtē pārskata par jauninājumiem pašreizējo izstrādi, prasa tos definēt plaši (iekļaujot definīcijā arī ar tehnoloģijām nesaistītus jauninājumus, kuru veic darbinieks) un izstrādāt efektīvākus modeļus, metodoloģijas un instrumentus, ar kuriem nosaka un palielina jauninājumu skaitu, tostarp izmantojot publisko iepirkumu, standartu noteikšanu un finanšu inženieriju;

47. atzīst, ka Eiropas Tehnoloģiju platformas, KTI un publiskā un privātā sektora partnerība (PPSP) veicina rūpniecības uzņēmumu lielāku iesaistīšanos un prasa tās apvienot, izstrādājot turpmākās programmas; uzsver vajadzību pieņemt atbilstošus piedalīšanās noteikumus (tostarp attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām) un finansēšanas likmes (tajā skaitā netiešo izmaksu finansēšanas likmes) un censties visu vienkāršot arī turpmāk, lai piesaistītu vairāk MVU, publiskos pētniecības institūtus un mazākas pētniecības organizācijas, un līdz ar to nodrošināt ieinteresēto personu līdzsvarotākas iespējas pieteikties KTI un PPSP un piedalīties tajās;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Vienkāršošanas pasākumu uzraudzība

48. pauž bažas par Septītās pamatprogrammas pārmērīgo administratīvo slogu; uzsver, ka tie vienkāršošanas pasākumi, kuru dēļ nav jāgroza tiesiskais regulējums, ir jāīsteno pēc iespējas drīz, vienlaikus ievērojot vienkāršības, stabilitātes, konsekvences, tiesiskās noteiktības, pārredzamības, izcilības un uzticības prasību, un mudina Komisiju noskaidrot turpmākas vienkāršošanas iespējas, tostarp paredzot pieteikuma iesniedzēju ieguldījumu natūrā, un iespējas vēl vairāk saskaņot ar dalībvalstu finansējuma sistēmās izmantotajām aprēķināšanas un grāmatvedības metodēm; aicina Komisiju rīkoties steidzami, lai ievērojami saīsinātu laiku no pieteikuma iesniegšanas līdz finansējuma piešķiršanai, samazinātu to birokrātisko procedūru skaitu, kas ir paredzētas projektu sagatavošanai, iesniegšanai un izvērtēšanai (tostarp izmantojot ES iesniegšanas portālu, kurš ir izveidots pēc ASV parauga), samazinātu regulāro atskaišu skaitu par finanšu statusu un revīzijas dokumentu skaitu par pārskata periodu un labāk līdzsvarotu pētniecības risku un kontroli; uzsver, ka, pastāvot tādai ES pētniecības finansēšanas kultūrai, kurai ir raksturīga izvairīšanās no riska, nav iespējams finansēt ļoti riskantas pētniecības idejas, kurām ir vislielākās izredzes radīt kvalitatīvu virzību uz priekšu, tāpēc ierosina izmantot uz uzticēšanos balstītu pieeju, kuras pamatā ir lielāka pieļaujamā riska un kļūmju pakāpe, nevis īstenot pieeju, kas ir orientēta tikai uz rezultātiem un kura varētu kavēt novatorisku pētniecību; iesaka vienkāršot attaisnato izmaksu definīcijas interpretāciju un padarīt to vēl saprotamāku; piekrist priekšlikumam pārskatīt Finanšu regulu, lai vienkāršotu procedūras, un prasa pārskatīt un/vai plašāk interpretēt ES Civildienesta noteikumus reglamentēto personiskās atbildības jautājumu; prasa noteikt precīzākus, konsekvētākus un pārredzamākus procesuālos noteikumus, tostarp mazāk izmantojot paraugu ņemšanu izlases kārtā un vairāk — reālistiskākus kritērijus, piemēram dalībnieku pieredzi un iepriekšējās kļūdas un disciplinētību;

49. atkārto to, cik svarīgi ir, pašlaik pārvaldot Septīto pamatprogrammu, nekavējoties veikt procesuālus, administratīvus un finansiālus vienkāršošanas pasākumus, piemēram, tos, kas ir minēti Parlamenta 2010. gada 11. novembra rezolūcijā; atzinīgi vērtē Komisijas 2011. gada 24. janvāra lēmumu, ar kuru nosaka trīs vienkāršošanas pasākumus, un vienotās reģistrācijas sistēmas izveidi; aicina Komisiju ātri īstenot šos pasākumus vienā un tajā pašā veidā un noskaidrot jomas, kurās varētu veikt papildu vienkāršošanas pasākumus; pauž nožēlu par nopietnajām interpretācijas problēmām un tiesisko nenoteiktību, ar kuru saskaras Septītās pamatprogrammas dalībnieki, un atkārtoti pauž vēlmi, lai pašreiz notiekošā tiesvedība starp Komisiju un finansējuma saņēmējiem visās pamatprogrammās ātri beigtos, ar nosacījumu, ka tiek ievērots publisko līdzekļu atbildīgas pārvaldības princips; aicina Komisiju finansējuma saņēmējiem ļaut konsultēties ar pētījumu atļaušanas komiteju pirms projekta apstiprināšanas un pēc tam, lai precizētu ar izmaksu aprēķināšanu saistītos jautājumus, piedalīšanās un revīzijas noteikumus, tostarp *ex post* revīzijas noteikumus; uzsver vajadzību saglabāt to, kas darbojas efektīvi, un izmaiņas veikt tikai tajos noteikumos, kas ir jāpielāgo;

50. prasa veikt pasākumus, ar kuriem samazina laiku līdz finansējuma saņemšanai, lai 2011. gadā palielinātu tā finansējuma procentuālo īpatsvaru, kas ir piešķirts ātrāk nekā astoņu mēnešu laikā, savukārt atlikušajā laikā — ātrāk nekā sešu mēnešu laikā;

51. atsaucīgi vērtē ieteikumus saīsināt lēmuma par projekta apstiprināšanu pieņemšanai vajadzīgo laiku un prasa izvērtēt spēkā esošos instrumentus, pirms Septītajā pamatprogrammās tiek veidoti jebkādi jauni instrumenti;

52. ierosina — lai Komisija, veicot no finansiāla viedokļa neitrālus novērtējumus, palīdz publiskām struktūrām uzlabot savas pārvaldības sistēmas un tādējādi mudina šīs struktūras īstenot virkni pasākumu, ar kuriem tās pilnveidotu savu projektu pārvaldību konkrētā laikposmā, kas ir mazāks par vienu gadu;

Riska dalīšanas finanšu mehānisms (RDFM)

53. uzskata, ka RDFM ir bijusi svarīgākā faktora loma, palielinot pētniecības, izstrādes un jauninājumu jomā veikto investīciju skaitu un uzlabojot šo investīciju kvalitāti krīzes laikā, kad banku nozare nevarēja pildīt šo lomu, pirmajā gadā izsniedzot aizdevumus 8 miljardu euro apmērā, kas radīja vairāk nekā 20 miljardus euro vērtas investīcijas;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

54. tomēr pauž bažas par to, ka pētniecības infrastruktūrai, universitātēm, pētniecības struktūrām un MVU, jo īpaši jauninājumus veicošiem MVU, piešķirtais finansējums ir niecīgs, kā arī par vispārzināmo faktu, ka aizdevumus piešķir, neievērojot ģeogrāfisko un nozaru līdzsvaru; tāpēc atbalsta ekspertu grupas konkrētos ieteikumus, ar kuriem ir gribēts uzlabot atsevišķu nepietiekami pārstāvētu mērķa grupu piedalīšanos, un piekrist Eiropadomes 2011. gada 4. februāra secinājumiem, jo īpaši tās prasībai noskaidrot visas iespējas izmantot intelektuālā īpašuma tiesības Eiropas līmenī un īpaši — atvieglot MVU piekļuvi zināšanu tirgum;

55. pauž nožēlu, ka RDFM projekti pašlaik tiek īstenoti tikai 18 ES dalībvalstīs un divās asociētajās valstīs un ka MVU, universitātes un pētniecības organizācijas un pētniecības iestādes pašlaik RDFM ir pārstāvētas nepietiekami; aicina Komisiju novērtēt iemeslus, kāpēc pārējās deviņas ES dalībvalstīs nav izmantojušas šo jauno sistēmu, kas ir izrādījusies visnozīmīgākais faktors pētniecībai, izstrādei un jauninājumiem paredzēta finansējuma palielināšanā un visu attiecīgo valstu līdzdalības nodrošināšanā;

56. aicina Komisiju un dalībvalstis pārbaudīt informētības līmeni par RDFM aizdevumu pieejamību dalībvalstīs un nodrošināt, ka potenciālajiem dalībniekiem tiek sniegta atbilstoša informācija un palīdzība, lai iegūtu RDFM aizdevumus — jo īpaši tajās dalībvalstīs, kuru valūta nav euro;

57. iesaka turpināt un pastiprināt šī inovatīvā finanšu instrumenta piemērošanu Septītajā pamatprogrammā un turpmāk arī astotajā pamatprogrammā, jo tas uzlabo iespējas iegūt finansējumu un uzlabo privāto ieguldījumu efektivitāti; uzsver nepieciešamību nodrošināt šo finanšu instrumentu piemērotību MVU;

Vispārējs secinājums un turpmākās ievirzes

58. prasa, izmantojot Septīto pamatprogrammu, tās noslēguma gados (2011.–2013. gads) ņemt vērā ekonomiskās krīzes dažādās sekas katrā dalībvalstī, jo vēl ir jāplāno ievērojamas summas (28,8 miljardi euro trīs gadu periodā), mērķus, kas jāsasniedz, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, un Eiropas Pētniecības telpas un Jauninājumu savienības izveides darbu; īpaši prasa saskaņot Septītās pamatprogrammas mērķus ar ES stratēģijām resursu efektivitātes, izejvielu un digitalizācijas programmas jomā;

59. uzskata, ka pārējās pētniecībai paredzētās summas nebūtu jāizmanto citu tādu programmu vai instrumentu vajadzībām, kas neattiecas uz pētniecības un jauninājumu nozari vai uz Septītās pamatprogrammas mērķiem un darbības jomu;

60. uzsver nepieciešamību uzlabot, veicināt un nodrošināt Savienības pētniecībai un izstrādei paredzēto finansējumu, ievērojami palielinot attiecīgos izdevumus, sākot ar 2013. gadu; uzskata, ka šādam finansējuma palielinājumam, ideālā gadījumā budžetu divkāršojot, ir jāveicina ilgtspējīga izaugsme un konkurence, jo tiek nodrošināta izcilība; līdz ar to uzsver, kas šim finansējuma palielinājumam ir jānotiek, īstenojot pieeju, kas ir vairāk vērsta uz rezultātu un veikspējas nodrošināšanu, un ievērojami vienkāršojot finansēšanas procedūras; atbalsta turpmāku sadarbību ar dažādām ES pētniecības, izstrādes un jauninājumu programmām un uzskata, ka to varētu īstenot saistībā ar „Vienoto stratēģisko satvaru pētījumiem un inovācijām”; uzskata, ka no visu iesaistīto pušu viedokļa ir svarīgi, lai turpmākā programma pēc tās pieņemšanas atbilstu iepriekšējai;

61. uzsver, ka ir jāapsver katrā tādā jomā iegūto rezultātu novērtējums, kas finansējuma nolūkā ir noteikta kā politiski prioritāra, un ka ir jānosaka tās efektivitāte, lai uzlabotu turpmāko programmu novērtējumu;

*

* *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

ES un Kanādas tirdzniecības attiecības

P7_TA(2011)0257

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ES un Kanādas tirdzniecības attiecībām

(2012/C 380 E/04)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. novembra paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises — Tirdzniecības politika kā stratēģijas „Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” (COM(2010)0612) un Komisijas 2010. gada 7. jūlija paziņojumu Padomei, Eiropas Parlamentam, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Ceļā uz visaptverošu Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku” (COM(2010)0343),
- ņemot vērā Komisijas un Kanādas valdības kopīgi veikto un 2008. gada oktobrī publicēto pētījumu par ES un Kanādas ciešāku ekonomisko partnerattiecību izmaksām un ieguvumiem ⁽¹⁾ un 2009. gada 5. marta kopīgo ziņojumu par ES un Kanādas sadarbības izvērtējumu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 6. maijā Prāgā parakstīto ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmes kopīgo deklarāciju par visaptverošu Eiropas Savienības un Kanādas ekonomisko partnerattiecību nolīgumu (Padomes dok. 09547/2009),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 20. decembra ieteikumu Padomei par grozījumiem sarunu norādījumos attiecībā uz ekonomiskās integrācijas nolīgumu ar Kanādu, lai pilnvarotu Komisiju Eiropas Savienības vārdā sākt sarunas par ieguldījumiem (SEC(2010)1577),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 10. marta ziņojumu Eiropadomei „2011. gada ziņojums par tirdzniecības un ieguldījumu šķēršļiem — mūsu stratēģisko ekonomikas partneru iesaiste tirgus pieejamības uzlabošanā: prioritāri pasākumi tirdzniecības šķēršļu novēršanā” (COM(2011)0114),
- ņemot vērā agrākās rezolūcijas, jo īpaši 2007. gada 22. maija rezolūciju par Eiropu globalizācijas kontekstā — konkurētspējas ārējie aspekti ⁽³⁾, 2008. gada 19. februāra rezolūciju par ES stratēģiju, lai Eiropas uzņēmumiem nodrošinātu piekļuvi tirgum ⁽⁴⁾, 2008. gada 20. maija rezolūciju par izejvielu un preču tirgu ⁽⁵⁾, 2008. gada 4. septembra rezolūciju par pakalpojumu tirdzniecību ⁽⁶⁾, 2008. gada 18. decembra rezolūciju par viltošanas ietekmi uz starptautisko tirdzniecību ⁽⁷⁾, 2009. gada 5. februāra rezolūciju par Eiropas MVU lomas pastiprināšanu starptautiskajā tirdzniecībā ⁽⁸⁾, 2010. gada 5. maija rezolūciju par gaidāmo ES un Kanādas augstākā līmeņa sanāksmi ⁽⁹⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par cilvēktiesībām un sociāliem un vides standartiem starptautiskajos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹⁰⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par starptautiskās tirdzniecības politiku klimata pārmaiņu diktēto prasību kontekstā ⁽¹¹⁾, 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos ⁽¹²⁾, 2011. gada 17. februāra rezolūciju par stratēģiju „Eiropa 2020” ⁽¹³⁾ un 2011. gada 6. aprīlī rezolūciju par turpmāko Eiropas starptautisko ieguldījumu politiku ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2008/october/tradoc_141034.pdf.

⁽²⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2009/march/tradoc_142470.pdf.

⁽³⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 184 E, 6.8.2009., 16. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 279 E, 19.11.2009., 5. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 67. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 47. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 67 E, 18.3.2010., 101. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 81 E, 15.3.2011., 64. lpp.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0434.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0445.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0446.

⁽¹³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0068.

⁽¹⁴⁾ Pieņemtie teksti P7_TA(2011)0141.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Pamat nolīgumu par tirdzniecisko un ekonomisko sadarbību starp Eiropas Kopienām un Kanādu ⁽¹⁾ un citus turpmāk ar Kanādu noslēgtos divpusējos nolīgumus, jo īpaši Nolīgumu par muitu sadarbību un savstarpēju palīdzību muitas lietās ⁽²⁾, Nolīgumu par sanitārajiem pasākumiem sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības aizsardzībai attiecībā uz tirdzniecību ar dzīvnieku dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem ⁽³⁾, Nolīgumu par vīnu un alkoholisko dzērienu tirdzniecību ⁽⁴⁾, Nolīgumu par civilās aviācijas drošību ⁽⁵⁾ un Gaisa transporta nolīgumu ⁽⁶⁾,
 - ņemot vērā pārskatīto Pamat nolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽⁷⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 207. panta 3. punktu un 218. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,
- A. tā kā uz noteikumiem balstīta daudzpusējā tirdzniecības sistēma, ko izveidoja Pasaules Tirdzniecības organizācija (PTO), joprojām ir vispiemērotākā struktūra godīgas un līdztiesīgas tirdzniecības regulēšanai un veicināšanai, izstrādājot attiecīgus noteikumus un nodrošinot šo noteikumu ievērošanu;
- B. tā kā sekmīgs Dohas attīstības programmas noslēgums ir ārkārtīgi svarīgs turpmākajai PTO attīstībai; tā kā šāds nolīgums netraucē divpusējos nolīgumos paredzēt plašākus nosacījumus nekā saskaņā ar PTO uzņemtās saistības un tādējādi papildināt daudzpusējos noteikumus;
- C. tā kā Kanāda ir viena no Eiropas Savienības senākajām un ciešākajām partnervalstīm, jo tā ir pirmā rūpnieciski attīstītā valsts, ar kuru ES 1976. gadā noslēdza Pamat nolīgumu par tirdzniecisko un ekonomisko sadarbību; tā kā gadu gaitā ir parakstīti vairāki divpusēji nolīgumi, kuru mērķis ir sekmēt ciešāku tirdzniecību;
- D. tā kā ES ir Kanādas otrais svarīgākais tirdzniecības partneris un Kanāda patlaban ir septītais nozīmīgākais ES tirdzniecības partneris (2009. gada dati); tā kā Kanāda ir ceturtais lielākais ārvalstu tiešo ieguldījumu Eiropas Savienībā avots, savukārt ES ir otrais lielākais ārvalstu tiešo ieguldījumu Kanādā avots (2008. gada dati);
- E. tā kā 2008. gada kopīgais pētījums liecina par būtiskiem potenciāliem ieguvumiem no divpusējās tirdzniecības liberalizācijas gan Kanādai, gan ES;
- F. tā kā gan ES, gan Kanādas privātais sektors ir paudis stingru atbalstu plaša un visaptveroša ekonomiskās sadarbības nolīguma noslēgšanai un uzskata, ka ciešākas ES un Kanādas ekonomiskās partnerības sekmēšana būtu nozīmīgs izaugsmes veicināšanas faktors ieguldītājiem un uzņēmējiem ES un Kanādā, kā arī starptautiskā mērogā;
- G. tā kā pastāv vispārēja vienprātība, ka ES un Kanādas ekonomiskajām attiecībām vēl ir izaugsmes iespējas un ka ES un Kanādas brīvās tirdzniecības nolīgums var būtiski sekmēt šā potenciāla īstenošanu, uzlabojot tirdzniecības un ieguldījumu plūsmas un vienlaikus atceļot tarifus, tarifu maksimumu un nepamatotus beztarifu šķēršļus, kā arī atbalstot ciešāku sadarbību, jo īpaši normatīvās noteikumu izstrādes, darbaspēka mobilitātes un kvalifikāciju atzīšanas jomās;

⁽¹⁾ OV L 260, 24.9.1976., 2. lpp.⁽²⁾ OV L 7, 13.1.1998., 38. lpp.⁽³⁾ OV L 71, 18.3.1999., 3. lpp.⁽⁴⁾ OV L 35, 6.2.2004., 3. lpp.⁽⁵⁾ OV L 153, 17.6.2009., 11. lpp.⁽⁶⁾ OV L 207, 6.8.2010., 32. lpp.⁽⁷⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- H. tā kā mērķis patlaban notiekošajās sarunās par visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu ir noslēgt ļoti progresīvu nolīgumu, kura vēriens pārsniedz visus ES un Kanādas līdz šim noslēgtos tirdzniecības un ekonomisko attiecību nolīgumus un kas varētu vēl vairāk stiprināt jau tā ciešās divpusējās attiecības tirdzniecības un ieguldījumu jomā;
- I. tā kā Komisija vēlas pašreizējās sarunās ar Kanādu iekļaut ieguldījumu aizsardzības jautājumu un ir ierosinājusi Padomei izdarīt grozījumus sarunu norādījumos;
- J. tā kā gan ES, gan Kanāda ir paziņojušas, ka sarunās par visaptverošu ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu ir panākta būtiska virzība un ka mērķis ir noslēgt nolīgumu līdz 2011. gada beigām,
1. uzskata, ka daudzpusējā tirdzniecības sistēma saskaņā ar PTO joprojām ir visefektīvākā sistēma brīvas tirdzniecības nodrošināšanai pasaules mērogā; atkārtoti pauž stingru atbalstu sekmīgai sarunu noslēgšanai par Dohas attīstības programmu, kas joprojām ir ES tirdzniecības prioritāte; uzskata, ka ES un Kanāda kopīgi var sekmēt minēto sarunu sekmīgu noslēgumu;
 2. atzinīgi vērtē to, ka nolīgumā ar Kanādu paredzēti plašāki nosacījumi nekā saskaņā ar PTO uzņemtas saistības un ka tas papildina daudzpusējos noteikumus, ja vien sarunās tiks panākta vienošanās par vērienīgu un ļoti kvalitatīvu nolīgumu, kura noteikumi ir daudz plašāki nekā vienīgi tarifu samazinājumi; aicina piemērot savstarpīguma principu saistībā ar pieejamajiem tiesiskās aizsardzības līdzekļiem tirdzniecības strīdu gadījumā un jo īpaši uzsver, ka ir jāuzlabo intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzība, ieskaitot preču zīmes, patentus un ģeogrāfiskās izcelsmes norādes, un jāpanāk patiesa savstarpēja tirgus pieejamība, jo sevišķi attiecībā uz pakalpojumiem un publiskā pasūtījuma tirgiem (tostarp pakārtotā valsts pārvaldes līmenī);
 3. aicina Komisiju, paužot labas gribas žestu, pārtraukt apstrīdēt Ontārio Videi nekaitīgās enerģijas tiesību aktā paredzētās prasības par vietēju saturu;
 4. uzskata, ka nolīguma nodaļai par intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību nevajadzētu negatīvi ietekmēt ģenērisko zāļu ražošanu un ka tajā jāievēro Nolīgumā par intelektuālā īpašuma tiesību komercaspektiem paredzētie izņēmumi attiecībā uz sabiedrības veselību;
 5. atzīmē, ka pakalpojumu liberalizēšanai Komisija ir izvēlējusies „negatīvā saraksta pieeju”, tomēr uzskata, ka tam jābūt tikai kā izņēmumam un tam nevajadzētu kalpot par precedentu turpmākajām sarunām; uzskata, ka GATS komunālo pakalpojumu atbrīvojums joprojām ir vispiemērotākais instruments, lai iedzīvotājiem nodrošinātu vispārēju piekļuvi sabiedriskajiem pakalpojumiem;
 6. pauž bažas par to, ka Kanādā turpinās azbesta ieguve, un par tās kaitīgo ietekmi uz strādnieku veselību; atgādina, ka ES ir aizliegusi visa veida azbesta izmantošanu, ieguvei un pārstrādi, kā arī azbesta izstrādājumu ražošanu; aicina šādi rīkoties arī Kanādu, lai uzlabotu sabiedrības veselību;
 7. ņemot vērā abu ekonomiku papildināmību, norāda uz nākotnes iespēju palielināt ES un Kanādas tirdzniecības, ieguldījumu un uzņēmējdarbības iespējas, kas izriet no visaptverošā ekonomikas un tirdzniecības nolīguma;
 8. uzskata, ka Komisijas mērķtiecīgā pieeja sarunās ar Kanādu būtu jālīdzsvaro ar vienlīdz mērķtiecīgu pieeju ilgtspējīgai attīstībai, jo īpaši attiecībā uz saistību līmeni pret darbaspēku, vides sadaļas darbības jomu, veidu, kā risināt jautājumus par daudzpusējiem nolīgumiem vides aizsardzības jomā, un izpildes mehānismu, un tajā jāatbalsta un jāsekmē centieni, kuru mērķis ir mazināt klimata pārmaiņas, sekmēt cilvēktiesību, sociālo un vides standartu ievērošanu, kā arī uzņēmumu sociālo atbildību;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

9. atzinīgi vērtē minētajās sarunās panākto un aicina Komisiju turpināt apspriesties ar svarīgākajām ieinteresētajām personām; lai gan kopīgais pētījums liecināja par būtiskiem potenciālajiem ieguvumiem gan Kanādai, gan ES, aicina Komisiju iespējami drīz veikt visaptverošu ilgtspējas ietekmes novērtējumu, kurā izvērtē galīgā nolīguma paredzamo ietekmi uz ES atsevišķās jomās un sociālekonomisko ietekmi;

10. norāda, ka ES un Kanādas attiecību regulējums jāisteno valsts līmenī, taču, ņemot vērā to, ka Kanādas provinces un teritorijas ir atbildīgas par to starptautiskos nolīgumos paredzēto saistību pildīšanu, kuras ir to kompetencē, uzskata minēto par svarīgu faktoru un atzinīgi vērtē Kanādas provinču un teritoriju dalību sarunās par nolīgumu un aicina Kanādas provinces un teritorijas saskaņot politikas virzienus un procedūras, lai maksimāli palielinātu potenciālos ieguvumus; uzskata, ka sekmīgai sarunu norisei būtu jāietver provinču un teritoriālo valdību skaidra līdzdalība;

11. ar bažām atzīmē, ka Komisija iesniedza Padomei sarunu norādījumu grozījumu projektu nolūkā pilnvarot Komisiju sākt sarunas ar Kanādu par ieguldījumiem, nesagaidot, kad Parlaments pieņems nostāju par vispārējo ES ieguldījumu politiku nākotnē; aicina Komisiju sarunās par ieguldījumiem ar Kanādu pilnībā ņemt vērā Eiropas Parlamenta secinājumus par šo jautājumu; uzskata — tā kā gan Kanādai, gan ES ir ļoti attīstīta tiesību sistēma, vispiemērotākie līdzekļi, lai pievērstos strīdam par ieguldījumiem, ir starpvalstu strīdu izšķiršanas mehānisms un vietējo tiesiskās aizsardzības līdzekļu izmantošana; aicina Komisiju nodrošināt, ka potenciālais ieguldītāju un valsts strīdu izšķiršanas mehānisms neierobežos turpmākos tiesību aktus paaugstināta riska politikas jomās, piemēram, tiesību aktos attiecībā uz vidi, un ka tā pamatā ir plašākas prasības, kā norādīts Parlamenta rezolūcijā par Eiropas turpmāko starptautisko ieguldījumu politiku;

12. uzskata, ka ieguldījumu sadaļā būtu jāparedz tādu augstas kvalitātes ieguldījumu veicināšana, kuri respektē dabu un sekmē labus darba apstākļus; turklāt aicina, lai ieguldījumu sadaļā tiktu ievērotas abu pušu regulēšanas tiesības, jo īpaši valsts drošības, sabiedrības veselības, darba ņēmēju un patērētāju tiesību, rūpniecības politikas un kultūras daudzveidības jomā; aicina Komisiju no ieguldījumu nolīgumu darbības jomas izslēgt tādas jutīgas jomas kā kultūra, izglītība, valsts aizsardzība un sabiedrības veselība;

13. atkārtoti pauž bažas par naftas smilšu ieguves ietekmi uz vidi visā pasaulē, jo to pārstrādes procesā tiek radīts liels CO₂ emisiju apmērs, kā arī par apdraudējumu, ko naftas smilšu ieguve rada vietējai bioloģiskajai daudzveidībai; pauž uzskatu, ka sarunām par visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu nevajadzētu ietekmēt ES tiesības pieņemt jaunas tiesību normas Degvielas kvalitātes direktīvā, nedz arī kavēt Kanādas iestādes nākotnē ieviest vides aizsardzības standartus attiecībā uz naftas smilšu ieguvi; aicina abas puses visas nesaskaņas risināt draudzīgu sarunu ceļā un nekaitējot sarunām par visaptverošo ekonomikas un tirdzniecības nolīgumu;

14. ņem vērā neseno tiesību normu attīstību saistībā ar ES aizliegumu attiecībā uz izstrādājumiem, kas iegūti no roņveidīgajiem, un jo īpaši Kanādas prasību PTO izveidot oficiālu strīdu izšķiršanas institūciju; sagaida, ka Komisija stingri aizsargās ES nostāju attiecībā uz to izstrādājumu aizliegumu, kas iegūti no roņveidīgajiem, pauž lielu cerību, ka Kanāda atteiksies no PTO noteikumu apstrīdēšanas, kas ir pretrunā pozitīvām tirdzniecības attiecībām, pirms tam, kad Eiropas Parlamentam būs jāratificē visaptverošais ekonomikas un tirdzniecības nolīgums;

15. vērš uzmanību uz to, ka ES un Kanāda īsteno atšķirīgu politiku attiecībā uz ģenētiski modificēto organismu (ĢMO) regulējumu; brīdina, ka privāti uzņēmumi varētu apstrīdēt ES piemērotos stingrākos noteikumus saskaņā ar ierosināto strīdu izšķiršanas mehānismu, ko plānots iekļaut visaptverošajā ekonomikas un tirdzniecības nolīgumā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

16. uzskata, ka šajās sarunās abām pusēm nozīmīgas būs sadaļas par lauksaimniecību; pauž bažas par iespējami būtiskajām koncesijām ĢMO, piena un izcelsmes norāžu jomā; tādēļ uzsver, ka pilnībā jāņem vērā abu pušu intereses un prioritātes lauksaimniecības jomā, un aicina Komisiju vest sarunas par tādu nolīgumu, kas būs izdevīgs ES un Kanādas patērētājiem, kā arī abu pušu lauksaimniecības nozarēm, un kā kopumā saskaņotu sarunu iznākumu nodrošināt lielāku, bet vienlaikus godīgu ES un Kanādas lauksaimniecības preču konkurenci; šajā sakarībā kā pozitīvu soli vērienīgu un taisnīgu sarunu īstenošanai atzinīgi vērtē sākotnējo abu pušu apņemšanos nesaglabāt, neievieš vai atkārtoti neievieš lauksaimniecības eksporta subsīdijas tām lauksaimniecības precēm, ar kurām nolīguma puses apmainās, kā arī vienošanos sadarboties PTO lauksaimniecības sarunās;

17. aicina Komisiju saskaņā ar ES politikas nostādnēm, jo īpaši attiecībā uz aizjūras zemēm un teritorijām, raudzīties, lai jaunajā ES un Kanādas nolīgumā tiktu ievērotas to intereses saistībā ar to stratēģiski svarīgajiem ražojumiem;

18. uzsver, ka sarunas par sanitārajiem un fitosanitārajiem pasākumiem ir ļoti nozīmīgs jautājums lauksaimniecības sadaļās; šajā sakarībā aicina Komisiju apņemties panākt, ka minētajos noteikumos paredz augstus standartus;

19. atgādina Padomei un Komisijai, ka kopš Lisabonas līguma stāšanās spēkā Padomei ir jāsaņem Parlamenta piekrišana attiecībā uz visiem starptautiskiem tirdzniecības nolīgumiem un Padomei un Komisijai ir nekavējoties un pilnībā jāinformē Parlaments visos procedūras posmos; aicina Padomi nekavējoties sniegt Parlamentam visu informāciju tajos procedūras posmos, par kuriem tā ir atbildīga, jo īpaši par tās pieņemtajiem sarunu norādījumiem un visiem to grozījumiem; aicina Padomi un Komisiju nodrošināt Parlamenta iesaisti visos sarunu posmos un pilnībā ņemt vērā Parlamenta viedokli;

20. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Kanādas federālajai valdībai un parlamentam un provinču un teritoriju valdībām un parlamentiem.

Kreditreitingu aģentūras

P7_TA(2011)0258

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par kreditreitingu aģentūrām — nākotnes perspektīvas (2010/2302(INI))

(2012/C 380 E/05)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas (IOSCO) 2009. gada marta piezīmi par starptautisko sadarbību kreditreitingu aģentūru pārraudzībā,
- ņemot vērā 2009. gada jūnijā notikušo apvienoto forumu „Kreditreitingu izmantošanas novērtējums”,
- ņemot vērā Finašu stabilitātes padomes 2009. gada 25. septembra ziņojumu G20 valstu vadītājiem „Finanšu regulējuma uzlabošana”,
- ņemot vērā Starptautiskā Valūtas fonda 2010. gada 29. oktobra ziņojumu „Finanšu stabilitāte pasaulē — valstis, finansējums un sistēmiskā likviditāte”,
- ņemot vērā G20 valstu 2010. gada 26. un 27. jūnija Toronto augstākā līmeņa sanāksmes deklarāciju,

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Finanšu stabilitātes padomes 2010. gada 27. oktobra ziņojumu par principiem, lai mazinātu palāvību uz kredītreitingu aģentūru reitingiem,
 - ņemot vērā Komisijas 2010. gada 5. novembrī uzsāktu sabiedrisko apspriešanu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Juridiskās komitejas atzinumu (A7-0081/2011),
- A. tā kā EP pauz atzinību pašreizējam darbam pasaules, starptautiskā un Eiropas mērogā attiecībā uz kredītreitingu aģentūru darbības regulēšanu;
- B. tā kā kredītreitingu aģentūrām vajadzētu būt informācijas starpniekiem, kas mazina informācijas nelīdzsvarotību kapitāla tirgos un sekmē pasaules tirgus pieejamību, mazina informācijas iegūšanas izmaksas un paplašina iespējamo aizdevuma ņēmēju un ieguldītāju loku, tādējādi palielinot likviditāti un pārredzamību tirgos un palīdzot noskaidrot cenas;
- C. tā kā nesen pieņemtajos tiesību aktos kredītreitingu aģentūrām ir piešķirta papildu funkcija, ko var dēvēt par sertifikācijas funkciju, atspoguļojot reitingu nozīmes palielināšanos regulējošajās pamatkapitāla prasībās;
- D. tā kā finanšu tirgus dalībnieki pārāk uzticējās kredītreitingu aģentūru vērtējumiem;
- E. tā kā kredītreitingu aģentūras vērtē trīs dažādus sektorus, t.i., publisko sektoru, uzņēmumus un strukturētus finanšu instrumentus, un tā kā kredītreitingu aģentūras lielā mērā veicināja finanšu krīzi, jo tās bija piešķirušas strukturētajiem finanšu instrumentiem neatbilstīgus reitingus, kuri krīzes laikā bija jāpazemina vidēji par trijām līdz četrām pakāpēm,
- F. tā kā Regula (EK) Nr. 1060/2009 bija pirmā reakcija uz finanšu krīzi un tajā jau tiek risināti vissteidzamākie jautājumi, paredzot kredītreitingu aģentūru darbības pārraudzību un regulēšanu; tā kā tomēr tajā nav risinātas visas svarīgākās problēmas un tā faktiski ir izraisījusi dažus jaunus šķēršļus darbības uzsākšanai minētajā nozarē;
- G. tā kā regulatīvas noteiktības trūkums šajā jomā apdraud ES finanšu tirgu pareizu darbību un tādēļ Komisijai, pirms tā nāk klajā ar jauniem Regulas (EK) Nr. 1060/2009 grozījumiem, ir pienācīgi jānosaka jaunās sistēmas nepilnības un jāsaņem ietekmes novērtējums par alternatīvām, kas pieejamas šādu nepilnību novēršanai, tostarp par iespēju izstrādāt turpmākus likumdošanas priekšlikumus;
- H. tā kā kredītreitingu nozares darbībā ir vairākas problēmas, no kurām vissvarīgākās ir konkurences trūkums, oligopola struktūras un pārskatatbildības un pārredzamības trūkums; tā kā jo īpaši dominējošo kredītreitingu aģentūru problēma ir maksājumu modelis un regulatīvās sistēmas galvenā problēma ir atkarība no ārējiem kredītreitingiem;
- I. tā kā labākais konkurences sekmēšanas veids būtu radīt regulatīvu vidi, kurā efektīvi tiktu atbalstīta darbības uzsākšana, un veikt padziļinātu analīzi par pašreizējiem darbības uzsākšanas šķēršļiem un citiem faktoriem, kas ietekmē konkurenci;
- J. tā kā labos laikos tirgus dalībniekiem ir tendence maldīties attiecībā uz kredītreitingu pamatmetodiku un nozīmi vai neņemt vērā kredītreitingus, kuri faktiski ir domāti, lai konstatētu saistību neizpildes iespējamību;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- K. tā kā nesenie euro zonas krīzes notikumi parādīja, cik nozīmīgi ir valsts sektora parādsaistību reitingi, kā arī pretrunas un cikliskums, kas saistīts ar reitingu izmantošanu regulatīviem mērķiem;
- L. tā kā reitingu neatkarība no tirgus un politiskas ietekmes ir ārkārtīgi svarīga un ir jānodrošina ekonomikas pārvaldības un stresa pārbažu kontekstā, lai arī kādas jaunas struktūras un uzņēmējdarbības modeļi neparādītos;
- M. lai gan reitingi var mainīties un tie mainās būtisku riska profila pielāgojumu vai jaunas informācijas dēļ, tiem jābūt izstrādātiem tā, lai tie būtu stabili un nesvārstītos tirgus noskaņojuma ietekmē;
- N. tā kā Bāzeles II sistēma radīja pārlietu lielu paļāvību uz ārējiem reitingiem, dažos gadījumos novedot pie tā, ka bankas izlēma neveikt savu riska darījumu autonomus novērtējumus;
- O. tā kā ASV ar nesen pieņemto *Dodd Frank* Aktu, ar ko regulē reitingus, paredzēja mazāku regulatīvās sistēmas paļāvību uz kredītreitingu aģentūru novērtējumiem;

Makroekonomikas līmenis — finanšu tirgu regulējums

Pārāk liela paļāvība

1. uzskata, ka, ņemot vērā izmaiņas kredītreitingu izmantošanā, kurām atbilstīgi emitentam piešķir reitingu, lai tas saņemtu preferenciālu režīmu saskaņā ar regulatīvo satvaru, nevis lai gūtu piekļuvi pasaules finanšu tirgiem, tuvākajā nākotnē pēc iespējas ir jāsamazina pasaules finanšu regulatīvās sistēmas pārāk lielā paļāvība uz ārējiem kredītreitingiem;
2. uzskata, ka ir jāsamazina konkurences novirzes, ko rada parastā prakse, ka kredītreitingu aģentūras vērtē tirgus dalībniekus, vienlaikus saņemot no tiem pasūtījumus;
3. piekrīt Finanšu stabilitātes padomes 2010. gada oktobrī pasludinātajiem principiem, ar kuriem deva vispārīgus norādījumus, kā samazināt paļāvību uz ārējiem kredītreitingiem, un atzinīgi vērtē Komisijas 2010. gada novembrī aizsāktā sabiedrisko apspriešanu; nolūkā samazināt finanšu regulatīvās sistēmas vispārējo un pārāk lielo paļāvību uz reitingiem, aicina Komisiju izvērtēt, vai un kā dalībvalstis izmanto reitingus regulatīvā nolūkā;
4. norāda uz trūkumiem Bāzeles regulatīvo noteikumu standartpieejā, kurai atbilstīgi finanšu institūciju pamatkapitāla prasības var tikt noteiktas, ņemot vērā ārējos kredītreitingus; uzskata, ka ir svarīgi izveidot kapitāla pietiekamības regulējumu, ar ko nodrošina stingru iekšējā riska novērtējumu, šāda riska novērtējuma labāku pārbaudību un ar kredītiem saistītās informācijas labāku pieejamību; šajā sakarībā atbalsta aizvien biežāku uz iekšējiem reitingiem balstītas pieejas izmantošanu, ja vien tā ir uzticama un droša un ja attiecīgās finanšu institūcijas lielums, kompetence un pieredze ļauj īstenot pienācīgu riska pārvaldību; uzskata — lai nodrošinātu taisnīgas spēles noteikumus, ir svarīgi iekšējos modeļos ievērot ES regulējumā paredzētos parametrus un piemērot iekšējiem modeļiem stingru uzraudzības novērtējumu; vienlaikus uzskata, ka mazākiem un mazāk pieredzējušiem tirgus dalībniekiem, kuru spējas ir ierobežotas, vajadzētu būt iespējai izmantot ārējos reitingus, ja nav pieejams reālistisks iekšējs kredītriska novērtējums un ja vien tie izpilda attiecīgas uzticamības pārbaudes prasības;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

5. atzīmē, ka šajā kontekstā ir svarīgi sekot līdzi attīstībai Bāzeles III jomā un pašreizējam CRD IV izstrādes procesam;
6. uzskata, ka ir jāatjauno ieguldītāju iespējas pašiem veikt uzticamības pārbaudi, jo tas ir priekšnoteikums, lai varētu plašāk izmantot patentētus iekšējos kredītriska novērtējuma modeļus; ierosina bankām un citiem finanšu sektora dalībniekiem daudz biežāk izmantot pašu veiktus iekšējus riska novērtējumus;
7. pauž viedokli, ka tirgus dalībniekiem nevajadzētu ieguldīt strukturētos vai citos instrumentos, ja viņi paši nevar novērtēt ar tiem saistīto kredītrisku, vai arī viņiem vajadzētu piemērot šādiem ieguldījumiem augstāko riska svērumu;
8. aicina Eiropas Centrālo banku un dalībvalstu centrālās bankas pārskatīt ārējo reitingu izmantošanu, un prasa, lai tās uzkrātu specializētas zināšanas un pieredzi, izstrādājot pašas savus modeļus, kā novērtēt to aktīvu kredīstandartus, kurus izmanto kā likviditātes palielināšanas darbību nodrošinājumu, un lai tās samazinātu paļāvību uz ārējiem reitingiem;
9. aicina Komisiju rūpīgi izvērtēt iespējas izmantot alternatīvus instrumentus kredītriska novērtēšanai;

Plašākas uzraudzītāju pilnvaras

10. apzinās, ka veidojas neizbēgams interešu konflikts, ja tirgus dalībnieki izstrādā iekšējus kredītriska novērtējumus attiecībā uz pašu pamatkapitāla prasībām, un tādēļ uzskata, ka ir jāpalielina uzraudzītāju atbildība, kompetence, pilnvaras un resursi iekšējo modeļu piemērotības kontrolei, novērtēšanai un pārraudzībai un piesardzības pasākumu noteikšanai; uzskata — ja iekšējā modeļa sarežģītības dēļ uzraudzītājs nespēj to pienācīgi novērtēt, šādu modeli nedrīkst apstiprināt; pauž viedokli, ka pārredzamībai attiecībā uz neatkarīgos akadēmiskos novērtējumus izmantotajiem pieņēmumiem arī ir nozīme;
11. norāda — lai Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde) varētu efektīvi īstenot savas uzraudzības pilnvaras, tai jābūt tiesīgai veikt iepriekš nepaziņotu izmeklēšanu un pārbaudes uz vietas un, īstenojot savas uzraudzības pilnvaras, Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei jādod personām, pret kurām ierosināta lieta, iespēja tikt uzklausītām, lai ievērotu viņu tiesības uz aizstāvību;

Taisnīgi spēles noteikumi

12. norāda uz kredītreitingu nozares globālo raksturu un prasa, lai Komisija un dalībvalstis kopīgi ar citām G20 valstīm izstrādātu uz augstākajiem standartiem pamatotu globālu pieeju gan attiecībā uz kredītreitingu aģentūru regulējumu, gan uzraudzības un tirgus regulējumu nolūkā mazināt pārāk lielo paļāvību uz ārējiem kredītreitingiem, lai saglabātu taisnīgus spēles noteikumus un novērstu regulējuma arbitrāžu, vienlaikus saglabājot atvērtus tirgus;
13. par svarīgākajiem uzdevumiem uzskata konkurences un pārredzamības veicināšanu, kā arī jautājumu par nākotnē izmantojamo maksāšanas modeli, savukārt jautājumu par kredītreitingu aģentūru izcelsmi — par sekundāru;
14. atkārtoti norāda, ka Regulā (EK) Nr. 1060/2009 ir noteiktas divas sistēmas, kā rīkoties ar ārējiem kredītreitingiem no trešām valstīm, un ka apstiprinājuma režīma nolūks bija par nelīdzvērtīgiem uzskatītos ārējos kredītreitingus no trešām valstīm ļaut izmantot Eiropas Savienībā, ja apstiprinātājai kredītiestāde uzņemas skaidru atbildību;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Vidējais līmenis — nozares struktūra

Konkurence

15. uzsver, ka lielāka konkurence nozarē pati par sevi nenozīmē labākas kvalitātes reitingus, un atkāroti pauž viedokli, ka visām reitingu aģentūrām ir jāievēro augstākie standarti attiecībā uz neatkarību, informācijas izpaušanu, pārredzamību un interešu konfliktu pārvaldību, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 1060/2009 prasībās, lai nodrošinātu kvalitatīvus reitingus un novērstu „reitingu pirkšanu”;

Eiropas mēroga kredītreitingu organizācija

16. aicina Komisiju veikt tādas pilnībā neatkarīgas Eiropas kredītreitingu organizācijas izmaksu, priekšrocību un iespējamās pārvaldības struktūras detalizētu ietekmes novērtējumu un ekonomiskās dzīvotspējas izpēti, kura darbotos visos trijos reitingu sektoros; uzskata, ka Komisijai ir jāņem vērā izmaksas šādas organizācijas darbības uzsākšanas finansēšanai, lai nodrošinātu tās darbību pirmajos trijos un ne vairāk kā pirmajos piecos gados, un ka šīs izmaksas ir rūpīgi jānovērtē; uzsver, ka tālab visi likumdošanas priekšlikumi ir jāformulē ļoti pārdomāti, lai izvairītos no tā, ka tiek ierobežotas paralēlas politikas iniciatīvas, kuru mērķis ir samazināt pārāk lielu paļāvību uz reitingiem un sekmēt jaunu kredītreitingu aģentūru ienākšanu tirgū;

17. aicina Komisiju paralēli 9. punktā minētajam darbam izstrādāt detalizētu ietekmes novērtējumu, ekonomiskās dzīvotspējas analīzi un izmaksu novērtējumu attiecībā uz nepieciešamo finansējumu; pauž stingru nostāju, ka finansēšanas izmaksas nekādā gadījumā nav jāsedz nodokļu maksātājiem, un uzskata, ka nav jānodrošina papildu finansējums un ka jaunajai Eiropas kredītreitingu organizācijai jābūt pilnīgi neatkarīgai un pēc darbības uzsākšanas perioda pašai jāfinansē savs budžets;

18. uzskata, ka uzticamības nodrošināšanai jaunās organizācijas vadībai, personālam un pārvaldes struktūrai ir jābūt pilnīgi neatkarīgai un autonomai, t.i., nepakļautai dalībvalstu, Komisijas un visu citu publisko iestāžu, kā arī finanšu nozares un citu kredītreitingu aģentūru norādījumiem un ka tai jādarbojas saskaņā ar grozīto Regulu (EK) Nr. 1060/2009;

19. aicina Komisiju veikt detalizētu izpēti par šāda Eiropas kredītreitingu aģentūru tīkla izmaksām, priekšrocībām un pārvaldības struktūru, tostarp apsvērt, kā kredītreitingu aģentūras, kas darbojas dalībvalstīs, varētu mudināt iesaistīties partnerībā citai ar citu vai vienota tīkla struktūrās, lai efektīvāk izmantotu pieejamos resursus un personālu, tādējādi ļaujot tām darboties iespējami plašākā mērogā un konkurēt ar kredītreitingu aģentūrām, kuras darbojas pārrobežu mērogā; iesaka Komisijai izpētīt veidus, kā atbalstīt kredītreitingu aģentūru tīklus, bet uzskata, ka jebkuram šādam tīklam jābūt nozares ierosinātai iniciatīvai;

20. uzskata, ka, iespējams, ir vajadzīgs atbalsts šāda tīkla sākotnējai izveidei, taču tam vēlāk vajadzētu darboties patstāvīgi un pašam gūt ieņēmumus; aicina Komisiju novērtēt nepieciešamību pēc izveides finansēšanas un šādam nolūkam vajadzīgos resursus, kā arī minētā projekta juridisko struktūru;

21. uzskata, ka Komisijai būtu arī jāizskata un jānovērtē patiesi neatkarīgas Eiropas kredītreitingu aģentūras izveides iespēja; aicina Komisiju īpaši pievērsties jautājumam par šādas aģentūras darbiniekiem, kam būtu jābūt pilnīgi neatkarīgiem, kā arī jautājumam par tās resursiem, uzskatot, ka tiem būtu jāveidojas no privātā finanšu sektora maksājumiem;

Informācijas izpaušana un pieejamība

22. uzskata, ka kredītreitingu mērķim jābūt palielināt informāciju tirgus dalībniekiem tādā veidā, lai ieguldītājiem būtu pieejams saskaņots kredītriska novērtējums dažādās nozarēs un valstīs; uzskata, ka ir svarīgi dot iespēju lietotājiem rūpīgāk pārbaudīt kredītreitingu aģentūras, un šajā sakarībā uzsver, ka īpaši svarīga nozīme ir aģentūru darbības pārredzamības palielināšanai;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

23. norāda, ka, lai ieguldītāji varētu pienācīgi novērtēt risku un pildīt fiduciāros un ar uzticamības pārbaudi saistītos pienākumus, strukturēto finanšu instrumentu jomā ir jāpalielina informācijas atklāšanas prasības par finanšu produktiem, lai ieguldītāji varētu pieņemt pamatotus lēmumus; uzskata, ka pieredzējušiem ieguldītājiem būtu jāspēj novērtēt pamatā esošos kredītus un atbilstīgi tiem izdarīt secinājumus par risku, kas saistīts ar vērtspapirizēto produktu; atbalsta pašreizējās ECB un citu institūciju iniciatīvas padarīt pieejamu apjomīgāku informāciju par strukturētajiem finanšu instrumentiem šajā jomā; aicina Komisiju novērtēt vajadzību palielināt informācijas izpaušanu attiecībā uz visiem produktiem finanšu instrumentu jomā;

24. atzīmē, ka lielākā daļa kredītreitingu aģentūru papildus reitingu noteikšanai sagatavo vairākus pārskatus, brīdinājumus un novērojumu dokumentus, kuriem ir būtiska ietekme uz tirgiem; uzskata, ka tie ir jādara pieejami saskaņā ar iepriekš noteiktu kritēriju un protokoliem, ar kuriem nodrošina pārredzamību un konfidencialitāti;

25. aicina Komisiju ierosināt Direktīvas 2003/71/EK un Direktīvas 2004/109/EK pārskatīšanu, lai nodrošinātu to, ka plašāk ir pieejama pietiekami precīza un pilnīga informācija par strukturētajiem finanšu instrumentiem;

26. uzskata, ka šajā sakarībā ir būtiski svarīgi visos potenciālajos nākotnes pasākumos pilnībā ņemt vērā datu aizsardzības aspektus;

27. apsver, vai tas būtu izdevīgi uzlikt emitentiem par pienākumu apspriest strukturētu finanšu instrumentu saturu un metodes ar trešo personu, kas vai nu veic nepasūtītu kredītreitingu novērtējumu vai iekšēju riska novērtējumu;

28. atkārtoti norāda uz Komisijas saistībām, kas paredzētas grozītās Regulas (EK) Nr. 1060/2009 5. apsvērumā attiecībā uz informācijas pārredzamību; aicina Komisiju kā daļu no tās pašreiz veiktās Regulas (EK) Nr. 1060/2009 pārskatīšanas veikt vajadzīgo analīzi un paziņot Parlamentam un Padomei rezultātus kopā ar iespējamiem tiesību aktu grozījumiem;

29. atzinīgi vērtē ar Kredītreitingu aģentūru regulām (CRA 1 un CRA 2) paveikto attiecībā uz pārredzamību un informācijas izpaušanu; aicina Komisiju pēc kredītreitingu aģentūru reģistrācijas procesa pabeigšanas veikt minēto regulu ietekmes novērtējumu, lai noskaidrotu jomas, kurās vēl lielāka informācijas izpaušana būtu noderīga lietotājiem;

30. papildus pārredzamības palielināšanai attiecībā uz reitingu sagatavošanas procesu un tā iekšējo revīziju aicina ES uzraudzības iestādes veikt stingrāku kredītreitingu aģentūru uzraudzību un dalībvalstu uzraudzības iestādes — uzstājīgāku uzraudzību attiecībā uz to, cik lielā mērā finanšu institūcijas izmanto reitingus un ir no tiem atkarīgas;

Divi obligātie reitingi

31. uzskata, ka Komisijai būtu jāapsver, vai noteiktos apstākļos vajadzētu būt obligātai divu reitingu izmantošanai, piemēram, attiecībā uz strukturētiem finanšu instrumentiem un visiem ārējiem kredītreitingiem, kurus izmanto regulatīvā nolūkā, un vai viskonservatīvākais, t.i., visnelabvēlīgākais, ārējais kredītreitings būtu uzskatāms par atsauci regulatīvā nolūkā; aicina Komisiju izstrādāt ietekmes novērtējumu attiecībā uz divu obligāto reitingu iespējamo izmantošanu;

32. uzskata, ka abu minēto reitingu noteikšanas izmaksas būtu jāsedz emitentam un ka pirmais ārējais kredītreitings būtu jānosaka apmaksātai kredītreitingu aģentūrai pēc emitenta izvēles, bet attiecībā uz otra ārējā kredītreitinga noteikšanu būtu jāapsver vairākas iespējas, tostarp iespēja, ka to nosaka Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde, pamatojoties uz īpašiem, definētiem un objektīviem kritērijiem, ņemot vērā līdzšinējo darbību un sekmējot jaunu kredītreitingu aģentūru izveidi, vienlaikus izvairoties no konkurences kropļojumiem;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

33. norāda, ka regulators nevar noteikt reputāciju, taču katru jauno kredītreitingu aģentūru akceptēs tikai tad, ja tās izstrādātie reitingi izrādīsies uzticami;

Publiskā sektora parādsaistību novērtējums

34. apzinās to, ka tirgus dalībnieki nevēlas nepastāvīgus kredītreitingus, jo to koriģēšanas gadījumā rodas apjomīgas izmaksas (saistītajos pārdošanas vai pirkšanas lēmumos); tomēr uzskata, ka tādējādi reitingiem ir tendence būt cikliskiem un atpalikt no finanšu tirgus attīstības;

35. norāda, ka kredītreitingu aģentūrām ir jāizmanto skaidri kritēriji valstu darbības novērtēšanai, un apzinās, ka patlaban reitingus nenosaka, mehāniski sverot attiecīgos faktorus; aicina nozari paskaidrot, kādu metodiku un spriedumus tā lieto valsts sektora parādsaistību novērtēšanai, un izskaidrot novirzes no šiem reitingiem, kas izstrādāti atbilstīgi minētajam modelim, un no galveno starptautisko finanšu institūciju prognozēm;

36. atzīmē, ka atbilstīgi SVF viedoklim ar reitingiem varētu izskaidrot gandrīz 70 % no kredītriska mijmaiņas darījumu cenu starpībām; pauž bažas par reitingu iespējamo ciklisko ietekmi un prasa pievērst īpašu uzmanību šiem jutīgajiem jautājumiem;

37. uzskata — lai mazinātu cenu un to starpību straujās un postošās svārstības, ko rada reitingu izmaiņas, būtu jāatceļ noteikums, kas paredz, ka pirkšanas vai pārdošanas lēmumiem jābūt atkarīgiem no reitingiem;

38. uzskata — tā kā gandrīz visa informācija par publiskā sektora saistībām ir atklāti pieejama, šāda informācija būtu jāpadara pieejama vienkāršākā, saskaņotākā un salīdzinošā veidā, lai sekmētu to, ka lielāki un pieredzējušāki tirgus dalībnieki paļautos uz saviem spriedumiem publiskā sektora kredītriska novērtēšanā;

39. uzskata — ņemot vērā ietekmi, kāda valsts sektora parādsaistību reitingiem var būt uz tirgus darbību, ir jāuzlabo metožu un lēmumu pamatojumu pārredzamība, kā arī kredītreitingu aģentūru atbildība šajā jomā; prasa veikt pētījumu par nākotnē veidojamo struktūru — Eiropas kredītreitingu organizācijas un neatkarīgās Eiropas kredītreitingu aģentūras — iesaisti šo reitingu izstrādē;

40. atbalsta viedokli, ka ir vairāk jāatklāj un jāskaidro kredītreitingu aģentūru izmantotā metodika, modeļi un galvenie reitingu pieņēmumi, tostarp, ņemot vērā sistēmisko ietekmi, ko var izraisīt valsts sektora parādsaistību reitinga pazemināšana;

Eiropas reitingu rādītājs (EURIX)

41. uzskata, ka ir vērtīgi informēt sabiedrību par akreditēto kredītreitingu aģentūru noteikto ārējo kredītreitingu vidējo rādītāju; tādēļ ierosina izveidot Eiropas reitingu rādītāju (EURIX), kas apvienotu visus reģistrēto kredītreitingu aģentūru reitingus, kuri pieejami tirgū;

Mikroekonomikas līmenis — uzņēmējdarbības modelis

Maksājumu modeļi

42. atbalsta dažādu maksājumu modeļu izmantošanu nozarē, taču norāda uz interešu konflikta riskiem, kuri jānovērš, paredzot attiecīgus pārredzamības un normatīvos līdzekļus, vienlaikus nepiemērojot nepamatotu modeli; aicina Komisiju, ņemot vērā neseno apspriešanos, nākt klajā ar priekšlikumiem par alternatīviem un reāli īstenojamiem maksājumu modeļiem, kuros iesaistīti gan emitenti, gan reitingu lietotāji; aicina Komisiju šajā sakarībā īpašu uzmanību pievērst modeļa „maksā ieguldītājs” potenciālajai izmantošanai un tā priekšrocībām un trūkumiem, lai reitingus mazāk skartu interešu konflikti;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

43. uzskata, ka laba kredītreitingu aģentūru pārvaldība ir ļoti svarīga reitingu kvalitātes nodrošināšanai, un aicina kredītreitingu aģentūras nodrošināt to pārvaldības sistēmas pilnīgu pārredzamību;

Pārskatatbildība, kompetence un saistības

44. uzsver, ka Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestāde ir atbildīga par Regulas (EK) Nr. 1060/2009 īstenošanu un kredītreitingu aģentūru darbības atbilstību minētajai regulai; uzskata, ka tādā gadījumā, ja ārēji kredītreitingi pilda regulējošu funkciju, tie nebūtu jāuzskata vienkārši par viedokli, un ka kredītreitingu aģentūrām ir jāatbild par konsekventu tās metodikas izmantošanu, kura ir pamatā to izstrādātajiem kredītreitingiem; tādēļ ierosina paredzēt kredītreitingu aģentūru civiltiesisko atbildību rupjas nolaidības vai pārkāpumu gadījumā un to pastāvīgi noteikt visā ES, kā arī Komisijai noteikt veidus, kā šāda civiltiesiskā atbildība ir iestrādājama dalībvalstu civiltiesībās;

45. atzīmē, ka galīgā atbildība par lēmumu ieguldīt ir finanšu tirgus dalībniekam, t.i., aktīvu pārvaldītājam, finanšu institūcijai vai pieredzējušam ieguldītājam; atzīmē, ka pārskatatbildību turpinās sekmēt, arī izmantojot centrālo repozitoriju (CEREP), kas izveidots ar Kredītreitingu aģentūru regulu (CRA 1) un kas standartizētā veidā publicē datus par ES reģistrēto kredītreitingu aģentūru izstrādātajiem reitingiem, ļaujot ieguldītājiem pašiem novērtēt konkrētu kredītreitingu aģentūru darbību un tādējādi padarot nozīmīgāku reputācijas lomu; norāda, ka ieguldītājiem ir jābūt efektīvai riska pārvaldības spējai, ko atbilstīgi uzrauga vadība;

46. ierosina, ka katrai reģistrētajai kredītreitingu aģentūrai būtu jāveic ikgadējs izvērtējums, lai novērtētu tās iepriekšējo kredītreitingu noteikšanas darbību, un jāapkopo šī informācija pārskatatbildības ziņojumā uzraudzītājam; ierosina, ka Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei būtu regulāri jāveic šo pārskatatbildības ziņojumu izlases veida pārbaudes, lai nodrošinātu augstus kredītreitingu kvalitātes standartus;

*

*

*

47. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšana

P7_TA(2011)0259

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ietekmes novērtējumu neatkarīguma nodrošināšanu (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Lisabonas līgumu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, kas stājas spēkā 2009. gada 1. decembrī,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 8. oktobra paziņojumu „Lietpratīgs regulējums Eiropas Savienībā” (COM(2010)0543),
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 9. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi — Komisijas 15. ikgadējais ziņojums saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 9. pantu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0311.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 21. oktobra rezolūciju par Komisijas ziņojumu „Tiesību aktu labāka izstrāde 2006” saskaņā ar Protokola par subsidiaritātes un proporcionālītātes principa piemērošanu 9. pantu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 4. septembra rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi 2005: subsidiaritātes principa un proporcionālītātes principa piemērošana — 13. gada ziņojums ⁽²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 10. jūlija rezolūciju par tiesību aktos noteikto administratīvo izmaksu samazināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2006. gada 16. maija rezolūciju par tiesību aktu labāku izstrādi 2004. gadā un subsidiaritātes principa piemērošanu — 12. gada ziņojums ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2004. gada 20. aprīļa rezolūciju par Kopienas tiesību aktu un apspriežu procedūru ietekmes novērtējumu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2003. gada 16. decembrī noslēgto Iestāžu nolīgumu par tiesību aktu labāku izstrādi,
- ņemot vērā Parlamenta, Padomes un Komisijas 2005. gada novembrī noslēgto Iestāžu nolīgumu par kopēju pieeju ietekmes novērtēšanai,
- ņemot vērā Eiropas Revīzijas palātas Īpašo ziņojumu Nr. 3/2010,
- ņemot vērā rezultātus, kas iegūti, veicot Eiropas Parlamenta pasūtīto pētījumu par ietekmes novērtējumiem dalībvalstīs,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 15. janvāra pamatnostādnes par ietekmes novērtējumu un to pielikumus (SEC(2009)0092),
- ņemot vērā Komisijas 2002. gada 5. jūnija paziņojumu par ietekmes novērtējumu (COM(2002)0276),
- ņemot vērā Parlamenta un Komisijas 2010. gada 20. oktobra pamatnolīgumu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 28. oktobra paziņojumu „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam — prioritāte konkurētspējai un ilgtspējai” (COM(2010)0614),
- ņemot vērā Ietekmes novērtējuma padomes 2011. gada 24. janvāra ziņojumu par 2010. gadu (SEC(2011)0126),
- ņemot vērā Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas priekšsēdētājas 2010. gada 16. novembra vēstuli referentei par gūto pieredzi, veicot ietekmes novērtējumu par sekām, kādas rada grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma pagarināšana līdz 20 nedēļām,
- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas atzinumus (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ OV C 15 E, 21.1.2010., 16. lpp.

⁽²⁾ OV C 187 E, 24.07.2008., 67. lpp.

⁽³⁾ OV C 175 E, 10.07.2008., 124. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 297 E, 07.12.2006., 128. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 104 E, 30.04.2004., 146. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- A. tā kā ietekmes novērtējumi ir sistemātisks sagaidāmo likumdošanas seku vērtējums;
- B. tā kā pārredzamas, skaidras, efektīvas un kvalitatīvas normatīvās vides izveidošanai jābūt Eiropas Savienības politikas prioritāram mērķim;
- C. tā kā ietekmes novērtējumi veicina ES tiesību normu kvalitātes vispārīgu uzlabošanu labākas tiesību aktu izstrādes nozīmē;
- D. tā kā problēmas, kas rodas pašreizējo ES tiesību aktu transponēšanā un īstenošanā, daļēji izriet no neatbilstīgi izstrādātiem tiesību aktu tekstiem un tā kā šajā ziņā visām Eiropas likumdošanas iestādēm ir jāuzņemas kopīga atbildība;
- E. tā kā Lisabonas līgumā ir ietvertas horizontālas sociālās un vides klauzulas (LESD 9. un 11. pants), kas jāņem vērā, nosakot un īstenojot Savienības politiku un darbības, un tam vajadzīga ikviena ierosinātā tiesību akta padziļināta sociālās un vides ietekmes analīze;
- F. tā kā, pieņemot jaunus tiesību aktus un vienkāršojot spēkā esošos tiesību aktus vai izstrādājot to jaunu redakciju, ietekmes novērtējumus var izmantot labākai sociālo, ekonomisko, vides un veselības seku un atbilstības pamattiesībām izvērtēšanai un tādējādi var palīdzēt birokrātijas samazināšanā, kā arī nodrošināt ES politikas saskaņotību Eiropadomes izvirzīto vispārējo mērķu sasniegšanā;
- G. tā kā Komisija uzskata, ka Ietekmes novērtējuma padome (INP) ir neatkarīga struktūra, lai gan tā ir Komisijas priekšsēdētāja pakļautībā un to veido augsta līmeņa amatpersonas no vairākiem ģenerāldirektorātiem un vada ģenerālsekretāra vietnieks; tā kā tas apdraud informācijas objektivitāti un tādējādi tiek pārkāpta vajadzīgā neitralitāte;
- H. tā kā Parlaments vairākkārt paudis atbalstu neatkarīgu ietekmes novērtējumu izmantošanai Eiropas Savienībā;
- I. tā kā Komisijas veikto ietekmes novērtējumu kvalitātes līmenis ir nestabils un bieži vien tie vairāk kalpo likumdošanas priekšlikuma attaisnošanai, nevis objektīvi izvērtē faktus;
- J. tā kā ietekmes novērtējumus var izmantot, lai radītu nevajadzīgus birokrātiskus šķēršļus ES tiesību aktu un politikas nostādņu turpmākai izstrādei vai spēkā stāšanās procesam;
- K. tā kā 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumā un 2005. gada novembra Iestāžu nolīgumā par kopēju pieeju ietekmes novērtēšanai Parlaments, Padome un Komisija un 2010. gada 20. oktobra pamatnolīgumā Parlaments un Komisija ir apņēmušies izstrādāt programmu labākai tiesību aktu izstrādei un tā kā šajā rezolūcijā ir iekļauti konkrēti priekšlikumi, ar kuriem uzlabot ietekmes novērtējumus;
- L. tā kā Komisija rūpniecības politikā cenšas īstenot jaunu pieeju un līdz ar to visi politiskie priekšlikumi, kas būtiski ietekmē ekonomiku, ir rūpīgi jāizvērtē, analizējot to ietekmi uz konkurētspēju,

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Vispārējās prasības attiecībā uz ietekmes novērtējumiem Eiropas līmenī

1. uzsver, ka ietekmes novērtējumi ir nozīmīgs līdzeklis lietpratīgai un labākai tiesību aktu izstrādei visā politikas plānošanas ciklā, un šis līdzeklis ES likumdevējiem ir jāizmanto daudz biežāk, lai viņi efektīvāk varētu izvērtēt izvēlēto politikas risinājumu ietekmi uz ekonomiku, sociālo jomu, vidi un veselības aizsardzību, kā arī to ietekmi uz iedzīvotāju pamattiesībām, paturot prātā, ka izmaksu un ieguvumu analīze ir tikai viens no daudziem kritērijiem;
2. atzinīgi vērtē paziņojumu par lietpratīgu regulējumu un uzsver, ka ietekmes novērtējumiem jābūt nozīmīgiem visā politikas plānošanas ciklā, sākot no izstrādes, īstenošanas, piemērošanas un novērtēšanas līdz pat tiesību aktu pārskatīšanai; uzsver, ka tiesību aktu priekšlikumu izstrādes posmā ir svarīgi pieņemt labi pārdomātus un pilnībā apzinātus lēmumus, jo tādējādi iespējams gan uzlabot tiesību akta kvalitāti, gan arī saīsināt likumdošanas procesu;
3. uzsver, ka ir jāveic rūpīgs ietekmes novērtējums, kas ir tiesību aktu augstas kvalitātes, kā arī to pareizas transponēšanas, piemērošanas un izpildes kontroles priekšnosacījums;
4. uzsver, ka ietekmes novērtējumi nekādā gadījumā nevar aizstāt politisku apspriešanu un lēmumu pieņemšanas procesu, ko īsteno likumdevēji, bet gan kalpo politisku lēmumu tehniskai sagatavošanai;
5. uzsver, ka ietekmes novērtējumi jāveic politikas izstrādes sākotnējos posmos; uzsver, ka ietekmes novērtējumiem ir jābūt pilnīgi neatkarīgiem un tiem vienmēr jābalstās uz iespējamo seku objektīvu un pamatotu analīzi;
6. uzsver, ka saskaņā ar Iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu likumdevējas iestādes apņemas pirms jebkādu būtisku grozījumu pieņemšanas veikt ietekmes novērtējumu, ja to uzskata par piemērotu un vajadzīgu likumdošanas procesam;
7. uzskata — lai garantētu neatkarību un objektivitāti, ietekmes novērtējuma procesā ir jāiesaista visu attiecīgo politikas jomu ārējie eksperti, kā arī visas iesaistītās ieinteresēto personu grupas; šajā sakarībā uzsver, ka publiska apspriešana būtiski atšķiras no neatkarīga ietekmes novērtējuma; norāda, ka ietekmes novērtējuma galīgajam rezultātam, metodoloģijas kontrolei un kvalitātei arī turpmāk jābūt Eiropas Savienības iestāžu kompetencē, lai nodrošinātu, ka tos veic atbilstīgi tiem pašiem augstajiem standartiem;
8. prasa ietekmes novērtējumu izstrādē nodrošināt maksimālu pārredzamību, cita starpā laikus publicēt ierosināto tiesību aktu visaptverošus izstrādes plānus, lai visām ieinteresētajām personām nodrošinātu vienlīdzīgu piekļuvi likumdošanas procedūrai; līdz ar to uzskata, ka pašreizējais Komisijas apspriežu laikposms ir jāpagarina līdz 12 nedēļām;
9. uzskata — nedrīkst pieļaut, ka to projektu vai tiesību aktu ietekmes novērtējumus, kurus apmaksā valsts pārvaldes iestādes vai tiem pakļauti uzņēmumi, apstiprina attiecīgās pārvaldes iestādes;
10. uzskata — ir būtiski, lai dalībvalstis veiktu ietekmes novērtējumu padziļinātu *ex ante* pārbaudi, kurā novērtē ierosināto tiesību aktu ietekmi uz valsts tiesību aktiem un valsts politiku; aicina veikt plašāku *ex post* novērtējumu un padziļināti izskatīt iespēju tajā obligāti iekļaut atbilstības tabulas, lai nodrošinātu ES tiesību aktu pareizu īstenošanu un to mērķu sasniegšanu dalībvalstīs;
11. uzskata, ka ietekmes novērtēšana ir piemērots instruments, lai pārbaudītu Komisijas priekšlikumu lietderību un jo īpaši to atbilstību subsidiaritātes un samērīguma principam, kā arī lai izskaidrotu abām likumdevējām iestādēm un plašai sabiedrībai, kādu iemeslu dēļ ir izdarīta konkrēta izvēle;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

12. uzsver, ka laba ietekmes novērtējuma galvenie elementi ir problēmu konstatēšana, apspriešanās ar iesaistītajām pusēm, īstenojamo mērķu noteikšana, kā arī stratēģisko politikas iespēju izstrādāšana;
13. uzskata, ka ir svarīgi jauniem likumdošanas priekšlikumiem pievienot ietekmes novērtējumu; norāda, ka atbilstīgi LESD 290. un 291. pantam vajadzības gadījumā šādu kārtību var piemērot arī ES tiesību aktu vienkāršošanā un pārstrādāšanā, kā arī deleģētiem tiesību aktiem un īstenošanas aktiem;
14. uzskata, ka ietekmes novērtējums ir darba dokuments, kas ir daļa no likumdošanas procesa; uzsver, ka ir jānodrošina pietiekams elastīgums, lai būtu iespējams veikt papildu ietekmes novērtējumus likumdošanas gaitā;
15. prasa, lai ietekmes novērtējumos uzmanību pievērstu ne tikai izmaksu un ieguvumu analīzei, bet arī ņemtu vērā daudzus kritērijus saskaņā ar integrētas pieejas principu, lai likumdevējiem sniegtu pēc iespējas plašāku informāciju; šajā sakarībā vērš uzmanību uz 2003. gada 16. decembra iestāžu nolīgumā un 2005. gada kopējā pieejā minētajiem ekonomiskajiem, sociālajiem un vides aspektiem, kuri ir jāapvieno vienotā novērtējumā; šajā ziņā uzsver, ka ir jānodrošina ES politikas un darbību saskaņotība, ņemot vērā visus tās mērķus un ievērojot LESD 7. pantā paredzēto pilnvaru piešķiršanas principu;
16. mudina saistībā ar ietekmes novērtējumiem vienmēr veikt izmaksu un ieguvumu analīzi, t. i., pārbaudīt visu ar izdevumiem saistīto programmu un pasākumu izdevumu rentabilitāti, kā arī iespējamo ietekmi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU); šajā sakarībā aicina konsekventi piemērot 2008. gada Mazās uzņēmējdarbības aktā paredzētos MVU testus; šajā sakarībā atgādina, ka ikviens tiesību akts, kura pašreizējie noteikumi uzliek slogu MVU, ir rūpīgi jāizvērtē, lai samazinātu vispārējo regulatīvo slogu uz MVU;
17. saistībā ar ietekmes novērtējumiem prasa rūpīgi analizēt visus jaunus politikas priekšlikumus, kuri būtiski ietekmē rūpniecības konkurētspēju; turklāt prasa veikt arī *ex-post* novērtējumu par ES tiesību aktu ietekmi uz Eiropas ekonomikas konkurētspēju; norāda, ka arī Komisija paziņojumā „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetam” ir apsolījusi ieviest šādu procedūru;
18. uzsver — ir jāizmanto pieredze, kas gūta, veicot spēkā esošo tiesību aktu *ex post* novērtējumu un analizējot Eiropas Savienības Tiesas praksi, un pirms jaunu tiesību aktu ierosināšanas ir jānodrošina pienācīgas apspriedes par iespējamiem stratēģiskiem risinājumiem konkrētajā politikas jomā;
19. mudina Eiropas līmeņa ietekmes novērtējumos apsvērt arī Eiropas pievienoto vērtību, proti, kādus ietaupījumus varētu gūt, panākot Eiropas mēroga risinājumu, un/vai kādi papildizdevumi rastos dalībvalstīm, ja netiek panākts risinājums Eiropas mērogā;
20. uzskata, ka ietekmes novērtējumos vajadzētu ņemt vērā ietekmi uz ES ekonomiskajām partnerattiecībām, kā arī sekas, kas rodas, izvēloties kādu Eiropas standartu, nevis starptautisko standartu;
21. uzsver, ka ietekmes novērtējumos pilnībā jāņem vērā likumdevējai iestādei pieejamās alternatīvas, vienmēr padziļināti apsverot iespēju neveikt nekādas darbības;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

22. uzsver, ka ietekmes novērtējumi nedrīkst radīt lielāku birokrātiju un lieki kavēt likumdošanas procedūras; tomēr ietekmes novērtējumiem jāatvēr pietiekami daudz laika, lai iegūtu ticamu rezultātu; turklāt šajā sakarībā uzsver, ka ietekmes novērtējumus nedrīkst izmantot ļaunprātīgi kā līdzekli, ar ko bloķēt nevēlamus tiesību aktus; tāpēc mudina radīt tehniskus un administratīvus priekšnoteikumus, lai ietekmes novērtējumus veiktu strauji un nekavējoties, piemēram, izmantojot tādas instrumentus kā pamatnolīgumi un paātrinātas konkursa procedūras, kā arī optimāli izmantojot resursus;

23. mudina atbilstīgi labākās prakses principam izmantot to valstu pieredzi, kurās ietekmes novērtējumi tiek veikti jau vairākus gadus, lai uzlabotu ietekmes novērtējumus ES mērogā;

24. prasa ietekmes novērtējumus atjaunināt visā likumdošanas gaitā, lai varētu ņemt vērā šajā procesā radušās izmaiņas;

25. uzsver, ka ietekmes novērtējumi jāveic ne tikai pirms tiesību aktu tekstu pieņemšanas (*ex ante*), bet arī pēc tās (*ex post*); atgādina, ka šāda kārtība ir vajadzīga, lai varētu precīzāk novērtēt to, vai attiecīgā likuma mērķi patiešām ir sasniegti un vai attiecīgais tiesību akts ir jāgroza vai jāsaglabā spēkā negrozīts; tomēr uzsver, ka *ex post* novērtēšana nedrīkst aizstāt Komisijas „Līgumu sarga” pienākumu efektīvi un laikus uzraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs;

26. uzsver Komisijas primāro atbildību par kvalitatīvu ietekmes novērtējumu veikšanu attiecībā uz tās priekšlikumiem, saskaņā ar Līgumu īstenojot iniciatīvas tiesības;

Uzlabojumu iespējas Komisijā

27. atzīst, ka iepriekšējos gados Komisija ir uzlabojusi ietekmes novērtējumu kvalitāti, taču uzsver, ka uzlabošana ir jāturpina;

28. šajā sakarībā norāda uz 2006. gadā izveidoto Komisijas Ietekmes novērtējuma padomi (INP), kas atbild par Komisijas ietekmes novērtējumu pilnveidošanu;

29. uzsver, ka INP locekļi ir neatkarīgi tikai formāli, jo pašlaik tos ieceļ Komisijas priekšsēdētājs un viņi ir pakļauti priekšsēdētāja norādījumiem, un līdz ar to pilnīga neatkarība nav iespējama; tāpēc prasa, lai INP locekļus pirms iecelšanas amatā izjautātu Eiropas Parlaments un Padome, un prasa atcelt locekļu pakļautību Komisijas priekšsēdētāja norādījumiem; prasa, lai INP locekļu un ekspertu darbs noritētu publiski, ievērojot maksimālu pārredzamību, un lai praksē varētu pārliecināties par viņu neatkarību;

30. prasa arī iesaistīt visu politikas jomu ekspertus, kā arī visas ieinteresēto personu grupas, uz kurām attiecas INP darbība; prasa, lai šie eksperti nebūtu saistīti ar Komisiju un būtu neatkarīgi no tās norādījumiem;

31. prasa visā ietekmes novērtējuma procesā un INP darbā laikus un visaptverošā veidā iesaistīt Eiropas Parlamentu, tostarp izmantojot paziņojumus un starpposma ziņojumus, un jo īpaši aicina iesaistīt Parlamenta kompetentās komitejas; aicina Komisiju papildus pilnīgam ietekmes novērtējumam iesniegt Parlamentam un Padomei divu līdz četru lappušu garu kopsavilkumu, vajadzības gadījumā iekļaujot paskaidrojuma rakstu par to, kāpēc, iesniedzot likumdošanas priekšlikumu, nav veikts ietekmes novērtējums, lai varētu pārbaudīt, ka visi būtiskie jautājumi ir risināti, neapdraudot novērtējumu neatkarību un neietekmējot faktisko novērtēšanu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

32. norāda, ka Komisijai, gatavojot ietekmes novērtējumus, jāapspriežas arī ar dalībvalstīm, jo tām vēlāk būs jātransponē direktīvas savos tiesību aktos, un dalībvalstu pārvaldes iestādes parasti labāk zina, kā praktiski darbojas tiesību normas;
33. uzsver, ka par lietpratīgu regulējumu, kas balstās uz vispusīgu un objektīvu ietekmes novērtējumu, joprojām kopīgi atbild ES iestādes un tādēļ Komisijai arī jāņem vērā atsauksmes, kas saņemtas no Eiropas Parlamenta, Reģionu komitejas, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas un no dalībvalstīm.
34. norāda, ka pirms ietekmes novērtējuma galīgās pieņemšanas vienmēr ir jāveic pagaidu rezultātu ārējā pārbaude; šajā sakarībā pieprasa publiski pieejamu ekspertu slēdzienus par pārbaudes rezultātiem;
35. atzīmē Eiropas Revīzijas palātas pausto kritiku par to, ka Komisija reizēm īsteno likumdošanas iniciatīvas, lai gan ietekmes novērtējuma process vēl nav pabeigts; turklāt atzīmē arī kritiku par to, ka ne visiem politikas risinājumiem tiek pievērsta vienlīdz liela uzmanība; uzsver, ka visi politikas risinājumi pilnībā jāizvērtē ietekmes novērtējuma procesā;
36. prasa lielākas pārredzamības labad publiskot visu ekspertu un citu iesaistīto personu vārdus, kuri piedalījušies ietekmes novērtējuma procesā, kā arī viņu interešu deklarācijas;
37. saistībā ar sabiedrisko apspriešanu aicina laikus informēt ieinteresēto personu grupas par ikvienu plānoto apspriešanu; turklāt saistībā ar apspriešanu mudina ieinteresēto personu grupām nodrošināt iespēju komentēt ietekmes novērtējumus, kam jānotiek laikus, proti, pirms attiecīgā Komisijas priekšlikuma publicēšanas;
38. prasa, lai Komisijas izmantotie dati būtu ticami un salīdzināmi;
39. aicina Komisiju tās ietekmes novērtējumos sistemātiski apsvērt likumdošanas priekšlikumu administratīvo slogu un vienmēr skaidri norādīt, kura no izvērtētajām iespējām visvairāk novērs administratīvos šķēršļus vai vismazāk rada jaunus šķēršļus;
40. norāda — iesniedzot vienlaikus ietekmes novērtējuma rezultātus un likumdošanas priekšlikumu, rodas priekšstats, ka ietekmes novērtējuma galvenais mērķis ir rast pamatojumu Komisijas priekšlikumam; tāpēc atbalsta kārtību, ka, pirms dažādu dienestu apspriežu sākšanās, visos likumdošanas posmos laikus tiek publicēti dokumenti, tostarp INP apstiprinātais Komisijas galīgais ietekmes novērtējums;
41. ierosina īpašā Komisijas publikāciju sērijā publicēt visus Komisijas pabeigtos ietekmes novērtējumus, lai sabiedrība viegli varētu uz tiem atsaukties un tos atrast attiecīgajā tīmekļa vietnē;
42. prasa, lai Komisija veiktu pieņemto tiesību aktu *ex post* novērtēšanu; tomēr atkārtoti norāda, ka *ex post* novērtēšana nekādā gadījumā nedrīkst aizstāt iepriekš minēto Komisijas pienākumu uzraudzīt Savienības tiesību aktu piemērošanu dalībvalstīs;
43. aicina Komisiju sniegt visaptverošus komentārus par Parlamenta veiktajiem ietekmes novērtējumiem;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Uzlabojumu iespējas Eiropas Parlamentā

44. aicina Parlamenta komitejas konsekventāk izmantot Parlamenta ietekmes novērtējumus, jo šis instruments tām jau ir pieejams; atgādina, ka ietekmes novērtējumu veikšanai ir paredzēta īpaša budžeta pozīcija; uzskata, ka Parlamenta ietekmes novērtējums ir īpaši vajadzīgs, ja sākotnējā priekšlikumā tiek ieviestas būtiskas izmaiņas;

45. turklāt atgādina, ka ietekmes novērtējumiem nav jābūt daļai no ilgstošiem pētījumiem, bet tos var veikt arī kā ierobežotus pētījumus, darbseminārus un ekspertu uzklausīšanu;

46. uzskata, ka Parlamenta normatīvajās rezolūcijās sistemātiski ir jāiekļauj tipveida atsauces uz visiem ES iestāžu veiktajiem ietekmes novērtējumiem jomās, kas attiecas uz konkrēto tiesību aktu;

47. norāda, ka Parlamenta un tā komiteju rīcībā jau ir mehānismi, lai pārbaudītu Komisijas ietekmes novērtējumus; uzskata, ka Komisijas veikto ietekmes novērtējumu iesniegšana kompetentajai komitejai būtu vērtīgs papildinājums Parlamentā veiktajai padziļinātajai pārbaudei; norāda, ka šāda padziļināta pārbaude var notikt arī citādā veidā, tostarp izmantojot papildu ietekmes novērtējumus, plašāku analīzi, kā arī piesaistot ekspertus Komisijas ietekmes novērtējumu pārskatīšanā un organizējot ārkārtas sanāksmes ar neatkarīgu ekspertu piedalīšanos; uzsver, ka šajā sakarībā vairāk ir jāpilnveido Parlamenta politikas departamentu darbs;

48. uzsver, ka Parlamenta veiktie ietekmes novērtējumi ir jāuztver kā Komisijas ietekmes novērtējumu koriģējumi;

49. prasa sistemātiski un pēc iespējas laikus organizēt Komisijas ietekmes novērtējumu izskatīšanu Parlamentā un jo īpaši tā komitejās;

50. uzsver, ka lēmums par Parlamenta ietekmes novērtējuma veikšanu jāpieņem tā kompetentajā komitejā, iesaistot attiecīgo referentu; mudina grozīt Parlamenta Reglamentu tā, lai lēmumu par ietekmes novērtējuma sagatavošanu varētu pieņemt, ja to pieprasa viena ceturtdaļa no komitejas locekļiem;

51. mudina visas Parlamenta komitejas pirms likumdošanas priekšlikuma izskatīšanas rīkot padziļinātu apspriešanu ar Komisiju par tā ietekmes novērtēšanu;

52. uzsver, ka ietekmes novērtējumiem ir nozīme arī pēc parlamentārā likumdošanas procesa pabeigšanas; mudina Parlamentu saistībā ar būtiskiem grozījumiem ikvienā likumdošanas procesa stadijā pārbaudīt iespēju veikt ietekmes novērtējumu; tomēr norāda, ka tas nedrīkst pārāk ilgi aizkavēt šo procesu;

53. turklāt aicina Parlamenta deputātiem piešķirt tiesības individuāli pieprasīt nelielu pētījumu veikšanu, lai iegūtu būtiskus faktus vai statistikas datus jomās, ar kurām saistīts viņu darbs Parlamentā, un ierosina, ka šādus pētījumus var veikt Eiropas Parlamenta bibliotēka papildus tās pašreizējām funkcijām;

54. tāpēc aicina Parlamentu pieņemt plānus, saskaņā ar kuriem Parlamenta bibliotēka sniedz šo pakalpojumu deputātiem; uzsver, ka visu plānu pamatā jābūt parlamentu — tostarp dalībvalstu parlamentu — bibliotēku labākajai praksei, un šie pakalpojumi jāsniedz saskaņā ar stingriem noteikumiem un pilnībā sadarbojoties ar komitejām, kuras veic pētniecības funkciju;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Autonomas ietekmes novērtējuma struktūras izveidošana Eiropas Parlamentā un nākotnes plāni

55. uzsver, cik nozīmīgs Parlamenta kvalitatīvas un saskaņotas politikas veidošanai ir vienots ietekmes novērtējumu mehānisms;

56. tāpēc prasa izveidot integrētu ietekmes novērtējuma procesu Eiropas Parlamentā; šajā sakarībā ierosina izstrādāt ietekmes novērtējuma kopīgu procedūru, pamatojoties uz vienotu sistēmu un metodoloģiju, ko izmantotu visas komitejas;

57. mudina to veikt autonomas struktūras vadībā, kura izmanto Parlamenta pašu resursus, piemēram, iesaistot bibliotēku un politikas departamentus, un kurā iekļauti ārējie eksperti, piemēram, dalībvalstu ietekmes novērtēšanas struktūru norīkotas amatpersonas; šai struktūrai individuāli ietekmes novērtējumi jāveic *ad hoc* kārtā, un tai ar uzraudzības padomes starpniecību, kurā ietilpst deputāti, ir jāatskaitās Eiropas Parlamentam;

58. aicina šajā sakarībā izveidot vajadzīgo administratīvo infrastruktūru, nodrošinot, ka neviena šāda infrastruktūra neietekmē budžetu, bet izmanto pašreizējos resursus;

59. uzsver, ka ilgākā laikposmā ir jāapsver plāni attiecībā uz Eiropas iestāžu vienotu pieeju ietekmes novērtējumiem; atgādina, ka jau 2003. gada 16. decembra Iestāžu nolīgumā un 2005. gada novembra Iestāžu nolīgumā par kopēju pieeju ietekmes novērtēšanai tika aicināts izstrādāt vienotu metodoloģiju Eiropas iestāžu ietekmes novērtējumiem;

60. pauž nožēlu, ka Komisija pašlaik neatbalsta ieceri izstrādāt Eiropas iestāžu vienotu pieeju ietekmes novērtējumiem;

61. norāda, ka līdz šim Padome ļoti reti kā instrumentu ir izmantojusi ietekmes novērtējumu; tāpēc aicina Padomi saskaņā ar iepriekš minēto iestāžu kopējo pieeju ietekmes novērtēšanā biežāk izmantot ietekmes novērtējumus, lai uzlabotu tās ieguldītā darba ES likumdošanā kvalitāti; uzver, ka lietpratīgs regulējums, kura pamatā ir vispusīgs un objektīvs ietekmes novērtējums, joprojām ir ES iestāžu un dalībvalstu kopīga atbildība;

*

* *

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Sociālās politikas ārējā dimensija, kas veicina darba un sociālos standartus un Eiropas korporatīvo sociālo atbildību

P7_TA(2011)0260

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par sociālās politikas ārējo dimensiju, kas veicina darba un sociālos standartus un Eiropas korporatīvo sociālo atbildību (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 2., 3., 6. un 21. pantu,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 7., 9., 145.–161., 206.–209. un 215. pantu,

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 5., 12., 14., 15., 16., 21., 23., 26., 27., 28., 29., 31., 32., 33., 34. un 36. pantu,
- ņemot vērā Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju (1948) un citus ANO cilvēktiesību jomas instrumentus, īpaši paktus par civilajām un politiskajām tiesībām (1966) un par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (1966), Konvenciju par jebkuras rasu diskriminācijas izskaušanu (1965), Konvenciju par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu (1979), Konvenciju par bērna tiesībām (1989), Starptautisko konvenciju par visu migrējošo darba ņēmēju un viņu ģimenes locekļu tiesību aizsardzību (1990) un Konvenciju par personu ar invaliditāti tiesībām (2006) ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas programmu „Aizsargāt, ievērot un labot” uzņēmumiem un cilvēktiesībām, ko ierosināja ģenerālsekretāra īpašais pārstāvis cilvēktiesību un starptautisko un citu uzņēmumu jautājumos profesors *John Ruggie* un ko 2008. gadā vienbalsīgi atbalstīja ANO Cilvēktiesību padome (Rezolūcija Nr. 8/7), nesen izdotos pamatprincipus šīs programmas īstenošanai ⁽²⁾ un Ārlietu padomes 2009. gada 8. decembra secinājumus, kuros norādīta uzņēmumu būtiskā nozīme, lai pilnībā tiktu ievērotas cilvēktiesības, un vēlreiz uzsver Padomes pilnīgo atbalstu ANO īpašā pārstāvja darbībai ⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO ģenerālsekretāra īpašā pārstāvja *John Ruggie* jaunāko ziņojumu par jautājumiem saistībā ar cilvēktiesībām un starptautiskajiem un citiem uzņēmumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Sociālo hartu un jo īpaši tās 5., 6. un 19. pantu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Konvenciju par viesstrādnieku juridisko statusu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Starptautiskās darba organizācijas konvencijas, jo īpaši astoņas pamata konvencijas, t. i., par biedrošanās brīvību un par tiesību slēgt kopīgumus faktisku atzīšanu (Konvencijas Nr. 87 un Nr. 98), par jebkāda piespiedu un obligātā darba izskaušanu (Konvencijas Nr. 29 un Nr. 105), par diskriminācijas izskaušanu attiecībā uz nodarbinātību un profesiju (Konvencijas Nr. 100 un Nr. 111) un par bērnu darba faktisku izskaušanu (Konvencijas Nr. 138 un Nr. 182) ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā arī SDO konvencijas par darba tiesību klauzulām (konvencija Nr. 94) un par sarunām par darba koplīguma slēgšanu (konvencija Nr. 154) ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Starptautiskajā darba konferencē 2009. gada 19. jūnijā vienprātīgi pieņemto SDO programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai un Pasaules nodarbinātības paktu ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā deklarāciju par sociālo taisnīgumu godīgai globalizācijai, ko 2008. gada 10. jūnijā vienprātīgi pieņēma 183 SDO dalībvalstis ⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Marakešas līgumu par Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) izveidošanu ⁽¹¹⁾, kā arī Dohā 2001. gada novembrī Ceturtajā ministru konferencē pieņemto deklarāciju un īpaši tās 31. punktu ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ <http://www2.ohchr.org/english/law/>

⁽²⁾ <http://www.business-humanrights.org/SpecialRepPortal/Home/Protect-Respect-Remedy-Framework>

⁽³⁾ http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/EN/foraff/111819.pdf

⁽⁴⁾ <http://conventions.coe.int/Treaty/en/Treaties/Html/163.htm>

⁽⁵⁾ http://www.coe.int/t/dg3/migration/documentation/Default_conv_en.asp

⁽⁶⁾ <http://www.ilo.org/ilolex/english/convdisp1.htm>

⁽⁷⁾ Sk. turpat.

⁽⁸⁾ <http://www.ilo.org/jobspact/about/lang-en/index.htm>

⁽⁹⁾ http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/@dgreports/@cabinet/documents/publication/wcms_099767.pdf

⁽¹⁰⁾ http://www.wto.org/english/docs_e/legal_e/04-wto.pdf

⁽¹¹⁾ http://www.wto.org/english/thewto_e/minist_e/min01_e/mindecl_e.htm

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā vispārējo nolīgumu par pakalpojumu tirdzniecību, jo īpaši tā 1. panta 2. punkta d) apakšpunktu, tā saukto *MODE 4* ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Pasaules komisijas par globalizācijas sociālo dimensiju ziņojumu „Taisnīga globalizācija: radīt iespējas visiem” ⁽²⁾,
- ņemot vērā Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī notikušā G20 samita „līderu paziņojumu” ⁽³⁾,
- ņemot vērā visnesenākos atjauninājumus ESAO pamatnostādņēs par starptautiskiem uzņēmumiem ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 1927/2006 par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveidi ⁽⁵⁾ un Regulu (EK) Nr. 546/2009, ar ko tajā tiek veikti grozījumi,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā ⁽⁶⁾ (Direktīva par darba ņēmēju norīkošanu),
- ņemot vērā 1996. gada 20. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par demokrātijas principu un cilvēktiesību ievērošanu nolīgumos starp Kopienu un trešām valstīm ⁽⁷⁾, kā arī 2006. gada 14. februāra rezolūciju par Cilvēktiesību un demokrātijas klauzulu Eiropas Savienības nolīgumos ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā 2001. gada 25. oktobra rezolūciju par atvērtību un demokrātiju starptautiskajā tirdzniecībā ⁽⁹⁾, kurā PTO tiek aicināta ievērot Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) pamata sociālos standartus un ES — pieņemt SDO lēmumus, kā arī iespējamus aicinājumus noteikt sankcijas par smagiem pamata sociālo standartu pārkāpumiem,
- ņemot vērā 2007. gada 23. maija rezolūciju par pienācīgas kvalitātes darba visiem veicināšanu ⁽¹⁰⁾, kurā ar mērķi veicināt pienācīgas kvalitātes darbu ir pausts aicinājums Eiropas Savienības tirdzniecības nolīgumos, īpaši divpusējos nolīgumos, iekļaut sociālos standartus,
- ņemot vērā 2005. gada 15. novembra rezolūciju par globalizācijas sociālajiem aspektiem ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā tā 2005. gada 5. jūlija rezolūciju par bērnu ekspluatāciju jaunattīstības valstīs, īpašu uzmanību vēršot uz bērnu darbu ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 6. jūlija rezolūciju par godīgu tirdzniecību un attīstību ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 22. maija rezolūciju „Eiropa globalizācijas kontekstā — konkurētspējas ārējie aspekti” ⁽¹⁴⁾, atbildot uz Komisijas paziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam „Globālā Eiropa. Ieguldījums ES izaugsmes un nodarbinātības stratēģijā” (COM(2006)0567),

(1) PTO: GATS, 1. panta 2. punkta d) apakšpunkts = *MODE 4*

(2) Ženēva, SDO, 2004. g. <http://www.ilo.org/fairglobalization/report/lang-en/index.htm>

(3) <http://www.pittsburghsummit.gov/mediacenter/129639.htm>

(4) http://www.oecd.org/document/33/0,3746,en_2649_34889_44086753_1_1_1_1,00.html

(5) OV L 48, 22.2.2008., 82. lpp.

(6) OV L 18, 21.1.1997, 1. lpp.

(7) OV C 320, 28.10.1996, 261. lpp.

(8) OV C 290 E, 29.11.2006, 107. lpp.

(9) OV C 112 E, 9.5.2002, 326. lpp.

(10) OV C 102 E, 24.4.2008, 321. lpp.

(11) OV C 280 E, 18.11.2006, 65. lpp.

(12) OV C 157 E, 6.7.2006, 84. lpp.

(13) OV C 303 E, 13.12.2006, 865. lpp.

(14) OV C 102 E, 24.4.2008., 128. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā 2002. gada 30. maija rezolūciju „Zaļā grāmata par uzņēmumu sociālās atbildības sistēmas veicināšana Eiropā”⁽¹⁾ un 1999. gada 15. janvāra rezolūciju „ES standarti Eiropas uzņēmumiem, kas darbojas jaunattīstības valstīs: ceļā uz Eiropas Rīcības kodeksu”⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 13. marta rezolūciju par korporatīvo sociālo atbildību: jauna partnerība⁽³⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 25. novembra rezolūciju par uzņēmumu sociālo atbildību starptautiskos tirdzniecības nolīgumos⁽⁴⁾,
- ņemot vērā rezolūcijas par ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem ar ĀKK reģioniem un valstīm, un jo īpaši 2002. gada 26. septembra⁽⁵⁾, 2007. gada 23. maija⁽⁶⁾ un 2007. gada 12. decembra rezolūcijas⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 14. jūnija secinājumus par bērnu darbu⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2010. gada 16. septembra secinājumus „Mainīga pasaule. Uzdevums ES”⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Globalizācijas sociālā dimensija — ES politikas ieguldījums, lai labumu gūtu visi” (COM(2004)0383),
- ņemot vērā 2008. gada 2. jūlija atjaunināto Eiropas sociālo programmu (COM(2008)0412),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eiropas Savienības ieguldījums nolūkā īstenot programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai pasaulē” (COM(2006)0249),
- ņemot vērā publisko apspriešanos par uzņēmumu ar finansēm nesaistītas informācijas izpaušanu, ko uzsāka Iekšējā tirgus un pakalpojumu ģenerāldirektorāta Finanšu pārskatu nodaļa⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Tirdzniecība, izaugsme un pasaules norises. Tirdzniecības politika kā stratēģijas “Eiropa 2020” galvenā sastāvdaļa” (COM(2010)0612),
- ņemot vērā kopš 2009. gada 1. janvāra spēkā esošo vispārējo preferenču sistēmu (VPS), ar kuru lielākam skaitam produktu piešķir beznodokļu piekļuvi vai nodokļu atvieglojumus un kurā ir paredzēts arī jauns veicināšanas pasākums mazāk aizsargātām valstīm ar īpašām tirdzniecības, finanšu un attīstības problēmām⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā visus nolīgumus starp Eiropas Savienību un trešām valstīm,
- ņemot vērā īpaši partnerattiecību nolīgumu starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna (ĀKK) valstu grupas locekļiem un Eiropas Savienību, ko 2000. gada 23. jūnijā parakstīja Kotonū, un 2005. un 2010. gadā izdarītos grozījumus⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ OV C 187 E, 7.8.2003, 180. lpp.

⁽²⁾ OV C 104, 14.4.1999., 180. lpp.

⁽³⁾ OV C 301 E, 13.12.2007., 45. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0446.

⁽⁵⁾ OV C 273 E, 14.11.2003., 305. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 102 E, 24.4.2008., 301. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 361. lpp.

⁽⁸⁾ Padomes 2010. gada 14. jūnija secinājumi par bērnu darbu 10937/1/2010.

⁽⁹⁾ Eiropas Padomes 2010. gada 16. septembra secinājumi, EUCO 00021/1/2010.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/non-financial_reporting_en.htm

⁽¹¹⁾ OV L 211, 6.8.2008.

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/europeaid/work/procedures/legislation/legal_bases/documents/accord_cotonou_revise_2010_fr.pdf

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- jo īpaši ņemot vērā, ka noslēgušās sarunas starp Eiropas Savienību, Kolumbiju un Peru par daudzpusēja tirdzniecības nolīguma parakstīšanu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 14. janvārī rīkoto uzklauššanu „Sociālo un vides normu piemērošana tirdzniecības sarunās”,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Attīstības komitejas un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumus (A7-0172/2011),
- A. tā kā ES augstie sociālās aizsardzības un cilvēktiesību aizsardzības standarti ir sevišķi svarīgs priekšnoteikums Eiropas Savienības sarunās par tirdzniecības attiecībām ar trešām valstīm;
- B. tā kā ekonomisko un sociālo lietu aizsardzība ir obligāta visām dalībvalstīm un pārējām valstīm, ko paredz ANO Vispārējā cilvēktiesību deklarācija, un tā kā šī deklarācija liek obligāti ievērot ikviena cilvēka tiesības dibināt arodbiedrību un tai pievienoties savu interešu aizsardzībai;
- C. tā kā SDO pamata konvencijas ir starptautiski atzīts pamats godīgai starptautiskajai tirdzniecībai un tā kā diemžēl ne visas dalībvalstis tās pilnībā ievēro;
- D. tā kā Savienība ir ieinteresēta noslēgt divpusējus tirdzniecības nolīgumus, no kuriem gūtu labumu gan pati, gan tās tirdzniecības partneri, ja abas puses ievēro Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā ietvertās tiesības;
- E. tā kā visām dalībvalstīm savā attieksmē ir jāatspoguļo Eiropas sociālā modeļa principi, ja tiek skarti sociālie jautājumi un sadarbība starp dalībvalstīm, balstoties uz atklāto koordinācijas metodi;
- F. tā kā demokrātijai un tiesiskumam ir vajadzīgas spēcīgas un brīvas arodbiedrības, darba ņēmēju asociācijas un sociālās kustības un tā kā tās var pastāvēt tikai demokrātiskā sabiedrībā, kurā tiek ievērota varas dalīšana;
- G. tā kā dažas jaunattīstības valstis apgalvo, ka Savienība, prasot ievērot starptautiskos darba standartus, piespiež tās atteikties no savām salīdzinošajām priekšrocībām;
- H. tā kā SDO deklarācija par sociālo taisnīgumu godīgai globalizācijai, ko 2008. gadā vienprātīgi pieņēma 183 SDO dalībvalstis, paredz, ka uz darba pamatprincipu un tiesību pārkāpumiem nevar atsaukties un tos nevar izmantot citādi, lai gūtu likumīgu salīdzinošu priekšrocību, un ka darba standartus nevar izmantot tirdzniecības protekcionisma nolūkā;
- I. tā kā dažas trešās valstis tirdzniecības sarunās ar ES mēģina panākt *MODE 4* ⁽²⁾ piemērošanu;

⁽¹⁾ <http://trade.ec.europa.eu/doclib/press/index.cfm?id=691>

⁽²⁾ PTO: GATS, 1. panta 2. punkta d) apakšpunkts = *MODE 4*

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- J. tā kā daudzi uzņēmumi uzņemas korporatīvo sociālo atbildību (KSA) un cenšas savā ietekmes jomā ievērot sociālos un vides standartus, piemēram, pievienoties ANO globālajam līgumam vai piedalīties brīvprātīgās ekonomiskās iniciatīvās;
- K. tā kā principi, ar kuriem nosaka uzņēmumu sociālo atbildību un kas ir pilnībā atzīti starptautiskā līmenī — gan ESAO, gan SDO un ANO — attiecas uz atbildīgu rīcību, kādu sagaida no uzņēmumiem, un nozīmē, ka pirmām kārtām ir jāievēro spēkā esošie tiesību akti jo īpaši nodarbinātības, darba attiecību, cilvēktiesību, vides, patērētāju interešu un pārredzamības attiecībā uz patērētājiem un cīņās pret korupciju jomā;
- L. tā kā ieteikuma pieņemšanai par KSA un tās ievērošanas veicināšanai vajadzētu būt realitātei ES līmenī;
- M. tā kā globalizācija atvieglo strādājošo mobilitāti starp dalībvalstīm un uz trešām valstīm;
- N. tā kā SDO loma jaunu standartu noteikšanā netiek ievērota, neskatoties uz SDO iesaistīšanos G20, pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai programmas atzīšanu pasaulē un darba un pienācīgas kvalitātes nodarbinātības iekļaušanu Tūkstošgades attīstības 1. mērķī;
- O. tā kā ir jāatgādina, ka bez nosacījumiem jāievēro tiesības apvienoties un slēgt koplīgumus;
- P. tā kā būtu jāveicina programmas pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai īstenošana;
- Q. tā kā ir īpaši būtiski nepieļaut nekādu diskrimināciju algu jomā saskaņā ar vienāda atalgojuma par līdzvērtīgu darbu principu, kas noteikts Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas 23. pantā;
- R. tā kā ES vispārējās preferenču sistēmas (VPS) vidusposma novērtējumā ⁽¹⁾ ir konstatēts, ka VPS+ tirdzniecības režīms, kas paredz saņēmējvalstīm ratificēt un efektīvi īstenot noteiktas starptautiskās konvencijas cilvēktiesību, darba pamatstandartu, ilgtspējīgas attīstības un labas pārvaldības jomā, ir būtiski pozitīvi ietekmējis dzimumu līdztiesību šajās valstīs;
- S. tā kā ir jāveicina strādājošo sociālā aizsardzība;
- T. tā kā ir jāveicina to SDO konvenciju, kuras šī organizācija ir klasificējusi kā aktuālas, ratifikācija un piemērošana, lai pakāpeniski paplašinātu pienācīgas kvalitātes nodarbinātības četru pīlāru (nodarbinātība, sociālā aizsardzība, sociālais dialogs, tiesības darba vietā) darbības jomu, īpašu uzsvāru liekot uz konvencijām sociālās pārvaldības jomā par darba inspekcijām (konvencijas Nr. 81 un Nr. 129), nodarbinātības politiku (konvencija Nr. 122) un trīspusējām konsultācijām (konvencija Nr. 144);
- U. tā kā 2008. gada 2. jūlija atjauninātajā Eiropas sociālajā programmā (COM(2008)0412) ES dalībvalstīm tika prasīts atkārtoti pielikt pūles, lai ratificētu un piemērotu SDO konvencijas, kuras šī organizācija ir klasificējusi kā aktuālas, nolūkā būt par piemēru partneriem pasaulē;

⁽¹⁾ http://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2010/may/tradoc_146196.pdf

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- V. tā kā pasaules darba standartu efektīvu īstenošanu daudzās valstīs negatīvi ietekmē nepietiekami kompetentas nodarbinātības iestādes un sociālo partneru resursu trūkums;
- W. tā kā SDO nodarbinātības tendencēs pasaulē ir aplēsts, ka 2009. gadā pasaulē 50,1 % no visiem strādājošiem, t.i., 1,53 miljardi cilvēku, bija nestabilā situācijā nodarbinātības jomā ⁽¹⁾, un tā kā finanšu un ekonomikas krīze ir apturējusi un mainījusi nestabilas nodarbinātības samazināšanās tendenci salīdzinājumā ar laiku pirms 2008. gada;
- X. tā kā SDO 2010. gada pasaules sociālās nodrošināšanas ziņojumā ir norādīts, ka vairāk nekā 50 % no visiem strādājošiem nav pieejama sociālā aizsardzība un tā kā ir atjaunojusies interese paplašināt sociālās aizsardzības darbības jomu, tajā ietverot sociālās nodrošināšanas sistēmas,

Vispārīgie principi

1. atgādina, ka ES mērķis ir kļūt par līderi pasaulē sociālās politikas jomā, sekmējot sociālus mērķus visā pasaulē; uzsver Eiropas Parlamenta būtisko lomu, kas ir noteikta Lisabonas līgumā, ievērojami stiprinot Parlamenta ietekmi;
2. atgādina arī, ka, izvērtējot Kopienas politikas virzienus un mērķus, būtu jāņem vērā LESD 9. pantā ietvertā horizontālā klauzula, piemēram, tajā ziņā, ka attiecībā uz LESD 46. un 49.pantu vai ES tirdzniecības politiku Kopiena nedrīkst neievērot vispārējo interešu prasības ⁽²⁾;
3. turklāt atgādina, ka LESD 7. pantā ir prasība ievērot konsekvenci ES politikā un ka likumdevējam jāņem vērā visi ES mērķi un jārīkojas atbilstīgi pilnvaru piešķiršanas principam, kas nozīmē, ka likumdevējam, pieņemot tiesību aktu ar īpašu juridisku pamatu, ir jāievēro pareizs līdzsvars starp dažādiem mērķiem un/vai interesēm ⁽³⁾;
4. prasa dalībvalstīm ievērot SDO pamata konvencijas, jo īpaši attiecībā uz to šķēršļu likvidēšanu, kas ierobežo tiesības apvienoties un slēgt koplīgumus, kuri radīti, lai veicinātu fiktīvu pašnodarbinātību vai liktu personām atteikties no koplīgumiem;
5. aicina brīvās tirdzniecības nolīgumu puses atbilstīgi saistībām, kas izriet no līdzdalības SDO un SDO deklarācijas par pamatprincipiem un pamattiesībām darba vietā un tai sekojošiem pasākumiem, ko 1998. gadā pieņēma Starptautiskās Darba konferences 86. sesijā, apņemties savos tiesību aktos un praksē ievērot, veicināt un īstenot pamattiesību principus, proti:
 - (a) biedrošanās brīvību un koplīguma slēgšanas tiesību faktisku atzīšanu;
 - (b) jebkāda piespiedu un obligātā darba izskaušanu;
 - (c) bērnu darba faktisku atcelšanu, kā arī
 - (d) diskriminācijas izskaušanu saistībā ar nodarbinātību un profesiju;

⁽¹⁾ Nestabila nodarbinātība: pašražotāju un bez atlīdzības ģimenē strādājošu personu kopsumma. Nestabilas nodarbinātības rādītājs ir viens no Tūkstošgades attīstības mērķu nodarbinātības jomā oficiālajiem rādītājiem saskaņā ar 1. mērķi – novērst galēju nabadzību un badu.

⁽²⁾ EMPL komitejas pieprasītais EP Juridiskā dienesta atzinums par LESD 9. panta darbības jomu (horizontāli noteikumi sociālajā jomā) (SJ-00004/10), 15. punkts.

⁽³⁾ Turpat, 8. punkts.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Starptautiskā sadarbība – sociālā alianse

6. atgādina, ka ES visā pasaulē piesaista ievēribu un ir vērtīga partnere, jo tā ir unikāla ekonomiskās dinamikas un sociālā modeļa kombinācija;
7. uzsver, ka Eiropas sociālais modelis nodrošina vienlīdzīgas iespējas izglītībā, mācībās un darba tirgū, kā arī vienlīdzīgu piekļuvi sociālajiem pakalpojumiem, kas ir svarīgākie veiksmīgas ekonomiskās darbības pilāri;
8. uzskata, ka starptautisko sociālo pamatstandartu neievērošana ir sociālā un vides dempinga veids, kas nodara kaitējumu Eiropas uzņēmumiem un darba ņēmējiem;
9. prasa Komisijai un dalībvalstīm sadarboties ar starptautiskām organizācijām, lai uzlabotu globalizācijas sociālo dimensiju, par paraugu ņemot Eiropas sociālo modeli;
10. uzsver saskaņotu darbību nozīmi attiecībā uz sociālo aizsardzību Savienībā un ārpus tās;
11. ierosina uzsākt dialogu ar visām ieinteresētajām pusēm, uzsverot sociālo jautājumu nozīmi un koncentrējoties uz pragmatisku un ilgtspējīgu risinājumu īstenošanu un piemērošanu; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi paaugstināt sociālo partneru informētību par viņu tiesībām un pienākumiem;
12. uzskata, ka ir jāpastiprina kompetento starptautisko iestāžu (proti, SDO, PTO, ESAO un ANO) nozīme, kā arī to sadarbība attīstības jomā, izstrādājot, īstenojot un veicinot starptautiskos sociālos pamatstandartus un attiecīgās sankcijas;
13. iestājas par to, lai Savienība atturētos no tirdzniecības nolīgumu noslēgšanas ar valstīm, kuras neievēro cilvēktiesības un darba pamatstandartus;
14. atbalsta instrumentu izveidošanu ilgtspējīgam dialogam ar partnervalstīm, pamatojoties uz savstarpēju cieņu, aicina partnervalstis, jo īpaši jaunattīstības valstis, izmantot savus resursus un mudina tās rūpīgi attīstīt ekonomikas nozares;
15. aicina Komisiju sarunās saskaņot savu prasību līmeni ar katras partnervalsts ekonomiskās attīstības līmeni; šajā sakarībā ierosina, lai Komisija izveido papildu standartu sarakstu, kuri būtu ieviešami pakāpeniski un elastīgi, ņemot vērā ekonomisko, sociālo un vides situāciju attiecīgajā partnervalstī;
16. uzskata, ka gan konkrētās partnervalsts, gan dalībvalstu teritorijā šo pamatstandartu īstenošana būtu pastāvīgi jāuzrauga neatkarīgām struktūrām un ka par šo pamatstandartu neievērošanu vai pārkāpšanu, balstoties uz iepriekš noteiktiem kritērijiem, būtu jāpiemēro sods ar efektīvu un pārredzamu procedūru starpniecību;
17. uzskata, ka šie standarti būtu jāpiemēro pilnībā un ka nevar izmantot brīvās zonas un nolīgumus ar uzņēmēju valsti, lai atkāptos no šiem standartiem;
18. prasa Komisijai un dalībvalstīm sadarboties ar partnervalstīm, lai apkarotu uz dzimumu balstītu diskrimināciju un visu veidu diskrimināciju pret sievietēm un īstenotu dzīvē dzimumu līdztiesību Savienībā un ārpus tās saskaņā ar Tūkstošgades attīstības mērķu principiem un Pekinas rīcības platformu; aicina Komisiju un dalībvalstis īstenot pasākumus, lai būtiski stiprinātu sieviešu juridisko un sociālo situāciju nolūkā izmantot sieviešu iespējamo ieguldījumu ekonomikas un sociālajā attīstībā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

19. atzinīgi vērtē dzimumu līdztiesības veicināšanu jaunattīstības valstīs un teritorijās ar pašreizējiem un turpmākiem VPS tirdzniecības nolīgumiem; prasa, lai visu ārējās tirdzniecības un ekonomisko partnerattiecību nolīgumu noslēgšanas priekšnoteikums būtu starptautisko dzimumu līdztiesības konvenciju ratifikācija un efektīva īstenošana;

20. turklāt aicina Komisiju un dalībvalstis sadarboties savā starpā un ar partnervalstīm, lai aizsargātu neaizsargātas grupas un apkarotu ne vien uz dzimumu balstītu diskrimināciju, bet arī diskrimināciju, kuras pamatā ir rasu vai etniskā izcelsme, reliģija vai ticība, vecums un seksuālā orientācija; īpaši vērš uzmanību uz cilvēkiem, kurus skar dažādu veidu diskriminācija un nelabvēlīgi apstākļi, lai cīnītos pret nabadzības pamatmesliem;

21. aicina Komisiju un dalībvalstis padarīt bērnu darba izskaušanu un bērnu tiesību ievērošanu par prioritāti tirdzniecības nolīgumos, dialogā ar citām valstīm un attīstības sadarbībā un norāda, ka privātajam sektoram ir īpaša būtiska nozīme bērnu tiesību ievērošanā; uzskata, ka pasākumi, lai apkarotu bērnu darbu, ietver pienācīgu darba vietu izveidi pieaugušajiem, veicinot, lai bērni saņemtu pienācīgu izglītību; turklāt prasa izveidot ES informācijas tālruni attiecībā uz bērnu darbu, ar kura starpniecību pilsoņi var ziņot par visiem uzņēmumiem, kuri izmanto bērnu darbu jebkurā vietā pasaulē; uzskata, ka šīs informācijas tālruņa līnijas rīcībā vajadzētu būt nelielām, taču pietiekamām iespējām, kas tai ļautu publicēt ikgadēju ziņojumu par tās atklājumiem;

22. uzsver, ka Savienības izdevumi saistībā ar sadarbību attīstības jomā, asociācijas vai stabilitātes nolīgumiem un tirdzniecības nolīgumiem sniedz unikālas iespējas palīdzēt partnervalstīm nodrošināt dzīvotspējīgu izglītību, arodinācības, darba tirgus iestādes un sociālās aizsardzības pamatu, lai garantētu plašāku sociālo un ekonomisko nodrošinājumu un līdz ar to arī lielāku labklājību;

23. prasa, lai Komisija un dalībvalstis saistībā ar attīstības sadarbību un ārējo palīdzību veicinātu programmu pienācīgas kvalitātes nodarbinātībai īstenošanu, ņemot vērā valstu vajadzības un prioritātes attiecībā uz nodarbinātību un sociālo politiku un balstoties uz trīspusēju vienošanos starp darba devējiem, strādājošiem un valdībām; turklāt prasa Komisijai un dalībvalstīm saistībā ar attīstības sadarbību un ārējo palīdzību labāk iekļaut sociālos un nodarbinātības mērķus ekonomikas un tirdzniecības nozarēs;

24. prasa Komisijai un dalībvalstīm sadarboties ar partnervalstīm, lai uzlabotu pilsoņu prasmju kvalitāti, kuras ir saistītas ar jaunu darbu un nodarbinātību, kā stabilitātes, labklājības, integrētu sabiedrību un labas pārvaldības katalizatoru, jo īpaši ES kaimiņvalstīs;

25. aicina izveidot sociālo atašeju amatus jaunajā Ārējās darbības dienestā, lai palielinātu tā darbības efektivitāti sociālās politikas jomā, jo īpaši nolūkā nodrošināt pienācīgas kvalitātes nodarbinātību visiem kā galveno politikas mērķi;

26. atzīst – lai gan starptautiskā līmenī pastāv tendence divpusējos nolīgumos pakāpeniski virzīties uz plašāku darba un sociālo standartu pieņemšanu saistībā ar tirdzniecības programmām, brīvās tirdzniecības nolīgumos kopumā joprojām ir maz atsauču uz sociālajiem standartiem; pauž nožēlu par to, ka ES nav vienotas formulas sociālo klauzulu iekļaušanai visos divpusējos tirdzniecības nolīgumos; prasa ES saskaņā ar starptautiski pieņemtiem un atzītiem standartiem (t.i., PTO darba pamatstandartiem) iekļaut sociālo klauzulu visos ES ārējās tirdzniecības nolīgumos, tostarp nolīgumos, kas slēgti PTO;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

27. atgādina, ka PTO pašreizējā prakse ir jāpadara vienlīdz izdevīga gan jaunattīstības, gan attīstītajām valstīm;

28. atgādina, ka konkurences politika un sociālā politika ir jāapvieno, un uzsver, ka Eiropas sociālais modelis nekādos apstākļos nebūtu jāvērtē konkurētspējas un iespējamu ekonomisko priekšrocību dēļ; atkārtoti uzsver, ka Eiropas sociālajam modelim ir jābūt jaunattīstības valstu strādājošo aizsardzības paraugam;

Korporatīvā sociālā atbildība

29. atgādina, ka ES ne tikai ir noteikusi sev mērķi kļūt par izcilības paraugu korporatīvās sociālās atbildības jomā, bet arī veicināt KSA tās ārējās politikas virzienos; atzīst Komisijas centienus KSA paraugpraksi veicināšanā starptautiskiem uzņēmumiem un saistot KSA ar plašākām iniciatīvām, kas veicina pienācīgas kvalitātes nodarbinātību nozarē, kopienās, valstī un reģionālā līmenī, programmām *Better Work* un *SCORE*, kurās iesaistīti strādājošie, darba devēji, iestādes un citas attiecīgās ieinteresētās puses, kā arī ar juridiski saistošiem KSA standartiem;

30. uzskata, ka KSA ir lietderīgs, taču nesaistošs starptautisko uzņēmumu apņemšanās veids; turklāt ierosina KSA veicināt mērķtiecīgāk, tostarp ar ISO 26000 standartu, ANO globālo līgumu vai ESAO pamatnostādņu starptautiskiem uzņēmumiem un saistot KSA ar plašākām iniciatīvām, kas veicina pienācīgas kvalitātes nodarbinātību nozarē, kopienās, valstī un reģionālā līmenī, programmām *Better Work* un *SCORE*, kurās iesaistīti strādājošie, darba devēji, iestādes un citas attiecīgās ieinteresētās puses, kā arī ar juridiski saistošiem KSA standartiem;

31. uzsver, ka ES līmenī nevajadzētu pieņemt direktīvu, kas reglamentē KSA un paredz tās ievērošanu;

32. uzskata, ka Komisijai gaidāmajā paziņojumā par MVU darbības internacionalizāciju vajadzētu ierosināt pasākumus, kas ļautu atbalstīt un veicināt MVU iniciatīvas KSA jomā, ievērojot principu „vispirms domāt par mazākajiem” un ņemot vērā šo uzņēmumu īpašās iezīmes;

33. aicina Komisiju un dalībvalstis censties panākt, lai tiktu pastiprinātas ESAO pamatnostādnes starptautiskajiem uzņēmumiem to pašreizējā versijā, saglabājot un pastiprinot to piemērošanu īpašos gadījumos un ieviešot valsts kontaktpunktu paraugpraksi, tostarp pārskatot to, kā Eiropas Savienība varētu labāk veikt savus pienākumus saistībā ar valstu kontaktpunktiem ar Eiropas Ārējās darbības dienesta delegāciju starpniecību;

34. norāda, ka KSA ir jāattiecinā uz tādām jaunām jomām kā darba organizācija, iespēju vienlīdzība un sociālā integrācija, diskriminācijas izskaušanas pasākumi un mūžizglītības un apmācības attīstība; uzsver, ka KSA ir jāietver, piemēram, darba kvalitāte, vienlīdzīga samaksa, profesionālās izaugsmes iespējas un inovatīvu projektu veicināšana, lai palīdzētu pārorientēties uz ilgtspējīgu ekonomiku;

35. prasa Komisijai un dalībvalstīm mudināt ES reģistrētus uzņēmumus ievērot cilvēktiesības, tostarp ekonomiskās, sociālās un vides tiesības, visās to darbībās pasaulē, jo īpaši darbībās, kuras veic to meitasuzņēmumi un citas saistītas juridiskas personas;

36. uzsver, ka ES uzņēmumu atbilde stingriem vides standartiem trešās valstīs būtu jāuzskata par tikpat būtisku kā darba ņēmēju tiesību ievērošana, jo kaitējums videi gandrīz vienmēr nodara kaitējumu darba ņēmēju veselībai, iznīcina lauksaimniecības zemi, zvejas vietas un citus ekonomikas resursus, līdz ar to atņemot daudziem cilvēkiem viņu iztikas pamatu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

37. uzskata, ka, ņemot vērā Eiropas uzņēmumu un to filiāļu un apakšuzņēmēju ietekmi starptautiskajā tirdzniecībā, tiem ir īpaši būtiska nozīme sociālo un darba standartu veicināšanā un izplatīšanā pasaulē un ka tādēļ tiem ir jārikojas saskaņā ar Eiropas vērtībām un pasaulē atzītiem standartiem; uzskata, ka būtu pareizi un loģiski prasīt, lai Eiropas uzņēmumi, kas pārceļ ražošanu uz valstīm ar mazāk stingriem sociālajiem pienākumiem, atbild, tostarp Eiropas tiesās, par jebkādu kaitējumu un ārēju negatīvu ietekmi, kas skar vietējos iedzīvotājus;

38. aicina Komisiju veikt grozījumus tās priekšlikumā regulai par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (2010/0383 (COD)), lai ļautu prasītājiem ierosināt tiesvedību pret trešā valstī reģistrētiem meitas uzņēmumiem, kā arī pret mātes uzņēmumu Eiropā, un izveidojot papildu kritērijus attiecībā uz kompetenci;

39. aicina Komisiju veicināt KSA dimensijas ņemšanu vērā, īstenojot daudzpusējas tirdzniecības politikas nostādnes starptautiskos forumos, kuros atbalsta KSA koncepciju, piemēram, ESAO un SDO, kā arī PTO pēc Dohas sarunu kārtas;

40. aicina Komisiju brīvās tirdzniecības un investīciju nolīgumos, par kuriem tā īsteno sarunas ar trešām valstīm, regulāri iekļaut ilgtspējīgas attīstības sadaļu, kurā būtu ietverta juridiski saistoša klauzula KSA jomā;

41. ierosina noteikt, lai šī KSA klauzula liktu ievērot SDO astoņas pamatkonvencijas un četras prioritārās konvencijas un mudinātu uzņēmumus uzņemties saistības KSA jomā, kā arī mudināt uzņēmumus un uzņēmumu grupas uzņemties pienākumu izpildīt saistības, t.i., pienākumu veikt profilaktiskus pasākumus, lai atklātu un nepieļautu pārkāpumus cilvēktiesību vai vides jomā, korupciju vai izvairīšanos no nodokļiem, tostarp šo uzņēmumu filiālēs un piegādes ķēdēs, t. i., visur, kur šiem uzņēmumiem ir ietekme;

Strādājošo tiesības un darba apstākļi

42. aicina visas dalībvalstis ievērot un veicināt SDO pamata darba standartus, nodrošināt atbilstmi līdz šim parakstītajiem nolīgumiem sociālajā jomā un piemērot praksē to principus attiecībā uz strādājošo tiesībām;

43. uzsver, ka tiek ziņots par atkārtotiem darba pamatstandartu pārkāpumiem vairākās valstīs, kurām ir VPS+ statuss, taču tas tomēr nav novedis pie preferenču atcelšanas; uzskata, ka nosacījumu nepiemērošana kaitē ES mērķim veicināt sociālo politiku un darba pamatstandartus pasaulē un ir pretrunā ar saskaņotas attīstības politikas principu;

44. atzinīgi vērtē SDO starptautisko darba standartu uzraudzības sistēmu, kas pasaules līmenī ir unikāla un kas palīdz nodrošināt, ka valstis īsteno konvencijas, kuras ir ratificējušas; uzsver to, ka problēmu gadījumā SDO vajadzētu palīdzēt valstīm ar sociālā dialoga un tehniskā atbalsta starpniecību;

45. aicina Komisiju veicināt ciešāku sadarbību starp PTO un SDO, ļaujot SDO iesniegt ekspertu ziņojumus PTO tirdzniecības strīdu laikā, lai panāktu darba standartu un pienācīgas kvalitātes ietveršanu PTO darbībās un neapdraudētu sociālo attīstību;

46. uzskata, ka Savienības politikas virzienu uzmanības centrā ir jābūt cilvēkiem, kā arī iestādēm, kas darbojas cilvēkkapitāla attīstības un tirgus reformu jomā;

47. pauž bažas par dažu trešo valstu praksi tirdzniecības darbībās izmantot *MODE 4* procesu; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt par mērķi ietekmēt starptautisko migrāciju tā, lai nepieļautu ekspluatāciju un intelektuālā darbaspēka aizplūšanu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

48. atbalsta iniciatīvas, kas veicina sociālo partneru dialoga attīstību un sadarbību partnervalstīs un starp tām, un prasa Komisijai turpmāk attīstīt pašreizējās programmas, liekot uzsvāru uz tām programmām, ar kurām ir paredzēts pastiprināt sociālo partneru institucionālās spējas saistībā ar politikas izstrādi un īstenošanu;

49. iestājas par to, lai bez izņēmumiem tiktu īstenota arodbiedrību biedrošanās brīvība un tiesības uz sarunām par darba koplīgumu slēgšanu ar mērķi nodrošināt, uzlabot un saglabāt pienācīgus darba apstākļus;

50. atgādina ES pamatnostādnes attiecībā uz dažādiem cilvēktiesību jautājumiem, kas ir spēcīgs politisks signāls par to, ka tās ir Savienības prioritātes; tādēļ prasa Padomei pieņemt līdzīgas pamatnostādnes, balstoties uz astoņām SDO konvencijām, kas ES būtu jāizmanto kā pragmatisks instruments, kurš palīdz labāk virzīt ārējo sociālo politiku; vēlreiz atgādina, ka saskaņā ar Vispārējo deklarāciju visiem uzņēmumiem joprojām ir jāievēro starptautiskie tiesību akti cilvēktiesību jomā;

51. prasa Komisijai un dalībvalstīm izstrādāt proaktīvu pieeju, lai risinātu ar globalizāciju saistītu pielāgojumu un restrukturizācijas seku jautājumus;

Pasaules ekonomikas pārvaldība

52. atzinīgi vērtē G20 valstu sanāksmes sociālo lietu ministru līmenī un aicina Komisiju aktīvi iesaistīties šajās sanāksmēs; pauž nožēlu par to, ka ES līmenī kopumā tiek neapmierinoši īstenota pārraudzība;

53. prasa Komisijai un dalībvalstīm iekļaut nodarbinātību, sociālo un vides politiku, tostarp līdztiesības aspektus, visās sarunās par pasaules ekonomikas pārvaldības struktūrām un makroekonomiskajā dialogā;

54. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt labu pārvaldību finanšu, nodokļu un tieslietu jomā tā, lai pastiprinātu globalizācijas sociālo dimensiju;

55. prasa Komisijai sniegt ieteikumu ES dalībvalstīm īstenot un ratificēt SDO konvencijas, kuras šī organizācija ir klasificējusi kā aktuālas, lai uzlabotu strādājošo tiesības un darba apstākļus Savienībā un partnervalstīs nolūkā panākt taisnīgu un iekļaujošu globalizāciju ar dalībvalstu ekonomiskās un sociālās politikas ārējās dimensijas lielāku saskaņotību; prasa Komisijai tādā pašā veidā mudināt dalībvalstis veikt regulārus pārskatus par ekonomikas, finanšu un tirdzniecības politikas ietekmi;

56. uzskata, ka starptautisko regulatoru skaita pieaugums rada steidzami risināmas problēmas, kas ir saistītas ar starptautiskās tiesiskās kārtības konsekvenci un efektivitāti, jo īpaši attiecībā uz strādājošo tiesību un pamattiesību aizsardzību;

57. ierosina, lai globālās pārvaldības jaunā definīcija būtu orientēta uz regulējošo struktūru dziļāku integrāciju Apvienoto Nāciju Organizācijas tiesību sistēmā un tās specializēto aģentūru, jo sevišķi SDO un PVO, pausto principu labāku ievērošanu;

*

* *

58. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Finanšu instruments sadarbībai attīstības jomā

P7_TA(2011)0261

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā: gūtā pieredze un nākotnes perspektīvas (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 208.–211., 290. un 291. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽¹⁾ (attīstības sadarbības instruments — ASI),
- ņemot vērā 2000. gada 8. septembra Tūkstošgades deklarāciju, kurā Tūkstošgades attīstības mērķi (TAM) noteikti par starptautiskās sabiedrības kopīgi pieņemtiem kritērijiem nabadzības izskaušanai,
- ņemot vērā Padomes un dalībvalstu valdību pārstāvju, kas tikās Padomē, Eiropas Parlamentā un Komisijā 2005. gada 20. decembrī parakstīto kopīgo paziņojumu par Eiropas Savienības attīstības politiku „Eiropas konsenss” ⁽²⁾,
- ņemot vērā Kopīgo deklarāciju par demokrātisko kontroli un saskaņotību ārējā darbībā un Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību pievienoto Komisijas deklarāciju par ārējo darbību demokrātisku kontroli un saskaņotību ⁽³⁾,
- ņemot vērā Padomes protokolā reģistrētās Komisijas deklarācijas, ar kurām oficiāli tiek pieņemta Padomes kopējā nostāja jautājumā par ASI pieņemšanu ⁽⁴⁾, un jo īpaši „Komisijas deklarāciju par ASI 5. pantu”,
- ņemot vērā Attīstības komitejas priekšsēdētāja Josep Borrell Fontelles 2007. gada 5. marta vēstuli D (2007) 303749 komisāriem Benita Ferrero-Waldner un Louis Michel ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā komisāres Benita Ferrero-Waldner 2007. gada 26. marta vēstuli A (2007) 5238 Attīstības komitejas priekšsēdētājam Josep Borrell Fontelles ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas Attīstības palīdzības komitejas (ESAO/APK) „Ziņošanas direktīvas Kreditora ziņošanas sistēmai” ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OV L 378, 27.12.2006., 41. lpp.⁽²⁾ OV C 46, 24.2.2006., 1. lpp.⁽³⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.⁽⁴⁾ Pievienots Komisijas 2006. gada 24. oktobra paziņojumam Eiropas Parlamentam saskaņā ar EK līguma 251. panta 2. punkta otro apakšpunktu par Padomes kopējo nostāju jautājumā par Eiropas Parlamenta un Padomes regulas pieņemšanu, ar kuru tiek izveidots finanšu instruments sadarbībai attīstības jomā (COM(2006)0628).⁽⁵⁾ Reģistrēts kā komitoloģijas dokuments Nr. CMT-2007-1709 — pielikums reģistrēts kā komitoloģijas dokuments Nr. CMT-2007-1709-2.⁽⁶⁾ Reģistrēts kā komitoloģijas dokuments Nr. CMT-2007-1709-3.⁽⁷⁾ DCD/DAC (2007)39/ galīgā redakcija, 4.9.2007., 145. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā 2007. gada 23. oktobra Tiesas spriedumu lietā C-403/05 (*Eiropas Parlaments / Eiropas Kopienu Komisija*) par lūgumu atcelt Komisijas lēmumu, ar kuru tiek apstiprināts ar robežu drošību saistītais projekts Filipīnās (lēmums pieņemts, pamatojoties uz Regulu (EEK) Nr. 443/92),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 16. decembra Regulu (EK) Nr. 1337/2008, ar ko izveido mehānismu ātrai reaģēšanai uz pārtikas cenu paaugstināšanos jaunattīstības valstīs ⁽¹⁾,
- ņemot vērā prezidentvalsts secinājumus 2009. gada 29. un 30. oktobra Eiropadomē (dokuments Nr. 15265/2009),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmumu, ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta (EĀDD) organizatorisko struktūru un darbību ⁽²⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra paziņojumu „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 19. oktobra zaļo grāmatu „Trešām valstīm sniegtā ES budžeta atbalsta nākotne” (COM(2010)0586),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 10. novembra zaļo grāmatu „ES attīstības politika iekļaujošas izaugsmes un ilgtspējīgas attīstības atbalstam — ES attīstības politikas ietekmes palielināšana” (COM(2010)0629),
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 15. februāra rezolūciju par Komisijas lēmumu projektiem, ar ko izveido valstu stratēģijas dokumentus un indikatīvās programmas Malaizijai, Brazīlijai un Pakistānai ⁽³⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 7. jūnija rezolūciju par Komisijas lēmumprojektu, ar ko izveido reģionālos stratēģijas dokumentus un reģionālas indikatīvās programmas Mercosur un Latīņamerikai ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 21. jūnija rezolūciju par Komisijas lēmuma projektu, ar ko izveido reģionālo stratēģijas dokumentu 2007.–2013. gadam un Āzijas daudzgadu indikatīvo programmu ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 12. jūlija rezolūciju par finanšu instrumenta sadarbībai attīstības jomā (ASI) ieviešanas demokrātisku kontroli ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 25. oktobra rezolūciju par Komisijas lēmuma projektu, ar ko izveido īpašu pasākumu Irākai 2007. gadā ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2008. gada 9. jūlija rezolūciju par Komisijas lēmumu projektiem par gada rīcības programmu izveidi Brazīlijai 2008. gadam un Argentīnai 2008. gadam ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2007. gada 15. marta rezolūciju par vietējām pašvaldībām un attīstības sadarbību ⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Vietējās pašpārvaldes iestādes: attīstības līdzdalībnieces” (COM(2008)0626),

⁽¹⁾ OV L 354, 31.12.2008., 62. lpp.

⁽²⁾ OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.

⁽³⁾ OV C 287 E, 29.11.2007., 507. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 125 E, 22.5.2008., 213. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 337. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 175 E, 10.7.2008., 595. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 263 E, 16.10.2008., 624. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 294E, 3.12.2009., 19. lpp.

⁽⁹⁾ OV C 301E, 13.12.2007., 249. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā 2010. gadā Komisijas uzsākto strukturēto dialogu nolūkā iesaistīt pilsoniskās sabiedrības organizācijas un vietējās pašpārvaldes iestādes EK sadarbībā attīstības jomā,
 - ņemot vērā Parlamenta 2009. gada 6. maija rezolūciju par Komisijas lēmuma projektu, ar ko izveido 2009. gada rīcības programmu nevalstiskajām struktūrām un pašvaldībām attīstības procesā (II daļa — Mērķprojekti) ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 3. februāra nostāju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 3. februāra nostāju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1905/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai attīstības jomā ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 3. februāra nostāju par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes regulu, ar kuru groza Padomes Regulu (EK) Nr. 1934/2006, ar ko izveido finanšu instrumentu sadarbībai ar industrializētām valstīm un teritorijām un citām valstīm un teritorijām ar augstu ienākumu līmeni ⁽⁴⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Attīstības komitejas atzinumu (A7-0187/2011),
- A. tā kā saskaņā ar ASI 2. panta 1. punktu vispārējais mērķis sadarbībai šā instrumenta ietvaros ir „nabadzības izskaušana partnervalstīs”, ieskaitot „centienus realizēt Tūkstošgades attīstības mērķus” (TAM);
- B. tā kā saskaņā ar ASI 2. panta 4. punktu visiem pasākumiem ģeogrāfisko programmu ietvaros un 90 % no tematiskajām programmām paredzētajiem izdevumiem ir jāatbilst oficiālās attīstības palīdzības (OAP) kritērijiem, ko izstrādājusi ESAO/APK;
- C. tā kā saskaņā ar Komisijas aprēķiniem tikai 0,2 % no saistībām, ko no 2007. gada līdz 2009. gadam finansēja ASI tematisko programmu ietvaros, neatbilst OAP kritērijiem;
- D. tā kā saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK ⁽⁵⁾ („Komitoloģijas lēmums”) Parlaments 2007. gadā uzsāka Regulas (EK) Nr. 1905/2006, tostarp visu valsts stratēģijas dokumentu (VSD), reģionālo stratēģijas dokumentu (RSD), tematisko stratēģijas dokumentu (TSD), daudzgadu indikatīvo programmu un lielākās daļas gada rīcības programmu (GRP), ieviešanas demokrātiskās kontroles procesu;
- E. tā kā saskaņā ar kopīgo deklarāciju par ārējo darbību demokrātisku kontroli un saskaņotību un Komisijas deklarāciju par ārējo darbību demokrātisku kontroli un saskaņotību, kas pievienota Iestāžu nolīgumam par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību, Komisija ir apņēmusies „stratēģiju īstenošanā pienācīgi ņemt vērā Eiropas Parlamenta nostāju”;

⁽¹⁾ OV C 212E, 5.8.2010., 8. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0032.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0030.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0033.⁽⁵⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- F. tā kā līdzatbildības, līdzdalības un labas pārvaldības principi paredz daudzu ieinteresēto personu pieejas izmantošanu, kurā dažādi attīstības partneri, t. i., vietējās pašpārvaldes iestādes un nevalstiskie dalībnieki, rīkojas savstarpēji papildinošā un saskaņotā veidā; tā kā tomēr ir svarīgi skaidri nošķirt vietējo iestāžu un nevalstisko dalībnieku īpašo lomu saistībā ar to kompetences jomu, leģitimitāti un demokrātisku kontroli, pieredzi vietēja mēroga darbību pārvaldībā un iesaistīšanos valsts politikas īstenošanā;
- G. tā kā ES finansējums starptautiskajai sadarbībai ar Āfriku nāk no četriem ģeogrāfiskiem instrumentiem — no Eiropas Attīstības fonda (EAF) Āfrikas ĀKK valstīm, Tirdzniecības, attīstības un sadarbības nolīguma ar Dienvidāfrikas Republiku, Eiropas kaimiņattiecību un partnerības instrumenta (EKPI) piecām Ziemeļāfrikas valstīm un ASI tematiskajām programmām;
- H. tā kā Komisija apņēmusies censties nodrošināt, lai līdz 2009. gadam pamata un vidējās izglītības un veselības aprūpes pamatpakalpojumu jomā ar šīm nozarēm saistītu projektu, programmu vai budžeta atbalsta starpniecību nonāktu 20 % no ASI iekļautajām valstu programmām piešķirtās palīdzības, izmantojot vidējo rādītāju no visiem ģeogrāfiskajiem apgabaliem;
- I. tā kā ES ir apņēmusies līdz 2015. gadam sasniegt kopējo mērķi — nodrošināt OAP 0,7 % no tās nacionālā kopienākuma (NKI);
- J. tā kā 2012. gada Zemes samita mērķis ir nodrošināt atjauninātas politiskas saistības attiecībā uz ilgtspējīgu attīstību, novērtēt sasniegumus virzībā uz starptautiski pieņemtiem mērķiem ilgtspējīgas attīstības jomā un risināt jaunas un bīstamas problēmas;
- K. tā kā LESD 290. pants nosaka, ka ar leģislatīvu aktu Komisijai var piešķirt pilnvaras pieņemt vispārēji piemērojamus neleģislatīvus aktus, lai papildinātu vai grozītu dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus,

Gūtā pieredze

1. atzinīgi vērtē Komisijas vēlmi pildīt savas saistības iesaistīties pastāvīgā dialogā ar Parlamentu par ASI īstenošanu; atzīst centienus informēt Parlamenta ASI darba grupas par to, kā, izstrādājot GRP, tika ņemti vērā tā komentāri attiecībā uz stratēģijas dokumentiem;
2. norāda, ka demokrātiskās kontroles ietvaros jo īpaši starpposma pārskata veikšanas laikā dialogs starp Komisiju un Parlamentu palīdzēja izvairīties no tādu stratēģijas dokumentu pieņemšanas, kuros būtu ietverti *ultra vires* noteikumi, kā arī palīdzēja stratēģijas dokumentus saskaņot ar ASI regulas prasībām un jo īpaši ar OAP atbilstības principiem;
3. pauž nožēlu, ka Komisija nav pienācīgi ņēmusi vērā Parlamenta bažas, kas paustas demokrātiskās kontroles procesā, jo īpaši attiecībā uz nepietiekamu pievēršanos nabadzības izskaušanai un TAM īstenošanai;
4. pauž nožēlu par to, ka, lai gan Eiropas konsensā attīstības jomā (2005) un ASI ir uzsvērts līdzatbildības nozīmīgums, tomēr valstu parlamentu iesaistīšanās valsts stratēģijas dokumentu izstrādāšanā faktiski ir bijusi neliela; pauž nožēlu par to, ka Komisija nav pienācīgi īstenojusi Regulas (EK) Nr. 1905/2006 19., 20. un 33. panta noteikumus par apspriešanos ar nevalstiskiem dalībniekiem un vietējām iestādēm;
5. norāda, ka izaugsmes atbalsta stratēģiju nedrīkst jaukt ar ilgtermiņa attīstības stratēģiju, kas ietver finansējumu tādiem ilgtermiņa mērķiem kā veselība, izglītība, piekļuve enerģijai lauku rajonos, sīkzemnieku atbalsts utt.;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

6. pauž nožēlu, ka, reaģējot uz Parlamenta rezolūcijām, kurās norādīts uz to, ka nav ievērota regulas 2. panta 4. punktā noteiktā prasība ievērot OAP atbilstības kritērijus, Komisija grozīja vai atsauca tikai 3 no attiecīgajiem 11 pasākumiem īstenošanas pasākumu projektā;
7. pauž nožēlu, ka saskaņā ar ASI 35. pantu izveidotā komiteja nereaģēja uz Parlamenta rezolūcijām, kurās tika norādīts, ka Komisija ir pārsniegusi savas īstenošanas pilnvaras; ar bažām norāda, ka par būtisko kontroles darbu, ko veicis Parlaments, netika saņemtas nekādas atsauksmes no dalībvalstu pārstāvjiem ASI komitejā, un mudina dalībvalstis uzņemties pienākumu izpildi un ciešā sadarbībā ar Parlamentu nodrošināt, lai Komisijas ierosinātie pasākumi pilnībā atbilstu ASI priekšrakstiem;
8. lūdz Komisiju norādīt kritērijus, ko tā izmantoja finansējuma sadalei starp ASI valstīm un reģioniem, kā arī dažādām darbības jomām katras ģeogrāfiskās un tematiskās programmas ietvaros, sniedzot šos kritērijus prioritātes secībā un norādot attiecīgo īpatnību;
9. uzskata, ka daudzi valsts un reģionālie stratēģijas dokumenti neparedz pietiekamus resursus ASI galvenajam mērķim — nabadzības izskaušanai — ilgtspējīgas attīstības kontekstā un ka daudzos dokumentos trūkst skaidru norāžu, cik lielā mērā piedāvātās darbības sekmēs ASI mērķu sasniegšanu;
10. īpašu uzmanību pievērš ASI ģeogrāfisko programmu OAP atbilstības prasībai un mudina Komisiju un EĀDD nodrošināt pilnīgu šī juridiskā pienākuma izpildi katrā konkrētā gadījumā;
11. atgādina, ka attīstības politikas saskaņotība, līdzatbildība attīstības jomā un palīdzības nesadrumstatība ir būtiska palīdzības efektivitātes nodrošināšanai;

Nākotnes perspektīvas — principi

12. uzsver, ka ES arī turpmāk ir nepieciešams specifisks attīstības sadarbības finansēšanas instruments, kas vērsts vienīgi uz jaunattīstības valstīm un LESD 208. pantā izvirzīto mērķu sasniegšanu; pieprasa atbilstīgi patiesajām vajadzībām palielināt OAP gada skaitliskos rādītājus nākamajā daudzgadu finanšu shēmas (DFS) periodā, lai sasniegtu kopējo mērķi — līdz 2015. gadam OAP tērēt 0,7 % no NKI;
13. uzsver, ka pilnīgai atbilstībai OAP kritērijiem, jo īpaši ESAO/APK prasībai, ka „katra darījuma administrēšanas galvenais mērķis ir jaunattīstības valstu ekonomiskās attīstības un labklājības sekmēšana”⁽¹⁾, ir jāpaliek par nosacījumu visiem pasākumiem, kas tiks finansēti jaunā instrumenta ģeogrāfisko programmu ietvaros; aicina tematiskajām programmām noteikt stingrāku OAP kvotu nekā tā ir pašreizējā ASI ietvaros, it īpaši attiecībā uz tematiskajām programmām migrācijas un patvēruma jomā, kur Komisija nav skaidri parādījusi, vai robežapsardzes kontekstā finansētās darbības atbilst ESAO/APK kritērijiem;
14. uzsver, ka TAM sasniegšanai jāpaliek instrumenta galvenajam mērķim laika periodā līdz 2015. gadam; mudina Komisiju nodrošināt, lai ES palīdzība joprojām atbilstu starptautiski noteiktajiem attīstības mērķiem un uzdevumiem, ko pieņems ANO un citas kompetentās starptautiskās organizācijas laika periodam pēc 2015. gada;

⁽¹⁾ Skatīt ESAO/APK „Ziņošanas direktīvas Kreditora ziņošanas sistēmai”.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

15. atzīst nepieciešamību pēc sadarbības ārpus OAP ietvariem ar daudzām jaunattīstības valstīm, lai nodrošinātu tām vispārnozīmīgas sabiedriskās preces; uzskata, ka šāda veida sadarbība jāregulē un tās finansējums jāvirza, izmantojot vienu vai vairākus atsevišķus instrumentus, lai nodrošinātu pārredzamību un saglabātu attīstības sadarbībai kā ārējo attiecību autonomai politikas jomai raksturīgās iezīmes; atbilstoši Eiropadomes 2009. gada 29. un 30. oktobrī paustajām saistībām uzstāj, ka finansējumam saistībā ar klimata pārmaiņām nevajadzētu vājināt vai apdraudēt cīņu pret nabadzību un nepārtrauktu virzību uz TAM sasniegšanu un ka nepietiekamo OAP finansējumu, kas pieejams nabadzības samazināšanai, jaunattīstības valstīs nevajadzētu novirzīt mērķiem, kas nav saistīti ar attīstību; uzsver, ka ESAO noteiktā OAP definīcija nav jāmaina, un aicina Komisiju nodrošināt, lai neviens Eiropas Savienības finansētais attīstības projekts nebūtu pretrunā ar pasaules mēroga centieniem klimata pārmaiņu mazināšanā un lai tie būtu izturīgi pret klimata pārmaiņām, it īpaši lieli infrastruktūras projekti vai projekti uz nelielām salām, kas pirmās cietis no klimata pārmaiņu sekām;

16. laikā, kad noteikti nopietni publiskā budžeta ierobežojumi, pauž bažas par lielo uzsvāru uz privātā sektora ieguldījumiem kā finanšu piesaistīšanas līdzekli attīstības jomai; norāda, ka attīstības sadarbība ir vienīgā ārējās darbības politika (līdzās humānajai palīdzībai), kas izveidota nevis ES interešu sekmēšanai, bet drīzāk lai aizsargātu šīs planētas atstumtākās un mazāk aizsargātās iedzīvotāju grupas; tādēļ mudina Komisiju nodrošināt, lai viss publiskais finansējums, kas tiek izmantots privātā sektora ieguldījumu dienviņvalstīs atbalstam, netiktu novirzīts no jau nepietiekami finansētiem sektoriem (piemēram, programmu gadījumā — nevalstiskajiem dalībniekiem un vietējām pašpārvaldes iestādēm) un lai šāds atbalsts efektīvi nodrošinātu vietējā privātā sektora un mazo un vidējo uzņēmumu attīstību valstīs ar zemiem ienākumiem;

17. piekrīt, ka nepieciešama diferencēta pieeja dažādām jaunattīstības valstu grupām un ka jaunietekmes valstīm tradicionālā finansiālā palīdzība var kļūt mazāk svarīga; uzskata, ka, lai arī palīdzībai jaunietekmes valstīm ir jāsekmē ilgtspējīga ekonomikas izaugsme, tomēr tai jābūt vērīgai uz partnervalsts fiskālās politikas stiprināšanu un iekšzemes ieņēmumu mobilizēšanas sekmēšanu, tā rezultātā samazinot nabadzību un atkarību no palīdzības;

18. mudina Komisiju nodrošināt lielāku atbalstu, lai palīdzētu jaunattīstības un jaunietekmes valstīm nodokļu reformās nolūkā atbalstīt efektīvas, lietderīgas, taisnīgas un ilgtspējīgas nodokļu sistēmas; aicina Komisiju efektīvi integrēt labas pārvaldības principus nodokļu jautājumos valstu un reģionālo stratēģijas dokumentu plānošanā, īstenošanā un uzraudzībā, vienlaikus īstenojot nepieciešamos pasākumus, lai starptautiskās uzņēmējdarbības sniegtu pārskatus par katru valsti atsevišķi;

19. uzsver, ka arī nākamais attīstības sadarbības instruments jāattiecinā uz visu to ģeogrāfisko reģionu jaunattīstības valstīm, kas jau tagad ir aptverti saskaņā ar ESAO/APK jaunattīstības valstu sarakstu;

20. pieprasa lielāku Komisijas un dalībvalstu darbību saskaņošanu, lai sasniegtu LESD 210. pantā noteikto mērķi, un atbalsta kopīgu Eiropas stratēģijas dokumentu izstrādi; uzskata, ka visos ES plānošanas dokumentos katrai valstij un reģionam jāiekļauj sīki izstrādātas un atjauninātas līdzekļu devēju finanšu matricas, kā arī īpaša sadaļa par ES palīdzības efektivitāti, kurā norādītas veiktās darbības, lai uzlabotu līdzekļu devēju koordināciju, saskaņotību un savstarpēju papildināmību, kā arī darba dalīšanu starp līdzekļu devējiem un īpaši starp dalībvalstīm;

21. atkārtoti aicina ES budžetā iekļaut Eiropas Attīstības fondu (EAF), kas vienkāršotu procedūras un palielinātu EK palīdzības efektivitāti un lietderību; uzstāj, ka tā rezultātā nedrīkst samazināt ES finansējuma ASI un EAF kopējās summas, kā arī OAP pieejamā ES finansējuma kopējo summu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

22. uzskata, ka jāpalielina atbalsts neaizsargātām grupām (sievietēm, invalīdiem, jauniešiem un bezdarbniekiem, pamatiedzīvotājiem), kā arī integrētajai pieejai dzimumu līdztiesībai un citiem pārnozaru jautājumiem; uzstāj, ka instrumentam, kas tiks izveidots pēc ASI, plānošanas dokumentos jānosaka skaidri kritēriji, lai varētu novērtēt ES pasākumu ietekmi šajās jomās;

23. uzsver, ka vietējo iestāžu iesaistīšana attīstības politikā ir nepieciešama, lai sasniegtu TAM un nodrošinātu labu pārvaldību; īpaši norāda, ka vietējām iestādēm ir izšķiroša nozīme tādās jomās kā izglītība, bada novēršana, veselība, ūdens, sanitārija, sociālā kohēzija, vietējā ekonomiskā attīstība utt.; tādēļ uzskata, ka ir būtiski palielināt to ietekmi nākamajā finanšu instrumentā saskaņā ar līdzatbildības principu attīstības jomā;

24. uzsver nepieciešamību pēc pastāvīga un konstruktīva dialoga starp Komisiju, EĀDD, nevalstiskajiem dalībniekiem (NVD) un vietējām iestādēm attiecībā uz stratēģijas dokumentu plānošanu, ieviešanu un novērtēšanu; tādēļ uzsver vajadzību turpmākajos finanšu instrumentos ņemt vērā strukturētā dialoga secinājumus;

25. uzsver nepieciešamību pēc elastīguma nosacījumiem, kas ES dotu iespēju reaģēt uz pārmaiņām vajadzību un prioritāšu ziņā; ierosina izskatīt EAF neplānotās palīdzības ierobežotā valstu finansējuma modeli kā iespējamu modeli nākamajam attīstības palīdzības instrumentam; tomēr uzsver, ka ar finansējumu, kas izmantots elastīgāk, ir jāīsteno patiesie attīstības mērķi;

26. uzskata, ka jaunajam attīstības sadarbības instrumentam jāsniedz pamats mērķtiecīgai un elastīgākai palīdzībai nestabilās situācijās; uzskata, ka jaunajai finanšu arhitektūrai ar finansējuma mehānismu elastīgumu un komplementaritāti ir jāpalīdz nodrošināt pienācīgu saikni starp palīdzību, rehabilitāciju un attīstību;

Nākotnes perspektīvas — ģeogrāfiskās un tematiskās programmas

27. aicina paredzēt 20 % kritēriju ģeogrāfisko programmu izdevumiem, kas jāparedz sociālajiem pamatpakalpojumiem, kurus ANO definējusi Tūkstošgades attīstības mērķos (8. mērķa „Veicināt globālo partnerību attīstības jomā” 8.2. rādītājs);

28. uzstāj, ka budžeta atbalstam ir vajadzīgi stingri atbilstības kritēriji; uzstāj, ka Komisijai jāatturas budžeta atbalstu izmantot valstīs, kurās nevar nodrošināt publisko izdevumu pārredzamību, un budžeta atbalsts vienmēr jāpapildina ar darbībām, kas saņēmējvalstī pilnveido parlamentāro kontroli un revīzijas spēju, palielina pārredzamību un veicina informācijas publisku pieejamību, un budžeta atbalsta pārraudzībā jāiesaista pilsoniskā sabiedrība;

29. atzīst, ka pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga loma attīstībā, piemēram, darbojoties kā valdības „sargsunim”, kas nodrošina pārskatatbildību, un pieprasa novirzīt pietiekamu finansējumu pilsoniskajai sabiedrībai jaunattīstības valstīs;

30. atkārtu savu prasību Komisijai veikt vispusīgu finanšu analīzi par vietējām pašvaldībām piešķirto vispārējā budžeta atbalstu, atbalstu nozarēm un projektiem un atbalstu jebkurā citā formā; uzsver, ka šāds visaptverošs priekšstats sekmētu vietējām pašvaldībām piešķirtās palīdzības saskaņotību un uzlabotu pārvaldību partnervalstīs;

31. norāda, ka visas ASI tematiskās programmas ir izrādījušās svarīgas, un uzsver, ka ir svarīgi saglabāt gan tematiskās, gan ģeogrāfiskās sadarbības programmas, kā arī pieprasa tās pārskatīt un pielāgot, ņemot vērā tādas jaunās problēmas kā pasaules finanšu un ekonomikas krīze, pasaules pārtikas krīze, klimata pārmaiņas un nestabilu valstu un pārejas valstu īpašās vajadzības;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

32. norāda, ka migrācija ir joma, kurā attīstības politikas saskaņotībai neapšaubāmi jāklūst par svarīgāku nekā ES īstermiņa apsvērumi par migrāciju, kas lielākoties vērsti uz nelegālās imigrācijas novēršanu; uzsver, ka attīstības līdzekļi migrācijai nav jāizmanto robežu pārvaldības nostiprināšanai un nelegālās imigrācijas novēršanai; uzstāj, lai ikviena turpmākā tematiskā programma migrācijas jomā tiktu pilnībā saskaņota ar ES attīstības mērķiem un lai šīs programmas pamatfinansējums atbilstu OAP atbilstības kritērijiem; īpaši uzsver, ka projektiem saistībā ar migrāciju starp dienvidvalstīm ir jāpiešķir prioritāte šajā tematiskajā programmā;

33. uzsver, ka jaunajai tematiskajai programmai „Ieguldījums cilvēkos” jābūt vērstai uz to TAM sasniegšanu (taču nav jāprobežojas ar tiem), kuri ir sasniegti vismazākajā mērā, īpaši pievēršot uzmanību valstīm un reģioniem ar kritiskiem TAM rādītājiem; uzsver, ka pamatizglītība un lasītprasme ir izpratnes palielināšanas procesa un līdzatbildības par attīstību sākums; tādēļ pieprasa programmā paredzēt pievēršanos izglītībai kā līdzeklim, kas veicina emancipāciju un līdzdalību;

34. uzskata, ka jaunajam instrumentam jānodrošina diferencēta pieeja pilsoniskās sabiedrības organizāciju un vietējo iestāžu finansēšanai, kā arī jāizvairās no nevajadzīgas konkurences starp šīm divu veidu ieinteresētajām personām; uzsver vajadzību risināt pašreizējās programmas pārmērīgas izmantošanas problēmu; pieprasa strukturētā dialoga rezultātus pilnībā atspoguļot nākotnē paredzētajā tematiskajā programmā un ierosinātajā palīdzības piešķiršanas kārtībā;

35. norāda, ka viens no iemesliem nespējai izpildīt TAM ir tas, ka netiek atzīta vides, dabas resursu un ekosistēmu nozīme sabiedrības attīstībā un nabadzības izskaušanā; ar bažām norāda, ka, lai gan pašreizējā Eiropas OAP tikai 3 % no kopējiem izdevumiem piešķir vides jautājumiem, papildu problēma ir tā, ka daļa no ES un dalībvalstu finansējuma jaunattīstības valstīm tiek ieguldīta projektos, kas veicina klimata pārmaiņas, nevis tās mazina; uzsver, ka ir nepieciešams uzlabot attīstības politikas saskaņotību klimata pārmaiņu jomā, it īpaši attiecībā uz finansējumu klimata pārmaiņu ierobežošanai un klimata pārmaiņu jautājumu iekļaušanu ES attīstības sadarbībā;

36. norāda, ka Revīzijas palāta Īpašajā ziņojumā Nr. 6/2006 ir secinājusi, ka kopš 2001. gada ES ir guvusi tikai nelielus panākumus, integrējot vides jautājumus tās attīstības sadarbībā, jo valsts stratēģijas dokumenti nepietiekami ņēma vērā vides jautājumus; tāpēc mudina Komisiju nodrošināt, lai vides jautājumi tiktu labāk integrēti un sistemātiski pārraudzīti visos ārpolitikas virzienos un finanšu instrumentos, jo īpaši ņemot vērā pašreizējās problēmas, ko rada klimata pārmaiņas un bioloģiskās daudzveidības mazināšanās;

37. atkārtoti, ka LESD 290. pants ir pilnībā jāpiemēro ASI, un tādēļ uzsver, ka deleģēto aktu procedūras izmantošana ir obligāta to lēmumu pieņemšanā, kas atbilst LESD 290. pantā noteiktajiem kritērijiem, piemēram, vispārējo mērķu, prioritāšu, gaidāmo rezultātu un finanšu piešķirumu noteikšanai;

*

* *

38. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Politikas risinājumi virzībā uz Eiropas līgumtiesību izstrādi patērētājiem un uzņēmumiem

P7_TA(2011)0262

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par politikas risinājumiem virzībā uz Eiropas līgumtiesību izstrādi patērētājiem un uzņēmumiem (2011/2013(INI))

(2012/C 380 E/09)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 1. jūlija Zaļo grāmatu par politikas risinājumiem virzībā uz Eiropas līgumtiesību izstrādi patērētājiem un uzņēmumiem (COM(2010)0348),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 26. aprīļa Lēmumu 2010/233/ES, ar ko izveido vienotā Eiropas līgumtiesību modeļa ekspertu grupu ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2001. gada 11. jūlija paziņojumu par Eiropas līgumtiesībām (COM(2001)0398),
- ņemot vērā Komisijas 2003. gada 12. februāra paziņojumu ar nosaukumu „Saskaņotākas Eiropas līgumtiesības — rīcības plāns” (COM(2003)0068),
- ņemot vērā Eiropas Komisijas 2004. gada 11. oktobra paziņojumu ar nosaukumu „Eiropas līgumtiesības un *acquis* pārskatīšana: turpmākā virzība” (COM(2004)0651),
- ņemot vērā Komisijas 2005. gada 23. septembra ziņojumu ar nosaukumu „Pirmais gada progresa ziņojums par Eiropas līgumtiesībām un *acquis* pārskatīšanu” COM(2005)0456) un Komisijas 2007. gada 25. jūlija ziņojumu ar nosaukumu „Otrais progresa ziņojums par kopējo modeli” (COM(2007)0447),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 22. oktobra paziņojumu par pārrobežu elektronisko komerciju uzņēmumu attiecībās ar patērētājiem ES (COM(2009)0557),
- ņemot vērā 2008. gada 3. septembra rezolūciju par kopīgu Eiropas līgumtiesību modeli ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2007. gada 12. decembra rezolūciju par Eiropas Savienības līgumtiesībām ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 7. septembra rezolūciju par Eiropas Savienības līgumtiesībām ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā 2006. gada 23. marta rezolūciju par Eiropas līgumtiesībām un *acquis* pārskatīšanu — turpmākā virzība ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 1989. gada 26. maija rezolūciju ⁽⁶⁾, 1994. gada 6. maija rezolūciju ⁽⁷⁾, 2001. gada 15. novembra rezolūciju ⁽⁸⁾ un 2003. gada 2. septembra ⁽⁹⁾ rezolūciju par šo jautājumu,

⁽¹⁾ OV L 105, 27.4.2010., 109. lpp.⁽²⁾ OV C 295 E, 4.12.2009., 31. lpp.⁽³⁾ OV C 323 E, 18.12.2008., 364. lpp.⁽⁴⁾ OV C 305 E, 14.12.2006., 247. lpp.⁽⁵⁾ OV C 292 E, 1.12.2006., 109. lpp.⁽⁶⁾ OV C 158, 26.6.1989., 400. lpp.⁽⁷⁾ OV C 205, 25.7.1994., 518. lpp.⁽⁸⁾ OV C 140 E, 13.6.2002., 538. lpp.⁽⁹⁾ OV C 76 E, 25.3.2004., 95. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumus (A7-0164/2011),
- A. tā kā Eiropas līgumtiesību iniciatīva, ar kuru mēģina risināt vienotā tirgus problēmas, kuras cita starpā radušās atšķirīgo līgumtiesību sistēmu dēļ, tiek apspriesta daudzus gadus;
- B. tā kā globālās finanšu krīzes rezultātā, šķiet, ka ir svarīgāk nekā jebkad agrāk nodrošināt saskaņotu Eiropas līgumtiesību sistēmu, lai pilnībā īstenotu iekšējā tirgus potenciālu un tādējādi palīdzētu veikt stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus;
- C. tā kā daudzu faktoru, tostarp spēkā esošo vienoto tirgu reglamentējošo tiesību aktu neīstenošanas dēļ, vienotajā tirgū saglabājas sadrumstalotība;
- D. tā kā nepieciešams plašāks pētījums, lai labāk izprastu, kāpēc saglabājas iekšējā tirgus sadrumstalotība un kā labāk risināt šīs problēmas, tostarp, kā nodrošināt spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu;
- E. tā kā Komisija iepriekš minētajā Zaļajā grāmatā piedāvā vairākas iespējas tāda tiesību akta izstrādāšanai, kas reglamentētu Eiropas līgumtiesības, lai varētu palīdzēt paplašināt uzņēmējdarbību un nostiprināt iedzīvotāju uzticēšanos vienotajam tirgum;
- F. tā kā ekspertu grupa, kas izveidota, lai palīdzētu Komisijai sagatavot priekšlikumu par kopējo modeli, uzsākusī darbu kopā ar visu ieinteresēto aprindu apaļo galdu;
- G. tā kā valsts līmeņa līgumtiesību atšķirības nav vienīgais šķērslis MVU un patērētājiem veikt pārrobežu darbības, jo tie sastopas arī ar citām problēmām, tostarp valodas barjerām, dažādām nodokļu sistēmām, tiešsaistes pārdevēju uzticamību, ierobežotu piekļuvi platjoslai, digitālo prasmju līmeni, drošības problēmām, atsevišķu dalībvalstu iedzīvotāju demogrāfisko sastāvu, bažām attiecībā uz privātumu, sūdzību izskatīšanu, intelektuālā īpašuma tiesībām utt.;
- H. tā kā saskaņā ar Komisijas 2008. gada pārskatu trīs ceturtdaļas no mazumtirgotājiem pārdod preces vienīgi patērētājiem iekšzemē, bet pārrobežu pārdošana notiek vienīgi dažās valstīs ⁽¹⁾;
- I. tā kā ir nepieciešams noteikt atšķirības starp konvencionālajiem pārrobežu darījumiem un elektronisko komerciju, kur pastāv īpašas problēmas un ar darījumu veikšanu saistītās izmaksas ir dažādas; tā kā turpmāko ietekmes novērtējumu veikšanai ir arī nepieciešams rūpīgi un precīzi noteikt, kā veidojas ar darījumu īstenošanu saistītās izmaksas;
- J. tā kā tiek uzskatīts — ir skaidrs, ka ārvalstu (patērētāju) tiesību piemērošana attiecībā uz pārrobežu darījumiem saskaņā ar regulu Roma I ⁽²⁾ uzņēmumiem, jo īpaši MVU, rada ievērojamas darījumu veikšanas izmaksas, kuras saskaņā ar aprēķiniem tikai Apvienotajā Karalistē vien ir EUR 15 000 uz vienu uzņēmumu vienā dalībvalstī ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Eurobarometrs Nr. 224, 2008., 4. lpp.

⁽²⁾ OV L 177, 4.7.2008., 6. lpp.

⁽³⁾ Apvienotās Karalistes Mazās uzņēmējdarbības federācija, Nostājas dokuments par Regulu Roma I (2007).

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- K. tā kā nepieciešams iegūt vairāk informācijas attiecībā uz darījumu veikšanas izmaksām, kas rodas saistībā ar 6. panta 2. punkta un 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu regulā Roma I, paturot prātā, ka regula Roma I tiek piemērota tikai kopš 2009. gada decembra;
- L. tā kā šādas darījumu izmaksas tiek uzskatītas par vienu no nopietniem pārrobežu tirdzniecības šķēršļiem, kā to apstiprinājuši 50 % no 2011. gadā aptaujātajiem mazumtirgotājiem Eiropā, kas jau veic pārrobežu tirdzniecību un kuri paziņojuši, ka pārrobežu darījumos piemērojamo tiesību aktu saskaņošana ES palielinātu to pārrobežu tirdzniecības apjomu, bet 41 % teikuši, kas tas nepalielinās to tirdzniecības apjomu; tā kā salīdzinājumā — 60 % no mazumtirgotājiem, kas neveic pārrobežu tirdzniecību, teikuši, ka viņu pārrobežu tirdzniecības apjoms nepalielinātos, ja būtu saskaņotāka normatīvā vide, bet 25 % paziņojuši, ka šis apjoms palielināsies ⁽¹⁾;
- M. tā kā visacīmredzamākie traucējumi, ar kuriem sastopas patērētāji un MVU attiecībā uz vienoto tirgu, ir līgumattiecību sarežģītība, negodīgi līgumu noteikumi un nosacījumi, neatbilstīga un nepietiekama informācija un laikietilpīga procedūra;
- N. tā kā sevišķi svarīga nozīme ir tam, vai jebkurā ES iniciatīvā tiek meklēti risinājumi gan uzņēmumu, gan patērētāju reālajām vajadzībām un bažām; tā kā bažas attiecas arī uz juridiskām un lingvistiskām problēmām (mazo uzņēmumu vispārējie noteikumi un nosacījumi visās ES valodās) un grūtībām pārrobežu līgumu izpildē (ES autonomi pasākumi procesuālo tiesību jomā);
- O. tā kā ir sagaidāms, ka tiešsaistes tirgū saglabāsies sadrumstalotība — Komisijas pētījums ir parādījis, ka 61 % no 10 964 veiktajiem pārrobežu pārbaudes pasūtījumiem neizdevās un ka, veicot pārrobežu iepirkšanos, palielinās patērētāju iespējas atrast lētāku piedāvājumu ⁽²⁾, kā arī preces, kas iekšzemes tiešsaistes tirdzniecībā nav pieejamas ⁽³⁾; un tā kā 61 %, šķiet, ir ievērojams skaitlis un attaisno turpmāku pētījumu, pārbaužu un novērtējumu veikšanu;
- P. tā kā ar pakāpeniskas saskaņošanas starpniecību nav iespējams pārvarēt iekšējā tirgus šķēršļus, kas radušies valstu līgumtiesību atšķirību rezultātā, jebkādiem pasākumiem šajā jomā jābalstās uz skaidriem pierādījumiem tam, ka šāda iniciatīva radītu reālus uzlabojumus, kurus nevar panākt ar mazāk radikāliem līdzekļiem;
- Q. tā kā, izstrādājot vienotas Eiropas līgumtiesības, labumu gūtu patērētāji un tās jo īpaši veicinātu intensīvāku un vieglāk pieejamu pārrobežu tirdzniecību iekšējā tirgū;
- R. tā kā sarunas par patērētāju tiesību direktīvu ⁽⁴⁾ jau parādījušas, cik sarežģīti ir saskaņot līgumiem piemērojamās patērētāju tiesības, neatsakoties no kopīgām saistībām augsta līmeņa patērētāju aizsardzības standartu noteikšanā Eiropā, un kādus ierobežojumus tas nosaka procesam kopumā;
- S. tā kā attiecībā uz ikvienu pasākumu Eiropas līgumtiesību jomā jāņem vērā obligātās valsts tiesību normas un ikvienam pasākumam vajadzētu būt saskaņotam ar gaidāmo patērētāju tiesību direktīvu, kura ievērojami ietekmēs iespējama turpmāka Eiropas līgumtiesību instrumenta saturu un saskaņošanas līmeni; tā kā būtu nepieciešams pastāvīgi un uzmanīgi uzraudzīt tās īstenošanu turpmākajos mēnešos, lai noteiktu, kādai vajadzētu būt fakultatīvā instrumenta darbības jomai,

⁽¹⁾ Eurobarometra zibaptauja Nr. 300, 2011. g. http://ec.europa.eu/consumers/strategy/docs/retailers_eurobarometer_2011_en.pdf

⁽²⁾ COM(2009)0557, 3. lpp.

⁽³⁾ Turpat, 5. lpp.

⁽⁴⁾ COM(2008)0614.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- T. tā kā jebkuram procesa galaproduktam Eiropas līgumtiesību jomā jābūt reālistiskam, realizējamam, samērīgam un labi pārdomātam, pirms to vajadzības gadījumā groza un formāli pieņem Eiropas likumdevēji,
1. atbalsta rīcību risināt šķēršļus, ar kuriem saskaras tie, kuri vēlas iesaistīties iekšējā tirgus pārrobežu darījumos, un uzskata, ka Eiropas līgumtiesību projekts citu pasākumu kopumā varētu būt noderīgs, lai īstenotu visu iekšējā tirgus potenciālu, kas ietver būtiskas priekšrocības ekonomikas un nodarbinātības jomā;
 2. atzinīgi vērtē plašās debates par Zaļo grāmatu un vēlas, lai Komisijas kompetentie departamenti veiktu šīs apspriešanas rezultātu pamatīgu analīzi;
 3. uzsver saimniecisko nozīmi, kāda ir MVU un amatniecības uzņēmumiem Eiropas ekonomikā; tāpēc uzsver nepieciešamību nodrošināt, ka ar Mazās uzņēmējdarbības aktu veicinātais princips „vispirms domāt par mazajiem uzņēmumiem” patiešām tiek arī īstenots un uzskatīts par prioritāti debatēs par ES iniciatīvām, kas saistītas ar līgumtiesībām;

Eiropas līgumtiesību instrumenta juridiskais raksturs

4. atzinīgi vērtē ekspertu grupas veiktās priekšizpētes par Eiropas līgumtiesībām rezultātu neseno publicēšanu un Komisijas apņemšanos turpināt konsultācijas par fakultatīvā instrumenta darbības jomu un saturu un šajā sakarībā mudina Komisiju, pieņemot lēmumus, arī turpmāk patiešām atklāti un pārredzami diskutēt ar visām ieinteresētajām personām attiecībā uz to, kā priekšizpēte būtu jāizmanto;
5. atzīst nepieciešamību pēc līgumtiesību jomas vēl lielākas pilnveidošanas un no visiem risinājumiem priekšroku dod ceturtajam risinājumam, proti, pēc ietekmes novērtēšanas un juridiskā pamata precizēšanas pieņemt regulu, ar kuru izveido fakultatīvo instrumentu; uzskata, ka fakultatīvu tiesību instrumentu varētu papildināt ar iestāžu nolīgumu kā instrumentu kopumu; prasa izveidot „Eiropas standarta līguma modeļus”, kas būtu iztulkoti visās ES valodās un būtu saistīti ar alternatīvu strīdu izšķiršanas mehānismu, kurš darbojas tiešsaistē, — tas varētu būt izdevīgi no izmaksu viedokļa un būtu vienkāršāks risinājums gan līgumslēdzējiem, gan Komisijai;
6. uzskata, ka, tikai lietojot regulas juridisko formu, var nodrošināt nepieciešamo skaidrību un juridisko noteiktību;
7. uzsver, ka regula, ar kuru noteiktu Eiropas līgumtiesību fakultatīvu instrumentu, uzlabotu iekšējā tirgus darbību tā tiešās ietekmes dēļ, nodrošinot priekšrocības uzņēmumiem (izmaksu samazināšanās, izvairoties no nepieciešamības pēc kolīziju normām), patērētājiem (juridiskā noteiktība, uzticēšanās, augsts patērētāju aizsardzības līmenis) un dalībvalstu tiesu sistēmām (turpmāk vairs nebūtu nepieciešams pārbaudīt ārvalstu tiesības);
8. atzinīgi vērtē to, ka ar izvēlēto iespēju pienācīgi tiek ņemts vērā subsidiaritātes princips un netiek skartas dalībvalstu likumdošanas pilnvaras līgumtiesību un civiltiesību jomā;
9. uzskata, ka mehānismu kopumu varētu ieviest praksē pakāpeniski, sākotnēji paredzot Komisijas mehānismu un pēc tam, kad iestādes tam ir piekritušas, pārejot uz Savienības likumdevēja mehānismu; norāda, ka ar mehānismu kopumu būtu jānodrošina nepieciešamais juridiskais pamats, balstoties uz kuru varētu darboties fakultatīvais instruments un vispārējie noteikumi un nosacījumi, un būtu jābalstās uz patērētāju aizsardzībai paredzēto valsts obligāto noteikumu novērtējumu, gan spēkā esošā patērētāju tiesību *acquis* ietvaros, gan ārpus tā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

10. uzskata, ka, papildinot fakultatīvu instrumentu ar mehānismu kopumu, par šo ES instrumentu būs pieejama skaidrāka informācija, palīdzot iesaistītajām pusēm labāk saprast savas tiesības un pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, slēdzot līgumus saskaņā ar šo sistēmu, un ka tiesiskais regulējums būs saprotamāks un nebūs pārāk apgrūtināošs;

11. uzskata, ka visām pusēm gan B2B, gan B2C darījumos būtu jāpiešķir iespēja brīvi izvēlēties vai neizvēlēties fakultatīvu instrumentu kā alternatīvu valsts vai starptautiskajiem tiesību aktiem (apzināta izvēle) un tāpēc aicina Komisiju precizēt, kāda ir fakultatīva instrumenta paredzamā saistība ar regulu Roma I un starptautiskām konvencijām, tostarp Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par preču starptautisku pārdošanu; tomēr uzskata, ka papildu uzmanību nepieciešams pievērst tam, lai nodrošinātu, ka fakultatīvais instruments piedāvā patērētāju un mazo uzņēmumu aizsardzību, ņemot vērā to, ka tie ir komercdarījumu vājākā puse, kā arī tam, lai izvairītos no neskaidrībām, izvēloties piemērojamos tiesību aktus; tālab aicina Komisiju pievienot fakultatīvajam instrumentam papildu informāciju, ar kuru skaidri, precīzi un saprotamā valodā paskaidrotu, kādas ir patērētāju tiesības un ka tās netiks negatīvi ietekmētas, lai palielinātu patērētāju uzticēšanos fakultatīvajam instrumentam un dotu tiem iespēju izdarīt uz informāciju balstītu lēmumu par to, vai viņi vēlas slēgt līgumu uz šā alternatīvā pamata;

12. uzskata, ka fakultatīvais instruments radītu Eiropas pievienoto vērtību, ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūras starpniecību nodrošinot juridisko noteiktību, ar vienu tiesību aktu nodrošinot gan juridisko, gan valodas barjeru pārvarēšanu, jo fakultatīvs instruments, protams, būtu pieejams visās ES valodās; uzsver — lai izveidotu labāku izpratni par to, kā darbojas Eiropas iestādes, Eiropas iedzīvotājiem, vajadzētu būt iespējai iegūt visu veidu informāciju, kas saistīta ar fakultatīvo instrumentu un kas būtu iztulkota ar pieejamu un viegli lietojamu tiešsaistes tulkošanas instrumentu starpniecību tā, ka viņi var lasīt vēlamu informāciju savā valodā;

13. uzskata, ka elastīgs un brīvprātīgs apzinātas izvēles instruments radītu iespējamās praktiskas priekšrocības; tomēr aicina Komisiju sīkāk izklāstīt šāda instrumenta priekšrocības gan attiecībā uz patērētājiem, gan uzņēmumiem un labāk precizēt, kura no līguma pusēm izdarīs izvēli starp fakultatīvo instrumentu un „parasti” piemērojamajiem tiesību aktiem un kā tā ir paredzējusi samazināt darījumu izmaksas; aicina Komisiju jebkurā priekšlikumā attiecībā uz fakultatīvo instrumentu iekļaut regulāras uzraudzības un pārskatīšanas mehānismu, procesā cieši iesaistot visas ieinteresētās puses, lai nodrošinātu, ka fakultatīvais instruments būtu tikpat efektīvs, kā spēka esošais *acquis* līgumtiesībās, jo īpaši regula Roma I, ņemot vērā tirgus vajadzības un tiesību un ekonomikas attīstību;

Instrumenta piemērošanas joma

14. uzskata, ka instruments jāattiecinā gan uz līgumiem, kas noslēgti starp uzņēmumiem, gan uz līgumiem, ko uzņēmumi slēdz ar patērētājiem; uzsver, ka nepieciešams, lai fakultatīvā instrumenta piedāvātais patērētāju aizsardzības līmenis būtu ļoti augsts, lai kompensētu to aizsardzību, kāda viņiem parasti būtu saskaņā ar valsts tiesību aktiem; vēlas saņemt papildu izklāstu, kā to varētu panākt; tāpēc uzskata, ka patērētāju aizsardzības līmenim vajadzētu būt augstākam nekā obligātajai aizsardzībai, ko paredz patērētāju tiesību *acquis*, un tam jāatbilst valsts obligātajiem noteikumiem, jo nepieciešams atrast apmierinošus risinājumus saistībā ar starptautisko privāttiesību problēmām; uzskata, ka šis augstais patērētāju aizsardzības līmenis ir arī uzņēmumu interesēs, jo tie varēs izmantot fakultatīvā instrumenta priekšrocības pilnībā tikai tad, ja patērētāji visās dalībvalstīs būs pārliecināti, ka, izvēloties fakultatīvo instrumentu, viņi nepalik bez aizsardzības;

15. norāda, ka par vienotu Eiropas līgumtiesību priekšrocībām pozitīvā veidā jāinformē iedzīvotāji, ja vēlamies, lai tam būtu politiska leģitimitāte un atbalsts;

16. konstatē, ka līgumtiesībās būtu jācenšas panākt atšķirīgu regulējumu attiecībā uz B2B un B2C līgumiem, tādējādi respektējot atsevišķu valstu tiesību sistēmās nostiprinātās kopējās tradīcijas un īpašu uzmanību pievēršot vājākā darījuma partnera, proti, patērētāja aizsardzībai;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

17. norāda, ka daudzos Eiropas līmenī spēkā esošos noteikumos jau ir iekļauti būtiski patērētāju aizsardzības tiesību elementi, kurus piemēro līgumiem, un ka patērētāju tiesību aizsardzības *acquis* nozīmīgas daļas, iespējams, konsolidēs patērētāju tiesību direktīvā; norāda, ka minētā direktīva nodrošinātu patērētājiem un uzņēmumiem viegli atpazīstamu vienotu režīmu; tāpēc uzsver, ka pirms tiek pieņemts galīgais lēmums, ir svarīgi nogaidīt sarunu rezultātus, kuras notiek par patērētāju tiesību direktīvu;

18. turklāt, ņemot vērā dažādo līgumu, jo īpaši B2C un B2B līgumu, specifiku, valsts līmeņa un starptautiskos līgumtiesību vadošos principus, kā arī pamatprincipu par patērētāju augsta līmeņa aizsardzību, uzskata, ka pastāvošā nozaru prakse un līgumu slēgšanas brīvības princips arī turpmāk jāievēro attiecībā uz B2B veida līgumiem;

19. uzskata, ka vienotas fakultatīvas Eiropas līgumtiesības uzlabos iekšējā tirgus spēju darboties, neskarot dalībvalstīs spēkā esošās līgumtiesības;

20. uzskata, ka fakultatīvajam instrumentam vajadzētu būt pieejamam kā apzinātas izvēles instrumentam vispirms pārrobežu situācijās un ka nepieciešamas garantijas tam, ka dalībvalstīs spēs novērst fakultatīvā instrumenta ļaunprātīgas izmantošanas scenāriju gadījumos, kas patiesībā nav pārrobežu situācijas; turklāt uzskata, ka īpaša analīze vajadzīga attiecībā uz to, kā apzinātas izvēles instruments ietekmē valstu tiesību institūtus, kas reglamentēti līgumtiesībās;

21. atzīst, ka elektroniskās tirdzniecības vai tālpārdošanas līgumi veido nozīmīgu pārrobežu darījumu daļu; uzskata, ka, kaut gan fakultatīvo instrumentu nebūtu ierobežoti jāattiecinā tikai uz šiem darījumu veidiem, priekšrocības varētu nodrošināt citu ierobežojumu ieviešana, sākotnēji piemērojot fakultatīvo instrumentu, kamēr tā piemērošanā nav iegūta pietiekama pieredze;

22. uzsver, cik svarīgi ir veicināt e-tirdzniecību Eiropas Savienībā, ņemot vērā, ka šī nozare ir nepietiekami attīstīta, un uzskata, ka ir nepieciešams novērtēt, vai atšķirības valsts līgumtiesību sistēmās varētu attīstību šajā nozarē, kuru uzņēmumi un patērētāji pilnīgi pareizi uzskata par iespējamu izaugsmes dzinēju spēku nākotnē;

23. uzskata, ka mehānismu kopuma darbības joma varētu būt diezgan plaša, jo jebkāds fakultatīvais instruments būtu jāierobežo, attiecinot to tikai uz svarīgākajiem līgumtiesību jautājumiem; uzskata, ka mehānismu kopumam arī turpmāk būtu jāatbilst fakultatīvajam instrumentam un līdzās šā kopuma mehānismiem būtu jāiekļauj koncepcijas, kas aptver juridiskās tradīcijas visā ES, tostarp noteikumi, kas būtu izstrādāti, pamatojoties arī uz akadēmisko kopējā modeļa projektu (DCFR)⁽¹⁾ un uz kopējiem līgumu principiem un kopējo līgumu terminoloģiju⁽²⁾, un ka Parlamenta ieteikumu pamatā attiecībā uz patērētāju tiesībām vajadzētu būt patiešām augstam aizsardzības līmenim;

24. aicina Komisiju un ekspertu grupu precizēt, kā ir jāsaprot jēdziens „svarīgākie līgumtiesību jautājumi”;

25. atzīst tāda fakultatīva instrumenta priekšrocības, kurā iekļauti īpaši nosacījumi attiecībā uz visbiežāk izmantojamiem līgumu veidiem, jo īpaši attiecībā uz preču pārdošanu un pakalpojumu sniegšanu; atgādina agrāk izteikto prasību fakultatīvā instrumenta darbības jomā iekļaut arī apdrošināšanas līgumus, uzskatot, ka šāds instruments varētu galvenokārt būt noderīgs neliela apjoma apdrošināšanas līgumiem; uzsver, ka apdrošināšanas līgumtiesību jomā jau ir veikts sagatavošanas darbs, izstrādājot Eiropas apdrošināšanas līgumtiesību principus, kuri būtu jāintegrē Eiropas līgumtiesību struktūrā, kā arī būtu jāpārskata un jāpilnveido arī turpmāk; tomēr brīdina, ka finanšu pakalpojumi pašreizējā posmā nebūtu jāiekļauj nevienā no

⁽¹⁾ Von Bar, Clive, Schulte-Nölke un citi (izd.), Principi, definīcijas un Eiropas civiltiesību paraugnoteikumi – kopējā modeļa projekts (DCFR), 2008. gads.

⁽²⁾ B. Fauvarque-Cosson, D. Mazeaud krājums „Droit privé comparé et européen” 6. un 7. sējums, 2008. gads.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

ierosinātajiem līgumtiesību instrumentiem, un prasa Komisijai izveidot iekšēju ekspertu grupu turpmākiem sagatavošanas darbiem par finanšu pakalpojumiem, lai nodrošinātu, ka visos nākamajos instrumentos tiks ņemtas vērā iespējamās finanšu pakalpojumu nozares īpatnības un jebkuras saistītās iniciatīvas, kuras ierosinājuši citi Komisijas dienesti, un iesaistīt Eiropas Parlamentu sākuma posmā;

26. norāda, ka varētu būt lietderīgi apskatīt dažus specifiskus jautājumus saistībā ar fakultatīvajiem instrumentiem, piemēram, digitālajām tiesībām un lietošanas tiesībām; uzskata, ka, no otras puses, varētu būt nepieciešams izslēgt no darbības jomas atsevišķus sarežģītus publisko tiesību līgumu veidus; prasa ekspertu grupai noskaidrot iespējas iekļaut līgumus, kas skar autortiesības, lai stiprinātu autoru pozīciju, jo autori līgumattiecībās bieži vien ir vājākā puse;

27. uzskata, ka fakultatīvajam instrumentam būtu jāatbilst visām līgumtiesību jomā pieņemtajām normām;

28. atgādina, ka attiecībā uz Eiropas līgumtiesībām ir vēl daudzi jautājumi, uz kuriem jāsniedz atbildes, un daudzas problēmas, kuras jāatrisina; aicina Komisiju ņemt vērā tiesu praksi, starptautiskās konvencijas par preču tirdzniecību, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvenciju par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem un Patērētāju tiesību direktīvas ietekmi; uzsver, ka līgumtiesības ES nepieciešams saskaņot, vienlaicīgi ņemot vērā attiecīgos valsts noteikumus, kas paredz augstu aizsardzības līmeni saistībā ar B2C līgumu noslēgšanu;

Eiropas līgumtiesību instrumenta piemērošana praksē

29. uzskata, ka tieši MVU un patērētājiem jābūt galvenajiem ieguvējiem no fakultatīva instrumenta ieviešanas un tas būtu jāizstrādā vienkāršā, saprotamā un līdzsvarotā veidā, lai visām iesaistītajām pusēm būtu to vienkārši un pievilcīgi piemērot;

30. uzskata — kaut arī ar fakultatīvu instrumentu būs iespējams nodrošināt vienu kopēju tiesību institūtu — tomēr arvien būs nepieciešamība regulēt vispārējos darījuma noteikumus un nosacījumus tirdzniecībai, kurus var izstrādāt vienkārši un saprotami un kuri standarta veidā būtu pieejami uzņēmumiem, jo īpaši MVU, un kuros paredzētu sava veida apliecinājumu, lai nodrošinātu patērētāju uzticību; norāda, ka vispārējie līguma noteikumi un nosacījumi, kas balstīti uz fakultatīvo instrumentu, nodrošinātu lielāku juridisko noteiktību nekā ES līmeņa vispārējie noteikumi, kuru pamatā būtu valstu tiesības, jo pēdējā variantā pieaugtu atšķirīgu nacionālo skaidrojumu iespēja;

31. atgādina, ka vēl joprojām prioritāte nosakāma darba turpināšanai, lai izstrādātu alternatīvu pārrobežu strīdu izšķiršanas sistēmu, jo īpaši attiecībā uz MVU un patērētājiem, jo tā ir ātra un izmaksu ziņā izdevīga, bet uzsver, ka alternatīvo strīdu izšķiršanu varētu vienkāršot gadījumā, ja puses lietotu vienu tiesību institūtu, kas paredzēts ar fakultatīvu instrumentu; aicina Komisiju, iesniedzot priekšlikumu, apsvērt iespējamās sinerģijas; norāda, ka ANO Starptautiskās tirdzniecības tiesību komitejas darba grupa, kas ir izveidota, lai reglamentētu strīdu izšķiršanu tiešsaistē, arī ir apliecinājusi interesi par fakultatīvo instrumentu kā strīdu izšķiršanas alternatīvo līdzekli⁽¹⁾ un tāpēc iesaka Komisijai sekot līdzi tam, kas notiek citās starptautiskās struktūrās;

32. ierosina veicināt pārrobežu kaitējuma atlīdzības procedūru darbību un efektivitāti, nodrošinot tiešu saikni starp fakultatīvo instrumentu, Eiropas maksājuma rīkojuma procedūru un Eiropas procedūru maza apmēra prasībām; uzskata, ka jāievieš elektroniska atgādinājuma vēstule pirms procedūras uzsākšanas, lai palīdzētu uzņēmumiem aizsargāt to tiesības, jo īpaši intelektuālā īpašuma jomā, un īstenot Eiropas procedūras maza apmēra prasībām;

⁽¹⁾ Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautiskās tirdzniecības tiesību komitejas III darba grupas ziņojums (strīdu izšķiršanas tiešsaistē) par tās divdesmit otrās sesijas darbu (Vīne, 2010. gada 13.–17. decembris), 8. un 10. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

33. ņem vērā bažas, ka patērētāji reti uzskata, ka viņiem ir iespējas izvēlēties līguma nosacījumus, bet saskaras ar situāciju, kurā iespējams vienīgi akceptēt piedāvātos nosacījumus vai atteikties no līguma; ir cieši pārliecināts, ka fakultatīvā instrumenta apvienošana ar mehānismu kopumu un vispārējo noteikumu un nosacījumu kopumu, kas pārtulkoti visās valodās, veicinās jaunu dalībnieku iesaistīšanos tirgos visā Eiropas Savienībā, tādējādi nostiprinot konkurenci un paplašinot patērētāju vispārējās izvēles iespējas;

34. uzsver — lai gan ikviena galīgā tiesību akta noslēdzošā pārbaude notiek pašā iekšējā tirgū, jau iepriekš jānodrošina, ka iniciatīva sniedz patērētājiem pievienoto vērtību un ne patērētājiem, ne uzņēmumiem pārrobežu darījumus nepadara sarežģītākus; uzsver nepieciešamību sagatavot noteikumus par tādas atbilstošas informācijas sniegšanu, kas raksturotu šo tiesību pastāvēšanu un to, kā tās ietekmētu potenciālos interesentus un iesaistītās puses (tostarp valstu tiesu iestādes);

35. konstatē, ka saistībā ar Eiropas līgumtiesību mērķi nedrīkst aizmirst to nozīmi, kāda ir funkcionējošai Eiropas jurisdikcijai civillietās;

36. mudina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai testētu kvalitāti un pārbaudēs noskaidrotu, vai ierosinātie Eiropas līgumtiesību instrumenti ir lietotājiem ērti izmantojami, pilnībā atspoguļo iedzīvotāju intereses, paredzot pievienoto vērtību patērētājiem un uzņēmumiem, nostiprinot vienoto tirgu un sekmējot pārrobežu komerciju;

Ieinteresēto aprindu iesaistīšana un ietekmes novērtējums

37. uzsver, cik būtiska nozīme ir ieinteresēto aprindu iesaistīšanai no visas Savienības un no dažādām darbības nozarēm, tostarp praktizējošus juridisko profesiju pārstāvjus, un atgādina Komisijai, ka tai jāorgānizē plaša un pārredzama apspriešana ar visām ieinteresētajām aprindām, pirms tā pieņem lēmumu, kas balstīts un ekspertu grupas darba rezultātiem;

38. atzinīgi vērtē to, ka jau darbojošās gan ekspertu, gan ieinteresēto personu grupas pārstāv dažādas ģeogrāfiskās teritorijas un dažādas nozares; uzskata, ka ieinteresēto aprindu ieguldījums kļūs vēl nozīmīgāks, kad beigsies apspriešanas fāze un ja tiks uzsākta faktiskā likumdošanas procedūra, kurai vajadzētu būt cik vien iespējams visaptverošai un pārredzamai;

39. atbilstoši labāku tiesību aktu izstrādāšanas principiem atgādina, ka nepieciešams vispusīgs un plašs ietekmes novērtējums, kurā tiek analizētas dažādas politiskas iespējas, tostarp arī iespēja Savienībai vispār neiejaukties šā jautājuma regulēšanā un koncentrēties uz praktiskiem jautājumiem, piemēram, iespējamās konsekvences, kas radīsies MVU un patērētājiem, iespējamo ietekmi uz negodīgu konkurenci iekšējā tirgū un ļoti precīzi konstatējot, kā ikviens no šiem risinājumiem ietekmēs gan Kopienas *acquis*, gan valsts tiesību sistēmas;

40. uzskata, ka līdz šāda ietekmes novērtējuma pabeigšanai, ES mēroga līgumtiesību prakses saskaņošana daudz efektīvāk nodrošinātu konvergenci un panāktu taisnīgākus konkurences apstākļus, tomēr, apzinoties tiesību sistēmas saskaņošanas problēmas ne tikai dalībvalstīs, bet arī citos reģionos, kuros pastāv likumdošanas kompetence šajā jautājumā, par reālāku risinājumu atzīts fakultatīvs instruments, ciktāl tas nodrošina, ka tas sniedz pāvienoto vērtību patērētājiem, gan uzņēmumiem;

41. uzstāj, ka attiecībā uz jebkādu turpmāko fakultatīvo instrumentu, ko Eiropas Komisijai iesniegtu, par visiem jautājumiem būtu jāapspriežas ar Parlamentu un tas pilnībā būtu jāiesaista parastās likumdošanas procedūras ietvaros un ka jebkurš ierosinātais fakultatīvai instruments jāpakļauj rūpīgai pārbaudei un grozījumi tajā jāveic arī saskaņā ar šo procedūru;

*

* *

42. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Eiropas sadarbība profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju „Eiropa 2020”

P7_TA(2011)0263

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas sadarbību profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju „Eiropa 2020” (2010/2234(INI))

(2012/C 380 E/10)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2008. gada 2. jūlija paziņojumu „Atjaunināta sociālā programma — iespējas, pieejamība un solidaritāte 21. gadsimta Eiropā” (COM(2008)0412),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 9. jūnija paziņojumu „Jauns stimuls Eiropas sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju „Eiropa 2020” ” (COM(2010)0296),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 25. novembra paziņojumu „Pamatprasmes mainīgai pasaulei” (COM(2009)0640),
- ņemot vērā astoņas pamatprasmes, kas noteiktas Eiropas pamatprincipu kopumā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Ieteikumā 2006/962/EK par pamatprasmēm mūžizglītībā ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 9. aprīļa priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes ieteikumam par Eiropas kredītpunktu sistēmas izstrādi profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET) (COM(2008)0180),
- ņemot vērā 10 gadu darba programmu „Izglītība un apmācība 2010” un turpmākos kopīgos starpposma ziņojumus par virzību tās īstenošanā,
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 27. aprīļa paziņojumu „ES jaunatnes stratēģija — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus” (COM(2009)0200),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 18. maija rezolūciju par ES jaunatnes stratēģiju — ieguldīt jaunatnē, iesaistīt jauniešus ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 27. novembra rezolūciju par atjauninātu regulējumu Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā (2010–2018),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2010. gada 6. jūlija rezolūciju par jauniešu piekļuves darba tirgum veicināšanu un praktikanta, stažiera un mācekļa statusa nostiprināšanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Jaunatne kustībā” — iniciatīva jauniešu potenciāla izmantošanai, lai Eiropas Savienībā panāktu gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi” (COM(2010)0477),

⁽¹⁾ OV L 394, 30.12.2006., 10. lpp.⁽²⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 21. lpp.⁽³⁾ Šajā datumā pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0262.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Padomes 2009. gada 12. maija secinājumus par stratēģisku sistēmu Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”),
- ņemot vērā Padomes 2009. gada 11. maija secinājumus par pašreizējā regulējuma Eiropas sadarbībai jaunatnes jomā novērtējumu un par atjaunotā regulējuma nākotnes perspektīvām (09169/2009),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 26. augusta paziņojumu „Digitālā programma Eiropai” (COM(2010)0245),
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 15. novembra rezolūciju „Jaunas iemaņas jaunām darbavietām” ⁽¹⁾,
- ņemot vērā 2010. gada 18. maija rezolūciju par pamatprasmēm mainīgai pasaulei: darba programmas „Izglītība un apmācība 2010” īstenošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā 2008. gada 18. decembra rezolūciju par mūžizglītību zināšanām, radošumam un jaunradei — darba programmas “Izglītība un apmācība 2010. gadam” īstenošanu ⁽³⁾,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada marta pētījumu „Specializēta profesionālā orientācija — speciālistu kompetences un kvalifikācijas virzieni Eiropā”,
- ņemot vērā *Cedefop* 2009. gada maija pētījumu „Prasmes Eiropas nākotnei: vajadzīgo profesionālo prasmju plānošana”,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 3. marta paziņojumu „Eiropa 2020 — stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei” (COM(2010)2020),
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 11. maija secinājumus par prasmēm, atbalstot mūžizglītību un iniciatīvu “Jaunas prasmes jaunām darba vietām”,
- ņemot vērā Komisijas dienestu 2006. gada 31. oktobra darba dokumentu „Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajā izglītībā un apmācībā (ECVET): sistēma mācību rezultātu pārnei, uzkrāšanai un atzīšanai Eiropā” (SEC(2006)1431),
- ņemot vērā Padomes 2008. gada 5. decembra apspriedes rezultātus par Padomes secinājumiem un Padomē esošo dalībvalstu valdību pārstāvju apspriedes rezultātus par turpmākām prioritātēm, paplašinot Eiropas sadarbību izglītības un apmācību jomā (16459/2008),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija ieteikumu par Eiropas kredītpunktu sistēmas izstrādi profesionālajai izglītībai un apmācībai (ECVET) ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 18. jūnija ieteikumu par Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu ietvarstruktūras izveidošanu profesionālajai izglītībai un apmācībām ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OV C 290, 4.12.2007., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 161 E, 31.5.2011., 8. lpp.

⁽³⁾ OV C 45 E, 23.2.2010., 33. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 155, 8.7.2009., 11. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 155, 8.7.2009., 1. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. aprīļa ieteikumu par Eiropas kvalifikāciju ietvarstruktūras izveidošanu mūžizglītībai ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Padomes 2008. gada 21. novembra secinājumus par jauniešu mobilitāti ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra ieteikumu par pamatprasmēm mūžizglītībā,
 - ņemot vērā Komisijas 2007. gada 21. februāra paziņojumu „Saskaņota rādītāju un kritēriju sistēma progresa uzraudzībai ceļā uz Lisabonas mērķiem izglītībā un apmācībā” (COM(2007)0061),
 - ņemot vērā Komisijas 2006. gada 8. septembra paziņojumu „Efektivitāte un vienlīdzīgums Eiropas izglītības un apmācības sistēmās” (COM(2006)0481),
 - ņemot vērā pētījumu „Riska grupas jauniešu apmācība darbam” (Cedefop, Luksemburga, 2010. gads),
 - ņemot vērā informatīvo paziņojumu „Darbavietās Eiropā vairāk jāizmanto zināšanas un prasmes” (Cedefop, 2010. gada februāris),
 - ņemot vērā informatīvo paziņojumu „Prasmju neatbilstība Eiropā” (Cedefop, 2010. gada jūnijs),
 - ņemot vērā publikāciju „Darbs un novecošana” (Cedefop, Luksemburga, 2010. gads),
 - ņemot vērā Liguma par Eiropas Savienības darbību 165. un 166. pantu attiecībā uz izglītību un apmācību, kā arī attiecībā uz jaunatni un sportu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas ziņojumu, kā arī Kultūras un izglītības komitejas, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinumus (A7-0082/2011),
- A. tā kā jauniešu bezdarbs, kura līmenis patlaban ir 21 %, kas ir divreiz augstāk par kopējo bezdarba līmeni ES, ir viena no akūtākajām problēmām Eiropā un tā kā tādēļ viens no mērķiem ir samazināt priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skolēnu skaitu zem 10 % rādītāja; tā kā vēl viens mērķis ir līdz 2020. gadam palielināt sieviešu līdzdalību darba tirgū par 70 %; tā kā izglītība un apmācība ir galvenie faktori, ar kuriem nodrošina sekmīgu līdzdalību darba tirgū, un spēja pieņemt lēmumus dzīvē, ņemot vērā, ka vairāk nekā 5,5 miljoniem jauno eiropiešu, kuri ir bez darba, draud sociālā atstumtība un nabadzība, kā arī viņiem nav iespēju pēc skolas beigšanas, un tā kā daudzi jaunieši ir spiesti pieņemt nestabila darba piedāvājumus, par kuriem viņi saņem zemas algas un samazinātu sociālo apdrošināšanu, un tas nelabvēlīgi ietekmē viņu veselību un drošību darbavietā;
- B. tā kā 58,9 % akadēmisko grādu Eiropas Savienībā ir saņēmušas sievietes, taču tikai 43 % sieviešu ir ieguvušas doktora grādu, un sieviešu profesoru īpatsvars ir vēl mazāks — tikai 15 %;
- C. tā kā Komisijas paziņojumā „Jauns stimuls Eiropas sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā, lai atbalstītu stratēģiju *Eiropa 2020*” (COM(2010)0296) nav ņemts vērā dzimumu līdztiesības aspekts,

⁽¹⁾ OV C 111, 6.5.2008., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 320, 16.12.2008., 6. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- D. tā kā pāreja no izglītības uz darbu un darba vietas maiņa darba ņēmējiem visā ES ir strukturāla problēma; tā kā tāpēc ar pāreju saistīta drošība ir būtisks elements, lai motivētu darba ņēmējus izmantot apmācību ārpus darbavietas; tā kā kvalitatīvas mācekļa prakses lielākoties pozitīvi ietekmē jauniešu piekļuvi nodarbinātībai;
 - E. tā kā bezdarbam darba dzīves sākumā ir ilgstoša nelabvēlīga ietekme, tostarp izraisot lielāku turpmākā bezdarba risku un zemākus ienākumus dzīves laikā;
 - F. tā kā demogrāfisko pārmaiņu un ilgmūžības iespaidā plašāka un daudzveidīgāka darba pieredze ir pašsaprotama un tā kā cita starpā mūžizglītība, jaunā digitālā ekonomika, pielāgošanās jaunām tehnoloģijām un stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu īstenošana ir līdzekļi, lai nodrošinātu nodarbinātību un labāku dzīves līmeni;
 - G. tā kā profesionālajai izglītībai un apmācībai, kas vērstas uz audzēkņu individuālām vajadzībām, ir īpaša nozīme, paplašinot personu iespējas reaģēt uz konkurences spiedienu, paaugstinot dzīves līmeni, veicinot sociālekonomisko kohēziju un labāku integrāciju, it sevišķi specifisku personu grupu, piemēram, migrantu, personu ar invaliditāti vai priekšlaicīgi mācības pārtraukušo skolēnu un mazāk aizsargātu sieviešu grupu, integrāciju;
 - H. tā kā mazie uzņēmumi vēsturiski ir radījuši vairāk nekā 50 % jaunu darbavietu Eiropā, kuras ir pašuzturošas darbavietas ar plašu ietekmi;
 - I. tā kā dalībvalstu un Komisijas uzdevumam pirmām kārtām vajadzētu būt palīdzības sniegšanai, lai izveidotu vidi uzņēmumu sekmīgai darbībai, attīstībai un izaugsmei — samazinot nodokļu slogu un nodrošinot paredzamību, lai tie varētu plānot un veikt ieguldījumus;
 - J. tā kā, ņemot vērā ievērojamās atšķirības līmenī, kādā dalībvalstīs skolēni piedalās profesionālajā apmācībā, ir ļoti svarīga paraugprakses apmaiņa, lai dalībvalstīs, kuru rādītāji ir nepietiekami, palielinātu to skolēnu skaitu, kas izvēlējušies tehnisko apmācību, un uzlabotu viņu zināšanu kvalitāti,
1. uzskata, ka ir svarīgi modernizēt profesionālo izglītību un apmācību, ņemot vērā, ka Eiropas panākumu nodrošināšanai būtiski ir cilvēkresursi;
 2. atzīst, ka profesionālajai izglītībai un apmācībai —gan sākotnējai, gan profesionālajai turpināmizglītībai un apmācībai ir būtiska loma, un norāda, ka panākumu priekšnosacījums ir visu ieinteresēto personu līdzdalība un sadarbība stratēģiju izstrādē, organizēšanā un finansēšanā; aicina dalībvalstis izmantot pozitīvo pieredzi attiecībā uz duālo sistēmu profesionālajā izglītībā un apmācībā (PIA) paraugvalstīs, kur šī sistēma veicina jauno darba ņēmēju ilgāku integrācijas periodu darba tirgū un augstākus nodarbinātības rādītājus jaunajiem darba ņēmējiem, kā arī augstāku kompetences līmeni, kas savukārt palielina viņu turpmākās darba izredzes;
 3. atgādina, ka PIA programmas ir jāpaplašina, lai tās atbilstu mūžizglītības un sākotnējās un tālākizglītības principiem;
 4. uzver, cik svarīgi ir veicināt regulāru kvalifikācijas paaugstināšanas kursu rīkošanu kā daļu no mūžizglītības;
 5. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai pamatzglītības noslēgumā tiktu veikta profesiju piemērotības izvērtēšana;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

6. brīdina, ka jaunie eiropieši varētu kļūt par zaudēto paaudzi, ja viņi nesaņems praktisku atbalstu darba meklējumos un mācību turpināšanā, jo situācija ir tāda, ka, paaugstinoties nabadzības līmenim, palielinās to skolēnu skaits, kuri neapmeklē skolu;
7. atzinīgi vērtē Komisijas īstenotos pasākumus, ar kuriem panākta lielāka mijiedarbība, pārredzamība un salīdzināmība pašās izglītības sistēmās un to starpā;
8. aicina dalībvalstis nodrošināt lielāku profesionālās apmācības un mūžizglītības saskaņotību ar darba tirgus vajadzībām un veicināt piekļuvi darba tirgum un mobilitāti tajā; turklāt uzsver, ka ir jābūt lielākai izglītības sistēmas, nodarbinātības, profesionālās izglītības un apmācības mijiedarbībai, jo tā ir būtiska saikne starp izglītību un darbu; tādēļ aicina dalībvalstis mudināt iedzīvotājus pastāvīgi paaugstināt kvalifikāciju, pilnveidot sevi un izmantot mūžizglītības iespējas;
9. norāda, ka saikne starp izglītību un apmācību, jo īpaši pāreja no profesionālās izglītības uz augstāko izglītību, liek paplašināt abu izglītības līmeņu sasaistes iespējas, īpašu uzmanību pievēršot to iekļaušanai karjeras informācijas, orientācijas un konsultāciju sniegšanas pasākumos; uzskata arī, ka apmācība pārmaiņus ar nodarbinātību nodrošina, ka audzēkņi profesionālajā izglītībā gūst darba tirgū pieprasītās prasmes;
10. uzsver, cik svarīgi ir vietējā un reģionālā līmenī sekmēt skolu, apmācības aģentūru, pētniecības centru un uzņēmumu efektīvas sinerģijas un uzticamu sadarbību, lai cīnītos pret izglītības sistēmu norobežošanos un zināšanu un prasmju neatbilstību darba tirgus vajadzībām, kā arī uzlabotu jauniešu, jo īpaši jaunu sieviešu, izredzes darba tirgū, īpašu uzmanību pievēršot profesionālās tālākizglītības kvalifikācijām;
11. aicina Komisiju un dalībvalstis elastīgāk veikt ESF pārvaldību, paturot prātā darba tirgus mainīgo raksturu;
12. atzinīgi vērtē uz rezultātiem vērstu mācīšanās veicināšanu un informālās vai neformālās izglītošanās procesā iegūto prasmju plašāku atzīšanu;
13. uzsver to, cik svarīga ir skolotāju sākotnējā izglītošana, jo skolotāju un izglītības darbinieku sagatavotība ietekmē mācību programmu kvalitāti un izglītību kopumā;
14. aicina dalībvalstis un Komisiju turpmāk uzlabot informālās un neformālās izglītošanās atzīšanu; norāda uz labāko praksi šajā jomā, jo īpaši saistībā ar ESF finansējumu, kas apliecina, ka prasmju atzīšana neatkarīgi no tā, kur tās iegūtas, veicina labāku integrāciju darba tirgū;

Profesionālā izglītība

15. aicina dalībvalstis nodrošināt augstas kvalitātes profesionālo izglītību, kura vērsta uz mācībām darba vietā un attiecīgo personu individuālajām vajadzībām; vienlaikus uzskata — lai Eiropa varētu kļūt par zināšanu sabiedrību un efektīvi konkurēt globalizētās ekonomikas apstākļos, ir būtiski nodrošināt profesionālās izglītības un apmācības augstu kvalitāti;
16. norāda uz to, ka arī profesionālajā apmācībā pastāv iekšējais tirgus, un aicina dalībvalstis izveidot vairāk konsultāciju punktu, kas nodarbotos ar jautājumiem par tālākizglītības iespējām un darbaspēka mobilitāti gan savā valstī, gan citās dalībvalstīs;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

17. uzskata — lai pilnībā īstenotu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatiniciatīvu „Jaunu prasmju un darbavietu programma”, ES iestādēm jāuzsāk pragmatiskāka, vispārēja un plašāka mēroga iniciatīva, kuru atbalsta visas dalībvalstis un kurā galvenā uzmanība jāpievērš profesionālās izglītības, profesionālo kvalifikāciju, mūžizglītības un mācību prakses sasaistei ar darba tirgu, tādējādi nodrošinot, ka katra dalībvalsts patiesi uzņemsies atbildību par mērķiem, kas nosprausti stratēģiskajā sistēmā Eiropas sadarbībai izglītības un apmācības jomā („ET 2020”);

18. aicina dalībvalstis nodrošināt lielāku profesionālās izglītības un apmācības saskaņotību ar darba tirgu vajadzībām;

19. prasa, lai amata mācekļu apmācību izvirzītu par prioritāru salīdzinājumā ar citiem apmācības veidiem, piemēram, stažēšanos; mudina dalībvalstis neplānot nekādas profesionālās apmācības programmas augstskolās, ja tās neparedz mācību prakses līguma noslēgšanu;

20. aicina dalībvalstis radīt iespējas mazāk spējīgiem studentiem atgriezties vispārējās izglītības sistēmā vai nu vidējā, vai augstākajā izglītības līmenī;

21. mudina dalībvalstis, nodrošinot sociālo partneru aktīvu līdzdalību, palīdzēt modernizēt profesionālās izglītības un apmācības programmas un speciālo zināšanu sniegšanu, kopīgi izstrādājot profesionālās izglītības un apmācības standartus, kuri veidos mācību programmu pamatu un kurus atjaunos ik pa diviem, trijiem gadiem atbilstīgi zinātnes un tehnikas sasniegumiem katrā jomā;

22. uzsver, ka ir jāpanāk dažādu dalībvalstu izglītības sistēmu labāka saskaņotība un sinerģija, īpašu uzmanību pievēršot valodu apguvei un mācību programmām, kas pielāgotas iniciatīvas „Inovācijas savienība” mērķiem; uzsver, ka ir jānovērš visi juridiskie un administratīvie šķēršļi, kas kavē tādas Eiropas sistēmas izveidi, kura nodrošinātu plaša spektra augstas kvalitātes prakses iespējas visā ES;

23. prasa nodrošināt lielāku līdzsvaru meiteņu un zēnu profesijas izvēlē, lai novērstu dzimumu segregāciju darba tirgū un labāk sagatavotos nākotnes mērķu sasniegšanai attiecībā uz plašāku un līdzsvarotāku nodarbinātību visā ES, izstrādājot iniciatīvas, ar ko palīdzēs sievietēm izvēlēties profesijas, kurās tradicionāli dominējuši vīrieši, un otrādi; tādēļ aicina dalībvalstis piedāvāt kvalitatīvas, augsta līmeņa konsultācijas saistībā ar profesionālo orientāciju un radīt lielāku līdzsvaru meiteņu un zēnu profesijas izvēlē, ņemot vērā joprojām pastāvošos stereotipus, kuri ietekmē profesionālo orientāciju;

24. norāda, ka augstvērtīgas profesionālās izglītības pamatā ir kvalitatīva un dzimumneitrāla vispārīgā izglītība, un mudina dalībvalstis nodrošināt, lai mācību materiālos nebūtu iekļauti pēc dzimumpiederības veidoti profesiju piemēri, lai panāktu, ka jau no agras bērnības tiek rosināta zēnu un meiteņu interese par visām profesionālās izaugsmes iespējām;

25. atzīst, ka dzimumu stereotipiem ir bijusi liela nozīme izglītības praksē, tāpēc uzsver, cik svarīgi ir izstrādāt stratēģijas uz dzimumu līdztiesības principiem balstītas izglītības izveidei, kas palīdzētu nodrošināt, piemēram, sievietes un vīriešu līdztiesīgas iespējas iegūt PIA un darbu;

26. aicina dalībvalstis un sociālos partnerus veicināt iespējas profesionālo izglītību un apmācību un mācīšanos saskaņot ar ģimenes dzīvi, nodrošinot, ka ir pieejama bērnu aprūpe un praktisko nodarbību laiki ir pielāgoti laikam, ko bērni pavadā skolā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

27. prasa veidot institucionalizētu dialogu starp visām ieinteresētajām personām, jo īpaši izglītības iestādēm, darba devējiem, darba ņēmējiem un organizācijām, lai nodrošinātu augstu profesionālās izglītības kvalitāti un saskaņotību ar pašreizējām darba tirgus vajadzībām;
28. prasa atbalstīt pārrobežu saiknes un komunikāciju platformas starp izglītības iestādēm un darba devējiem, lai veicinātu praei prakses apmaiņu;
29. aicina visus darba tirgus dalībniekus, tostarp profesionālo nozaru, uzņēmumu, arodbiedrību, ministriju un valsts nodarbinātības dienestu pārstāvjus, iesaistīties strukturētā sociālajā dialogā par to, kā labāk nodrošināt jauniešu profesionālo integrāciju un veicināt mūžizglītību, kā arī formālo un informālo apmācību;
30. atzinīgi vērtē stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi nostiprināt profesionālās izglītības un apmācības sistēmu mācību programmas un aicina dalībvalstis tajās paredzēt plaša profila kvalifikācijas, līdzdalību un humānākus darba apstākļus;
31. iesaka uzlabot radošumu, jaunradi un uzņēmējdarbības spējas visos izglītības līmeņos, tostarp profesionālajā izglītībā, un atzīt prasmes, ko sniegusi jebkāda veida, tostarp neformālā un informālā, izglītošanās; iesaka arī veicināt tādu projektu īstenošanu, kas nodrošina zināšanu un prasmju nodošanu no paaudzes paaudzei;
32. uzskata, ka par svarīgu PIA daļu būtu jānosaka izglītība, kas vērsta uz uzņēmējdarbību, lai palielinātu visu audzēkņu interesi par to un saskaņā ar stratēģijas „Eiropa 2020” noteikumiem sekmētu uzņēmējdarbību;
33. atgādina par stratēģijā „Eiropa 2020” 2010. gada sākumā izvirzītajiem mērķiem, kuros uzsvērtā augsti kvalificēta un izglītota Eiropas darbaspēka nepieciešamība, lai panāktu stabilu un ilgtspējīgu izaugsmi un sasniegtu minētajā stratēģijā noteiktos nodarbinātības mērķus; uzsver, cik liela nozīme Eiropas darbaspēka izglītošanas un kvalifikācijas paaugstināšanas procesā ir finansiālā ziņā pieņemamai un pieejamai PIA;
34. uzsver, cik svarīgi ir nostiprināt vajadzību konstatēšanas procedūru vietējā, valsts un Eiropas līmenī, lai pēc iespējas labāk saskaņotu piedāvātās prasmes un darba tirgus prasības;
35. aicina dalībvalstis sniegt darba tirgum pielāgotās prasmes, tā sagatavojoties garākai un daudzveidīgākai darba dzīvei nākotnē;
36. uzsver, ka PIA ir jānodrošina nepieciešamās prasmes darba ņēmējiem, lai viņi varētu sākt darbu jaunās, ilgtspējīgās darbavietās, kas izveidosies nākotnes ilgtspējīgajā ekonomikā;
37. aicina dalībvalstis uzraudzīt pasākumus, ar kuriem atvieglo pāreju no skolas uz darba dzīvi, izstrādājot integrētas profesionālās orientācijas un konsultāciju programmas;
38. norāda, ka duālā sistēma (praksē un mācību iestādē iegūta izglītība) dažās dalībvalstīs ir izrādījusies veiksmīga, pateicoties uzņēmumu sadarbībai un mijiedarbībai, nodrošinot ar profesionālo izaugsmi saistītu apmācību;
39. aicina uzņēmumus vairāk izmantot kopējas apmācību sistēmas, lai labāk varētu sasniegt specifiskus apmācības mērķus, kas atbilst darba tirgus pieprasījumam;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

40. aicina dalībvalstis, ņemot vērā pārorientēšanos uz ilgtspējīgu ekonomiku un ilgtspējīgu izaugsmi, stiprināt profesionālās izglītības un apmācības sistēmu, jo tai ir iespējas kļūt par līdzekli, lai novērstu sociālās sekas, kas skar darbiniekus saistībā ar uzņēmumu pārstrukturēšanu, un lai palielinātu viņu nodarbinātības iespējas;

41. uzsver sociālas un iekļaujošas ekonomikas modeļu nozīmi šajā jaunajā uzņēmējdarbības kultūrā un norāda, ka ir ļoti svarīgi, lai profesionālajās izglītības un apmācības iestādēs, tai skaitā augstākās izglītības iestādēs, audzēkņiem tiktu sniegtas detalizētas zināšanas par visiem uzņēmējdarbības veidiem, tostarp par sociālu un iekļaujošu ekonomiku un atbildīgas un ētiskas pārvaldības principiem;

42. uzsver nepieciešamību izveidot tādu jomu uzskaitījumu, kurās Eiropas Savienībai ir vai varētu būt salīdzinoši izdevīgas pozīcijas pasaulē un kurās būtu jāizstrādā kvalifikācijas celšanas stratēģijas;

Profesionālā apmācība

43. aicina dalībvalstis ņemt vērā pieaugošo vajadzību paaugstināt kvalifikāciju un, izveidojot konsultāciju centrus, atbalstīt darba ņēmējus viņiem nepieciešamās profesionālās apmācības plānošanā; aicina darba devējus nodrošināt visiem darba ņēmējiem kvalifikācijas paaugstināšanas iespējas;

44. iesaka radīt stimulus darba devējiem, lai viņi mudinātu savus darbiniekus piedalīties apmācības programmās;

45. aicina dalībvalstis izstrādāt darba devējiem paredzētas iniciatīvas, kas sekmētu sieviešu vajadzībām piemērotas rentablas un elastīgas apmācības iespējas mikrouzņēmumos un mazajos uzņēmumos; mudina Komisiju un visas dalībvalstis apņēmīgi cīnīties pret vīriešu un sieviešu darba samaksas nevienlīdzību, lai līdz 2020. gadam izskaustu ar dzimumpiederību saistītu darba samaksas atšķirību, kas pašlaik ir 18 %;

46. aicina dalībvalstis, izmantojot Komisijas atbalstu, ar augstskolu attiecīgu programmu starpniecību veicināt cilvēkresursu pārvaldības un izmantošanas modeļu izstrādi, kuri pamatojas uz profesionālās izglītības un apmācības atzīšanu saistībā ar mūžizglītību un kuri uzņēmumiem radītu pievienoto vērtību un konkurences priekšrocības;

47. iesaka veicināt PIA centru autonomiju plānošanas, finansēšanas, pārvaldības un novērtēšanas jomā, kā arī veidot PIA centru un uzņēmumu dinamiskāku sadarbību;

48. atgādina, ka ieguldījumiem izglītībā un apmācībā ir liela nozīme Eiropas iedzīvotāju nākotnes uzlabošanā; uzskata, ka pamatzināšanas un jaunas prasmes, jo īpaši tās, kas nepieciešamas darbam stratēģiskās izaugsmes nozarēs, sniedz cilvēkiem jaunas iespējas un turklāt rada pamatu noturīgai ilgtermiņa ekonomiskajai un sociālajai attīstībai; šajā sakarībā uzskata, ka ir svarīgi, lai dalībvalstis un visi iesaistītie dalībnieki nodrošinātu to, ka darba ņēmēji iegūst nepieciešamās pamatprasmes;

49. aicina Komisiju izstrādāt mehānismus, piemēram, mūžizglītības novērtēšanas sistēmas, lai iedrošinātu darba ņēmējus sistemātiski un pēc pašu iniciatīvas pievērsties mūžizglītībai un profesionālajai izglītībai un apmācībai mūža garumā, pievēršot īpašu uzmanību personām, kurām nepieciešams saskaņot ģimenes dzīvi ar darbu, un arī regulāri pārbaudīt, kādas prasmes vēl ir nepieciešamas turpmākai veiksmīgai darbībai darba tirgū, lai paaugstinātu kvalifikāciju un nodrošinātu darba mobilitāti;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

50. aicina dalībvalstis, lai atbalstītu ģimenes dzīves saskaņošanu ar darbu un lai palīdzētu sievietēm, kuras dzīvo lauku rajonos, piedāvāt tālākapmācību datortehnoloģiju jomā, tā nodrošinot darba ņēmējām sievietēm tāl darba iespējas;

51. mudina valdības sekmēt elastīgu PIA, kas ir pielāgota organizāciju un uzņēmumu īpašajām vajadzībām, lai visas pabeigtās apmācības programmas būtu lietderīgas, lai šīs apmācības varētu apvienot ar privāto dzīvi un citām profesionālajām darbībām un lai uzlabotu Eiropas mobilitāti, jo īpaši, lai organizācijām, kurām draud marginalizācija, atvieglotu piekļuvi PIA un tādējādi paildzinātu apmācību;

52. norāda, ka mūžizglītībai būs būtiska nozīme situācijās, kad jānovērš bezdarbs un pienācīgi jāņem vērā atšķirīgā profesionālā pieredze; uzskata, ka, ņemot vērā šo mērķi, darba ņēmēji ir vairāk jāpārlicina par nepieciešamību pastāvīgi paaugstināt kvalifikāciju;

53. aicina Komisiju veikt izpēti par ietekmi, kāda ir darba ņēmēju līdzdalībai profesionālās izglītības un apmācības programmās uz darba ražīgumu un uzņēmumu konkurētspēju un darba kvalitāti;

54. norāda, ka cilvēkiem dažādos dzīves posmos būtiska ir tāda viegli pieejama, elastīga un individuālām vajadzībām pielāgota profesionālā apmācība, kas sekmē un uzlabo profesionālo līdzdalību darba tirgū; uzskata, ka profesionālajai izglītībai un apmācībai vajadzētu būt iespējamai, pieejamai un finansiāli samērīgai cilvēkiem visos dzīves posmos neatkarīgi no viņu statusa darba tirgū vai ienākumiem un ka ne tikai jāveicina mūžizglītība, bet arī jāattīsta pašreizējās profesijas un jārada jaunas, kuras pamatotos uz faktiskajām sabiedrības vajadzībām; turklāt uzskata, ka tā būtu jāuzskata par svarīgu instrumentu personu darba dzīves pagarināšanai;

55. aicina dalībvalstis nodrošināt, lai sievietēm par samērīgu maksu būtu pieejama kvalitatīva, plaša un elastīga profesionālā izglītība un apmācība, arī iespējas visa mūža garumā saņemt tieši sievietēm paredzētas profesionālās orientācijas un profesionālās izaugsmes konsultācijas par kvalifikācijas prasībām jebkurā profesijā, un nodrošināt, ka attiecīgā izglītība un apmācība ir piemērota sievietēm ar dažādu izcelsmi, tā efektīvi veicinot viņu izredzes iegūt kvalitatīvu un pienācīgi atalgotu darbu, un ka tā atbilst viņu daudzpusīgajām apmācības vajadzībām, tostarp šādām:

- individuāla profesionālā izglītība un apmācība, kas veicina profesionālo izaugsmi,
- atvieglotas iespējas pāriet no informālās uz formālo izglītošanos;
- spēja pielāgoties dažādiem mācīšanās stiliem,
- iespēja kontaktēties ar paraugpersonām un mentoriem,
- elastīgiem darba noteikumiem un nepilna darba laika līgumiem piemērotu programmu izstrādāšana,
- konkrētām vajadzībām piemērotas iespējas mācīties tiešsaistē;

56. norāda, ka Eiropas iedzīvotāju novecošanās palielina mūžizglītības programmu nozīmīgumu un rada nepieciešamību atbalstīt tās;

57. uzsver, ka jāpastiprina centieni gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī paplašināt MVU līdzdalību profesionālajā apmācībā un mūžizglītībā un vairāk iesaistīt mazkvalificētus darba ņēmējus, kuru reģistrētās līdzdalības rādītāji ir īpaši zemi;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

58. uzsver, ka elastības un drošības mērķa sasniegšanai ir steidzami nepieciešams paplašināt elastīgu darba laiku strādājošo darba ņēmēju līdzdalību profesionālās apmācības programmās; tāpēc aicina dalībvalstis uzsākt attiecīgas iniciatīvas;

59. aicina dalībvalstis profesionālās izglītības un apmācības, kā arī mūžizglītības jomā izveidot tiešaistes izglītības programmas, lai iesaistītās personas varētu saskaņot ģimenes dzīvi ar darbu;

60. uzsver vietējo pašvaldību, uzņēmēju, partnerības un izglītības iestāžu lomu, īstenojot profesionālo apmācību atbilstīgi darba tirgus faktiskajām vajadzībām;

61. uzskata, ka reģionālajām un vietējām iestādēm ir būtiska nozīme, veidojot sadarbību ar PIA centriem un uzņēmumiem un palīdzot PIA sniedzējiem veidot labvēlīgu vidi PIA audzēkņu sekmīgai iekļūšanai darba tirgū;

62. prasa slēgt amata mācekļa līgumus, aizsargājot mācekli un nodrošinot zināmu elastīgumu un elastīgus līgumu piemērošanas pasākumus, ar kuriem būtu iespējams izbeigt līgumu, ja attiecīgā persona izrādījusies nepiemērota konkrētajam darbam vai ir vainojama nopietnā pārkāpumā;

63. aicina dalībvalstis saskaņā ar stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktajiem mērķiem un pamatiniciatīvām veicināt spēcīgāku saikni starp profesionālo izglītību un darba tirgus vajadzībām, piemēram, uzlabojot akadēmiskās un profesionālās orientācijas konsultāciju pakalpojumus un veicinot sievietēm piemērotus prakses un stažēšanās līgumus, kā arī nodrošināt jaunas apmācības iespējas, tostarp zinātnes, matemātikas un tehnoloģiju jomā, lai sievietes būtu labāk piemērotas darbam tehniskajās un zinātniskajās nozarēs, netradicionālās profesijās, kā arī zemas oglekļa emisijas un augsto tehnoloģiju nozarēs tautsaimniecībā, šai nolūkā radot pastāvīgas un pienācīgi atalgotas darba vietas;

64. uzskata, ka pašreizējās Eiropas profesionālās apmācības programmas ir efektīvas un tās nākotnē būtu vairāk jāatbalsta;

Profesionālās izglītības un apmācības kvalitāte un efektivitāte

65. aicina dalībvalstis nodrošināt pasniedzējiem labākas kvalifikācijas paaugstināšanas iespējas un izveidot pamatu sekmīgām mācību partnerattiecībām, jo īpaši reģionālā un vietējā līmenī, lai panāktu profesionālās izglītības un apmācības sistēmu efektivitāti, kā arī efektīvu un sekmīgu zināšanu nodošanu;

66. uzsver, ka augsti kvalificēts un izglītots darbaspēks ir viens no inovāciju virzītājspēkiem un Savienībai sniedz būtiskas konkurences priekšrocības; uzsver, ka augstas kvalitātes profesionālā izglītība un apmācība būtiski veicina ilgtspējīgu attīstību un funkcionējoša vienotā tirgus izveidi un ka šī izglītība un apmācība pastāvīgi jāpielāgo Eiropas darba tirgus vajadzībām un tendencēm, veicot plašu visu ieinteresēto personu dialogu;

67. norāda, ka jaunajā digitālās ekonomikas vidē ar radošās darbības, kā arī informācijas un komunikāciju tehnoloģiju palīdzību tiek veidota jauna uzņēmējdarbības kultūra, kas var veicināt sadarbību un paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm, lai uzlabotu profesionālās izglītības un apmācības (PIA) kvalitāti, un ka tāpēc ir pienācis laiks noteikt PIA par prioritāru darba kārtības jautājumu, jo īpaši cenšoties risināt stratēģijā „Eiropa 2020” noteiktos uzdevumus, piemēram, sasniegt ES mērķi, kas paredz, ka 40 % cilvēku vecumā no 30 līdz 34 gadiem būtu jāiegūst augstākā vai tai līdzvērtīga izglītība;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

68. aicina dalībvalstis izveidot un īstenot kvalitātes nodrošināšanas sistēmas valsts līmenī un izstrādāt kompetenču sistēmu skolotājiem un pasniedzējiem;
69. aicina Komisiju sniegt informāciju par prognozējamām izmaiņām darba tirgū ES teritorijā un aicina dalībvalstis šo informāciju iekļaut izglītības stratēģijās un programmās;
70. aicina dalībvalstis veicināt sinerģijas vietējā līmenī starp sociālajiem partneriem, vietējām profesionālajām asociācijām, augstskolām, skolu pārvaldes struktūrvienībām un izglītības iestādēm, lai, veicot zinātnisku pētniecību un izmantojot sistemātiskas konsultācijas, izstrādātu vidēja termiņa plānu attiecībā uz prasībām saistībā ar prasmēm nākotnē un aprēķinātu optimālo skolēnu skaitu attiecīgajā teritorijā, lai varētu paaugstināt profesionālās apmācības efektivitāti un tādējādi ietekmēt tiešu un stabilu pāreju uz darba tirgu;
71. aicina Komisiju izstrādāt un regulāri atjaunināt pārskatu, kurā sniedz informāciju par apmācībā iegūtajām kvalifikācijām un to pieprasījumu katrā reģionā;
72. norāda, ka profesionālajā izglītībā un apmācībā būtiska ir koncentrēšanās uz pamatprasmēm, tostarp uz uzņēmējdarbību, kas jāveicina no bērnu izglītošanas sākuma; uzskata, ka šim procesam ir jāturpinās vienlaikus ar mācībām darbavietā;
73. prasa sniegt atbalstu valstu un Eiropas līmenī, veidojot vienotas rīcības pamatu attiecībā uz profesionālo izglītību un apmācību, lai sasniegtu efektivitātes, darba mobilitātes un darbavietu izveides mērķus Eiropas Savienībā;
74. aicina dalībvalstis aktīvi iesaistīt privātās augstākās mācību iestādes, kā arī valsts iestādes, piemēram, universitātes, profesionālo prasmju piedāvājuma uzlabošanā un pilnveidošanā, jo īpaši MIDT (matemātika, informātika, dabas zinātnes un tehnoloģijas) profesijās;
75. aicina izveidot īpašu ES iniciatīvu, lai piesaistītu meitenes MIDT profesijām un cīnītos pret stereotipiem, kas joprojām ir plaši izplatīti attiecībā uz šīm profesijām; uzsver, ka izšķiroša nozīme šo stereotipu apkarošanā ir plašsaziņas līdzekļiem un izglītībai;
76. aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt ES tiesību aktu pilnīgu transponēšanu, īstenošanu un izpildi, atbalstot apmācības programmas, kuru mērķis ir nodrošināt, lai iesaistītās personas iegūtu pienācīgu izpratni par spēkā esošajiem tiesību aktiem un no tiem izrietošajām tiesībām un pienākumiem;
77. aicina dalībvalstis atbalstīt inovatīvas darbības, doktorantūras un pēcdoktorantūras programmas, ar ko veicinās konkurētspēju un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi;

Izglītības un apmācības iespējas atsevišķām personu grupām

78. aicina dalībvalstis profesionālās izglītības un apmācības jomā īpaši ņemt vērā mazkvalificētu personu, audzēkņu no migrantu ģimenēm, etnisko minoritāšu pārstāvju, mazāk aizsargātu sieviešu, bezdarbnieku, personu ar invaliditāti un vientuļo māšu individuālās vajadzības; vienlaikus ierosina īpašu vērību pievērst romu minoritātei, tāpēc ka romu sociālās integrācijas īstenošanas galvenie priekšnoteikumi ir skolas apmeklējums un integrācija darba tirgū;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

79. aicina dalībvalstis nodrošināt jauniešiem bez izglītības vai ar zemu izglītības līmeni pārejas iespējas, lai atvieglotu viņu piekļuvi darba tirgum, vienlaikus radot arī iespējas turpināt daļēju kvalifikāciju sekmēšanu un atzīšanu; ņemot vērā problēmas kritisko būtību, prasa izstrādāt visaptverošu stratēģiju, lai apkarotu jauniešu un sieviešu bezdarbu un palīdzētu dalībvalstīm izveidot tīklus, kas nodrošina saikni starp skolām, ražošanas nozarēm, jaunatnes dienestiem un jauniešiem;

80. norāda uz šķēršļiem integrācijas jomā, ar kuriem sastopas trešo valstu pilsoņi, ja viņu kvalifikācijas netiek atzītas; aicina Komisiju novērtēt Eiropas kvalifikāciju sistēmas ietekmi saistībā ar trešo valstu pilsoņu kvalifikāciju atzīšanu;

81. aicina dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem pieņemt iniciatīvas, lai efektīvi palīdzētu vecāka gadagājuma darba ņēmējiem mūžizglītības un profesionālās apmācības jomā;

82. uzskata, ka mobilitātes iespēja ir svarīga PIA daļa, tāpēc iesaka modernizēt *Leonardo da Vinci* programmu;

Elastīgums un mobilitāte

83. atzinīgi vērtē ideju pieņemt pārrobežu mobilitāti kā neobligātu profesionālās izglītības un apmācības prakses daļu, kā arī attīstīt pārrobežu darba tirgus iespējas minētajā praksē iesaistītajām personām, kā tas ir saistībā ar *Leonardo da Vinci* programmu; neatlaidīgi aicina ieinteresētās personas palielināt informētību par *Leonardo da Vinci* programmu un citām attiecīgajām programmām; tādēļ prasa aktīvāk atbalstīt mobilitāti, lai jauniešiem atvieglotu iespējas gūt pieredzi ārvalstīs;

84. aicina Komisiju, dalībvalstis un Eiropas Parlamentu atbalstīt un paplašināt ES audzēkņu mobilitātes programmas, jo īpaši *Leonardo Da Vinci* programmu, lai veicinātu izglītojamo plašāku mobilitāti vienotajā tirgū;

85. uzskata, ka profesionālajai izglītībai un apmācībai vajadzētu radīt apstākļus darbaspēka mobilitātei gan izglītošanās sākumposmā, gan mūžizglītībā;

86. uzskata, ka pārrobežu mobilitāte profesionālās izglītības un apmācības jomā ir tikpat svarīga kā mobilitāte vispārīgās izglītības jomā un ka jāpieliek lielākas pūles šāda veida mobilitātes attīstīšanā;

87. uzskata, ka jāpievērš uzmanība dalībvalstu atšķirīgo izglītības sistēmu labākai sadarbībai, mazinot šīs atšķirības un panākot apliecību un diplomu savstarpēju atzīšanu citās dalībvalstīs, lai uzlabotu pārrobežu sadarbību un veicinātu mobilitāti;

88. aicina dalībvalstis vieglāk atzīt neformālo un informālo izglītību un veicināt darba pieredzes apmaiņu, lai pēc iespējas vairāk iegūtu no nodarbinātības mobilitātes un zināšanu apmaiņas un pieļautu lielākas atkāpes attiecībā uz individuāliem izglītošanās veidiem;

89. norāda, ka ir ļoti svarīgi sekmēt darba ņēmēju mobilitāti ES iekšējā tirgū; atzinīgi vērtē un pilnībā atbalsta Komisijas iniciatīvu pārskatīt pašreizējo profesionālo kvalifikāciju atzīšanas sistēmu; uzskata, ka Komisijai, pārskatot Profesionālo kvalifikāciju direktīvu, jāizstrādā minētās direktīvas pašreizējā redakcijā vispusīgs novērtējums; uzskata, ka profesionālo kvalifikāciju savstarpēja atzīšana visās dalībvalstīs arī turpmāk jānosaka par Komisijas galveno prioritāti;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

90. ierosina izveidot valodu mācīšanās jaunu stratēģiju vispārējā zināšanu līmeņa uzlabošanai konkrētās profesionālajās jomās, lai veicinātu skolotāju un audzēkņu mobilitāti; norāda, ka, nodrošinot vienmērīgu pāreju no profesionālās izglītības uz augstāko izglītību, turklāt tiks uzlabota profesionālās izglītības programmu pievilcība;

91. aicina dalībvalstis, saņemot atbalstu no Komisijas un sadarbībā ar sociālajiem partneriem, uzlabot un uzraudzīt profesionālo kvalifikāciju sertifikācijas sistēmas saistībā ar mūžizglītību un profesionālo apmācību;

92. atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu piedāvāt izglītības un apmācības moduļus; tomēr aicina kā absolūto prioritāti saglabāt plašas profesionālās kvalifikācijas veselumu un prasa skaidri definēt katru moduli un nodrošināt to salīdzināmību;

93. uzsver to pedagogu un pasniedzēju lomu, kuri sekmē dzimumu līdztiesības aspekta integrēšanu profesionālās izglītības un apmācības jomā, un prasa izstrādāt tādas mobilitātes programmas kā *Leonardo da Vinci* programmu un stažieru projektu, iekļaujot tajās tieši sievietēm paredzētas darbības, lai veicinātu to, ka sievietes mūža garumā apgūst attiecīgas iemaņas, kas ļauj viņām iekļauties vai atgriezties darba tirgū;

94. pauž pārliecību, ka stratēģijā „Eiropa 2020” ierosinātās partnerības starp ieinteresētajām pusēm profesionālās izglītības un apmācības jomā ir priekšnosacījums efektivitātei un atbilstībai darba tirgus vajadzībām un ka tās būtu jāorganizē kā ilgtermiņa resurss prasmju noteikšanai atbilstoši darba tirgus vajadzībām;

95. aicina dalībvalstis īpašu uzmanību veltīt svešvalodu apguvei profesionālās izglītības un apmācības jomā, īpašu vērību pievēršot mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, tādējādi radot apstākļus to konkurētspējas palielināšanai vienotajā tirgū;

96. uzsver, cik svarīgi ir apgūt un uzlabot valodu prasmes, jo tas ir līdzeklis, kas veicina pašapziņu, pielāgošanās spēju un starpkultūru saziņas prasmes;

97. uzsver, ka ir būtiski dot jauniešiem iespēju kādu izglītības vai apmācības posmu pavadīt ārzemēs, lai viņi apgūtu jaunas prasmes, tostarp valodas, tādējādi palielinot iespējas integrēties darba tirgū; tādēļ atzinīgi vērtē Komisijas nodomu ieviest karti „Jaunatne kustībā”, kas palīdzētu visiem jauniešiem doties mācīties uz citu dalībvalsti, kā arī ieviest Eiropas studentu mobilitātes kredītus, ar ko lielākam skaitam Eiropas jauniešu, jo īpaši neaizsargātākajiem, sniegtu iespēju kādu laiku studēt, stažēties vai iekārtoties darbā citā valstī;

Eiropas un starptautiskā sadarbība profesionālās izglītības un apmācības jomā

98. atzinīgi vērtē Kopenhāgenas procesā izstrādātos kopīgos atsaucē instrumentus (*Europass*, Eiropas kvalifikāciju sistēma (EKS), Eiropas kredītpunktu sistēma profesionālajā izglītībā un apmācībā (*ECVET*) un Eiropas kvalitātes nodrošināšanas pamatprincipu sistēma profesionālajai izglītībai un apmācībai (*EQAVET*)) un atbalsta turpmāku to īstenošanu un attīstību;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

99. aicina Komisiju izpētīt saikni un nodrošināt ciešāku sinerģiju starp Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu, Boloņas procesu attiecībā uz augstāko izglītību un Kopenhāgenas procesu attiecībā uz profesionālo apmācību, efektīvāk izmantojot Eiropas kvalifikāciju sistēmu un Eiropas kredītpunktu sistēmu profesionālajā izglītībā un apmācībā (ECVET), kā arī *Europass*; uzskata, ka arī turpmāk dalībvalstu kompetencē jāatstāj izglītības sistēmu sakārtošana atbilstoši to īpašajiem sociālajiem un kultūras apstākļiem;

100. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt un konsekventi īstenot kvalitātes sertifikāciju, kas darbības, efektivitātes un iedarbīguma ziņā rada pamatīgu stimulu radošajiem procesiem, izmantojot tādas sistēmas, ko, piemēram, iesaka Eiropas Tīkls kvalitātes nodrošināšanai profesionālajā izglītībā un apmācībā (EQAVET), kā arī Kopenhāgenas procesā izstrādātos instrumentus, piemēram, *Europass* un Eiropas kvalifikāciju sistēmu (EQF); aicina dalībvalstis atvieglot ārzemēs iegūtas profesionālās kvalifikācijas atzīšanu, ļaujot apliecināt profesionālās iemaņas ne tikai ar kvalifikācijas apliecinājuma dokumentu, bet arī ar apliecinājumu par pārbaudes laiku, teorētiskiem un praktiskiem eksāmeniem un speciālistu veiktu novērtējumu;

101. uzskata, ka Kopenhāgenas procesa un stratēģijas „Eiropa 2020” izvirzīto uzdevumu risināšanai būs nepieciešami atbilstoši finanšu resursi, cita starpā struktūrfondu un jo īpaši ESF līdzekļi, un pilnīgāka iesaiste augstas kvalitātes PIA popularizēšanā, veicot konkrētas darbības un izmantojot jaunus apmācības modeļus un metodes, piemēram, veicinot informētību par audzēkņu panākumiem darba tirgū, popularizējot PIA prestižu lielākajos uzņēmumos un sniedzot plašāku informāciju un vadlīnijas par PIA jautājumiem pirms obligātās izglītības beigām; uzskata, ka būtu ļoti noderīgi sekmēt pieredzes apmaiņu par atbalsta programmām un ārvalstīs pavadīto laiku, piemēram, dalību *Leonardo da Vinci* programmā;

102. aicina dalībvalstis atvieglot ārzemēs nokārtoto profesionālo gala pārbaudījumu atzīšanu, kas ļautu apliecināt profesionālās iemaņas ne tikai ar formālu sertifikātu, bet arī nostrādājot pārbaudes periodu, veicot praktiskas un teorētiskas pārbaudes un saņemot speciālistu novērtējumu;

103. prasa sekmēt starptautisku sadarbību gan ES dalībvalstu vidū, gan ar trešām valstīm, lai izveidotu paraugprakses apmaiņas programmas profesionālās izglītības un apmācības jomā;

104. aicina Komisiju ieviest apmācības efektivitātes novērtēšanas sistēmu, lai sasniegtu un uzturētu augstus nodarbinātības rādītājus;

105. aicina Komisiju un Eiropas Profesionālās izglītības attīstības centru (*Cedefop*) izvērtēt dzimumu līdztiesības aspekta ievērošanu, vērtējot padarīto saistībā ar Brīģes paziņojumu par prioritātēm ciešākai Eiropas sadarbībai profesionālās izglītības un apmācības jomā laikposmam no 2011. līdz 2020. gadam, jo īpaši attiecībā uz mūžizglītības pieejamību, tā nodrošinot, ka sievietēm un vīriešiem ir iespējas mācīties jebkurā dzīves posmā, un nodrošinot plašākas un elastīgākas iespējas iegūt izglītību un apmācību;

Finansējums

106. aicina Komisiju veikt nepieciešamos pielāgojumus Eiropas Sociālā fonda (ESF) programmās, mūžizglītības programmās kopumā, kā arī projektā „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem”, lai nodrošinātu, ka līdzekļi, kas paredzēti profesionālās izglītības un apmācības projektiem, piemēram, jauniešu bezdarba apkarošanai un vecāka gadagājuma cilvēku apmācībai, tiktu piešķirti visā ES un šie līdzekļi būtu viegli pieejami; aicina Komisiju atbalstīt Kopienas programmas, lai palīdzētu jauniešiem apgūt zināšanas, prasmes un iegūt pieredzi — to, kas viņiem vajadzīgs pirmās darbavietas atrašanai;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

107. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, lai struktūrfondu, tostarp Eiropas Sociālā fonda, līdzekļi tiktu optimāli izmantoti konkrētām programmām, kuras veicina mūžizglītību un rosina vairāk sieviešu iesaistīties mūžizglītības procesā un kuru mērķis ir palielināt sieviešu līdzdalību profesionālās izglītības un apmācības sistēmā, šai nolūkā izmantojot arī atbilstīgi finansētus pasākumus, kas izstrādāti īpaši šā mērķa sasniegšanai; pieprasa izmēģinājuma projektā „Erasmus jaunajiem uzņēmējiem” izstrādāt konkrētas darbības, kas veicinātu uzņēmējdarbību sieviešu vidū;

108. atgādina par izteikto kritiku saistībā ar Eiropas Savienības Padomes veikto 2011. gada budžeta līdzekļu samazinājumu attiecībā uz ES galvenajām programmām izglītības jomā (programmai „Mūžizglītība” un programmai „Cilvēki” — līdzekļu samazinājums attiecīgi EUR 25 miljoni un EUR 100 miljoni); norāda, ka tādējādi vājinās stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošana būs apgrūtināta faktisko budžeta ierobežojumu dēļ;

109. aicina dalībvalstis kā vienu no iespējām apsvērt apmācības kuponu shēmu ieviešanu, lai nodrošinātu, ka cilvēki ar zemākiem ienākumiem varētu izmantot apmācības iespējas; aicina dalībvalstis vajadzības gadījumā pieprasīt ESF finansējumu šādām apmācības kuponu shēmām;

*

* *

110. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

IKP un ne tikai — progressa novērtējums mainīgā pasaulē

P7_TA(2011)0264

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par IKP un ne tikai — progressa novērtējums mainīgā pasaulē (2010/2088(INI))

(2012/C 380 E/11)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 20. augusta paziņojumu „IKP un ne tikai. Progressa novērtējums mainīgā pasaulē” (COM(2009)0433),
- ņemot vērā konferenci „Tālāk par IKP”, ko 2007. gada novembrī Briselē rīkoja Eiropas Parlaments, Eiropas Komisija, Romas klubs, Pasaules Dabas fonds un ESAO,
- ņemot vērā 2009. gada 14. septembrī publicēto Saimnieciskās darbības un sociālā progressa noteikšanas komisijas ziņojumu (J. E. Stiglitz ziņojums),
- ņemot vērā Ekosistēmu un bioloģiskās daudzveidības ekonomikas (TEEB) globālo iniciatīvu, ko 2007. gada jūnijā atbalstīja G8+5 valstu vadītāji, un tās publicētos 2009. un 2010. gada rezultātus,
- ņemot vērā N. Stern pārskatu par klimata pārmaiņu ekonomisko ietekmi, kas publicēts 2006. gada 30. oktobrī,
- ņemot vērā Stambulas deklarāciju, kas tika parakstīta 2. ESAO pasaules forumā par statistiku, zināšanām un politiku 2007. gada 30. jūnijā,
- ņemot vērā Eiropadomes 2009. gada 10. un 11. decembra, 2010. gada 25. un 26. marta un 2010. gada 17. jūnija sanāksmes secinājumus,

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Padomes (Ekonomikas un finanšu padome) 2009. gada 10. novembra secinājumus par statistiku,
 - ņemot vērā Padomes (Vides padome) 2009. gada 23. oktobra secinājumus par ekoloģiski efektīvu ekonomiku saistībā ar Lisabonas programmu pēc 2010. gada un ES ilgtspējīgas attīstības stratēģiju,
 - ņemot vērā Komisijas priekšlikumu regulai par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (COM(2010)0132),
 - ņemot vērā stratēģijas „Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes Eiropas ekonomikas un nodarbinātības politikai, kas ietvertas Eiropas Komisijas 2010. gada 27. aprīļa priekšlikumā,
 - ņemot vērā paziņojumus par Eiropas pārvaldību: Tiesību aktu labāka izstrāde (COM(2002)0275), Labāka regulējuma Eiropas Savienībā stratēģisks pārskats (COM(2006)0689), Otrais labāka regulējuma stratēģisks pārskats Eiropas Savienībā (COM(2008)0032), Trešais labāka regulējuma stratēģisks pārskats Eiropas Savienībā (COM(2009)0015),
 - ņemot vērā ES ilgtspējīga patēriņa un ražošanas un ilgtspējīgas rūpniecības politikas rīcības plānu (COM(2008)0397),
 - ņemot vērā pieejamos statistikas instrumentus, piemēram, *EU-SILC*, darbaspēka apsekojumu (*LFS*), Eiropas barometru, Eiropas vērtību pārskatu un Eiropas sociālo pārskatu (*ESS*),
 - ņemot vērā *Eurofound* koordinēto Eiropas dzīves kvalitātes apsekojumu (*EQLS*), kas visaptveroši atspoguļo dzīves kvalitāti un apstākļus Eiropas valstīs (visās ES dalībvalstīs un kandidātvalstīs) ar vairāk nekā 120 rādītājiem, kuri sniedz salīdzināmus datus par valstīm ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā 2010. gada 10. marta ⁽²⁾ un 16. jūnija ⁽³⁾ rezolūcijas par stratēģiju „ES 2020”, 2009. gada 8. oktobra rezolūciju ⁽⁴⁾ par G-20 valstu augstākā līmeņa sanākumi Pitsburgā 2009. gada 24. un 25. septembrī, 2006. gada 15. jūnija rezolūciju ⁽⁵⁾ par pārskatīto ilgtspējīgas attīstības stratēģiju un 2008. gada 24. aprīļa rezolūciju ⁽⁶⁾ attiecībā uz Zaļo grāmatu par tirgus instrumentu izmantošanu vides politikā un ar vidi saistītā politikā,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un atzinumus, ko sniedza Attīstības komiteja, Ekonomikas un monetārā komiteja, Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja un Reģionālās attīstības komiteja (A7-0175/2011),
- A. tā kā visas starptautiskās iestādes aizvien vairāk atzīst — lai noteiktu vispārējo sabiedrības attīstību, līdztekus IKP ir jāuzlabo arī citi dati un rādītāji;

⁽¹⁾ *EQLS* attiecas uz šādām galvenajām dzīves kvalitātes jēdziena jomām: saimnieciskie resursi un trūcīgums; veselība un veselības aprūpes pieejamība; nodarbinātība un tās kvalitāte; darba un privātās dzīves līdzsvars; ģimenes attiecības un atbalsts; sociālā integrācija/atstumtība (dzīve kopienā un sociālā līdzdalība); izglītība un apmācība; mājokļu kvalitāte un vietējā vide; sociālais kapitāls un sabiedrības kvalitāte; sabiedrisko pakalpojumu kvalitāte; personīgā labklājība (tostarp laimes izjūta, apmierinātība ar dzīvi, optimistisks nākotnes redzējums).

⁽²⁾ OV C 349 E, 22.12.2010., 30. lpp.

⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0223.

⁽⁴⁾ OV C 230 E, 26.8.2010., 1. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 300 E, 9.12.2006., 487. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 259 E, 29.10.2009., 86. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

1. atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu „IKP un ne tikai. Progresu novērtējums mainīgā pasaulē” kā iespējamu papildu instrumentu, kas dotu ieguldījumu politikas analīzes un debašu uzlabošanā;
2. uzsver, ka IKP ir tirgus ekonomiskās aktivitātes rādītājs, kas kļuvis par standarta kritēriju, ko lieto politikas veidotāji visā pasaulē; akcentē, ka IKP ir mēraukla ražošanai, un tas neizsaka vides ilgtspēju, resursu efektivitāti, sociālo integrāciju un sociālo progresu kopumā; turklāt uzsver, ka tas var būt maldinošs tāda nozīmē, ka situācijas normalizēšanas pasākumi pēc tādiem notikumiem kā negadījumi un dabas katastrofas tiek aplūkoti kā ieguvums, nevis izdevumi;
3. atzīmē, ka līdzās ekonomikas attīstības un produktivitātes novērtēšanai pastāv citi rādītāji, kas ietekmē un raksturo dzīves standartus valstī un kuru kvantitatīva novērtēšana līdz šim nav veikta, kaut arī šādi atbilstīgi rādītāji ir pieejami;
4. uzsver, ka jāizstrādā papildu rādītāji, lai novērtētu vidēja termiņa un ilgtermiņa ekonomisko un sociālo progresu; aicina izstrādāt skaidrus un izmērāmus rādītājus, kas ņemtu vērā klimata pārmaiņas, bioloģisko daudzveidību, resursu izmantošanas efektivitāti un sociālo integrāciju; turklāt mudina ieviest rādītājus, kas ciešāk pievērštos mājāsaimniecību līmenim, atspoguļojot ienākumus, patēriņu un labklājību;
5. atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu ieviest ietekmes uz vidi indeksu, ko izteiktu paralēli IKP un kurā sākotnēji būs iekļauti šādi svarīgākie vides politikas virzieni: „klimata pārmaiņas un enerģijas izmantošana”, „daba un bioloģiskā daudzveidība”, „gaisa piesārņojums un ietekme uz veselību”, „ūdens izmantošana un piesārņojums”, „atkritumu rašanās un resursu izmantošana”;
6. sagaida, ka uzmanības pārorientēšana uz plašākiem un ilgtspējīgākiem rādītājiem nodrošinās arī sistēmātiskāku pievēršanos sociāliem un vides faktoriem jaunattīstības valstīs, tostarp klimata pārmaiņām, bioloģiskajai daudzveidībai, veselībai, izglītībai un pārvaldībai, un tādējādi attīstības politiku varēs orientēt uz vistrūcīgākajām un visnelabvēlīgākajām iedzīvotāju grupām; uzsver, ka šādiem rādītājiem vajadzētu būt saderīgiem un saskaņotiem ar tādām pašreizējām globālām iniciatīvām kā ANO tautas attīstības indekss;
7. uzsver nepieciešamību novērtēt sabiedrības dzīves kvalitāti; uzskata, ka dzīves kvalitātes sasniegšana un uzturēšana ietver tādus svarīgus un plaši atzītus faktoros kā veselība, izglītība, kultūra, nodarbinātība, mājokļu un vides apstākļi u. c.; uzskata, ka šos faktoros raksturojošiem rādītājiem būtu jāpievērš lielāka uzmanība; ierosina kvalitatīvu un kvantitatīvu rādītāju pilnveidošanā izmantot EQLS rādītājus, kas attiecas uz galvenajām dzīves kvalitātes jomām;
8. ņem vērā, kādi pasākumi un instrumenti ir pieņemti Eiropas līmenī, lai izmērītu un analizētu iespējamo likumdošanas iniciatīvu ietekmi uz progresu — ietekmes, tostarp izmaksu un ieguvumu novērtējumi, rentabilitātes un multikritēriju analīze, riska novērtējumi, datu vākšana, statistika, vides ekonomiskie konti, politiskā analīze dažādos politikas līmeņos, ziņojumi par īstenošanas, piemērošanas un pārskatu uzraudzību, ko veic dažādās ES tiesību aktu jomās; pilnībā atbalsta Eiropas vides ekonomisko kontu stabila tiesiskā regulējuma izveidi, jo tas ir pozitīvs solis „IKP un ne tikai” procesā;
9. ņem vērā to, ka starptautiski arvien vairāk tiek atzītas IKP ierobežotās iespējas kalpot par sociālā progresu, dabas resursu un ekosistēmisko pakalpojumu, tādu nozīmīgu izmaiņu, kas izriet no klimata pārmaiņām, un ilgtspējīgas attīstības rādītāju; atzīst progresu, kas panākts dažādos forumos, piemēram, ANO Attīstības programmā, Pasaules Bankā un ESAO, kā arī cita starpā Komisijā attiecībā uz rādītāju izstrādi, lai izmērītu un analizētu progresu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

10. uzsver nepieciešamību vienoties par sistēmisku pieeju, nosakot saskaņotu „IKP un ne tikai” sistēmu, kas palīdzētu uzlabot politikas analīzi un debates;
11. uzsver, ka ir jāizstrādā skaidrs un visaptveroš rādītāju kopums, kas vienlaicīgi būtu konsekvents teorētiskā ziņā, politiski atbilstīgs un empīriski izmērāms, kā arī nodrošinātu salīdzināšanas iespējas starp valstīm un reģioniem; uzsver, ka tas ir jāpaveic ciešā sadarbībā ar citām attiecīgām iestādēm un organizācijām;
12. uzsver nepieciešamību izstrādāt uzticamus, saskaņotus un savlaicīgus statistikas datus un iegūt ilgtermiņa datu un rādītāju kopumu, ko iespējams izmantot turpmākās attīstības prognozēšanai un politikas veidošanai; iesaka labāk izmantot un apvienot dažādās valsts iestāžu datu bāzes un katrā dalībvalstī izmantot līdzīgu metodoloģiju, kopējus standartus, definīcijas, klasifikācijas un grāmatvedības noteikumus, lai tādējādi garantētu datu kvalitāti un salīdzināmību; aicina datu apkopošanu un apstrādi veikt atbilstoši profesionālās neatkarības, taisnīguma, objektivitātes, ticamības, statistikas konfidencialitātes un izmaksu lietderības principiem, vienlaikus pienācīgu uzmanību pievēršot personas datu aizsardzības jautājumiem; uzskata, ka Eiros-tatam vajadzētu aktīvi iesaistīties šajā procesā;
13. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

Eiropas satelītu navigācijas programmas

P7_TA(2011)0265

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par Eiropas satelītu navigācijas programmu termiņa vidusposma pārskatīšanu — īstenošanas novērtējums, nākotnes uzdevumi un finansēšanas perspektīvas (2009/2226(INI))

(2012/C 380 E/12)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā 2007. gada 20. jūnija rezolūciju par Eiropas satelītu radionavigācijas programmas (*Galileo*) finansēšanu saskaņā ar 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu un daudzgadu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 9. jūlija Regulu (EK) Nr. 683/2008 par Eiropas satelītu radionavigācijas programmu (*EGNOS* un *Galileo*) turpmāku īstenošanu ⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 22. septembra Regulu (ES) Nr. 912/2010, ar ko izveido Eiropas Globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) aģentūru ⁽³⁾,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Rīcības plāns globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) lietojumiem” (COM(2010)0308),
- ņemot vērā Eiropas Globālās navigācijas satelītu sistēmas (GNSS) aģentūras 2010. gada oktobrī sagatavoto tirgus pārskatu,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „ES budžeta pārskatīšana” (COM(2010)0700),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu „Eiropas satelītu radionavigācijas programmu starpposma pārskats” (COM(2011)0005),

⁽¹⁾ OV C 146 E, 12.6.2008., 226. lpp.

⁽²⁾ OV L 196, 24.7.2008., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 276, 20.10.2010., 11. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
- ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Ārlietu komitejas, kā arī Budžeta komitejas atzinumus (A7-0165/2011),
- A. tā kā Eiropas Parlaments vienmēr ir sniedzis pilnu atbalstu Eiropas Globālās satelītu navigācijas sistēmas (GNSS) izveidei, izmantojot programmas *Galileo* un *EGNOS*, lai nodrošinātu Eiropas iedzīvotājiem pilnvērtīgāku ikdienas dzīvi, garantējot Eiropas autonomiju un neatkarību, un lai iegūtu nozīmīgu daļu no pasaules augsto tehnoloģiju tirgus, kurā noteicošā loma ir satelītu navigācijai;
- B. tā kā pašlaik ES ir atkarīga no globālās pozicionēšanas sistēmas (GPS), ko izstrādājušas ASV un kas ES ir vajadzīga, lai veiktu saimnieciskās darbības, kuras kopumā nodrošina aptuveni 7 % no IKP;
- C. tā kā sagaidāms, ka *Galileo* sniegs priekšrocības salīdzinājumā ar GPS, nodrošinot, piemēram, pakalpojumu lielāku precizitāti, globālu integritāti, autentificēšanu un uzticamību, kā arī Savienības stratēģisko autonomiju;
- D. tā kā globālais GNSS tirgus ārkārtīgi strauji palielinās un tiek lēsts, ka 2020. gadā tā vērtība varētu sasniegt aptuveni EUR 150 miljardus, no kuriem ES nodrošinātu mazāk nekā 20 %;
- E. tā kā Eiropas Ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienesta (*EGNOS*) pakalpojumus jau tagad ik dienu izmanto 80 000 Eiropas lauksaimnieku un to nesen sertificēja izmantošanai civilajā aviācijā, un tā kā sertificēšana izmantošanai jūras transportā sagaidāma jau tuvākajā laikā;
- F. tā kā ir iecerēts, ka *Galileo* jāklūst par pasaulē mūsdienīgāko un tehnoloģiski progresīvāko GNSS, kas nākotnē varētu kalpot par pasaules mēroga standartu kā mērķtiecīgi veidots zinātnes sasniegums, progresīvu tehnoloģiju un cilvēku prasmju kopums, veicinot jaunradi un ES rūpniecības konkurētspēju;
- G. tā kā *EGNOS* un *Galileo* nodrošinās ES ekonomikai un sabiedrībai netiešus ieguvumus EUR 60 miljardu apmērā, jo palielināsies ceļu un gaisa satiksmes drošība, samazināsies gaisa piesārņojums un pesticīdu patēriņš, tiks radītas jaunas darba vietas un garantēta sabiedrības drošība, un tas būs izmaksu ziņā lietderīgāks ieguvums salīdzinājumā ar citiem tamlīdzīgiem ieguldījumiem;
- H. tā kā četras globālās un divas reģionālās satelītu navigācijas sistēmas veido dažādi starptautiski tirgus dalībnieki, saistībā ar *Galileo* īstenošanu ir ļoti svarīgi ātri nodrošināt pieejamus pakalpojumus, lai šī Eiropas sistēma iespējami drīz kļūtu par vēl vienu nozīmīgu GNSS atsauces sistēmu;
- I. tā kā GNSS programmu finansēšanai sākotnēji izvēlētais risinājums — publiskā un privātā sektora partnerība — izrādījās neveiksmīgs, 2007. gadā nācās pieņemt lēmumu turpmāk šīs programmas īstenot, tās finansējot tikai no Savienības budžeta (EUR 3,4 miljardi definēšanas, apstiprināšanas un izvēšanas posmam līdz 2013. gadam), tātad tās pilnībā pieder Eiropas Savienībai, un līdz ar to *Galileo* un *EGNOS* ir pirmie lielie šāda veida projekti, kas ir ES īpašums;
- J. tā kā *Galileo* ir civila sistēma, ko pārvalda civilpersonas, un, izmantojot šo sistēmu, visi pakalpojumi būtu jāsniedz atbilstoši starptautiskajiem tiesību aktiem kosmosa jomā, ES līgumiem, kā arī ANO Statūtos un ES līgumos noteiktajiem principiem;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- K. tā kā, pieaugot programmas izmaksām, kuras cita starpā pieauga neprecīzi aplēstu izmaksu un izmaksu pārvaldības stratēģiju dēļ, ar pašreizējo budžetu iespējams finansēt tikai 18 satelītu izvietojumu, kas nodrošina vien sākotnējo darbības jaudu;
- L. tā kā Komisijai ir skaidri jāizvērtē visi iespējamie tehniskie risinājumi un attiecīgās izmaksas un ieguvumi, pirms pieņemt lēmumu par turpmākām finanšu saistībām, kas iekļaujamās ES budžetā saistībā ar nākamo daudzgadu finanšu shēmu,

Termiņa vidusposma pārskatīšana — īstenošanas novērtējums

1. atzinīgi vērtē Komisijas ziņojumu, kurā izklāstīta pašreizējā situācija un turpmākie uzdevumi, ko nāksies veikt, īstenojot šo nozīmīgo pamatiniciatīvu;
2. tomēr pauž nožēlu, ka ir aizkavējusies termiņa vidusposma pārskata publicēšana, tādēļ pārāk ilgi nav bijis skaidrības par kopējo projekta īstenošanas gaitu un tā finanšu stāvokli, un tas nelabvēlīgi ietekmē GNSS lietojumu ieviešanu tirgū un sabiedrības atbalstu;
3. lai veicinātu pārredzamību, aicina Komisiju, ņemot vērā pašreizējo situāciju, atjaunināt GNSS stratēģisko pamatu (C(2008)8378), tostarp galvenās darbības, budžeta tāmes un grafiku, kas nepieciešams mērķu sasniegšanai;
4. lai nepieļautu, ka arī turpmāk tiks pārsniegtas izmaksas, aicina Komisiju īstenot stingru politiku attiecībā uz izmaksu ierobežošanu un riska mazināšanu, cita starpā pasākumus, kas nepieciešami satelītu palaišanas izmaksu kontrolēšanai; ierosina Komisijai izvērtēt līdz šim gūtos atzinumus un šajā nolūkā apsvērt iespēju izmantot neatkarīgu ekspertu pakalpojumus, pieaicinot arī nozares pārstāvjus, lai ievērojami uzlabotu projekta vadības efektivitāti;
5. lai ievērotu saspringto grafiku, aicina Komisiju visiem izšķirošas nozīmes darbu blokiem paredzētajās iepirkuma procedūrās īstenot ieteiktos riska mazināšanas pasākumus, piemēram, izmantot „divus piegādātājus”, ņemot vērā faktiskās konkurences līmeni attiecīgajos tirgos, kā arī politisko gribu nākotnē izmantot Eiropā pieejamo palaišanas jaudu, kā tas cita starpā minēts 7. Kosmosa padomes 2010. gada 25. novembra rezolūcijā;

Finanšu stāvoklis

6. uzskata, ka sākotnējā darbības jauda, kas nodrošinās pirmo pakalpojumu sniegšanu, pamatojoties uz 18 satelītiem, būtu jāsasniedz vēlākais līdz 2014. gadam, lai *Galileo* patiesi kļūtu par otro svarīgāko GNSS pamatkonfigurāciju uztvērēju ražotājiem; šajā sakarībā mudina Komisiju nodrošināt, ka iespējami drīz tiek palaisti darbības apstiprināšanai orbītā vajadzīgie četri satelīti, noteikt skaidru turpmākās rīcības plānu attiecībā uz pārējo 14 satelītu palaišanu, kā arī pabeigt pēdējos sagatavošanās darbus;
7. ir pārliecināts, ka mērķis nodrošināt pilnu darbības jaudu, izmantojot 27 satelītu konfigurāciju kopā ar attiecīgu skaitu rezerves satelītu un atbilstošu virszemes infrastruktūru, ir priekšnoteikums tam, lai ar *Galileo* nodrošinātu pievienoto vērtību attiecībā uz autentificēšanu, augstu precizitāti un nepārtrauktu pakalpojumu sniegšanu un tādējādi sniegtu gan ekonomiskus, gan sociālus ieguvumus; uzskata, ka pilnas darbības jaudas sasniegšanai ir nepieciešams skaidrs un nepārprotams visu Eiropas iestāžu atbalsts, lai pārliecinātu lietotājus un ieguldītājus par ES ilgtermiņa saistībām; tālab aicina Komisiju dot attiecīgu mājienu tirgus dalībniekiem;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

8. pauž nožēlu par to, ka, vēlreiz pielāgojot pašreizējo daudzgadu finanšu shēmu, nav ierosināts šai programmai piešķirt papildu finansējumu, kā rezultātā vēl vairāk ir ieilgusi tās īstenošana, radušās papildu izmaksas un, iespējams, vairs neizdosies izmantot šo vienreizējo izdevību; ņemot to vērā, uzskata — pilna darbības jauda ir jāsasniedz vēlākais līdz 2018. gadam, un tas, pēc Komisijas ieskatiem, nozīmē, ka papildus būs vajadzīgi vēl EUR 1,9 miljardi un ikgadējs finansējums, lai, sākot ar 2014. gadu, segtu turpmākos darbības izdevumus aptuveni EUR 800 miljonu apmērā; aicina Komisiju enerģiski rīkoties, lai noteiktu visus iespējamus ietaupījumus, kas nodrošinātu finansējuma efektivitāti, un izveidot attiecīgu finansēšanas struktūru (cita starpā ņemot vērā ieņēmumus, kurus nodrošinātu ar *Galileo* sniegtie komercpakalpojumi), tā ierobežojot vajadzīgā papildu finansējuma apjomu;

9. uzsver, ka pašlaik GNSS pētniecības un izstrādes darbībām atvēlētais ES finansējums ir tikai EUR 15 miljoni gadā; brīdina par iespējamo nelabvēlīgo ietekmi uz citām pētniecības un izstrādes programmām, ja papildu finansējums šīm darbībām tiks nodrošināts no pašreizējās pamatprogrammas (Septītās pamatprogrammas); uzskata, ka turpmāk lielāks finansējums būtu jāpiešķir no Astotās pamatprogrammas un ar citu pasākumu palīdzību, kas veicinātu ar GNSS nodrošinātu produktu un pakalpojumu pilnveidošanu;

10. uzsver, ka lielāks finansējums ir jāpiešķir GNSS lietojumu un pakalpojumu izstrādes veicināšanai, jo tam ir ļoti svarīga nozīme, lai nodrošinātu *Galileo* infrastruktūrā ieguldīto līdzekļu pilnīgu izmantošanu un lai *Galileo* sistēma sāktu darboties ar pilnu jaudu;

Sabiedrības informētība

11. ir stingri pārliecināts, ka papildu finansējumu GNSS var nodrošināt, tikai ievērojami veicinot lēmumu pieņemēju un plašākas sabiedrības izpratni par ieguvumiem, ko ES ekonomikai un sabiedrībai sniegs GNSS; pauž atzinību par konkrētām iniciatīvām, piemēram, ikgadējo *Galileo* ideju konkursu, kura rīkotāji 2010. gadā bija saņēmuši 350 pieteikumus no 44 valstīm, *Galileo* konkursu bērniem un GNSS jauninājumu balvu;

12. mudina Komisiju un Eiropas GNSS aģentūru pielikt krietni vairāk pūļu, lai veicinātu potenciālo lietotāju un ieguldītāju izpratni par GNSS, sekmējot GNSS nodrošināto pakalpojumu izmantošanu, kā arī lai noteiktu un saskaņotu pieprasījumu pēc šiem pakalpojumiem Eiropā; šajā sakarībā uzsver, ka *Galileo* projekts ES mērogā skar sabiedrības intereses un tātad attaisno publisko finanšu izmantošanu;

13. aicina Komisiju un Eiropas GNSS aģentūru rosināt valsts iestāžu un ar kosmosa izpēti saistītu MVU ieinteresētību, jo tie ir GNSS iespējamie galalietotāji, šajā nolūkā izmantojot atbilstīgus izsoles uzaicinājumus, informatīvas kampaņas un tehnoloģiju nodošanas mehānismus, vienlaikus uzsverot to, cik svarīgi ir saglabāt līdzsvaru starp Eiropas reģioniem;

Starptautiskā dimensija

14. aicina Komisiju aktīvi sadarboties ar tiem pasaules reģioniem, kur Eiropas GNSS tehnoloģijas un lietojumu ieviešana var palīdzēt tirgus attīstībai, piemēram, ar Latīņamerikas, Dienvidaustrumu Āzijas un Āfrikas valstīm;

15. atbalsta Komisijas centienus nodrošināt *Galileo* savietojamību un sadarbību ar citām satelītu navigācijas sistēmām, kā arī nodrošināt standartizāciju pasaules mērogā; šajā sakarībā mudina Komisiju un dalībvalstis izmantot visus pieejamos līdzekļus, lai ar Ķīnu nevīcinoties atrisinātu pašreizējos savietojamības jautājumus;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Turpmākie uzdevumi — finansēšana un pārvaldība

16. uzsver, ka kosmosa politikai un GNSS programmai ir stratēģiska nozīme, lai īstenotu patiesu Eiropas rūpniecības politiku, pamatojoties uz konkrētiem projektiem, no kuriem taustāmu labumu gūtu gan iedzīvotāji, gan uzņēmumi; tādejā aicina Komisiju atzīt, ka satelītu navigācijai var būt svarīga nozīme, un iekļaut šo tehnoloģiju visu pārējo attiecīgo Kopienas politikas nostādņu izstrādes procesā;

17. norāda, ka ilgtermiņa stabilitātei ir svarīga nozīme, lai līdz minimumam samazinātu turpmākus termiņu kavējumus, ar ievērojamām izmaksām saistītu pārprojektēšanu un lietotāju bāzes iespējamo destabilizāciju; šajā sakarībā aicina Komisiju ātri iesniegt likumdošanas priekšlikumus par GNSS programmu turpmāko pakalpojumu līmeni, finansēšanu un pārvaldību; turklāt uzskata, ka ir ļoti svarīgi uzkrāt attiecīgās prasmes un apkopot gūto pieredzi, lai nodrošinātu programmu labu pārvaldību;

18. aicina Komisiju ietekmes novērtējumā, ko tā veiks saistībā ar gaidāmo likumdošanas priekšlikumu, iekļaut šādu skaidri formulētu un vispusīgu informāciju:

— to pakalpojumu (brīvi pieejamo pakalpojumu, informācijas par traucējumiem, komercpakalpojumu, publisko regulēto pakalpojumu) tehniskā specifikācija (precizitāte, ģeogrāfiskais pārklājums, integritāte u. c.), kurus varētu nodrošināt dažādas *Galileo* satelītu konfigurācijas (arī tad, kad ir nodrošināta sākotnējā un pilnā darbības jauda, ko izmanto kopā ar citām GNSS sistēmām vai bez tām);

— *EGNOS* pakalpojumu nozīme, izmantojot dažādas iespējamās *Galileo* konfigurācijas, un informācija par to, vai ir jāsaglabā *EGNOS* konfigurācija tad, kad ir nodrošināta pilna darbības jauda;

— iespējamo *Galileo* un *EGNOS* konfigurāciju izmaksas ne vien saistībā ar ieguldījumu infrastruktūrā, bet arī apsaimniekošanas un ar neparedzētām izmaiņām saistītās izmaksas (tostarp saistībā ar sākotnējo darbības jaudu, pilnu darbības jaudu un citiem iespējamiem variantiem);

19. uzskata — tā kā *Galileo* un *EGNOS* ir Eiropas programmas, kas pieder ES un skar sabiedrības intereses ES mērogā, tās galvenokārt vajadzētu finansēt no ES budžeta; ir pārliecināts, ka, nodrošinot ieguldījumu no ES budžeta, būtu jāizpēta arī visi citi iespējamie finansējuma avoti, tostarp novatoriski finansēšanas veidi; uzsver, ka pagātnes pieredze liecina — budžeta līdzekļu izmantošana īpašā, steidzamā kārtībā var apdraudēt šādu stratēģisku, lielmēroga ES projektu sekmīgu īstenošanu un pievienoto vērtību, kā arī vājināt tiem vajadzīgo politisko impulsu; tādejā uzskata, ka būtu jārod pamatots un vispārējs ilgtermiņa finansēšanas risinājums; ierosina no ES budžeta piešķirt iepriekš noteiktu ikgadēju summu (*Galileo* infrastruktūras pilnīgas izveides, kā arī pamatdarbības izmaksu finansēšanai); norāda, ka laikposmam pēc 2013. gada aprēķinātās summas, kas norādītas termiņa vidusposma pārskatā, ir tikai aptuvenas, un aicina Komisiju līdz 2011. gada vasarai iesniegt izsmelšu pārskatu par aprēķinātajām vajadzīgā finansējuma summām, tā veicinot projekta publiskumu, prognozējamību un pārredzamību;

20. uzskata, ka neparedzētas papildu izmaksas būtu jāfinansē no Kopienas budžeta tā, lai netiktu apdraudēta pašreizējā programmu īstenošana; šajā sakarībā aicina Komisiju apsvērt iespēju šādu neparedzētu izmaksu segšanai izveidot „*Galileo* rezerves fondu”;

21. uzskata, ka, veidojot GNSS ilgtermiņa pārvaldības un vadības struktūru, ir jānodrošina pienākumu un atbildības sadale starp Komisiju, Eiropas GNSS aģentūru un Eiropas Kosmosa aģentūru (EKA) un jārisina arī citi aktuāli jautājumi, piemēram, par izmaksu pienācīgu sadalījumu, ieņēmumu sadales mehānismu, atbildības režīmu, cenu noteikšanas politiku un privātā sektora iespējamo līdzdalību un ieguldījumu GNSS programmu īstenošanā; šajā sakarībā aicina Komisiju raiti īstenot aizsākto pārdomu procesu par turpmāku sistēmas darbības pārvaldīšanas kārtību, uzņemties atbildību par ilgtermiņa darbībām un infrastruktūras pielāgošanu, nodrošināt datu un pakalpojumu pastāvīgu piegādi lietotājiem, kā arī radīt maksimāli daudz iespēju komercpakalpojumu izstrādei;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

22. uzsver — ir svarīgi panākt, lai ikviena GNSS ilgtermiņa pārvaldības un vadības struktūra būtu pilnīgi pārskatāma, finansiāli pārdomāta un atbildīga par savu darbību, kā arī tiktu vadīta ar maksimālu pienākuma apziņu; šajā sakarībā norāda, ka šis darbs būtu regulāri jākoordinē ar Padomi un Eiropas Parlamentu, cita starpā detalizēti precizējot informāciju;

23. aicina Komisiju izveidot attiecīgus mehānismus, kas garantētu, ka ar GNSS nodrošināti pakalpojumi un lietojumi (gan privāti, gan publiski regulēti) neskar iedzīvotāju pamattiesības, proti, tiesības uz privāto dzīvi un datu aizsardzību;

*

* *

24. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un EKA.

Ieguldīšana nākotnē - jauna daudzgadu finanšu shēma (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un integrējošai Eiropai

P7_TA(2011)0266

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija rezolūcija par ieguldījumu nākotnē — jaunu daudzgadu finanšu shēmu (DFS) konkurētspējīgai, ilgtspējīgai un iekļaujošai Eiropai (2010/2211(INI))

(2012/C 380 E/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas 2006. gada 17. maija Iestāžu nolīgumu par budžeta disciplīnu un pareizu finanšu pārvaldību ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 312. pantu,
- ņemot vērā tā 2007. gada 29. marta rezolūciju par Eiropas Savienības pašu resursu nākotni ⁽²⁾,
- ņemot vērā Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, *Euratom* par Eiropas Kopienų pašu resursu sistēmu ⁽³⁾ un tā īstenošanas noteikumus,
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu par ES budžeta pārskatīšanu (COM(2010)0700),
- ņemot vērā tā 2010. gada 16. jūnija Lēmumu, ar ko izveido īpašu komiteju politikas uzdevumiem un budžeta līdzekļiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Austrijas, Čehijas, Dānijas, Igaunijas, Īrijas, Lietuvas, Latvijas, Nīderlandes, Portugāles un Zviedrijas parlamentu un Vācijas parlamenta abu palātu ieguldījumu,
- ņemot vērā Reglamenta 184. pantu,

⁽¹⁾ OV C 139, 14.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ OV C 27 E, 31.1.2008., 214. lpp.

⁽³⁾ OV L 163, 23.6.2007., 17. lpp.

⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0225.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ņemot vērā Īpašās komitejas politikas uzdevumiem un budžeta līdzekļiem ilgtspējīgai Eiropas Savienībai pēc 2013. gada ziņojumu un Attīstības komitejas, Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas, Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas, Transporta un tūrisma komitejas, Reģionālās attīstības komitejas, Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas un Kultūras un izglītības komitejas atzinumus (A7-0193/2011),
- A. tā kā Parlaments nolēma izveidot īpašu komiteju ar šādām pilnvarām:
- a) noteikt Parlamenta politiskās prioritātes DFS pēc 2013. gada gan likumdošanas, gan budžeta jomā;
 - b) aprēķināt Savienībai vajadzīgos budžeta resursus tās mērķu sasniegšanai un politikas virzienu īstenošanai no 2014. gada 1. janvāra;
 - c) noteikt nākamās DFS darbības ilgumu;
 - d) saskaņā ar šīm prioritātēm un mērķiem ierosināt struktūru nākamai DFS, norādot Savienības galvenās darbības jomas;
 - e) iesniegt pamatnostādnes orientējošam resursu sadalījumam starp dažādām DFS izdevumu kategorijām un šajās kategorijās atbilstīgi prioritātēm un ierosinātajai struktūrai;
 - f) precizēt saikni starp ES budžeta finanšu sistēmas reformu un izdevumu pārskatīšanu, lai nodrošinātu Budžeta komitejai stabilu pamatu sarunās par jauno DFS;
- B. tā kā Īpašajai komitejai ir jāiesniedz gala ziņojums pirms Komisija iesniedz savus priekšlikumus nākamajai DFS;
- C. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 311. pantu noteikts, ka Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku, un ka tā pilnībā finansējama no pašu resursiem;
- D. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 312. panta 5. punktu un 324. pantu Eiropas Parlaments pienācīgi jāiesaista sarunās par nākamo DFS;
- E. tā kā Lisabonas līguma stāšanās spēkā nostiprina Savienības politikas virzienus un rada jaunas kompetences jomas, kuras vajadzētu atspoguļot nākamajā DFS;
- F. tā kā ir vajadzīga stingra Savienības un tās dalībvalstu reakcija uz tādām Savienībai un tās pilsoņiem risināmām problēmām kā pasaules ekonomikas krīze, jauno tirgus ekonomikas valstu strauja attīstība, pāreja uz ilgtspējīgu un resursu ziņā efektīvu ekonomiku, cīņa pret klimata pārmaiņām, demogrāfiskās problēmas, tostarp imigrantu integrācija un patvēruma meklētāju aizsardzība, pasaules ražošanas un uzkrājumu novirzīšanās uz jaunajām tirgus ekonomikas valstīm, cīņa pret nabadzību, kā arī dabas un cilvēku izraisītu katastrofu, terorisma un organizētās noziedzības draudi;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- G. tā kā starptautiskā līmenī Eiropas Savienībai ir lielāka ietekme nekā vienkārši tās dalībvalstu apvienojumam;
- H. tā kā ES kohēzijas politikas galvenajam mērķim arī turpmāk vajadzētu būt joprojām pastāvošo sociālo, ekonomisko un teritoriālo atšķirību samazināšanai Savienībā un tā kā pamanāma un sekmīga kohēzijas politika pati par sevi ir Eiropas pievienotā vērtība un tai būtu jāsniedz labums visām ES dalībvalstīm;
- I. tā kā ES pilsoņi ir kļuvuši prasīgāki pret Savienību un arī kritiskāki pret tās darbību; un tā kā sabiedrība tikai tad atkārtoti uzņemsies atbildību par ES, kad tās pilsoņi būs pārliecināti, ka Savienība labāk kalpo viņu vērtībām un interesēm;
- J. tā kā stratēģijai „Eiropa 2020” būtu jāpalīdz Eiropai atgūties no krīzes un kļūt stiprākai, nodrošinot darba vietas un gudru, ilgtspējīgu un integrējošu izaugsmi; tā kā šī stratēģija ir balstīta uz pieciem galvenajiem Savienības mērķiem — veicināt nodarbinātību, uzlabot nosacījumus jauninājumu, pētniecības un attīstības jomā, sasniegt mērķus klimata pārmaiņu un enerģētikas jomā, paaugstināt izglītības līmeni un veicināt sociālo integrāciju, jo īpaši mazinot nabadzību;
- K. tā kā Savienības budžets ir efektīvs reformu īstenošanas līdzeklis; tā kā tā ietekmi var pastiprināt, ja ar to mobilizē privātā un publiskā finansējuma papildu avotus, lai atbalstītu ieguldījumus, tādējādi sekmējot Savienības izdevumu pastiprinošo ietekmi; tā kā tā dēvētajam „*just retour*” principam nav loģiska ekonomiska pamatojuma, jo ar to pienācīgi neņem vērā Eiropas pievienoto vērtību, papildu sekas un ES valstu savstarpējās solidaritātes nepieciešamību;
- L. tā kā saskaņā ar LES 3. pantu Eiropas ilgtspējīgas attīstības pamatā vajadzētu būt līdzsvarotai ekonomikas izaugsmei un cenu stabilitātei, tādai sociālā tirgus ekonomikai ar augstu konkurētspēju, kuras mērķis ir panākt pilnīgu nodarbinātību un sociālo attīstību, kā arī augsta līmeņa vides aizsardzībai un tās kvalitātes uzlabošanai;
- M. tā kā pareizas finanšu pārvaldības princips ir viens no Savienības budžeta īstenošanas pamatprincipiem; tā kā daudzas dalībvalstis veic nopietnas fiskālās korekcijas to budžetos; tā kā pareiza finanšu pārvaldība — efektivitāte, iedarbīgums, ekonomija — ir kļuvusi arvien svarīgāka publisko izdevumu jomā gan Savienības, gan dalībvalstu līmenī;
- N. tā kā noteikumi par izdevumu programmu regulāru pielāgošanu mainīgajām vajadzībām un apstākļiem nav bijuši pietiekami; un tā kā normu un noteikumu sarežģītais raksturs ir bijis viens no iemesliem nepilnībām pārvaldības un kontroles sistēmās;
- O. tā kā pašreizējās 2007.–2013. gada DFS pirmie četri gadi ir skaidri atspoguļojuši robežas, kādās finanšu shēma spēj pielāgot jaunus pilnveidojumus un prioritātes, neierobežojot esošos; un tā kā pašreizējā DFS nav spējusi ātri reaģēt uz tādām jaunām saistībām, kā „Galileo”, ITER, Pārtikas mehānisms vai Eiropas ekonomikas atveseļošanās plāns;
- P. tā kā nacionālā kopienākuma (NKI) resursu ieviešana ES finansēšanas sistēmā 1988. gadā bija paredzēta, lai uz laiku atsvērtu pašu resursu samazināšanos, taču šā risinājuma izmantošanu gadu gaitā pagarināja un vēl pastiprināja, un šodien tā ir ES budžeta resursu galvenā sastāvdaļa; tā kā šis pārsvars ir pastiprinājis tendenci, ka dalībvalstis veic neto bilances aprēķinus un no tā izrietējusi virkne atlaižu, korekciju, izņēmumu un kompensāciju, kas padara pašreizējo pašu resursu sistēmu pārāk sarežģītu, nepārredzamu

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

un tādu, kura nenodrošina ne pietiekamas saites ar esošajiem Eiropas Savienības politikas virzieniem, ne arī taisnīgumu, un tādēļ nevar nodrošināt paredzamu un efektīvu Savienības politikas jomu finansēšanu Eiropas interesēs, un galu galā ir arī pilnīgi nesaprotama Eiropas pilsoņiem;

- Q. tā kā Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. marta rezolūcijā par novatoriskiem finansēšanas veidiem Eiropā un pasaulē ⁽¹⁾ ir pausts apstiprinājums finanšu darījumu nodokļa ieviešanai, norādot, ka tas „varētu palīdzēt kontrolēt tādas aizvien biežāk finanšu tirgos sastopamas un ārkārtīgi postošas tirdzniecības tendences kā daži īstermiņa un automatizētās ātrās datorizētās tirdzniecības darījumi un ierobežot spekulēšanu”;

I daļa. Galvenās problēmas

1. uzskata, ka Eiropas Savienība, kas ir daudz vairāk nekā vienkārši tās dalībvalstu apvienojums, var pierādīt savu pievienoto vērtību attiecībā uz paredzamajām problēmām, piemēram, demogrāfijas, klimata pārmaiņu vai energoapgādes jomā;

2. atzīmē, ka pašreizējā krīze un stingri publisko izdevumu ierobežojumi ir vēl vairāk sarežģījuši dalībvalstu turpmāko virzību uz izaugsmi, labāku konkurētspēju, ekonomiskās un sociālās konverģences sasniegšanu, kā arī to pilnīgu dalību iekšējā tirgū; pauž ciešu pārliecību, ka krīzes risinājums ir Eiropas sadarbības paplašināšana, nevis samazināšana;

3. uzskata, ka „ilgtspējīgu resursu Eiropas Savienībai” izveidei būtu pirmām kārtām nepieciešams pārdomāt ES budžeta „resursu sistēmu”, lai aizstātu valstu pašreizējo ieguldījumu ar patiesiem Eiropas resursiem;

4. uzskata, ka nesenie notikumi apliecinājuši nepieciešamību euro zonā īstenot drosmīgāku ekonomikas pārvaldību, un ka monetārais pilārs bez sociālā un ekonomiskā pilāra ir nolemts neveiksmīgs; uzskata par ļoti svarīgu, lai Savienība pastiprinātu ekonomikas pārvaldības sistēmu un tādējādi nodrošinātu stratēģijas „Eiropa 2020” īstenošanu (atjaunotu un saglabātu ilgtermiņa ekonomiskās izaugsmes rādītājus), lai novērstu pašreizējās krīzes atkārtošanās un nosargātu Eiropas projektu;

Uz zināšanām balstītas sabiedrības veidošana

5. norāda, ka krīze ir uzrādījusi strukturālās problēmas, kas ir jārisina vairumā dalībvalstu ekonomiku un kas kavē izaugsmi, proti, nepietiekams ražīgums, augsts valsts parāda līmenis, liels fiskālais deficīts, strukturāls bezdarbs, noturīgi šķēršļi iekšējā tirgū, zema darbaspēka mobilitāte un novecojusi izpratne par prasmēm; uzsver, ka lai pārvarētu šīs strukturālās problēmas, ir jāiegulda līdzekļi tādās pamatjomās kā izglītība, pētniecība un jauninājumi, un uzsver, cik nozīmīgi ir pārvērst pretējā virzienā publisko ieguldījumu samazināšanās tendenci;

6. atgādina, ka, turpinoties pašreizējām ieguldījumu tendencēm, Āzija līdz 2025. gadam var izvirzīties zinātnes un tehnoloģiju attīstības priekšgalā; tomēr atgādina, ka šīs pārmaiņas ne vien rada milzīgas problēmas, bet paver arī iespējas, — piemēram, ES eksporta potenciāla straujai izaugsmei; atzīmē, ka Savienība atpaliek augstākā līmeņa akadēmiskajā un profesionālajā izglītībā, jo tikai aptuveni 30 Eiropas augstskolas ierindojas starp pasaules 100 labākajām; uzsver, ka Eiropa atpaliek arī prasmju sacensībā un vērš uzmanību uz to, ka līdz 2020. gadam vēl 16 miljonus darba vietu būs vajadzīga augsta kvalifikācija, savukārt pieprasījums pēc zemas kvalifikācijas prasmēm samazināsies par 12 miljoniem darba vietu;

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0080.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Bezdarba apkarošana

7. uzskata, ka viena no samilzušajām problēmām, kas jārisina Eiropas Savienībai, ir tās konkurētspējas saglabāšana, izaugsmes palielināšana un augsta bezdarba līmeņa apkarošana, galveno uzmanību pievēršot darba tirgus pienācīgai darbībai un sociālajiem apstākļiem, lai uzlabotu nodarbinātības rādītājus, veicinātu pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, visā Eiropā garantētu darba ņēmēju tiesības, kā arī darba apstākļus un samazinātu nabadzību;

Demogrāfijas problēmas

8. uzstāj, ka Eiropas Savienībai ir jārisina demogrāfijas problēmas; atzīmē, ka mazāks strādājošo iedzīvotāju skaits un lielāks pensijas vecuma iedzīvotāju īpatsvars radīs papildu grūtības tās labklājības sistēmās un ekonomiskajā konkurētspējā;

Klimata un resursu problēmas

9. pauž bažas, ka pasaules iedzīvotāju skaita palielināšanās no 6 līdz 9 miljardiem pastiprinās pasaules sāncensību pēc dabas resursiem un radīs papildu spiedienu uz vidi pasaules un vietējā mērogā; atzīmē, ka pieprasījums pēc pārtikas līdz 2050. gadam, visticamāk, pieaugs par 70 % un ka neefektīvā un neilgtspējīgā izejvielu un preču izmantošana un pārvaldība pakļauj iedzīvotājus bīstamai sāncensībai starp pārtikas nodrošināšanu, dabas aizsardzību un enerģijas ražošanu, kā arī rada dārgus cenu šokus; tā var arī nopietni ietekmēt rūpniecību, ierobežojot uzņēmējdarbības iespējas, tostarp piekļuvi izejvielām, apdraudot ekonomisko drošību un veicinot klimata pārmaiņas; tāpēc uzsver, ka ES ir nekavējoties jārikojas un jāvada process tā, lai tiktu izveidota ekonomika, kas balstās uz resursu ilgtspējīgu izmantošanu;

10. vērš uzmanību uz pieaugošo globālo enerģijas patēriņu un uz to, ka atkarība no enerģijas importa pieaugs, jo Savienība ap 2050. gadu importēs teju divas trešdaļas no nepieciešamās enerģijas, ja pienācīgi netiks mainīta pašreizējā enerģētikas politika un ja ES un dalībvalstis neveltīs vairāk pūļu atjaunojamo enerģijas avotu attīstīšanai un energoefektivitātes potenciāla īstenošanai, pilnībā ņemot vērā ES saistības enerģētikas un klimata jomā, kā arī drošības aspektus; brīdina, ka cenu svārstīgumu un piegādes nepastāvību saasinās arī politiskā nestabilitāte ar enerģiju bagātajās valstīs; tāpēc aicina dažādus piegādes maršrūtus un tirdzniecības partnerus;

11. atbalsta ideju, ka, apkopojot visus ES finansējuma veidus, būtu jāpanāk Eiropas vides vispārējā stāvokļa uzlabojumi, tostarp tāda siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana, kas ir vismaz līdzvērtīga pašreizējā ES tiesiskajā regulējumā noteiktajiem mērķiem; tāpēc ierosina, ka apkopotā līmenī būtu jāanalizē ES līdzekļu izlietojuma pozitīvā un negatīvā ietekme uz klimatu un vidi;

Iekšējā un ārējā drošība un personiskā brīvība

12. uzskata, ka globalizācija ir palielinājusi neaizsargātības izjūtu, likvidējot robežas starp iekšējiem un ārējiem brīvības, tiesiskuma un drošības veidiem; pauž pārliecību, ka, lai risinātu 21. gadsimta drošības problēmas, vienlaicīgi nodrošinot pamattiesības un personisko brīvību, ir vajadzīgas pasaules mēroga un savlaicīgas atbildes, ko var nodrošināt tikai Savienības lieluma dalībnieks; pauž pārliecību, ka ES drošības ārējā dimensija ir cieši saistīta ar demokrātiju, tiesiskumu un labu pārvaldību trešās valstīs un ka šajā ziņā ES ir īpašs pienākums sniegt savu ieguldījumu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Eiropa pasaulē — darboties ar pašvērtības apziņu

13. pauž pārliecību, ka Savienībai kā ietekmīgam politiskam, ekonomiskam un tirdzniecības spēkam ir pilnībā jāpilda sava starptautiskā loma; atgādina, ka Lisabonas līgums nodrošina jaunus instrumentus, lai labāk pārstāvētu Eiropas intereses un vērtības visā pasaulē; uzsver, ka Savienība sniegs pievienoto vērtību starptautiskajā aspektā un ietekmēs politikas lēmumus pasaulē tikai tad, ja tā rīkosies vienoti; uzstāj, ka stingrākai ārējai pārstāvībai jābūt cieši saistītai ar stingrāku iekšējo koordināciju;

Labas pārvaldības nodrošināšana

14. pauž pārliecību, ka arvien lielākai sabiedrības atbildībai par Savienību ir jāklūst par kopīgas rīcības virzītājspēku; uzskata, ka labas pārvaldes nodrošināšana ir pats efektīvākais Savienības līdzeklis, kā panākt tās pilsoņu pastāvīgu uzticēšanos un viņu iesaisti;

II daļa. Snieguma uzlabošana — ES budžeta loma

Eiropas pievienotā vērtība un Eiropas neintegrācijas izmaksas

15. uzsver, ka ES budžeta izdevumu galvenais nolūks ir radīt Eiropas pievienoto vērtību (EPV), apvienojot resursus, darbojoties kā katalizatoram un sniedzot apjomradītus ietaupījumus, pozitīvu pārrobežu un papildu ietekmi, tādējādi veicinot saskaņotās politikas vispārējo mērķu efektīvāku vai ātrāku sasniegšanu un samazinot valstu izdevumus; atgādina, ka principā jāizvairās no jebkādas dažādās budžeta pozīcijās asģignēto līdzekļu izdošanas dublēšanās un pārklāšanās un ka ES izdevumiem vienmēr jācenšas radīt lielāku vērtību nekā dalībvalstu atsevišķo izdevumu kopsummā; uzskata, ka daudzgadu finanšu shēma, ja to pareizi izmanto, ir ļoti svarīgs Eiropas projekta ilgtermiņa plānošanas instruments, kurā labāk var ņemt vērā Eiropas perspektīvu un Savienības pievienoto vērtību;

16. vērs uzmanību uz to, ka lielāka sinerģija un apjomradīti ietaupījumi iespējami šādās jomās — Eiropas Ārējās darbības dienests, humānā palīdzība un jo īpaši ES ātrās reaģēšanas spēja, aizsardzības resursu apvienošana, pētniecība, izstrāde un inovācijas, lieli infrastruktūras projekti (jo īpaši enerģētikas un transporta jomā) un finanšu tirgu uzraudzība;

17. uzskata, ka katram tiesību akta priekšlikumam ar ietekmi uz budžetu līdzās subsidiaritātes pārbaudei nacionālajos parlamentos, kas paredzēta Lisabonas līgumā, kā paraugprakse jāveic arī EPV novērtējums; tomēr uzstāj, ka EPV novērtējumam vajadzīgs kas vairāk par „elektronisko tabulu pieeju” un ka politiskajā izvērtējumā jākonstatē, vai plānotā darbība efektīvi un konstruktīvi veicinās ES kopīgo mērķu sasniegšanu un vai tā radīs ES sabiedriskos labumus; atzīmē, ka EPV galvenos un svarīgākos elementus — mieru, stabilitāti, brīvību, personu, preču, pakalpojumu un kapitāla brīvu kustību — nevar izteikt skaitliskā izteiksmē;

18. uzsver, ka jāpierāda visu ES tēriņu atbilstība Līgumā paredzētajiem pienākumiem, Kopienas tiesību kopumam vai svarīgākajiem ES politikas mērķiem; uzsver, ka EPV var radīt ne tikai ar izdevumiem, bet arī ar Eiropas tiesību aktiem un valstu un ES politikas koordināciju ekonomikas, fiskālajā, budžeta un sociālajā jomā; ir pārliecināts, ka ar nākamās DFS izdevumiem radītā Eiropas pievienotā vērtība ir jāpalielina; uzsver, ka ar ES finansējumu pēc iespējas būtu jāpalīdz vienlaikus sasniegt vairākus ES politikas mērķus (piemēram, teritoriālo kohēziju, pielāgošanos klimata pārmaiņām, bioloģiskās daudzveidības aizsardzību);

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

19. ir cieši pārliecināts, ka Eiropas līmeņa ieguldījumu rezultāts var būt daudz lielāki ietaupījumi dalībvalstu līmenī, jo īpaši jomās, kur ES neapšaubāmi ir lielāka pievienotā vērtība nekā valstu budžetiem; ir cieši pārliecināts, ka uz EPV principu būtu jāpamatojas visām turpmākajām sarunām par ES budžetu; tāpēc atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos veikt visaptverošu analīzi par Eiropas neintegrācijas izmaksām attiecībā uz dalībvalstīm un nacionālajiem budžetiem; mudina Komisiju savlaicīgi publicēt šo ziņojumu, lai dotu iespēju to ņemt vērā nākamās DFS apspriešanas procesā;

20. aicina vispārējo politikas prioritāšu finansēšanā nodrošināt labāku koordināciju starp ES budžetu un dalībvalstu budžetiem; atkārtoti uzsver, ka publisko līdzekļu tēriņi jākoordinē no plānošanas līdz īstenošanai, lai nodrošinātu papildināmību, labāku efektivitāti un redzamību, kā arī ES budžeta labāku optimizāciju; uzskata, ka jauniem ekonomikas un budžeta politikas koordinācijas mehānismiem („Eiropas pusgamam”) vajadzētu būt svarīgiem nozīmei politikas mērķu saskaņošanā gan Eiropā, gan ar ES mērķiem, tādējādi palīdzot panākt vēlamo sinerģiju starp ES un valstu budžetiem;

Efektīvs budžets

21. uzskata, ka EPV princips būtu jāizmanto, lai vadītu turpmākos lēmumus par prioritāšu noteikšanu izdevumiem, bet dažādu politikas jomu un darbību īstenošanā jāvadās pēc efektīva un iedarbīga līdzekļu izlietojuma;

22. uzsver, ka, lai sasniegtu optimālus ilgtspējīgas izaugsmes un attīstības rezultātus, solidaritāti un kohēziju, prioritāte būtu jāpiešķir sinerģijas uzlabošanai starp visiem ES budžeta līdzekļiem, kas ietekmē ekonomikas attīstību, un integrētai pieejai starp dažādiem sektoriem, uz rezultātiem balstītu politikas virzienu sagatavošanai un vajadzības gadījumā nosacītības izmantošanai, principiem par kaitējuma nenodarīšanu un „piesārņotājs maksā”, panākumu faktoriem un izpildes un rezultātu rādītājiem;

Budžeta izmantošana ieguldījumu veicināšanai

23. atgādina, ka ES budžets vispirms ir ieguldījumu budžets, kas var sekmēt jaunus ieguldījumus no publiskiem un privātiem avotiem; uzskata, ka, lai nodrošinātu ievērojamos ieguldījumu apjomus, kas nepieciešami stratēģijas „Eiropa 2020” politisko mērķu izpildei, izšķiroša loma būs papildu kapitāla piesaistīšanai; jo īpaši uzsver nepieciešamību maksimāli palielināt ES finansējuma ietekmi, mobilizējot, apvienojot un veicinot publiskos un privātos finanšu resursus infrastruktūrām un lieliem projektiem Eiropas interesēs, neradot draudus konkurencei;

24. ņem vērā attīstību, kādu Savienībā pieredzējušas kopš deviņdesmitajiem gadiem institucionalizētās publiskā un privātā sektora partnerības (PPP), cita starpā transporta sektorā, publisko ēku, aprīkojuma un vides jomā, sadarbojoties publiskām iestādēm un privātajam sektoram un šai attīstībai kalpojot kā infrastruktūras un stratēģisku publisko pakalpojumu nodrošināšanas papildu instrumentam; tomēr pauž bažas par dažām pamatproblēmām, ar kurām saskaras PPP, un uzstāj, ka nākotnes PPP veidošanā jāņem vērā gūtā pieredze un jānovērš iepriekšējie trūkumi;

25. ņem vērā iepriekšējo kopumā pozitīvo pieredzi konkrēta politikas mērķa sasniegšanā, izmantojot inovatīvus finanšu instrumentus, tostarp dotāciju un aizdevumu apkopošanu un riska dalīšanas mehānismus, kā, piemēram, aizdevumu garantijas instrumentu Eiropas transporta tīkla projektiem (LGTT), riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF) un kohēzijas politikas instrumentus (JEREMIE, JESSICA, JASPERS un JASMINE); uzskata, ka Savienībai būtu jāriekojas, lai labāk izmantotu ES līdzekļus kā veicinošu faktoru papildu finansējuma piesaistei no EIB, ERAB, citām starptautiskām finanšu iestādēm un privātā sektora;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

26. tāpēc aicina Komisiju pēc publisko un privāto ieguldījumu vajadzību precīza novērtējuma ierosināt pasākumus, lai paplašinātu inovatīva finansējuma sistēmu, kā arī metodoloģiju, lai koordinētu finansējumu no dažādiem avotiem; aicina dalībvalstis nodrošināt, lai to valsts tiesību normas ļautu ieviest šīs sistēmas; tādēļ aicina būtiski stiprināt šādu mehānismu tiesisko, budžeta un operatīvo sistēmu, lai nodrošinātu to efektivitāti ieguldījumu veicināšanā, ilgtspējas nodrošināšanā un ES resursu pienācīgā izlietošanā un garantētu pienācīgu uzraudzību, atskaitīšanos un atbildību; turklāt uzstāj, ka ir jānodrošina pamatrisku apzināšana un pienācīga ņemšana vērā;

27. atzīmē, ka jau ilgstoši ir bijis grūti atrast privātos ieguldītājus liela mēroga ES projektiem; atzīst, ka finanšu krīze privātos ieguldītājus ir padarījusi vēl atturīgākus ES projektu finansēšanā un ir atklājusi nepieciešamību atjaunot pietiekamu uzticību, kas dotu iespēju lieliem ieguldījumu projektiem piesaistīt vajadzīgo atbalstu; uzsver, ka īstermiņā un ilgtermiņā būs vajadzīgs ES budžeta atbalsts, lai piesaistītu un mobilizētu privātos līdzekļus ES interesēm atbilstošiem projektiem, jo īpaši tiem projektiem ar Eiropas līmeņa pievienoto vērtību, kas ir ekonomiski dzīvotspējīgi, bet netiek uzskatīti par rentabliem;

28. tādēļ atzinīgi vērtē stratēģijas „Eiropa 2020” projekta obligāciju iniciatīvu kā riska dalīšanas mehānismu ar Eiropas Investīciju banku (EIB), nodrošinot noteikta apjoma ES budžeta atbalstu, kam vajadzētu piesaistīt ES līdzekļus un privāto ieguldītāju papildu interesi dalībai ES svarīgākajos projektos atbilstoši stratēģijas „Eiropa 2020” mērķiem; aicina Komisiju iesniegt pilnībā sagatavotu priekšlikumu par ES projektu obligācijām, pamatojoties uz jau gūto pieredzi ar ES un EIB kopīgajiem instrumentiem un paredzot skaidrus un pārredzamus kritērijus par projektu atbilstību un atlasī; atgādina, ka finansējums ar subsīdiju palīdzību arī turpmāk būs nepieciešams tādiem ES interesēm atbilstošiem projektiem, kuri rada nelielus ienākumus; pauž bažas, ka ES budžeta ierobežotais apjoms var kavēt sniegt papildu atbalstu jaunām iniciatīvām;

29. atkārtoti norāda, ka nepieciešams nodrošināt maksimālu pārredzamību, atbildību un demokrātisku kontroli attiecībā uz novatoriskiem finanšu instrumentiem un mehānismiem, kas ir saistīti ar ES budžetu; aicina Komisiju ierosināt īstenošanas un projektu atbilstības sistēmu — par ko lemj saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru —, kas nodrošinātu pastāvīgu informācijas plūsmu un budžeta iestādes līdzdalību jautājumā par šo instrumentu izmantošanu Savienībā, dodot Parlamentam iespēju pārliecināties, ka tiek ievērotas tā politiskās prioritātes, kā arī ļaujot Eiropas Revīzijas palātai veikt šādu instrumentu pastiprinātu kontroli;

Pareizas finanšu pārvaldības nodrošināšana

30. uzskata, ka projektu īstenošanas uzlabošanai un kvalitatīvai līdzekļu izlietošanai vajadzētu būt pamatprincipiem, lai panāktu ES budžeta optimālu izlietojumu un lai izveidotu un pārvaldītu programmas un darbības pēc 2013. gada;

31. turklāt uzsver, ka, veidojot izdevumu programmas, galvenā uzmanība būtu jāvelti tādiem principiem kā mērķu skaidrība, pilnīga atbilstība Kopienas tiesību kopumam, instrumentu un darbību papildināmība un pieņemamības un īstenošanas noteikumu harmonizācija un vienkāršošana, pārredzamība un pilnīga un saskaņota atbildība; uzsver, ka dzimumu līdztiesību veicinošs budžets ir svarīgs kā labas pārvaldības instruments, lai uzlabotu efektivitāti un veicinātu taisnīgumu;

32. īpaši uzsver, ka noteikumu un procedūras vienkāršošanai vajadzētu būt galvenajai horizontālajai prioritātei un pauž pārliecību, ka Finanšu regulas pārskatīšanai būtu izšķiroša loma šajā ziņā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

33. uzsver, ka uzlabojumi Savienības finanšu pārvaldībā jāatbalsta, cieši uzraugot sasniegumus Komisijā un dalībvalstīs; uzstāj, ka dalībvalstīm būtu jāuzņemas atbildība par ES līdzekļu pareizu izmantošanu un pārvaldību un ik gadu atbilstošā politiskajā līmenī jāpasagatavo valsts deklarācija par ES līdzekļu izmantošanu;

34. uzsver nepieciešamību vērsties pret tendenci, ka arvien palielinās nesamaksāto saistību (RAL) līmenis; atgādina Komisijas sniegto informāciju, ka RAL līmenis 2013. gada beigās būs EUR 217 miljardi; atzīmē, ka no zināma RAL līmeņa nav iespējams izvairīties, ja tiek īstenotas daudzgadu programmas, taču uzsver, ka nesamaksātās saistības pēc to definīcijas prasa arī atbilstošu maksājumu veikšanu; tāpēc nepiekrīt Padomes pieejai *a priori* pieņemt lēmumu par maksājumu līmeni, neņemot vērā faktisko vajadzību precīzu novērtējumu; tāpēc ar gada budžeta procedūru nākamajā DFS darīs visu iespējamo, lai samazinātu neatbilstību starp saistību un maksājumu apmēriem, attiecīgi palielinot maksājumu līmeni;

35. pauž ciešu pārliecību, ka ir jāizvērtē katras dalībvalsts pārvaldības un kontroles sistēmu stiprās un vājās puses atsevišķās politikas jomās, lai uzlabotu kvalitāti, kādā dalībvalstis pārvalda un kontrolē ES līdzekļus; tāpat uzskata, ka, lai palielinātu ES līdzekļu efektivitāti un lietderību arī attiecībā uz to apgušanas līmeni, ir vajadzīga labāka pārvaldība, mazāka birokrātija un labāka pārredzamība, kā arī labāka kontrole, nevis vairāk kontroles; šajā ziņā uzskata, ka ir jāatrod līdzsvars starp kontroles līmeni un tās izmaksām;

36. uzsver tiesiskās noteiktības un budžeta nepārtrauktības svarīgumu veiksmīgā daudzgadu politikas virzīšanu un programmu īstenošanā; tādēļ uzskata, ka bez pienācīga pamatojuma un atbilstoša ietekmes novērtējuma noteikumi plānošanas perioda laikā nebūtu jāmaina, jo tas var radīt augstākas pārejas izmaksas, palēnināt īstenošanu un palielināt kļūdas risku;

37. uzsver, ka institucionālā spēja ir viens no Savienības politikas jomu veiksmīgas sagatavošanas, īstenošanas un uzraudzības galvenajiem elementiem; attiecīgi uzskata, ka institucionālās un administratīvās spējas stiprināšana valsts, reģionālā un vietējā līmenī var sekmēt strukturālas izmaiņas un veicināt ES resursu vienmērīgu un veiksmīgu apgušanu;

III daļa. Politiskās prioritātes

38. atgādina, ka Lisabonas līguma stāšanās spēkā nostiprina Savienības politikas jomas un sniedz Savienībai nozīmīgas jaunas tiesības, galvenokārt tādās jomās kā ārējā darbība, sports, kosmos, klimata pārmaiņas, enerģētika, tūrisms un civilā aizsardzība; uzsver, ka tam vajadzīgi pietiekami finanšu resursi; šajā sakarībā atgādina LESD 311. pantu, kurā noteikts, ka Savienība nodrošina līdzekļus, kas vajadzīgi, lai tā sasniegtu savus mērķus un īstenotu savu politiku;

Budžets stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu atbalstīšanai

39. uzskata, ka stratēģijai „Eiropa 2020” vajadzētu būt galvenajam politikas atsaucē dokumentam nākamajā DFS; vienlaikus pauž viedokli, ka „Eiropa 2020” nav visaptveroša stratēģija, kas ietver visas Savienības politikas jomas; uzsver, ka nākamajā DFS ir pienācīgi jāatspoguļo citas uz Līgumu balstītas politikas jomas dažādu mērķu sasniegšanai;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

40. uzskata, ka stratēģijai „Eiropa 2020” būtu jāpalīdz ES atgūties no krīzes un kļūt vēl stiprākai, uzlabojot nosacījumus un palielinot izdevumus jauninājumu, pētniecības un izstrādes jomā, sasniedzot ES klimata pārmaiņu un enerģētikas mērķus, uzlabojot izglītības līmeni un veicinot sociālo integrāciju, jo īpaši ar nabadzības mazināšanu; atzīmē, ka „Eiropa 2020” ir paredzēta, lai risinātu jautājumus, kas saistīti ne tikai ar īstermiņa ekonomisko izaugsmi un finansiālo stabilitāti, bet arī ar ilgtermiņa strukturālo pārveidi, virzoties uz ilgtspējīgāku izaugsmes ceļu, kura pamatā ir efektīvāka resursu izmantošana;

41. uzskata, ka pašreizējais stratēģijas „Eiropa 2020” saturs — galvenie mērķi, ierosinājumi par pamatiniciatīvām, vājās vietas un rādītāji — joprojām ir ļoti vispārīgs, un aicina Komisiju iesniegt sīkāk izstrādātus priekšlikumus; turklāt uzskata, ka vienotā tirgus aktivizēšana ir stratēģijas „Eiropa 2020” būtisks elements, kas palielina tās dažādo pamatiniciatīvu sinerģiju; uzsver, ka stratēģijas mērķus var īstenot vienīgi tad, ja dalībvalstis savās valsts reformu programmās ietvertu noteiktas saistības, izmantotu politikas virzienus ar pārbaudītiem īstenošanas mehānismiem, un ja tiktu izstrādāti konkrēti un saskaņoti tiesību aktu priekšlikumi;

42. turklāt uzsver, ka stratēģija „Eiropa 2020” var būt uzticama tikai tad, ja tiek nodrošināta atbilstība starp šiem mērķiem un tiem piešķirto ES un dalībvalstu finansējumu; uzskata, ka nākamajā DFS būtu jāatspoguļo stratēģijas „Eiropa 2020” mērķi, un pauž apņemību sadarboties ar Komisiju un dalībvalstīm, lai radītu uzticamu finansējuma sistēmu, kas nodrošinātu adekvātu finansējumu īpaši tās pamatiniciatīvām un galvenajiem mērķiem; šai sakarībā apgalvo, ka uzdevumi, resursi un pienākumi ir skaidri jānosaka un labi jāsavieno starp Savienību un tās dalībvalstīm, tostarp vietējām un reģionālām pašvaldībām; aicina Komisiju precizēt pamatiniciatīvu budžeta aspektu, jo šie prioritārie rīcības plāni attiecas uz visām politikas jomām, kuras finansē no ES budžeta;

43. brīdina, ka desmit gadu stratēģijas „Eiropa 2020” izstrādei vajadzīga pietiekama budžeta elastība, lai nodrošinātu to, ka budžeta līdzekļus var pieskaņot, attīstoties apstākļiem un prioritātēm;

Budžets ekonomiskās pārvaldības atbalstīšanai

44. uzsver to, ka saskaņā ar pašreizējo Eiropas finanšu stabilizācijas mehānismu līdz pat EUR 60 miljardu lielas aizdevuma garantijas ir jāsedz ar starpību starp pašu resursiem noteikto maksimālo apjomu un gada budžeta izdevumiem; norāda uz papildu pienākumiem, kas saskaņoti saistībā ar vidēja termiņa finanšu palīdzību euro zonā neietilpstošām dalībvalstīm, un kas jāsedz ar šo pašu starpību;

45. aicina ar Eiropas pusgadu nodrošināt uzlabotu budžeta koordināciju un sinerģiju starp Savienību un dalībvalstīm, tādējādi palielinot EPV; aicina ar Eiropas pusgadu arī palielināt ekonomisko koordināciju starp dalībvalstīm saskaņā ar Kopienas metodes principu un nodrošināt uzlabotu ekonomisko pārvaldību euro zonai, kā arī dalībvalstīm, kas vēlas tai pievienoties, tādējādi samazinot vajadzību izmantot finanšu stabilizācijas mehānismu; uzskata, ka Eiropas pusgada svarīgākajam uzdevumam vajadzētu būt sinerģijas veicināšanai starp Eiropas un valstu publiskajiem ieguldījumiem;

46. atzīmē, ka Eiropas stabilitātes mehānisms (ESM) pēc 2013. gada tiek organizēts vienīgi starpvaldību sadarbības veidā; pauž bažas par šādu attīstību un uzsver demokrātiskas kontroles un atbildības trūkumu, kā arī grūtības ar izpildāmību, īstenojot starpvaldību pieeju; uzsver nepieciešamību attiecībā uz ESM ņemt vērā Kopienas metodi; atgādina, ka ES budžetā ir paredzētas aizdevumu garantijas dalībvalstīm Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma ietvaros, kā arī vidēja termiņa finanšu palīdzība euro zonā neietilpstošu dalībvalstu maksājumu bilances mehānismam;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

47. atgādina, ka Eiropas valūta tika izveidota bez patiesas ekonomiskas konverģences to valstu vidū, kas vēlējās to ieviest, un ar Savienības budžetu, kas nebija pietiekami liels savas valūtas atbalstīšanai; uzskata, ka šāds budžets prasītu, lai pašreizējo dalībvalstu izdevumu būtiskas daļas tiktu aizvietotas ar Savienības izdevumiem, lai varētu pienācīgi ņemt vērā Kopienas metodi un nodrošināt euro zonā un ES tādu fiskālo stabilitāti, kas nepieciešama, lai pārvarētu parādu krīzi; lūdz Komisiju noteikt eiroobligāciju sistēmas iespējamo ietekmi uz ES budžetu;

Uz zinātnes atziņām balstīta izaugsme

Pētniecība un jauninājumi

48. atzīmē pētniecības un jauninājumu nozīmi, paātrinot pāreju uz ilgtspējīgu, uz zināšanām balstītu ekonomiku, kas ir vadoša pasaules mērogā; tāpēc uzskata, ka nākamajā DFS būtu jāparedz budžeta resursu lielāka koncentrācija jomās, kuras veicina ekonomisko izaugsmi un konkurētspēju, piemēram, pētniecība un jauninājumi atbilstoši Eiropas pievienotās vērtības un izcilības principiem;

49. ir stingri pārliecināts par pastiprinātas valsts pētniecības un jauninājumu izdevumu apvienošanas pievienoto vērtību ES budžetā, lai sasniegtu nepieciešamo kritisko apjomu un panāktu apjomradītus ietaupījumus, uzlabotu ietekmi un mazinātu līdzekļu pārklāšanos un izšķiešanu;

50. uzskata, ka ir vajadzīgas publiskas un privātas saskaņotas darbības gan Eiropas, gan valstu līmenī, lai sasniegtu „Eiropa 2020” mērķi — piešķirt 3 % no iekšzemes kopprodukta (IKP) izdevumiem pētniecībai un izstrādei, lai panāktu Eiropas pētniecības telpas un Inovācijas Savienības izveidi; aicina ES iestādes un dalībvalstis bez turpmākas kavēšanās vienoties par īpašu rīcības plānu šī mērķa sasniegšanai un norāda, ka tam būs nepieciešamas lielas ekonomiskas saistības, kuru apjoms būs aptuveni EUR 130 miljardu gadā no ES un valstu budžetiem, kā arī divtik liela summa no privātā sektora;

51. uzskata, ka ievērojami jāpalielina publiskais finansējums pētniecībai un izstrādei, jo publiskais ieguldījums bieži vien sniedz stimulu veikt privāto ieguldījumu; uzsver nepieciešamību uzlabot, stimulēt un nodrošināt pētniecības, izstrādes un jauninājumu finansēšanu Savienībā, būtiski palielinot attiecīgos izdevumus no 2013. gada, jo īpaši izdevumus Astotajai pētniecības pamatprogrammai; šajā saistībā uzsver katalizatora lomu, kuru šajā sakarībā pildījusi kohēzijas politika pašreizējā plānošanas periodā, palielinot ieguldījumus pētniecībā un izstrādē, un tāpēc mudina turpināt un stiprināt šo tendenci nākamajā periodā;

52. uzsver, ka līdzekļu palielināšanai jābūt saistītai ar finansēšanas procedūru radikālu vienkāršošanu; pauž nopietnas bažas, ka Eiropas zinātnes aprindas salīdzinoši lēni apgūst ES līdzekļus, un aicina Komisiju turpināt centienus saskaņot prasības samazināt administratīvo slogu un vienkāršot piekļuvi finansējuma iespējām pētniekiem un MVU, kā arī pilsoniskās sabiedrības organizācijām, tajā pašā laikā saglabājot pietiekamu budžeta kontroli; uzsver nepieciešamību atbrīvot MVU no noteiktām administratīvajām prasībām, samazinot birokrātiju un ar vieglāku piekļuvi finanšu līdzekļiem veicinot jauninājumus;

53. aicina izveidot ciešāku saikni starp fundamentāliem pētījumiem un rūpnieciskiem jauninājumiem, kā arī starp jauninājumiem un ražošanas procesu; jo īpaši atgādina, ka viena no ES pētniecības un jauninājumu programmu galvenajām problēmām ir tā, ka rezultāti netiek efektīvi ieviesti tirgū, un uzsver, cik nozīmīgi ir izveidot stimulus pētniecības un izstrādes produktu komercializācijai, jo īpaši, izmantojot atvieglotu piekļuvi finansējumam; šajā sakarībā uzsver to, cik svarīga ir dažādu fondu sekmīga sadarbība, un aicina Komisiju veikt atbilstošus pielāgojumus, lai attiecīgie fondi varētu papildināt viens otru;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

54. atgādina, ka, lai sasniegtu ES klimata un enerģētikas mērķus, vajadzētu būtiski palielināt ES centienus pētniecības un izstrādes jomā, jo īpaši attiecībā uz vides pētījumiem, energoefektivitāti un atjaunojamās enerģijas tehnoloģijām; turklāt uzskata, ka Eiropas līderpozīcijas videi nekaitīgu tehnoloģiju jomā var saglabāt tikai tad, ja tiek veikti atbilstīgi pētniecības pasākumi;

55. uzskata, ka inovatīviem Eiropas uzņēmumiem ir nepieciešamas ne tikai subsīdijas, bet arī labāks tiesiskais regulējums, labāka saikne ar pētījumu bāzi, kā arī labāka piekļuve dažāda veida finansējumam gan dotāciju, gan aizdevumu, gan pamatkapitāla finansējuma veidā; tāpēc aicina dalībvalstis un Komisiju valstu un Eiropas līmenī izveidot pareizus nosacījumus, kas ļaus privātajam sektoram palielināt savu daļu ieguldījumos pētniecībā un izstrādē; uzsver nepieciešamību uzlabot PPP šajā jomā, samazinot birokrātiju un racionalizējot pastāvošās procedūras; šai sakarībā uzsver svarīgo lomu, kādu vajadzētu uzņemt EIB un EIF, un jo īpaši uzskata, ka ir jāpaplašina pastāvīgie riska dalīšanas instrumenti, ko EIB piedāvā ar riska dalīšanas finanšu mehānisma (RSFF) starpniecību, īpaši MVU atbalstam;

56. uzsver, ka jauninājumi ir viena no galvenajām stratēģijas „Eiropa 2020” prioritātēm; atzīst, ka Eiropas Inovāciju un tehnoloģiju institūts var kļūt par vienu no ES ilgtspējīgas izaugsmes un konkurētspējas galvenajiem dzinējiem, ja tiks veicināti pasaules mērogā nozīmīgi jauninājumi, un aicina paplašināt un pienācīgi finansēt zināšanu un inovāciju kopienas; uzsver, cik svarīgi ir Eiropas Pētniecības padomei nodrošināt topošos novatorus ar pašām mūsdienīgākajām zināšanām un atbalstīt augsta riska pētniecības idejas; turklāt atbalsta nepieciešamību izstrādāt ilgtermiņa finanšu stratēģijas, lai nodrošinātu ieguldījumus liela mēroga pētniecības un izstrādes projektos;

Rūpniecība un MVU

57. uzsver, ka spēcīgs un daudzveidīgs rūpnieciskais pamats ir galvenais priekšnoteikums, lai izveidotu konkurētspējīgu, ilgtspējīgu un integrējošu Eiropas ekonomiku; atgādina, ka MVU visvairāk veicina ekonomikas izaugsmi, konkurētspēju, jauninājumus un nodarbinātību un atzīst to svarīgo lomu, lai nodrošinātu ilgtspējīgas ES ekonomikas atveseļošanos un uzplaukumu; tādēļ atzinīgi vērtē stratēģijā „Eiropa 2020” likto uzsvaru uz jauninājumiem un rūpniecības politiku, jo īpaši ar pamatiniciatīvām „Inovācijas Savienība” un „Integrēta rūpniecības politika globalizācijas laikmetā” un uzsver nepieciešamību uzlabot ar MVU saistītas darbības citās pamatiniciatīvās;

58. aicina stratēģijā „Eiropa 2020” galveno uzmanību pievērst MVU un uzņēmējiem; tāpēc pieprasa nākamajā DFS paredzēt palielinātu atbalstu visām programmām un instrumentiem, kas vērsti uz MVU veicināšanu, īpaši Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammai (CIP) un Mazās uzņēmējdarbības aktam, kā arī izmantojot struktūrfondu līdzekļus; ierosina ES budžetā labāk apvienot Kopienas instrumentus un finansējumu MVU; turklāt uzsver, ka ir nepieciešama vieglāka pieejamība finanšu instrumentiem un to pielāgošana MVU vajadzībām, cita starpā vairāk izmantojot mikrofinansējuma un mezonīna finanšu instrumentus, paplašinot un izvēršot CIP garantiju instrumentus un riska dalīšanas finanšu mehānismu (RSFF) pētniecības pamatprogrammas ietvaros;

Digitalizācijas programma

59. uzskata, ka ES būtu jāuzņemas vadošā loma, izstrādājot informācijas un komunikāciju tehnoloģijas (IKT) un atvērtos standartus jauninājumu vajadzībām un palielinot to lomu; uzsver nepieciešamību pilnveidot tā saukto „piekto brīvību”, t. i., satura un zināšanu brīvu apriti; uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt ātru Savienības digitalizācijas programmas izpildi un turpināt centienus, lai sasniegtu mērķi līdz 2020. gadam visiem ES pilsoņiem nodrošināt piekļuvi ātram internetam, tostarp arī mazāk attīstītajos reģionos;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Gaisa telpa un kosmos

60. uzskata, ka darbības kosmosā nodrošina pamatu jauninājumiem un rūpnieciskajai darbībai, augstas kvalifikācijas darba vietām un uzlabo iedzīvotāju labklājību un drošību; uzskata par saprotamu, ka jaunās ES kosmosa politikas attīstībai būtu nepieciešams atbilstošs finansējums; uzsver, cik stratēģiski nozīmīgi ir šādi lieli projekti minētajā jomā: Eiropas Globālās satelīta navigācijas sistēmas (*Galileo* un Eiropas ģeostacionārās navigācijas pārklājuma dienests), globālās vides un drošības novērošanas programma (*GMES*) un jaunās paaudzes Eiropas vienotās gaisa telpas gaisa satiksmes pārvaldības sistēma (*SESAR*), kas dos iespēju izveidot Eiropas vienoto gaisa telpu; uzstāj, ka, ņemot vērā šo projektu ilgstošo īstenošanas laiku un tiem jau piešķirto kapitāla ieguldījumu apjomu, visā finanšu plānošanas laikposmā ir jābūt pietiekamām un atbilstošām finanšu saistībām;

Atbilstošas prasmes nākotnes darbaspēkam

61. uzsver, ka nepietiekami ieguldījumi izglītībā un mūžizglītībā īstermiņā varētu veicināt un pagarināt krīzi, jo iedzīvotājiem nebūs nodarbinātībai vajadzīgo prasmju jaunajā ekonomikā, kas balstīta uz zināšanām; tāpēc kā steidzamu jautājumu uzsver nepieciešamību ES atbalstīt publiskos ieguldījumus šajās jomās; atgādina, ka priekšlaicīga mācību pārtraukšana un augstāku līmeņu un augstskolas izglītības ierobežota pieejamība ir galvenie faktori, kas rada augstu ilgstoša bezdarba līmeni un nelabvēlīgi ietekmē sociālo kohēziju; šajā sakarībā uzskata, ka ir obligāti nepieciešams stiprināt saikni starp izglītību, pētniecību un izstrādi un nodarbinātību;

62. norāda uz to, cik svarīgi ir atbilstoši finansēt izglītību, jauniešiem paredzētas mobilitātes iniciatīvas, apmācības un mūžizglītības programmas, dzimumu līdztiesības veicināšanu, kā arī pasākumus ar mērķi pielāgot darba tirgu, jo tas būtiski veicinātu cīņu pret priekšlaicīgu mācību pārtraukšanu un bezdarbu, kā arī stratēģijas „Eiropa 2020” pamatmērķu sasniegšanu; uzskata, ka, lai turpmākajos gados pārietu uz ilgtspējīgu sabiedrību, ir jāapzinās videi nekaitīgu darba vietu veicināšanas nozīme, turklāt šajā jomā būs vajadzīga papildu apmācība;

63. uzskata, ka pamatiniciatīvā par jaunām prasmēm un darba vietām vajadzētu vairāk pievērsties neaizsargātākajām grupām un iedzīvotājiem, kuri saskaras ar grūtībām attiecībā uz piekļuvi darba tirgum, piemēram, romiem; uzsver Eiropas Sociālā fonda (ESF) svarīgo nozīmi, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” sociālos un nodarbinātības mērķus; tāpēc uzskata, ka šis fonds būtu jāuzskata par politisku prioritāti un attiecīgi jāfinansē; atbalsta ESF stratēģiskāku piemērošanu sieviešu un vīriešu līdztiesības, piekļuves darba tirgum un reintegrācijas veicināšanai, bezdarba, sociālās atstumtības un visu diskriminācijas veidu apkarošanai;

Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai

64. uzsver kohēzijas politikas Eiropas pievienoto vērtību, jo šī politika ir labi izveidots mehānisms, ar ko nodrošina izaugsmi un darba vietas, tā ir svarīgs instruments attiecībā uz konvergenci, ilgtspējīgu attīstību un solidaritāti, un vairākas desmitgades kohēzijas politika ir bijusi viens no Savienības nozīmīgākajiem, pamanāmākajiem un veiksmīgākajiem politikas virzieniem; tomēr uzsver, ka mūsdienīgā kohēzijas politikā jāveic vairākas strukturālas reformas, jo īpaši attiecībā uz vienkāršošanu, lai tādējādi risinātu Savienības svarīgākās problēmas un veicinātu sinerģiju ar citiem pastāvošajiem politikas virzieniem un instrumentiem; pauž pārliecību, ka ES kohēzijas politikai arī turpmāk vajadzētu būt ES mēroga politikai, visiem ES reģioniem nodrošinot piekļuvi resursiem, pieredzei un palīdzībai;

65. atgādina, ka kohēzijas politikai ir pieaugoša nozīme līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā un tā papildināšanu ar teritoriālo kohēziju; uzskata, ka ir jānostiprina visi teritoriālās sadarbības veidi (pārrobežu, starpreģionu un starpvalstu sadarbība); uzsver, ka būtu jāpievērš uzmanība arī makroreģionu sadarbībai un stratēģijām;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

66. uzsver kohēzijas politikas dominējošo lomu „Eiropas 2020” mērķu sasniegšanā un uzskata, ka pareiza, autonoma kohēzijas politika ir priekšnosacījums šīs stratēģijas veiksmīgai īstenošanai; uzsver, ka tās horizontālā rakstura dēļ kohēzijas politika sniedz būtisku ieguldījumu visu triju stratēģijas „Eiropa 2020” prioritāšu, proti, gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes nodrošināšanā, un ka tas būtu jāatspoguļo nākamās DFS struktūrā, izvairoties no jebkādas šīs politikas sadrumstalošanas pa dažādām kategorijām vai apakškategorijām; tomēr atgādina, ka ES kohēzijas politikai ir pašai savs LESD 174. pantā izklāstīts uzdevums un mērķi, kas ir plašāki nekā stratēģijai „Eiropa 2020”; uzsver, ka minētais uzdevums un mērķi būtu jāsaglabā nākamajā plānošanas periodā, it sevišķi ņemot vērā arvien aktuālo nepieciešamību panākt ekonomisko, sociālo un teritoriālo konvergenci Savienībā;

67. uzsver, ka veiksmīgai un pastiprinātai kohēzijas politikai ir vajadzīgs atbilstīgs finansējums un tai piešķirtās summas pašreizējā finanšu plānošanas periodā būtu jāsaglabā vismaz tādā pašā līmenī nākamajā periodā, lai tādējādi sekmētu centienus samazināt attīstības atšķirības starp ES reģioniem; šajā sakarībā atkārtu savu stingro prasību nodrošināt, lai kohēzijas fondu neiztērētie resursi vai tie resursi, par kuriem saistības atceltas, nākamajā DFS paliktu ES budžetā un netiktu atdoti dalībvalstīm; atgādina par savu nostāju, ka IKP lielums uz vienu iedzīvotāju arī turpmāk jāuzskata par galveno kritēriju, nosakot tiesības uz reģionālās politikas palīdzību;

68. uzskata, ka dalībvalstīm un reģioniem vajadzētu koncentrēt ES un valstu resursus nelielam skaitam prioritāšu un projektu, kas ir patiesi būtiski Eiropai, piemēram, pētniecība un izstrāde un inovācijas, tādējādi risinot konkrētas problēmas, šajā saistībā pieprasa, lai Komisija izstrādātu konkrētus priekšlikumus kohēzijas finansējuma stingrākai tematiskai koncentrēšanai uz „Eiropas 2020” prioritātēm, un uzskata, ka būtu jāievieš vairāk uz rezultātu orientēta sistēma, salīdzinot ar pašreizējo iezīmēšanas sistēmu, vienlaikus nodrošinot, ka tiek pienācīgi ņemtas vērā reģionu īpašās vajadzības un prioritātes; šai sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas nodomu attīstības un ieguldījumu partnerības līgumu un rīcības programmu kontekstā vienoties ar katru dalībvalsti un tās reģioniem vai tieši ar reģioniem par konkrētiem noteikumiem un nosacījumiem noteikto mērķu sasniegšanā;

69. ir pārliecināts par integrētas politikas pieejas svarīgumu un uzskata, ka visi nozares specifiskie ieguldījumi nākamajā DFS būs jākoordinē ar ieguldījumiem, kas veikti kohēzijas politikas ietvaros; tāpēc uzsver, ka ir svarīgi uzlabot koordināciju, mazināt nevajadzīgu pārklāšanos un radīt lielāku sinerģiju starp ERAF, ESF, kohēzijas fondu, ELFLA un Eiropas Zivsaimniecības fondu (EZS); uzsver, ka ir arī svarīgi izvairīties no dublēšanās un uzlabot koordināciju starp Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fondu un ESF; attiecīgi uzskata, ka tāda kopēja stratēģiska plāna izstrāde, kurā noteiktas kopējās ieguldījumu prioritātes visiem šiem fondiem, ir nozīmīgs solis šai virzienā; turklāt uzskata, ka visos politikas veidošanas līmeņos jābūt koordinācijai, sākot no stratēģiskās plānošanas līdz pat īstenošanai; ir pārliecināts, ka ESF arī turpmāk jābūt kohēzijas politikas neatņemamai sastāvdaļai visos tās plānošanas, īstenošanas un pārvaldības posmos;

70. uzskata, ka pilsētām kā teritorijām, kurās ir liela problēmu koncentrācija (bezdarbs, sociālā atstumtība, vides degradācija, migrācija), var būt nozīmīga loma reģionālajā attīstībā un tās var palīdzēt risināt tur pastāvošās ekonomiskās un sociālās atšķirības; attiecīgi uzsver pamanāmākas un vairāk koncentrētas pieejas nepieciešamību kohēzijas politikas pilsētu dimensijai, vienlaikus nodrošinot līdzsvarotus nosacījumus pilsētu, priekšpilsētu un lauku apvidu sinerģijas attīstībai;

71. atzīst, ka saskaņā ar Līgumu īpaša uzmanība būtu jāpievērš lauku apvidiem, apvidiem, kurus skar rūpniecības restrukturizācija, un reģioniem, kuros ir būtiski un pastāvīgi nelabvēlīgi dabas apstākļi vai demogrāfiskas problēmas, piemēram, galējie ziemeļu reģioni ar ļoti mazu iedzīvotāju blīvumu, kā arī

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

salas un pārrobežu un kalnu reģioni, kā arī visattālākie reģioni; uzskata, ka šo reģionu resursi un spējas var būt nozīmīgi Eiropas Savienības konkurētspējai nākotnē; tāpēc uzsver, ka šie apgabali, kas saskaras ar grūtībām, būtu jāatzīst arī turpmākajā DFS; uzskata, ka ir jāizstrādā īpaša stratēģija reģioniem, kuros ir pastāvīgi nelabvēlīgi apstākļi, kā ir noteikts Eiropas Parlamenta 2010. gada 22. septembra rezolūcijā;

72. atgādina, ka viena no galvenajām kritiskajām piezīmēm par kohēzijas politiku attiecas uz tās sarežģītajiem noteikumiem; uzstāj, ka ir svarīgi izmantot šķērsfinansējumu un vienkāršot šīs politikas noteikumus un procedūras, mazināt sarežģītību un administratīvo slogu un panākt pārredzamāku un efektīvāku līdzekļu piešķiršanu pilsētām, pašvaldībām un reģioniem; uzsver, ka revīzijas un kontroles sistēmām būtu jāatbilst pašiem augstākajiem standartiem, lai ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus varētu ātri atklāt un sodīt; uzsver, ka saskaņā ar proporcionalitātes principu pārbaūžu biežumam vajadzētu būt samērīgam ar pārkāpumu risku;

73. aicina uzlabot uzraudzības un novērtēšanas sistēmas attiecībā uz to īstenošanu; uzsver, ka partnerības principam vajadzētu būt izšķirošai nozīmei šāda uzlabojuma sasniegšanā un ka tas ir jāvienkāršo; uzskata, ka konkrētu un izmērāmu rezultātu rādītāju izstrādei būtu jābūt priekšnoteikumam, lai izmērītu faktiski sasniegto progresu saskaņoto mērķu virzienā; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus katras rīcības programmas iepriekšējam, pašreizējam un ietekmes novērtējumam; atgādina, ka savu nozīmi ir apliecinājuši citi kohēzijas politikas principi, piemēram, līdzfinansēšanas noteikums, daudzlīmeņu pārvaldība, augšupēja pieeja, integrēta pieeja dzimumu līdztiesībai un papildināmība, un tie ir saglabājami nākamajā DFS;

74. aicina Komisiju nākamajam plānošanas periodam ieviest starpposma kategoriju reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 75 % līdz 90 % no ES IKP, lai tiem nodrošinātu skaidrāku statusu un lielāku drošību saistībā ar to attīstību; aicina Komisiju sniegt papildu informāciju par šāda priekšlikuma ietekmi uz budžetu; aicina Komisiju izstrādāt arī konkrētus priekšlikumus, lai stiprinātu vienlīdzību starp šiem reģioniem un citiem reģioniem ar tādu pašu attīstības līmeni; uzsver, ka nākamajā plānošanas periodā šādi pagaidu pasākumi reģioniem, kuri vairs nevarēs saņemt atbalstu saistībā ar konverģences mērķi, kā arī reģioniem, kuru IKP uz vienu iedzīvotāju ir no 75 % līdz 90 % no ES vidējā rādītāja, būtu jāveido tā, lai neciestu tagadējie konverģences (1. mērķis) un konkurētspējas (2. mērķis) reģioni vai Eiropas teritoriālās sadarbības mērķis (3. mērķis);

75. brīdina, lai uz kohēzijas fondiem netiktu attiecinātas nekādas sankcijas saistībā ar makroekonomiskiem nosacījumiem, kas saistīti ar Stabilitātes un izaugsmes paktu, jo tas būtu pretrunā kohēzijas politikai noteiktajiem mērķiem, proti, samazināt būtiskas atšķirības starp reģioniem; tāpēc uzsver, ka ir jāpalielina uzraudzība, lai nodrošinātu, ka struktūrfondu finansējumu izmanto saskaņā ar ES tiesību aktiem un paredzēto mērķi;

76. pauž īpašas bažas par rīcības programmu lēno uzsākšanu katra plānošanas perioda sākumā, cita starpā tās fāzes dēļ, kurā tās pārklājas ar iepriekšējo programmu pabeigšanu; vērš uzmanību uz to, ka šī problēma ir jārisina savlaicīgi, pievēršoties faktoriem, kas izraisa šādu kavēšanos; īpaši norāda, ka šim nolūkam jānodrošina zināma nepārtrauktība starp plānošanas periodiem attiecībā uz valsts pārvaldības un kontroles sistēmu un iestāžu izveidi;

77. aicina vietējās un reģionālās varas iestādes cik vien iespējams izmantot inovatīvus finanšu instrumentus, tostarp arī apgrozības fondus energoefektivitātes pasākumiem; prasa vienkāršot šos finanšu instrumentus un piemērot tiem stingrāku demokrātisku kontroli;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Dabas resursu apsaimniekošana un ilgtspējīga attīstība

Kopējā lauksaimniecības politika

78. apstiprina, ka arī kopējā lauksaimniecības politika (KLP) būtu jāīsteno tā, lai sekmētu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanu, un ka abiem KLP pilāriem papildinošā veidā vajadzētu sniegt tajā vērtīgu un redzamu ieguldījumu; uzsver, ka KLP ir stingri nostiprināta Lisabonas līgumā, kurā noteikti tās mērķi un uzdevumi;

79. uzsver, ka, lai gan pašreizējās un pārskatītās KLP galvenā loma ir garantēt Eiropas Savienības nodrošinātība ar pārtiku, kā arī pasaules mēroga apgādi ar pārtiku laikā, kad pārtikas cenas palielinās un ir vērojama pārtikas nepietiekamība, vienlaikus tā nodrošina arī vairākus sabiedriskos labumus ārpus lauksaimniecības tirgus, piemēram, lauksaimniecības zemes saglabāšana ražošanai visā Eiropā, ainavu daudzveidības radīšana, bioloģiskās daudzveidības paplašināšana un dzīvnieku labturības uzlabošana, klimata pārmaiņu izraisīto seku ierobežošana, augsnes un ūdens resursu saglabāšana, cīņa pret lauku teritoriju apdzīvotības samazināšanos, nabadzību un segregāciju, nodarbinātības un vispārējās nozīmes pakalpojumu nodrošināšana lauku teritorijās, ilgtspējīgākas pārtikas ražošanas veicināšana un atjaunojamo enerģijas avotu atbalstīšana;

80. aicina Komisiju iesniegt priekšlikumus pārskatītai KLP, kas būtu vērsta uz efektīvāku un lietderīgāku KLP budžeta piešķiršanu un izlietojumu, cita starpā taisnīgāk sadalot tiešos maksājumus starp dalībvalstīm, reģioniem un lauksaimniekiem, nostiprinot nosacītību tādu sabiedrisko labumu sniegšanai, ko sagaida sabiedrība, un ar mērķtiecīgāku maksājumu palīdzību nodrošinot labāku publiskā finansējuma atdevi; uzsver nepieciešamību saglabāt KLP divu pīlāru sistēmu un vienkāršot īstenošanas mehānismus;

81. atbalsta jaunattīstības valstu neatkarību pārtikas apgādes jomā; atgādina, ka 2005. gadā Honkongas ministru konferences laikā PTO dalībvalstis apņēmās panākt jebkāda veida eksporta subsīdiju likvidēšanu; uzskata, ka jaunajai KLP ir jāatbilst ES koncepcijai par attīstības politikas saskaņotību; uzsver, ka Savienība nedrīkst turpināt izmantot lauksaimniecības produktu eksporta subsīdijas un tai arī turpmāk jāsaskaņo centieni ar pasaules lielākajiem lauksaimniecības produktu ražotājiem, lai samazinātu tirdzniecību traucējošas subsīdijas;

82. uzstāj, ka, ņemot vērā KLP plašo uzdevumu un mērķu loku, 2013. budžeta gadā KLP piešķirtais līdzekļu apjoms būtu vismaz jāsaglabā tādā pašā apjomā arī nākamajā finanšu plānošanas periodā;

83. aicina uzlabot koordināciju starp Eiropas lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), Eiropas Reģionālās attīstības fondu (ERAF) un citiem kohēzijas fondiem un struktūrfondiem, lai tādējādi stiprinātu teritoriālo pieeju; aicina Komisiju iesniegt konkrētus priekšlikumus par to, kā panākama labāka sinerģija attiecībā uz ELFLA un citu līdzīgu instrumentu finansējumu, kas nav paredzēts ar lauksaimniecību saistītām darbībām; prognozē, ka nākamās daudzgadu finanšu shēmas darbības laikposmā pieaugs ar ekonomikas diversifikāciju saistītie izdevumi reģionos, kuros vērojams lauksaimniecības panīkums;

Zivsaimniecība

84. uzsver, ka zivsaimniecības resursi ir sabiedriska labums, kas ir nozīmīgs vispārējai nodrošinātībai ar pārtiku; norāda uz to, ka zivsaimniecības un akvakultūras nozare un ar to saistītās darbības bieži ir galvenais iztikas un ilgtspējīgas nodarbinātības avots, jo īpaši piekrastes, salu un attālos reģionos; uzskata, ka, lai sasniegtu tās vidēja termiņa un ilgtermiņa mērķus (stabila, ilgtspējīga un dzīvotspējīga zivsaimniecības nozare) un panāktu zivju krājumu atjaunošanos, kā arī risinātu sociālos aspektus, kuri saistīti ar nepieciešamību samazināt zvejošanu, reformētai kopējai zivsaimniecības politikai (KZP) būs vajadzīgi atbilstoši

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

finanšu resursi pēc 2013. gada; atzīst nepieciešamību pēc paplašinātas koordinācijas ar kohēzijas politiku; uzsver, ka Eiropas Zivsaimniecības fonds būtu jāizmanto, lai atbalstītu ilgtspējīgu zvejniecības praksi saskaņā ar principu par maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, kā arī saglabātu jūras ekosistēmas, īpašu uzmanību pievēršot mazapjoma zvejas nozarei;

Vide, klimata pārmaiņas un resursu efektivitāte

85. uzsver, ka Savienībai, lai nodrošinātu tīru un veselīgu dzīves vidi, būtu jāvada pārtapšana par ilgtspējīgu ekonomiku un jāveicina pāreja uz ilgtspējīgu sabiedrību ar konkurētspējīgu Eiropas rūpniecību un pieņemamām enerģijas cenām; uzsver, ka to cita starpā vajadzētu panākt, samazinot energopatēriņu visās nozarēs, kam priekšnosacījums ir labi funkcionējošs iekšējais energoresursu tirgus un infrastruktūra, decentralizējot energoapgādi, vairāk izmantojot atjaunojamo enerģiju, uzlabojot bioloģiskās daudzveidības aizsardzību un nodrošinot ekosistēmu noturību;

86. uzsver, ka programma *LIFE+* ir veiksmīgi īstenota un ir izrādījusies nozīmīga bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā un vides aizsardzībā; uzsver, ka, lai sasniegtu ES mērķus vides jomā, ir jāturpina īstenot labi nodrošinātas dabas un bioloģiskās daudzveidības aizsardzības programmas, jo īpaši *LIFE+* un *NATURA 2000*;

87. uzsver, ka visās attiecīgajās politikas jomās, ieskaitot ārpolitikas nostādnes, ir nepieciešama horizontāla pieeja, kas kombinētu pasākumus klimata pārmaiņu apkarošanai un siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanai, konkrētāk, energotaupības pasākumus; ir pārliecināts, ka, lai sasniegtu „Eiropa 2020” mērķus šajā jomā, galvenie elementi ir pārdomāti stimuli, piemēram, nosacījumi par ES izdevumiem un tiesību akti; attiecīgi uzskata, ka klimata pasākumus vajadzētu integrēt visās attiecīgajās izdevumu sadaļās, tostarp ārējās darbības jomā, un ka jauniem projektiem būtu jāveic novērtējums par to ietekmi uz vidi; uzskata, ka lielāka daļa Eiropas emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ieņēmumu būtu jāiegulda klimata pārmaiņu radīto seku mazināšanā un ar klimata pārmaiņām saistītā inovācijā;

88. uzskata, ka, lai apkarotu klimata pārmaiņas, ilgtspējības problēmas risināšana, ieviešot vides kritērijus un uzlabojot resursu efektīvu izmantošanu un energoefektivitāti, ir viens no stratēģijas „Eiropa 2020” galvenajiem uzdevumiem;

89. attiecīgi atbalsta Komisijas budžeta pārskatīšanā izteikto priekšlikumu paredzēt pienākumu pārredzamā veidā identificēt, kādā veidā nozaru programmas ir veicinājušas klimata un enerģētikas jomā izvirzītos 20/20/20 mērķus, kas ietverti stratēģijā „Eiropa 2020”, un palīdzējušas sasniegt pamatiniciatīvas „Resursu ziņā efektīva Eiropa” mērķus;

90. uzsver ES atbildību pasaulē par klimata pārmaiņu apkarošanu; atgādina, ka kopsakarā ar patlabanējo attīstības palīdzību saistībām, kas izriet no Kopenhāģenas un Kankūnas nolīguma, kuru mērķis ir palīdzēt jaunattīstības valstīm risināt klimata pārmaiņu jautājumus, pēc rakstura jābūt jaunām papildu saistībām, turklāt jābūt nodrošinātai pietiekamai abu politikas virzienu saskaņībai; ierosina šim nolūkam izveidot jaunu programmu; atkārtoti apliecina Eiropas Parlamenta nostāju, ka visu Eiropas politikas virzienu finansējums jāsaglabā ES budžeta ietvaros; aicina ES starptautiskās apņemšanās klimata pārmaiņu jomā integrēt ES budžetā, lai ar kopīgajiem resursiem panāktu maksimālu sviras efektu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Enerģija

91. ir pārliecināts, ka enerģijas sadaļa nākamajā DFS būtu jāpalielina; uzskata, ka atjaunojamās enerģijas tehnoloģijām, kā arī energoefektivitātei un energotaupībai vajadzētu būt galvenajām prioritātēm, un aicina attiecīgi palielināt šīm jomām paredzēto ES finansējumu; aicina Komisiju izstrādāt konkrētus kritērijus un nodrošināt saskaņoto mērķu izpildi, kā arī iespēju tos efektīvi uzraudzīt Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada ietvaros un ar īpašu plānu, piemēram, valstu energoefektivitātes plānu, starpniecību;

92. uzsver — lai nodrošinātu visiem pieejamu ilgtspējīgu enerģiju, ir jāpalielina finansējums pētniecībai, tehnoloģiju izstrādei un demonstrējumiem enerģētikas jomā; prasa nākamās DFS laikā pilnībā īstenot jau pieņemto Eiropas energotehnoloģiju stratēģisko plānu (*SET* plānu), tostarp to attiecīgi finansējot;

Savienota Eiropa

93. ņemot vērā milzīgās vajadzības pēc finansējuma transporta un enerģētikas infrastruktūras jomā un ņemot vērā šo projektu pozitīvos ārējos faktorus, uzsver nepieciešamību izstrādāt stimulējošu tiesisko regulējumu, ar kuru veicināt privātus un valsts ilgtermiņa ieguldījumus šajās jomās; aicina sadarbībā ar ilgtermiņa ieguldītājiem izstrādāt inovatīvus finanšu instrumentus;

Eiropas enerģētikas tīkli

94. norāda, ka, pieņemot lēmumus par enerģētikas infrastruktūras finansēšanu, prioritāra nozīme ir jāpiešķir energoefektivitātei un atjaunojamiem energoavotiem; uzsver, ka steidzami jāmodernizē un jāuzlabo Eiropas enerģētikas infrastruktūra, jāizstrādā viedie energotīkli un jāveido nepieciešamie starpsavienojumi, kas vajadzīgi, lai īstenotu iekšējo enerģijas tirgu, attiecībā uz trešām valstīm dažādotu piegādes avotus un ceļus, tādējādi padarot piegādes drošākas, palielinātu atjaunojamo energoavotu daļu un sasniegtu Eiropas mērķus enerģētikas un klimata jomā; ņem vērā aprēķinus, ka šajā jomā līdz 2020. gadam ir vajadzīgi būtiski ieguldījumi aptuveni EUR 1 000 miljardu apmērā; jo sevišķi, lai nodrošinātu pārvades jaudu, tostarp jaunu ražošanas jaudu un ieguldījumus elektrotīklos; atzīmē, ka pašreizējo pasaules cenu apstākļos nepieciešamo būtisko ieguldījumu galvenokārt var nodrošināt privātais sektors; uzsver nepieciešamību Eiropas prioritāro enerģētikas infrastruktūras galveno valsts līmeņa un pārrobežu projektu finansēšanā maksimāli palielināt Eiropas finansējuma ietekmi un izmantot struktūrfondu un inovatīvu finanšu instrumentu piedāvāto iespēju; uzsver, ka būtisks piešķirums no ES budžeta ir vajadzīgs inovatīviem finanšu instrumentiem šajā jomā;

Transports un Eiropas transporta tīkli

95. uzsver, ka, lai aizsargātu Eiropas konkurētspēju un nodrošinātu ilglaicīgu ekonomikas izaugsmi pēc krīzes, svarīga nozīme ir ieguldījumiem efektīvā transporta infrastruktūrā; uzskata, ka Eiropas transporta tīklam (*TEN-T*) ir liela nozīme kā iekšējā tirgus darbības nodrošinātājam un būtiskas Eiropas pievienotās vērtības sniedzējam, jo tas palīdz uzlabot dažādu ES daļu pieejamību un savietojamību, nodrošinot pārrobežu savienojumus un novēršot sastrēgumvietas, uzlabojot satiksmes pārvaldības un informācijas sistēmu izmantojumu, kā arī nodrošinot intermodalitāti pārrobežu infrastruktūrā, kurā dalībvalstis pa vienai neveiktu ieguldījumus; uzskata, ka *TEN-T* jānodrošina īsts Eiropas centrālais tīkls, nevis valstu projektu apkopojums un ka galvenie projekti jānovērtē un jāpārskata, ņemot vērā uz vietas sasniegto progresu un Eiropas pievienoto vērtību; ir cieši pārliecināts, ka *TEN-T* vajadzētu attiecīgi būt galvenajai prioritātei nākamajā DFS;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

96. uzskata, ka nosacītības principu vajadzētu pastiprināt, ieviešot principu „izmantot vai nesaņemt” (noteikumu par atbrīvošanos no saistībām); ja piešķirtais finansējums nav izmantots, transporta fondu resursiem, kas nav iztērēti vai par kuriem ir atceltas saistības, būtu jāpaliek ES budžetā un tie nebūtu jāatdod dalībvalstīm;

97. atgādina, ka laikposmā no 2007. līdz 2020. gadam TEN-T būs nepieciešams globāla mēroga ieguldījums 500 miljardu EUR apmērā; tāpēc uzskata, ka ir vajadzīgs lielāks TEN-T finansējums nākamajā DFS, kā arī lielāka koordinācija starp ES un dalībvalstīm un starp TEN-T pieejamiem līdzekļiem un transporta projektu finansējumu kohēzijas politikas un teritoriālās sadarbības jomā, tādējādi labāk izmantojot pieejamos finansējuma avotus; uzsver, ka šo projektu finansēšanā svarīga nozīme var būt arī inovatīviem finanšu instrumentiem, tostarp publiskā un privātā sektora partnerībai un projektu obligācijām; uzskata, ka kohēzijas fonda līdzekļi jāizmanto, par nosacījumu izvirzot, lai būtu ievēroti Eiropas transporta politikas vispārīgie principi; uzskata, ka TEN-T finansējumā vajadzētu aktīvi integrēt ekonomiskās, sociālās un teritoriālās kohēzijas mērķus, kā arī ilgtspējīgas attīstības saistības attiecībā uz „Eiropa 2020” mērķu izpildi un prioritārā kārtā, cik vien iespējams, atbalstīt transportu, kas rada maz oglekļa izmešu;

98. aicina Komisiju ņemt vērā jo īpaši nepieciešamību novirzīt kravu un pasažieru pārvadājumu plūsmu uz ilgtspējīgākām transporta plūsmām, nodrošinot efektīvu pāreju no viena transporta veida uz otru; uzskata, ka gaidāmās TEN-T vadlīniju pārskatīšanas laikā ir jārod risinājumi valstu un pārrobežu dzelzceļa sistēmu savietojamībai un ES izdevumu izmantošanā jāparedz nosacījumi, lai sasniegtu īstu vienota Eiropas dzelzceļa politiku un nodrošinātu plašāku iekšzemes ūdensceļu un tuvsatiksmes kuģošanas izmantošanu;

Tūrisms

99. atgādina, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu tūrisms ir viena no jaunajām ES kompetencēm, kas tādēļ arī jāatspoguļo nākamajā DFS; uzsver, ka tūrisms Eiropas ekonomikā sniedz nozīmīgu ieguldījumu, un uzskata, ka Eiropas tūrisma stratēģijai vajadzētu izvirzīt mērķi paaugstināt nozares konkurētspēju un ka nākamajā periodā tā būtu jāatbalsta ar pienācīgu finansējumu;

Jūrniecības politika

100. atzīst, ka jūrām un okeāniem nākotnē būs aizvien svarīgāka nozīme pasaules ekonomikas izaugsmē; uzskata, ka integrētā jūrniecības politika ir jāveicina un jāvirza uz to problēmu risināšanu, ar ko saskaras piekrastes teritorijas un jūras baseini, atbalstot jūras nozaru izaugsmi un ilgtspējīgu jūrniecības ekonomiku; pieprasa, lai ES vairāk censtos atbalstīt vērienīgu ES jūrniecības politiku, kas Eiropai ļaus nostiprināt savu starptautisko nozīmi šajā stratēģiskajā nozarē; uzstāj, lai šīs politikas interesēs tiktu nodrošināta atbilstošu budžeta līdzekļu pieejamība;

Pilsonība, brīvība, drošība un tiesiskums

Eiropas kultūras un daudzveidības sekmēšana

101. uzsver, ka Savienības pilsonības veicināšanai ir tieša ietekme uz eiropiešu ikdienas dzīvi un tā palīdz labāk saprast Savienības politikas jomu sniegtās iespējas, kā arī pamattiesības, kas apstiprinātas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un līgumos; pauž pārliecību, ka ir jāgarantē attiecīgs finansējums pilsonības jomā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

102. uzsver, ka ar jaunatni un kultūru saistītajiem politikas virzieniem ir būtiska nozīme un ka tie ir atzīstami par prioritātēm, ņemot vērā to pievienoto vērtību un saikni ar iedzīvotājiem; aicina ES un dalībvalstis atzīt kultūras un radošo nozaru pieaugošo nozīmi Eiropas ekonomikā un to plašāko ietekmi uz citām ekonomikas nozarēm; stingri uzsver, ka šo politikas virzienu pilnu potenciālu var īstenot, tikai nodrošinot tām pietiekama līmeņa finansējumu, un aicina pilnībā izmantot to potenciālu lauku attīstības un kohēzijas politikā;

103. atgādina ka sportam ir liela nozīme veselības aizsardzībā, ekonomikas izaugsmē un darba vietu radīšanā, tūrismā un sociālajā integrācijā un to, ka ar LESD 165. pantu ES šajā jomā ir piešķirtas jaunas kompetences; atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā” (COM(2011)0012) kā pirmo soli, lai novērtētu sporta un it īpaši ikdienas sporta nodarbību pievienoto vērtību un pievērstu galveno uzmanību sporta sabiedriskajam, ekonomiskajam un organizatoriskajam aspektam;

Jaunatnes politika

104. uzsver, ka jaunatnei vajadzētu būt nozīmīgai Savienības prioritātei un ka jaunatnes dimensijai ir jābūt redzamai un nostiprinātai ES politikās un programmās; uzskata, ka jaunatne būtu jāuzskata par transversālu ES tēmu, radot sinerģijas starp dažādām ar jaunatni, izglītību un mobilitāti saistītām politikas jomām; atzinīgi vērtē pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā” kā vienu no stratēģijas „Eiropa 2020” stūrakmeņiem; jo īpaši uzsver, ka jauniešiem paredzētās programmas, piemēram, „Mūžizglītība” un „Jaunatne darbībā”, kurām ir zemas izmaksas uz vienu labumguvēju un līdz ar to augsta efektivitāte, ir jā saglabā kā atsevišķas programmas nākamajā DFS un ka tām pienākas daudz lielāki ieguldījumi;

Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa

105. uzsver, ka stabilas pamattiesību un vienlīdzības kultūras izveidei, kā noteikts Lisabonas līgumā, arī turpmāk ir jābūt Eiropas prioritātei; uzsver, ka, lai gan šīs vērtības ir jāintegrē budžetā, ir jāgarantē pietiekams un mērķtiecīgs finansējums;

106. norāda, ka Savienības ekonomiskā, kultūras un sociālā izaugsme var turpināties tikai stabilā, likumīgā un drošā vidē, kurā ciena un ievēro pamattiesības un nodrošina pilsoniskās brīvības; attiecīgi uzskata, ka efektīva tieslietu un iekšlietu politika ir ekonomikas atveseļošanās priekšnoteikums un būtisks elements plašākā politiskā un stratēģiskā kontekstā; uzsver, ka ir svarīgi ES iekšlietu jomas prioritātes integrēt Savienības ārējās darbības dimensijā, tostarp Eiropas kaimiņattiecību politikā, jo īpaši ņemot vērā to, kā arvien pieaugošā migrācija ietekmē uz trešajām valstīm orientētās ES politikas nostādņu izstrādi; uzsver nepieciešamību nodrošināt pietiekamu finansējumu imigrācijas, patvēruma un drošības politikai un ņemt vērā ES prioritātes, īstenojot minētos politikas virzienus;

107. uzsver, ka risināmajiem imigrācijas un patvēruma jautājumiem, kā arī Savienības ārējo robežu pārvaldībai vajadzīga integrēta pieeja ar pietiekamu finansējumu un atbalsta instrumentiem ārkārtas situāciju risināšanai, nodrošinot tos saskaņā ar cilvēktiesību cieņas un solidaritātes garu visu dalībvalstu starpā, ņemot vērā valstu pienākumus un skaidri nosakot uzdevumus; šajā saistībā atzīmē, ka ir pienācīgi jāņem vērā FRONTEX, Eiropas Patvēruma atbalsta biroja un Solidaritātes un migrācijas plūsmu pārvaldības fonda arvien lielākie uzdevumi;

108. atzīmē, ka brīvības, drošības un tiesiskuma telpai finansējuma daļa Savienības budžetā ir salīdzinoši maza un uzsver, ka nākamajā DFS šīm politikas jomām jāpiešķir atbilstīgs un objektīvi attaisnojams finansējums, lai Savienībai dotu iespēju īstenot savus pasākumus, jo īpaši tos, kas saistīti ar jauniem uzdevumiem, kuri identificēti Stokholmas programmā un Lisabonas līgumā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

109. uzsver nepieciešamību izstrādāt labāku sinerģiju starp dažādiem fondiem un programmām un norāda, ka fondu pārvaldības vienkāršošana un šķērsfinansējuma pieļaušana ļauj kopējiem mērķiem piešķirt vairāk līdzekļu; atzinīgi vērtē Komisijas nolūku samazināt budžeta instrumentu kopējo skaitu iekšlietu politikas jomā, izveidojot divu pīlāru struktūru, kas visos iespējamajos gadījumos būtu kopīgi pārvaldīta; uzskata, ka šāda pieeja var būtiski veicināt pašreizējo fondu un programmu vienkāršošanu, racionalizāciju, konsolidāciju un pārredzamību; tomēr uzsver, ka jānodrošina, lai netiktu sajaukti dažādie iekšlietu politikas mērķi;

Globālā Eiropa

110. saistībā ar ārējo notikumu neparedzamību, arvien jaunām starptautiskām krīzēm un ārkārtas situācijām atkārtoti pauž dziļas bažas par hroniski nepietiekamo finansējumu un īpaši izteiktām elastīguma problēmām Savienības ārējo darbību īstenošanā; attiecīgi uzsver, ka, lai radītu iespēju Savienībai reaģēt uz globālām problēmām un neparedzētiem gadījumiem, ir jāizlīdzina plaša starp tās ārpolitikas mērķiem un resursiem, nodrošinot pietiekamus finanšu resursus un efektīvus elastīguma mehānismus; atkārtoti pieprasa, lai budžeta saistības, kas izriet no jebkādām jaunām saistībām un uzdevumiem, ko uzņemas Savienība, būtu papildinājums iepļānotajām summām un tādējādi neapdraudētu spēkā esošās prioritātes;

111. norāda uz neatbilstību starp Savienības globālās finanšu palīdzības līmeni un tās bieži vien ierobežoto ietekmi ar šo palīdzību saistītās sarunās un uzsver, ka ir jāpalielina Savienības politiskā loma un ietekme starptautiskās iestādēs un forumos; uzskata, ka vajadzētu nodrošināt, lai ES politiskā loma būtu samērīga tās sniegtajam finanšu ieguldījumam;

Eiropas Ārējās darbības dienests (EĀDD)

112. atzīmē, ka EĀDD ir izveides posmā; uzsver, ka atbilstīgi Padomes 2010. gada 26. jūlija lēmumam „EĀDD izveides vadmotīvam vajadzētu būt rentabilitātes principam, lai nepalielinātu pašreizējo budžeta izdevumu līmeni”⁽¹⁾; uzsver nepieciešamību jauno dienestu nodrošināt ar pietiekamiem līdzekļiem, lai ES varētu sasniegt savus mērķus un īstenot savu lomu kā globālu procesu dalībnieci; attiecīgi uzsver, ka ir vajadzīgs, lai jaunais dienests pilnībā izmantotu efektivitātes ieguvumus, ko sniedz resursu apkopošana Savienības līmenī, kā arī sinerģiju ar dalībvalstīm, izvairoties no dublēšanās vai iespējamās pārklāšanās, nekonsekvences un nesaskaņotības un sekmējot izmaksu samazinājumus un ietaupījumus visos valstu budžetos, tādējādi demonstrējot Savienības diplomātijas patieso pievienoto vērtību;

Nabadzības izskausa

113. atgādina, ka nākamais DFS periods ietver 2015. gadu, kas noteikts kā termiņš, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus (TAM) un oficiālās attīstības palīdzības (OAP) kopīgo mērķi 0,7 % apmērā no iekšzemes kopprodukta (IKP); attiecīgi uzsver, ka, lai Savienība un tās dalībvalstis varētu izpildīt starptautiskās attīstības saistības, tostarp finansiālās saistības saskaņā ar Kopenhāgenas nolīgumu, kā arī Kankūnas vienošanos, ir vajadzīgs atbilstīgs attīstības palīdzības un finansējuma vispārējais līmenis; turklāt uzsver, ka arī turpmākajām saistībām attiecībā uz finansējumu ar mērķi palīdzēt jaunattīstības valstīm apkarot klimata pārmaiņas vai pielāgoties to sekām ir jābūt papildu saistībām, turklāt jānodrošina saskaņotība starp šiem diviem politikas virzieniem; mudina dalībvalstis nekavējoties rīkoties, lai sasniegtu savus OAP mērķus un izpildītu saistības attīstības jomā;

⁽¹⁾ Padomes Lēmums Nr. 2010/427/ES (2010. gada 26. jūlijs), ar ko nosaka Eiropas Ārējās darbības dienesta organizatorisko struktūru un darbību (OV L 201, 3.8.2010., 30. lpp.).

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

114. uzsver nepieciešamību nodrošināt piemērotu līdzsvaru starp tiešu budžeta atbalstu, no vienas puses, un ilgtspējīgu projektu finansēšanu, no otras puses; uzsver, ka attīstības atbalsts ir jāizmanto integrējoši, aizsniedzot kritiskā stāvoklī esošas un atstumtākās iedzīvotāju grupas;

115. atkārtoti aicina iekļaut budžetā Eiropas Attīstības fondu (EAF), jo tas palielinātu konsekvenci un pārredzamību; tomēr uzstāj, ka līdz ar EAF iekļaušanu ES budžetā tas ir jāpalielina par summu, kas sākotnēji piešķirta EAF finansēšanai;

116. uzskata, ka Eiropas Komisijai/EĀDD ir sistemātiski jāvērtē ES sniegtās palīdzības ietekme, lai uzlabotu ES nodrošinātā attīstības atbalsta efektivitāti, kā arī lai uzlabotu sinerģiju starp ES un valstu attīstības atbalstu atbilstoši Parīzes deklarācijai;

117. uzskata, ka ir svarīgi, lai ES sniegtais attīstības atbalsts saņēmējvalstīs veicinātu ilgtspējīgu attīstību; uzsver, ka vērtējumi jāveic un kritēriji jāizstrādā, ievērojot šo mērķi;

118. norāda, ka procentuāli lielākā daļa pasaules nabadzīgāko iedzīvotāju dzīvo jaunajās tirgus ekonomikas valstīs; tomēr uzstāj, ka, lai mudinātu šo valstu valdības sekmīgāk iesaistīties nabadzības mazināšanā savā teritorijā, attīstības sadarbībā ar šīm valstīm pakāpeniski būtu jāievieš alternatīvas shēmas, piemēram, līdzfinansēšana;

ES vērtību un interešu globāla apliecināšana

119. uzsver, ka ES ārpolitika būtu jābalsta uz Savienības dibināšanas principiem un vērtībām, proti, demokrātiju, cilvēktiesību ievērošanu, daudzveidību, pamatbrīvībām un tiesiskumu; atkārtoti pauž, ka, lai veicinātu šīs vērtības pasaulē un lai paplašinātu miera un stabilitātes telpu Savienības kaimiņvalstīs, ES jāapgādā ar atbilstošākiem šīm mērķim paredzētiem līdzekļiem; uzsver īpašo ieguldījumu, kāds veikts ar Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību instrumenta palīdzību;

120. uzskata, ka ES ir īpaša atbildība starptautiskajā kopienā par drošības, demokrātijas un labklājības veicināšanu tajās Eiropas kaimiņvalstīs, kuru ekonomiskā attīstība un stabilitātes uzlabošana ir īpaši svarīga ES; tādēļ uzskata, ka ciešu un efektīvu attiecību veidošanai ar kaimiņvalstīm arī turpmāk jābūt Savienības ārējās darba kārtības prioritātei; uzsver, ka Savienībai ir jāuzņemas lielākas finanšu saistības, lai tā varētu risināt galvenās problēmas, proti, sniegt atbalstu demokrātiskai pārejai un konsolidācijai, labai pārvaldībai un cilvēktiesībām, un attaisnot augstās cerības, kas izriet no tās morālās atbildības; tajā pašā laikā uzskata, ka mērķtiecīgākam līdzekļu izlietojumam ir vismaz tikpat liela nozīme kā finansējuma līmenim; tāpēc aicina stiprināt nosacījumus ES atbalsta programmās ar mērķi uzlabot demokrātisko attīstību un saprātīgu budžeta pārvaldību, samazināt korupcijas līmeni un spēju pārredzami, efektīvi un atbildīgi izmantot ES atbalstu;

121. piebilst, ka ir gaidāma jauna ES paplašināšanās kārtā, jo īpaši Rietumbalkānu virzienā; pieprasa nākamajā DFS ņemt vērā turpmāko paplašināšanās kārtu izmaksas, proti, piešķirot pietiekamu finansējumu pirmspievienošanās atbalsta instrumentam; uzskata, ka attiecībā uz pirmspievienošanās atbalsta instrumentu prioritāra nozīme ir jāpiešķir uzlabojumiem, kas veicami kandidātvalstīs, lai nodrošinātu atbilstību Kopienas tiesību aktiem un sekmētu ES finansējuma izmantošanu jo īpaši pilsoniskās sabiedrības, sociālo partneru, minoritāšu, NVO, kultūras mantojuma, kā arī vietējo un reģionālo iestāžu vajadzībām;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

122. uzsver, ka Savienībai ir ātri jāpielāgo politika attiecībā uz jaunattīstības valstīm un jāattīsta ar tām jaunas stratēģiskas partnerattiecības; aicina Komisiju šajā saistībā nākt klajā ar priekšlikumu par politikas instrumentu, kas orientēts uz pasākumiem, kuri nav saistīti ar OAP, tomēr ietilpst šo valstu kopējo interešu jomās;

123. uzskata, ka, ņemot vērā globālos problēmjautājumus, kā arī Savienības globālos pienākumus, jo īpaši saistībā ar jaunākajiem politiskajiem pavērsieniem arābu pasaulē, ir noteikti jāpārstrukturē ES ārējie finanšu instrumenti; līdz ar to aicina padziļināti pārskatīt un nodrošināt stratēģiskāku tās ārējo instrumentu pielietošanu, kā arī izstrādāt jaunus sadarbības veidus ar partnervalstīm un mehānismus tās īstenošanai, lai veicinātu ES ārējās rīcības ietekmi un pamanāmību, kā arī sasniegtu vispārējo mērķi, proti, lielāku ES ārējās darbības konsekveni un saskaņotību; uzsver, ka nākamajā DFS ir jāatbalsta saskaņota politika, proti, nodrošinot, lai ES politikas nostādnes un izdevumi saistībā ar lauksaimniecību, zivsaimniecību, tirdzniecību un enerģētiku nebūtu tieša pretrunā attīstības politikas mērķiem;

Reaģējot uz krīzes situācijām

124. atgādina, ka krīžu novēršana un pārvaldība ir svarīgas ES prioritātes; attiecīgi uzsver nepieciešamību izveidot efektīvus un pienācīgi finansētus instrumentus šim nolūkam; uzskata, ka pašreizējais stabilitātes instruments joprojām ir svarīgs līdzeklis Savienības tūlītējai reakcijai uz krīzes situācijām, bet ka vairāk būtu jāuzsver ilglaicīgāka preventīva darbība, tostarp miera veidošana un konfliktu novēršana, konkrēti, ar atbilstošāku ģeogrāfisku programmu starpniecību;

125. uzskata, ka humanitārajai palīdzībai ir galvenā lomā ES ārējās attiecībās; norāda, ka dabas katastrofas kļūst aizvien biežākas, kā arī to sekas aizvien postošākas, turklāt aizvien biežāk izcelsies konflikti cīņā par resursiem, piemēram, enerģiju, ūdeni un izejvielām; uzsver, ka atbilstīgas budžeta apropriācijas ir jānodrošina humānās palīdzības instrumentam un ārkārtas gadījumiem paredzētajai rezervei, lai izvairītos no tā, ka Eiropas Komisija katru gadu *ad hoc* pieprasa papildu finansējumu; šim budžetam ir jābūt neatkarīgam, lai garantētu humānās palīdzības neitralitāti, norobežojot to no citiem (piemēram, ģeopolitiskiem) apsvērumiem vai interesēm;

Administrācija

126. uzskata, ka augstas kvalitātes valsts pārvalde gan Savienības, gan valstu līmenī ir būtisks elements, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti stratēģijā „Eiropa 2020”; aicina Komisiju iesniegt skaidru analīzi par administratīvajiem izdevumiem pēc 2013. gada, pienācīgi ņemot vērā publisko līdzekļu konsolidācijas pasākumus, jaunus izdevumus un kompetences, ko Savienībai piešķir Lisabonas līgums, kā arī efektivitātes guvumus, kādiem jārodas, optimāli izmantojot cilvēkresursus, proti, veicot to pārvietošanu un izmantojot jaunas tehnoloģijas;

127. norāda, ka šādā analīzē vajadzētu pētīt sinerģijas iespējas, proti, ietaupījumus, ko cita starpā sniegtu pārstrukturēšana, tālāka starpiestāžu sadarbība, katras iestādes un organizācijas darba metožu un darbavietu pārskatīšana, iestāžu un aģentūru uzdevumu kvalitatīvs sadalījums, vidēji ilga laika un ilgtermiņa finansiālā ietekme, ko rada nekustamā īpašuma politika, pensiju sistēma un citas jomas, ko reglamentē tiesību aktu noteikumi, kuri attiecas uz ES iestāžu darbiniekiem; uzskata, ka šī analīze var demonstrēt, ka kopējo ES administratīvo budžetu ir iespējams samazināt, nemazinot ES publiskās administrācijas augsto kvalitāti, sniegumu un pievilcību;

128. norāda uz būtiskajiem ietaupījumiem, ko būtu iespējams panākt, ja Eiropas Parlamentam būtu viena darbavieta;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

IV daļa. Finanšu shēmas organizācija un struktūra

Struktūra prioritāšu atspoguļošanai

129. uzskata, ka nākamās DFS struktūrai jāveicina gan plānošanas nepārtrauktība, gan elastība katrā kategorijā un to starpā un tajā jāizvairās no pašreizējās DFS trūkumiem, īpaši attiecībā uz 1.a apakškategoriju „Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai”, 3.b apakškategoriju „Pilsonība” un 4. kategoriju „Ārējās attiecības”; uzskata, ka DFS struktūrai jāuzlabo ES politisko un budžeta prioritāšu pamanāmība Eiropas pilsoņiem; šajā saistībā uzstāj, ka ir jāizvairās no neattaisnotām krasām izmaiņām un jākonsolidē un jāuzlabo pašreizējā struktūra;

130. uzskata, ka stratēģijai „Eiropa 2020” jābūt galvenajam politikas atsaucē dokumentam nākamajā DFS; tādēļ uzskata, ka struktūrai būtu jāatspoguļo „Eiropa 2020” gudras, ilgtspējīgas un integrējošas izaugsmes aspekti un tām jāpiešķir politiska pamanāmība; attiecīgi piedāvā jaunu struktūru, grupējot visus iekšpolitikas virzienus zem viena nosaukuma „Eiropa 2020”;

131. tādēļ ierosina kategorijā „Eiropa 2020” izveidot četras apakškategorijas, kuras attiektos uz saistītām politikas jomām, tādējādi arī veicinot labāku koordināciju un īstenošanas sinerģiju to starpā; tādējādi ierosina vienu apakškategoriju, kas apkopotu politikas nostādnes, kas saistītas ar zināšanām; otru apakškategoriju, kas veltīta kohēzijas politikai un atspoguļo tās horizontālo raksturu un ieguldījumu visu „Eiropa 2020” mērķu sasniegšanā, kā arī sociālo politiku; trešo apakškategoriju, kurā ietvertas ar ilgtspējību un resursu efektīvu izmantošanu saistītas politikas nostādnes; un ceturto apakškategoriju, kurā ietverts pilsoniskums un kurā līdzšinējā DFS 3.a apakškategorija („Pilsonība”) un 3.b apakškategorija („Brīvības, drošības un tiesiskuma politikas”) būtu apvienotas vienā apakškategorijā, lai izvairītos no grūtībām, ko rada vairāku mazu programmu apvienojums vienā mazā apakškategorijā;

132. uzskata, ka nākamajā DFS ir jāparedz tādu lielu projektu norobežošana, kas ir stratēģiski nozīmīgi Savienības līmenī, kategorijā „Eiropa 2020”; uzskata, ka ES budžetā ir jāparedz noteikts ikgadējs ieguldījums šajos projektos, lai nodrošinātu to plānošanas nepārtrauktību un organizatorisko stabilitāti; uzskata, ka gadījumā, ja minētajiem lielajiem projektiem ir nepieciešami papildu finanšu līdzekļi, tie nav jāiegūst uz mazāku veiksmīgu projektu rēķina, kas tiek finansēti no ES budžeta;

133. uzskata, ka, tā kā stratēģija „Eiropa 2020” ir integrēta stratēģija, tad lai nodrošinātu budžeta līdzekļu pienācīgu saskaņojumu ar stratēģijas pakāpenisko attīstību, ir būtiski šo „Eiropa 2020” četru apakškategoriju starpā nodrošināt lielāku elastību;

134. atgādina par sarežģījumiem, kas rodas, ja vairākas diezgan nelielas programmas apvieno mazā apakškategorijā; tādēļ ierosina 2007.–2013. gada DFS apakškategorijas 3.a („Pilsonība”) un 3.b („Brīvības, drošības un tiesiskuma politika”) apvienot vienā apakškategorijā;

135. aicina saglabāt kategoriju ārpolitikas virzieniem;

136. aicina saglabāt kategoriju administrācijai;

137. aicina izveidot vispārēju DFS rezervi, kas būtu paredzēta visām kategorijām, kuras nepārsniedz kopējo DFS maksimālo apjomu un pārsniedz katrai kategorijai paredzēto atsevišķo rezervi, un kas tiktu mobilizēta ikgadējā budžeta procedūrā; uzskata, ka šādā rezervē vajadzētu novirzīt arī visas iepriekšējā budžeta gada neiztērētās rezerves, kā arī neiztērētās apropriācijas, par kurām atceltas saistības (saistības un maksājumus);

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

138. turklāt uzskata, ka, lai uzlabotu pārredzamību un pamanāmību, vajadzētu izmantot papildu „rezerves rezervi”, kas būtu mazāka par pašu līdzekļu maksimālo apjomu un lielāka par DFS maksimālo apjomu, un kurā iekļautu maksājumu saistību neizpildes riskus, kas saistīti ar Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma aizdevumu garantijām un ar mehānismu vidēja termiņa finanšu palīdzībai to dalībvalstu budžetiem, kuras nav euro zonas dalībnieces, kā arī iespējamai ES budžeta intervencei Eiropas stabilitātes mehānismā pēc 2013. gada;

139. aicina Komisiju ES budžeta pielikumā iekļaut visus ES izdevumus, kas rodas ārpus ES budžeta pēc starpvaldību procedūras piemērošanas; uzskata, ka, sniedzot šo informāciju katru gadu, tiks sniegts pilnīgs ieskaits par visiem ieguldījumiem, kurus dalībvalstis piekrīt veikt ES līmenī;

140. ierosina, ka ES budžetā vajadzētu skaidri norādīt (iespējams, pielikumā) visus ieguldījumus, kādi veikti katrā ES politikas jomā un kas veikti arī no citām ES budžeta daļām; vienlaikus uzskata, ka Komisijai vajadzētu sniegt arī aprēķinu par paredzamo vajadzīgo ieguldījumu apmēru visā plānošanas periodā;

141. mudina Komisiju iekļaut detalizētu informāciju par ES budžeta ieņēmumu daļu budžeta projektā, kurš ir iesniegts ES budžeta lēmēj institūcijā; norāda, ka vienlaikus publiskot gan budžeta ieņēmumu, gan izdevumu daļu faktiski ir standartprakse attiecībā uz visiem valstu budžetiem; uzskata, ka šādā veidā tiks uzturētas pastāvīgas debates par Savienības finansēšanas sistēmu, vienlaikus pilnībā atzīstot, ka budžeta lēmēj institūcijai patlaban nav nekādas kompetences ierosināt izmaiņas šajā budžeta daļā;

142. tāpēc piedāvā izveidot šādu nākamās DFS struktūru:

1. „Eiropa 2020”

1.a Zināšanas izaugsmei

Ietverot pētniecības un inovācijas, izglītības un mūžizglītības un iekšējā tirgus politiku.

1.b Kohēzija izaugsmei un nodarbinātībai

Ietverot (ekonomiskās, sociālās un teritoriālās) kohēzijas politiku un sociālo politiku.

1.c Dabas resursu apsaimniekošana un ilgtspējīga attīstība

Ietverot lauksaimniecības, lauku attīstības, zivsaimniecības, vides, klimata pārmaiņu, enerģētikas un transporta politiku.

1.d Pilsonība, brīvība, drošība un tiesiskums

Ietverot kultūras, jaunatnes, komunikāciju, pamattiesību un brīvības, drošības un tiesiskuma politiku.

2. Globālā Eiropa

Ietverot ārējās darbības, kaimiņattiecību un attīstības politiku.

3. Administrācija

PIELIKUMS

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Pieskaņošanās mainīgiem apstākļiem: elastība

143. atkārtoti pauž nostāju, kas ietverta 2009. gada 25. marta rezolūcijā par 2007.–2013. gada finanšu shēmas termiņa vidusposma pārskatīšanu ⁽¹⁾, ka ir absolūti nepieciešams nodrošināt vairāk elastīguma gan budžeta pozīcijas robežās, gan starp vairākām budžeta pozīcijām, lai Savienība spētu darboties, ne vien risinot jaunās problēmas, bet arī veicinot lēmumu pieņemšanas procesu iestādēs;

Vidusposma pārskats

144. uzsver, ka gadījumā, ja DFS periods ir ilgāks nekā 5 gadi, ir obligāti vajadzīgs vidusposma pārskats, kas dotu iespēju veikt kvantitatīvu, kā arī kvalitatīvu analīzi un inventarizāciju par DFS darbību; uzsver, ka turpmāk vidusposma pārskatam vajadzētu kļūt par juridiski saistošu pienākumu, kas paredzēts DFS tiesiskajā regulējumā, norādot tādu konkrētu procedūru, tostarp saistošus termiņus, kura nodrošinātu, ka Parlaments kā likumdošanas un budžeta lēmējinstītūcija ir pilnībā iesaistīts; uzsver, ka, ja šai pārskatā tiktu konstatēta atlikušā perioda maksimālā apjoma neatbilstība, būtu jānodrošina reāla iespēja to pārskatīt;

Maksimālo apjomu pārskatīšana

145. uzstāj, ka pārskatīšanas mehānisma faktiski nodrošinātā elastības pakāpe ir atkarīga no procedūras, kādā to izmanto, un ir vērojama Padomes vispārēja nevēlēšanās to izmantot; uzskata, ka, lai joprojām saglabātu reālu iespēju mainīt izdevumu maksimālos apjomus, turpmākajos pārskatīšanas mehānismos ir būtiski paredzēt vienkāršotu procedūru tādu izmaiņu veikšanai, kas nepārsniedz saskaņoto robežvērtību; turklāt aicina saglabāt iespēju palielināt kopējo DFS maksimālo apjomu;

Pietiekamu robežu un elastības nodrošināšana maksimālā apjoma ietvaros

146. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt pietiekamas rezerves katrai kategorijai; ar interesi norāda uz Komisijas priekšlikumu rezervēm ieviest fiksētu procentuālu daļu; tomēr uzskata, ka šī iespēja varētu nodrošināt labāku elastību tikai tad, ja maksimālie apjomi turpmāk būtu noteikti pietiekami augsti, kas atstātu manevrēšanai šādu papildu iespēju;

147. uzsver, ka maksimālā apjoma ietvaros elastība būtu jāveicina visos iespējamajos veidos, un atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumus, kas iesniegti budžeta pārskatīšanā,

148. uzskata, ka ir svarīgi saglabāt iespēju izdevumu kategorijas daudzgadu piešķiruma robežās izdevumus pārcelt no iepriekšējā perioda beigām vai uz nākamā perioda sākumu, paverot iespēju rīkoties pretcikliski un saprātīgi reaģēt lielu krīžu gadījumā; šajā saistībā uzskata, ka pašreizējā tiesību aktu elastības sistēma pašreizējā DFS ir darbojusies pietiekami sekmīgi; tādēļ aicina nākamajā DFS saglabāt elastības robežvērtību, kas būtu par 5 % augstāka vai zemāka nekā vērtības, kuras noteiktas saskaņā ar koplēmuma procedūru;

149. ir pārliecināts, ka viena gada budžeta neizlietotās rezerves, atcēlās un neizmantotās apropriācijas (gan saistības, gan maksājumus) ir jāpārceļ uz nākamā gada budžetu un ka tām jāveido vispārēja DFS rezerve, kas piešķirama dažādām kategorijām atbilstoši to aprēķinātajām vajadzībām; tādēļ uzskata, ka ES budžetam piešķirtie naudas līdzekļi ir izlietojami tikai šajā saistībā un nav atdodami dalībvalstīm, kā tas notiek patlaban;

150. turklāt uzskata, ka šie priekšlikumi ir jāpapildina ar pārdales elastību starp kategorijām attiecīgajā gadā un ar lielāku elastību starp apakškategorijām;

⁽¹⁾ OV C 117 E, 6.5.2010., 95. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

151. atkārtoti, ka lēmumu pieņemšanas process ir jāveido tā, lai varētu efektīvi izmantot šos instrumentus;

Elastības mehānismi

152. uzskata, ka ir būtiski saglabāt īpašos instrumentus (elastības fonds, Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds, Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, ārkārtas gadījumiem paredzētā rezerve), kuru var mobilizēt pēc pieprasījuma, turpinot vienkāršot šo mehānismu pielietojumu un nodrošinot tos ar pietiekamu finansējumu, kā arī turpmāk, iespējams, radot jaunus instrumentus; uzsver, ka šādu papildu finansējuma avotu mobilizēšana jāveic pēc Kopienas metodes;

153. uzskata, ka Eiropas Globalizācijas pielāgošanās fonds (EGPF) ir sekmīgi nodrošinājis ES solidaritāti un atbalstu darba ņēmējiem, kas tika atlaisti globalizācijas negatīvās ietekmes un globālās finanšu un ekonomikas krīzes dēļ, tāpēc tas ir saglabājams jaunajā DFS; tomēr uzskata, ka EGPF atbalsta īstenošanas procedūras ir pārāk laikietilpīgas un apgrūtināšas; aicina Komisiju ierosināt, kādā veidā šīs procedūras turpmāk vienkāršot un saīsināt;

154. uzskata, ka elastības instrumentam, kas ir visplašāk izmantotais elastības mehānisms, ir bijusi būtiska nozīme papildu elastības nodrošināšanā; ierosina būtiski palielināt elastības instrumenta sākotnējo summu, pēc tam DFS periodā to katru gadu palielinot, un saglabāt iespēju neizmantoto ikgadējo apjomu pārcelt līdz pat $n + 2$ gadam;

155. atzīmē, ka pēdējos gados pieejamais finansējums steidzamai rīcībai dabas un humanitāro katastrofu gadījumos nav bijis pietiekams; tādēļ aicina būtiski palielināt finansējumu ārkārtas gadījumiem paredzētajai rezervei, kā arī radīt iespēju šā instrumenta daudzgadu mobilizēšanai;

DFS periods

156. uzsver, ka, izvēloties nākamās DFS periodu, vajadzētu rast pareizo kompromisu starp plānošanas ciklu stabilitāti un atsevišķo politikas virzienu īstenošanu un starp iestāžu, jo īpaši Eiropas Komisijas un Eiropas Parlamenta, politiskā cikla periodu; atgādina, ka ilgākam periodam vajadzīga lielāka elastība;

157. uzskata, ka piecu gadu cikls pilnībā atbilst Parlamenta paustajai vēlmei demokrātiskas pārskatu iesniegšanas un atbildības interesēs iespējami saskaņot DFS periodu ar iestāžu politiskā cikla periodiem; tomēr pauž bažas, ka piecu gadu cikls šajā posmā varētu būt pārāk īss politikas virzieniem, kas jāplāno ilgākam laikam (piemēram, kohēzija, lauksaimniecība, TEN), un ka tas nepietiekami atbilstu šo politikas virzienu plānošanas un īstenošanas cikla prasībām;

158. atzīmē, ka 10 gadu DFS, kādu ierosina Komisija budžeta pārskatīšanā, finanšu plānošanas periodā varētu nodrošināt būtisku stabilitāti un paredzamību, taču, tā kā vispārējais maksimālais apjoms un galvenie tiesību akti būtu fiksēti uz 10 gadiem, DFS kļūtu neelastīgāka un īpaši apgrūtināta būtu pielāgojumu veikšanu jaunām situācijām; savukārt uzskata, ka 5+5 gadu ciklu varētu noteikt vienīgi tad, ja ar Padomi tiktu panākta tāda vienošanās par maksimālu elastības pakāpi, paredzot obligātu termiņa vidusposma pārskatīšanu, kas tiktu ietverta DFS tiesiskajā regulējumā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

159. uzskata, ka nākamajai DFS vēlamais pārejas risinājums būtu 7 gadu cikls, kas noteikts līdz 2020. gadam, jo tā varētu nodrošināt lielāku stabilitāti, nodrošinot programmu nepārtrauktību ilgākam laikam un veidojot skaidru saikni ar stratēģiju „Eiropa 2020”; tomēr uzsver, ka visas iespējas attiecībā uz nākamās DFS periodu ir atkarīgas no finansējuma pietiekamības un no adekvātas un labi nodrošinātas elastības šajā shēmā un ārpus tās, lai izvairītos no problēmām, kas pieredzētas 2007.–2013. gada periodā;

160. uzskata, ka lēmums par jaunu 7 gadu DFS nedrīkst liegt iespēju no 2021. gada izvēlēties 5 gadu vai 5+5 gadu periodu; atkārtoti pauž pārliecību, ka finanšu plānošanas saskaņošana ar Komisijas un Eiropas Parlamenta pilnvarojumu vairo demokrātisko atbildību, pārskatatbildību un leģitimitāti;

V daļa. Mērķu saskaņošana ar resursiem — saikne starp izdevumiem un ES finansējuma reformu

Pietiekami budžeta resursi

161. pilnībā apzinās, ka daudzas dalībvalstis budžetā veic smagas fiskālās korekcijas, un atkārtoti, ka Eiropas pievienotās vērtības un stabilas finanšu pārvaldības — efektivitātes, lietderības, ekonomiskuma — nodrošināšana vairāk nekā jebkad agrāk ir uzskatāma par ES budžeta galvenajiem principiem;

162. atkārtoti, ka par spīti iespējamajiem ietaupījumiem ES budžets, kura pašreizējais vispārējais līmenis ir 1 % no IKP, nespēj segt finansējuma iztrūkumu, ko rada no Līguma, kā arī no spēkā esošajām politikas prioritātēm un saistībām izrietošās papildu finanšu vajadzības, piemēram:

- „Eiropa 2020” galveno mērķu sasniegšana nodarbinātības, pētniecības un izstrādes, klimata un enerģētikas, izglītības un nabadzības samazināšanas jomā;
- pētniecības un inovācijas izdevumu pieaugums no pašreizējiem 1,9 % no IKP līdz 3 % no IKP, kas nozīmētu publiskā un privātā sektora kopējos izdevumus aptuveni EUR 130 miljardu apmērā gadā;
- nepieciešamie ieguldījumi infrastruktūrā;
- būtiskais pilna apjoma un pārredzami aprēķinātais Padomes pieņemtais finansējums lieliem projektiem, piemēram, *ITER* un *Galileo*, kā arī Eiropas kosmosa politikai;
- šobrīd vēl neapreķināmās papildu apropriācijas, kas vajadzīgas kopējās ārpolitikas un drošības politikas jomā, tostarp Eiropas Ārējās darbības dienestam un Eiropas kaimiņattiecību politikai;
- ar turpmāk paredzamo ES paplašināšanos saistītās vajadzības pēc papildu finansējuma;
- pastāvošā Eiropas finanšu stabilizācijas mehānisma un Eiropas stabilitātes mehānisma finansēšana pēc 2013. gada, lai euro zonā un ES nodrošinātu fiskālo stabilitāti, kas nepieciešama parādu krīzes pārvarēšanai;
- centieni nodrošināt finansējumu, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķi attīstības atbalstam tērēt 0,7 % no IKP, t.i., katru gadu aptuveni EUR 35 miljardus papildus pašreiz izmantotajiem 0,4 % IKP;
- saistības, kas izriet no Kopenhāgenas nolīguma un Kankūnas vienošanās, kuru mērķis ir palīdzēt jaunattīstības valstīm risināt klimata pārmaiņu problēmu un pielāgoties to ietekmei, kuras būtu jāparedz kā jaunas saistības, kas papildina spēkā esošās saistības attiecībā uz TAM, un kuru finansējumam līdz 2020. gadam jāasniedz USD 100 miljardi gadā, trešdaļu no šīm summas sedzot ES;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

163. tādēļ pauž stingru pārliecību, ka nākamās DFS iesaldēšana 2013. gada līmenī, kā to prasa dažas dalībvalstis, nav iespējama; norāda, ka, pat palielinot nākamās DFS resursu līmeni par 5 % salīdzinājumā ar 2013. gada līmeni ⁽¹⁾, Savienības saskaņotos mērķus un saistības un Savienības solidaritātes principu iespējams īstenot tikai ierobežoti; tādēļ pauž pārliecību, ka nākamajai DFS ir vajadzīgs resursu palielinājums vismaz par 5 %; prasa Padomei, ja tā šai pieejai nepiekrīt, skaidri norādīt, no kurām tās politikas prioritātēm vai projektiem būtu iespējams pilnībā atteikties, pat neraugoties uz to apliecināto Eiropas pievienoto vērtību;

164. atkārtoti, ka bez pietiekamiem papildu resursiem DFS pēc 2013. gada Savienība nespēs īstenot esošās politikas prioritātes, proti, tās, kas saistītas ar stratēģiju „Eiropa 2020”, kā arī jaunus uzdevumus, kuri noteikti Lisabonas līgumā, nemaz nerunājot par reaģēšanu neparedzētās situācijās;

165. norāda, ka pašu resursu maksimālais apjoms nav mainīts kopš 1993. gada; uzskata, ka, dalībvalstīm piešķirot Savienībai vairāk kompetenču un izvirzot vairāk mērķu, pašu resursu maksimālo apjomu varētu būt nepieciešams pakāpeniski pielāgot; uzskata — lai gan pašlaik pašu finansējuma maksimālais apjoms, ko vienbalsīgi apstiprinājusi Padome ⁽²⁾, nodrošina pietiekamas budžeta iespējas, lai pildītu pašus steidzamākos Savienības uzdevumus, tomēr tas būtu nepietiekams, lai ES budžets varētu kļūt par reālu Eiropas ekonomikas pārvaldības instrumentu vai ar tā palīdzību būtu iespējams ES līmenī veikt būtiskus ieguldījumus stratēģijā „Eiropa 2020”;

Pārredzamāka, vienkāršāka un taisnīgāka finansēšanas sistēma

166. atgādina, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu „neietekmējot citus ieņēmumus, budžetu pilnībā finansē no pašu resursiem”; uzsver, ka veidā, kādā attīstījusies pašu resursu sistēma, pakāpeniski aizstājot patiesus pašu resursus ar tā dēvētajām valstu iemaksām, pārāk liela nozīme ir piešķirta dalībvalstu savstarpējām bilancēm, tādējādi radot pretrunu Eiropas solidaritātes principam, vājinot Eiropas interešu kopību un nepietiekami ņemot vērā Eiropas pievienoto vērtību; norāda, ka praksē šis lietu stāvoklis nozīmē, ka budžeta apjomu ietekmē finansiālie apstākļi atsevišķajās dalībvalstīs, kā arī to attieksme pret ES; tādēļ uzstājīgi prasa nopietni reformēt ES resursus, lai ES budžeta finansēšanu pielāgotu Līguma garam un prasībām;

167. uzskata, ka reformas galvenais mērķis ir panākt patstāvīgu, taisnīgāku, pārredzamāku, vienkāršāku un līdzsvarotu finansēšanas sistēmu, kas pilsoņiem būtu labāk izprotama un viestu skaidrību par viņu ieguldījumu ES budžetā; šajā kopsakarā aicina izbeigt atlaižu, izņēmumu un korekcijas mehānismu darbību; pauž pārliecību, ka Savienībai, lai sev nodrošinātu tādu budžetu, kāds vajadzīgs būtiskai finansiālās stabilitātes un ekonomikas atlabšanas veicināšanai, ir noteikti nepieciešams ieviest vienu vai vairākus patiesus pašu resursus, kas aizstātu sistēmu, kura pamatojas uz IKP; atgādina, ka jebkādas izmaiņas attiecībā uz pašu resursiem vajadzētu īstenot, ievērojot dalībvalstu fiskālo suverenitāti; šajā kopsakarā uzstāj, ka Savienībai vajadzētu nodrošināt iespēju pašu resursus iekasēt nepastarpināti un neatkarīgi no valstu budžetiem;

⁽¹⁾ 2013. g. līmenis — 1,06 % no IKP; 2013. gada līmenis + 5 % — 1,11 % no IKP; abi lielumi izteikti saistību apropriācijās 2013. gada nemainīgās cenās. Šo skaitļu pamatā ir pieņēmums par 7 gadu DFS un izmantotas ir šādi Komisijas aprēķini un prognozes:

— DG BUDG's 2011. gada maija prognoze par 2012. gada IKP: 13 130 916,3 miljoni EUR (2012. gada cenās);

— DG ECFIN's 2011g. janvāra aprēķins par IKP nominālo pieaugumu 1,4 % 2011.–2013. g. laikposmam un 1,5 % 2014.–2020. gada laikposmam.

NB: Skaitļi var mainīties atbilstoši Komisijas aprēķinu un prognožu izmaiņām, kā arī atkarībā no atsaucē gada un izmantotajām cenām (mainīgās vai pastāvīgās cenas).

⁽²⁾ 1,23 % no dalībvalstu kopējā IKP maksājumu apropriācijās un 1,29 % saistību apropriācijās.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

168. uzsver, ka pašu resursu sistēmas pārstrukturēšana pati par sevi neattiecas uz ES budžeta lielumu, bet gan uz to, lai atrastu efektīvāku resursu kombināciju saskaņotās ES politikas un mērķu finansēšanai; norāda, ka jaunās sistēmas ieviešana būtiski nepalielinātu vispārējo nodokļu slogu pilsoņiem, turpretī samazinātu slogu valstu budžetiem;

169. uzsver, ka Eiropas Parlaments ir vienīgais parlaments, kuram ir ietekme pār izdevumu daļu, taču nav ietekmes pār ieņēmumu daļu; tādēļ uzsver, ka ir absolūti nepieciešama ES resursu demokrātiska reforma;

170. ņem vērā Komisijas paziņojumā par ES budžeta pārskatīšanu ierosinātos iespējamajos jaunos pašu resursus (finanšu sektora aplikšana ar nodokļiem, izsoles siltumnīcefekta gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmā, ES nodevas saistībā ar gaisa transportu, PVN, enerģijas nodoklis, uzņēmumu ienākuma nodoklis); gaida tādus secinājumus par šo variantu ietekmes analīzi, tostarp attiecībā uz priekšizpēti par ES finanšu darījumu nodokļa dažādajām iespējām, kuros vajadzētu izpētīt arī attiecīgos iekasēšanas mehānismus, ņemot vērā gaidāmo Komisijas tiesību akta priekšlikuma iesniegšanu līdz 2011. gada 1. jūlijam;

171. uzskata, ka finanšu darījumu nodoklis būtu nozīmīgs finanšu sektora ieguldījums sociālajās un ekonomiskajās izmaksās, ko radījusi krīze, un publisko finanšu ilgtspējas nodrošināšanā; uzskata, ka to daļēji varētu izmantot arī ES budžeta finansēšanai, kā arī uz NKI balstīto dalībvalstu iemaksu samazināšanai un, ka Savienībai ar savu rīcību vajadzētu rādīt piemēru jautājumā, kas saistīts ar līdzekļu pārvietošanu uz nodokļu paradīzēm;

VI daļa. Pretī vienmērīgam un efektīvam starpiestāžu sarunu procesam

172. atgādina, ka saskaņā ar Lisabonas līgumu Parlamenta piekrišana ar tā locekļu balsu vairākumu ir obligāta, lai Padome vienprātīgi varētu pieņemt DFS;

173. uzsver saistošos balsu vairākuma noteikumus gan Parlamentam, gan Padomei un norāda, ka ir svarīgi pilnībā izmantot Līguma noteikumu LESD 312. panta 5. punktā, kurā ir izvirzīta prasība Parlamentam, Padomei un Komisijai DFS pieņemšanas procedūras laikā veikt visus nepieciešamos pasākumus šā mērķa sasniegšanai; norāda, ka ar šo iestādēm ir skaidri noteikts pienākums īstenot sarunas, lai vienotos par tekstu, par kuru Parlaments var sniegt piekrišanu; turklāt norāda, ka, ja līdz 2013. gadam DFS nav pieņemta, līdz jaunas DFS pieņemšanai tiks pagarināti 2013. gadam atbilstošie noteikumi par izdevumu maksimālo apjomu un citi noteikumi;

174. atzinīgi vērtē Padomes prezidentvalstu apņemšanos⁽¹⁾ nodrošināt atklātu un konstruktīvu dialogu un sadarbību ar Parlamentu visā turpmākās DFS pieņemšanas procedūras laikā un atkārtoti apliecina vēlēšanos strādāt ciešā sadarbībā ar Padomi un Komisiju, sarunu procesā pilnībā ievērojot Lisabonas līguma noteikumus;

175. līdz ar to mudina Padomi un Komisiju ievērot Līgumu un darīt visu nepieciešamo, lai ātri panāktu vienošanos ar Parlamentu par praktiskā darba metodi DFS apspriešanas procesā; atkārtoti norāda uz saikni starp ieņēmumu reformu un attiecīgi izdevumu un vajadzību reformu, kā arī uz stingro Padomes apņemšanos apspriest priekšlikumus par jaunajiem pašu resursiem kontekstā ar DFS;

⁽¹⁾ Ministru prezidenta Yves Leterme 2010. gada 8. decembra vēstule priekšsēdētājam Jerzy Buzek.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

176. prasa ES līmenī atklāt plašu sabiedrisku apspriešanu par Savienības DFS mērķi, darbības jomu un virzienu un tās ieņēmumu sistēmas reformu; konkrētāk, ierosina sasaukt tādu konventa tipa konferenci par Savienības turpmāko finansēšanu, kurā būtu iesaistīti Eiropas Parlamenta un dalībvalstu parlamentu deputāti;

*

* *

177. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un pārējām attiecīgajām iestādēm un organizācijām, kā arī dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

Sudāna un Dienvidsudāna

P7_TA(2011)0267

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Sudānu un Dienvidsudānu — stāvoklis pēc 2011. gada referendumā

(2012/C 380 E/14)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Parlamenta iepriekšējās rezolūcijas par Sudānu,
- ņemot vērā 2005. gada 9. janvārī noslēgto vispārējo miera nolīgumu (VMN),
- ņemot vērā ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1978 (2011),
- ņemot vērā Āfrikas Savienības 2011. gada 31. janvāra paziņojumu,
- ņemot vērā Padomes 2011. gada 31. janvāra secinājumus par Sudānu un Padomes 2011. gada 23. maija Lēmumu Nr. 2011/315/ES ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ANO Drošības padomes priekšsēdētāja 2011. gada 3. jūnija paziņojumu,
- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos *Catherine Ashton* 2011. gada 7. februāra deklarāciju Eiropas Savienības vārdā par galīgajiem referendumā rezultātiem attiecībā uz Dienvidsudānas pašnoteikšanos un baroneses *Ashton* 2011. gada 24. maija paziņojumu par stāvokli Sudānā,
- ņemot vērā secinājumus, noslēdzot ANO atbalstītās apspriedes par Dārfūras miera procesu, kuras notika Kataras galvaspilsētā Dohā 2011. gada 27.–31. maijā,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Vēlēšanu novērošanas misijas galīgo atzinumu, ko iesniedza 2011. gada 2. jūnijā,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2011. gada 9.–15. janvārī notika Dienvidsudānas referendums, kurā ievērojams vairākums vēlētāju nobalsoja par neatkarīgas Dienvidsudānas dibināšanu;
- B. tā kā ir gaidāms, ka Dienvidsudāna oficiāli pasludinās neatkarību 2011. gada 9. jūlijā — dienā, kad pārstāj būt spēkā Vispārējais miera nolīgums (VMN);
- C. tā kā, neraugoties uz to, ka Dienvidsudānā ir bagātīgi dabas resursi, piemēram, nafta, varš un dzelzs, kā arī meži un auglīga zeme, tās iedzīvotāji dzīvo nabadzībā, zīdaiņu mirstības līmeņa un zemo izglītības rādītāju ziņā tā atrodas vienā no pirmajām vietām pasaulē, un tā kā tas viss saasina sociālekonomiskās, humanitārās un drošības problēmas;
- D. tā kā daži VMN aspekti netika savlaicīgi īstenoti vai vēl joprojām nav īstenoti un ir nepieciešamas ievērojamas pūles, lai panāktu vienošanos pēcreferenduma sarunās par tādiem jautājumiem kā no naftas gūto ieņēmumu sadale, robežu demarkāciju, pilsonība un parādu un kapitāla sadalījums;

⁽¹⁾ OV L 142, 28.5.2011., 61. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- E. tā kā nav noticis referendums par to, vai Abjeja būs Sudānas ziemeļu vai dienvidu daļā (šim referendumam vajadzēja notikt vienlaikus ar referendumu par Dienvidsudānu) un tā rezultātā reģionā ievērojami ir uzliesmojusi vardarbība;
- F. tā kā joprojām nav atrisināts jautājums par strīdus teritoriju statusu un stāvoklis Abejā pasliktinās, izraisot simtiem cilvēku bojāeju un to, ka tūkstoši cilvēku masveidā izceļo, un cilvēki ir neaizsargāti pret pārtikas trūkumu, slimībām un viņiem nav pieejami pamatpakalpojumi, piemēram, veselības aprūpe un dzeramais ūdens;
- G. tā kā stāvoklis Dārfūrā joprojām rada nopietnas bažas un ANO misija Dārfūrā nesen ziņoja par valdības veiktām bombardēšanām un par vairāku palīdzības organizāciju darbinieku saņemšanu gūstā; tā kā misijas dalībnieki regulāri saskaras ar vardarbību, cilvēku nolaupīšanām un vispārējiem draudiem drošībai,
1. atzinīgi vērtē gan Sudānas, gan Dienvidsudānas miermīlīgo un uzticamo rīcību 2011. gada Dienvidsudānas referendumā gaitā, visu VMN līgumslēdzēju pušu centienus un apņemšanās, ko tās pauda attiecībā uz šo nolīgumu; uzskata to par būtisku soli VMN īstenošanā un par pozitīvu zīmi šo abu valstu mierīgai līdzāspastāvēšanai;
2. vēlreiz atkārto, ka EP pilnībā respektē referendumā rezultātus kā Dienvidsudānas tautas demokrātiskās gribas izpausmi; aicina Ziemeļsudānu un Dienvidsudānu aktīvi veicināt demokrātisku pārvaldību un to, lai tiktu nodibināts ilgstošs miers, drošība un labklājība abām valstīm, ievērojot cilvēktiesības, sociālās un ekonomiskās tiesības;
3. aicina Dienvidsudānas iestādes veicināt mūsdienīgas, plurālistiskas un demokrātiskas Dienvidsudānas attīstību, pamatojoties uz tiesiskumu un ievērojot cilvēktiesības, jo īpaši sieviešu tiesības un bērnu tiesības, kā arī ņemot vērā iedzīvotāju primārās tiesības ievēlēt valdību regulārās un brīvās vēlēšanās, aizsargājot pārvietošanās brīvību, bēgļiem brīvību un brīvību paust politiskos uzskatus, kā norādīts gan konstitūcijā, gan tiesību aktos;
4. stingri nosoda patvaļīgo uzbrukumu ANO misijai Sudānā (UNMIS) 2011. gada 10. maijā Abjejas apkārtnē un pauž nosodījumu par to, ka gan Ziemeļsudāna, gan Dienvidsudāna militarizē šo teritoriju; mudina abas VMN līgumslēdzējas puses turpināt nodrošināt visu Sudānas tautu drošumu un drošību, it īpaši Abjejas pavalstī, nemainot reģiona demogrāfisko sastāvu; pieprasa gan Sudānas, gan Dienvidsudānas bruņotajiem spēkiem atkāpties no Abjejas un abām pusēm izrādīt savaldību, iesaistoties tūlītējā konstruktīvā dialogā par Abjejas statusa miermīlīgu atrisināšanu saskaņā ar VMN;
5. uzsver, ka EP atbalsta Āfrikas Savienības augsta līmeņa darba grupas Sudānas jautājumos centienus *Thabo Mbeki* vadībā sekmēt VMN līgumslēdzēju pušu sarunas un ANO ģenerālsēkretāra īpašā pārstāvja Sudānā *Haile Mankeros* centienus panākt, lai abas puses sāktu sarunas par situācijas uzlabošanu Abjejas reģionā; vēlreiz norāda, ka ES jābūt gatavai arī turpmāk sniegt visu vajadzīgo palīdzību;
6. mudina visas VMN līgumslēdzējas puses iesaistīties pastāvīgā un konstruktīvā dialogā, pievēršoties pēcreferenduma jautājumiem, tostarp jautājumam par savstarpējām robežām, pilsonības režīmu attiecībā iedzīvotājiem ziemeļu un dienvidu daļā, naftas ieņēmumu sadali un cauruļvadu izmantošanu un sabiedriskajām apspriešanām Zilās Nīlas pavalstī un Dienvidkordofanā;
7. uzsver, cik svarīgi ir nodrošināt efektīvu un drošu iedzīvotāju atgriešanās Dienvidsudānā pārvaldību attiecībā uz tranzītu, tehnisko veiktspēju (trūkst pilsētvides plānotāju un apsekotāju), infrastruktūru, zemes piešķiršanu un piekļuvi pamatpakalpojumiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

8. atzinīgi vērtē Padomes 2011. gada 17. maija paziņojumu papildus pagājušajā gadā piešķirtajiem EUR 150 miljoniem Dienvidsudānai piešķirt vēl EUR 200 miljonus, lai ar to atbalstītu visneaizsargātākos iedzīvotājus visā Sudānā; norāda, ka ar ES attīstības palīdzību var palīdzēt abām pusēm; uzsver, ka šī jaunpiešķirtā nauda jāizlieto pamatpakalpojumu nodrošināšanai, proti, izglītībai, veselības aprūpei, lauksaimniecībai, nodrošinātībai ar pārtiku un iestāžu veikspējas palielināšanai; aicina Dienvidsudānu nekavējoties pievienoties Kotonū nolīgumam un Eiropas Savienību veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai pēc iespējas drīz kļūtu pieejams EAF finansējums;

9. uzsver, ka ES jābūt līderei Dienvidsudānas atbalsta sniedzēju konferencē, kas notiks 2011. gada laikā, un aktīvi jānodrošina citi atbalsta sniedzēji rīkoties tāpat; aicina starptautiskos kreditorus atcelt starptautisko parādu Sudānai un Dienvidsudānai;

10. aicina Dienvidsudānu izstrādāt politiku ārvalstu ieguldījumu jomā, ņemot vērā iedzīvotāju intereses, lai ārvalstu ieguldījumi dabas resursos sniegtu labumu valsts tautsaimniecības attīstībai, tādējādi palīdzot apkarot nabadzību; uzsver, ka ES jāda ar viss iespējamais, lai nodrošinātu, ka šajā reģionā strādājošie starptautiskie un ārvalstu uzņēmumi tiek pietiekami reglamentēti un ka tie pārredzami deklarē savu darbību un ieņēmumus;

11. atzinīgi vērtē ANO Drošības padomes lēmumu pagarināt ANO misijas Sudānā (*UNMIS*) pilnvaras un nosūtīt uz Sudānu papildu miera uzturēšanas spēkus; uzskata — lai abas valstis spētu pastāvēt un miermīlīgi attīstīties, ir ļoti svarīgi turpināt ANO klātbūtni; aicina, lai gan Sudāna, gan Dienvidsudāna atzinīgi vērtētu ANO klātbūtni un garantētu tās drošību;

12. uzsver, ka ES ir būtiski saglabāt savu humanitāro palīdzību Sudānai un Dienvidsudānai pēc 2011. gada 9. jūlija; mudina uzturēt nozīmīgu humanitāro aprindu klātbūtni un kapacitāti šajā reģionā, ar piemērotiem līdzekļiem, kas ļauj garantēt humanitāro organizāciju drošību;

13. atzinīgi vērtē secinājumus, noslēdzot ANO atbalstītās apspriedes par Dārfūras miera procesu; aicina visas puses ievērot pamieru un parakstītos līgumus par vardarbības pārtraukšanu; norāda uz pilnīgas pārredzamības nozīmi sarunās par Dārfūras un Abjejas jautājumiem, kā arī par vispārējo ziemeļu-dienvidu dialogu; aicina, lai diskusijās tiktu pārstāvētas visas partijas, kā arī pilsoniskā sabiedrība un politiskie līderi vietējā, reģionālajā, valsts un starptautiskajā līmenī;

14. mudina Dienvidsudānas valdību ieņemt pārredzamu, pārskatatbildīgu un integrējošu pieeju pārvaldībai, izmantojot konstitūcijas pārskata procesu; uzsver, ka ir būtiski visām politiskajām partijām sadarboties, lai pilnībā pārstāvētu visus valsts iedzīvotājus un palīdzētu veidot stabilas demokrātiskās politiskās institūcijas;

15. aicina abas puses saistībā ar tuvojošos neatkarības dienu — 2011. gada 9. jūliju — nākt klajā ar konkrētiem plāniem par institūciju izveidi un/vai reformu, lai no attiecīgās dienas abas valstis būtu dzīvotspējīgas; aicina ES delegācijas Sudānā un Dienvidsudānā aktīvi darboties un īstenot nesenos ES vēlēšanu novērošanas misiju ieteikumus;

16. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju ES Padomei un Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, ANO Drošības padomei un ANO ģenerālsekretāram, ES īpašajai pārstāvei Sudānā, Sudānas valdībai, Dienvidsudānas valdībai, Āfrikas Savienības institūcijām un Āfrikas Savienības augsta līmeņa darba grupas Sudānas jautājumos priekšsēdētājam, ĀKK un ES Apvienotajai parlamentārajai asamblejai un ES dalībvalstu valdībām.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksme

P7_TA(2011)0268

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmi

(2012/C 380 E/15)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā pašreizējo Partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN) starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Krievijas Federāciju, no otras puses⁽¹⁾, un 2008. gadā uzsāktās sarunas par jaunu ES un Krievijas nolīgumu, kā arī 2010. gadā uzsākto modernizācijas partnerību,
- ņemot vērā ES un Krievijas 2003. gada 31. maija kopīgajā paziņojumā pēc Sanktpēterburgā noritējušas vienpadsmitās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes pausto kopīgo mērķi izveidot kopēju ekonomisko telpu, kopēju brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kopēju sadarbības telpu ārējās drošības jomā un kopēju pētniecības un izglītības telpu, iekļaujot arī kultūras aspektus (četras kopējās telpas),
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Krieviju un ES un Krievijas attiecībām, jo īpaši 2011. gada 17. februāra rezolūciju par tiesiskumu⁽²⁾, 2010. gada 17. jūnija rezolūciju⁽³⁾ par ES un Krievijas augstākā līmeņa tikšanos, 2009. gada 12. novembra rezolūciju par gatavošanos ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmei Stokholmā 2009. gada 18. novembrī⁽⁴⁾, 2009. gada 17. septembra rezolūciju par cilvēktiesību aktivistu slepkavībām Krievijā⁽⁵⁾ un 2009. gada 17. septembra rezolūciju par energoapgādes drošības ārējiem aspektiem⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ES un Krievijas apspriedes cilvēktiesību jautājumos un pēdējo šādu sanāksmi 2011. gada 4. maijā,
- ņemot vērā parakstītos nolīgumus un kopīgos paziņojumus, kas pieņemti ES un Krievijas 2010. gada 31. maija un 1. jūnija augstākā līmeņa sanāksmē Rostovā pie Donas,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2011. gada 24. maija paziņojumu Mihaila Hodorovska un Platona Ļebedeva lietu,
- ņemot vērā ES un Krievijas parlamentārās sadarbības komitejas līdzpriekšsēdētāju kopīgo paziņojumu 2011. gada 18. maijā Sočos,
- ņemot vērā 2011. gada 9. un 10. jūnijā Nižņijnovgorodā paredzētās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes darba plānu,
- ņemot vērā Reglamenta 110. panta 4. punktu,

⁽¹⁾ OV L 327, 28.11.1997., 1. lpp.⁽²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0066.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0234.⁽⁴⁾ OV C 271 E, 7.10.2010., 2. lpp.⁽⁵⁾ OV C 224 E, 19.8.2010., 27. lpp.⁽⁶⁾ OV C 224 E, 19.8.2010., 23. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- A. tā kā Krievija, būdama ANO Drošības padomes pastāvīgā locekle, kopā ar ES ir atbildīga par globālās stabilitātes uzturēšanu, un tā kā ES un Krievijas ciešāka sadarbība un labas kaimiņattiecības ir ļoti svarīgas, lai nodrošinātu stabilitāti, drošību un labklājību ne tikai Eiropā, bet arī ārpus tās; tā kā ir svarīgi, lai ES attiecībās ar Krievijas Federāciju būtu vienots viedoklis, tiktu izrādīta solidaritāte un vienotību un šīs attiecības balstītos uz savstarpējām interesēm un kopējām vērtībām;
- B. tā kā stratēģiskās partnerības nolīguma noslēgšana starp ES un Krievijas Federāciju vēl aizvien ir būtiski svarīga tālākai sadarbības attīstībai un sadarbības intensitātes palielināšanai starp abiem partneriem;
- C. tā kā gan ekonomiski, gan politiski ES un Krievija ir savstarpēji atkarīgas; tā kā Eiropas Savienība ir apņēmusies turpināt padziļināt un attīstīt savas attiecības ar Krieviju, pamatojoties uz dziļu apņēmību sekmēt demokrātisku principu ievērošanu;
- D. tā kā joprojām pastāv bažas attiecībā uz Krieviju par pamattiesību un cilvēktiesību ievērošanu un aizsardzību, tiesiskumu, tiesu neatkarību, plašsaziņas līdzekļu politisku kontroli, represīviem pasākumiem pret žurnālistiem un opozīciju, kā arī vēlēšanu taisnīgumu; tā kā Krievijas Federācija ir pilntiesīga Eiropas Padomes un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas locekle un tādējādi ir apņēmusies ievērot demokrātijas un cilvēktiesību principus;
- E. tā kā Eiropas Cilvēktiesību tiesa vairākās lietās un spriedumos ir nosodījusi Krievijas Federāciju par smagiem cilvēktiesību pārkāpumiem; tā kā spriedumu izpilde nav pietiekama;
- F. tā kā daudzas starptautiskas problēmas, jo īpaši attiecībā uz Tuvajiem Austrumiem, Lībiju, Irānu, terorismu, energoapgādes drošību, klimata pārmaiņām un finanšu krīzēm, netiks atrisinātas bez atbildīgām un atsaucīgām attiecībām ar Krieviju;
- G. tā kā labas kaimiņattiecības, miers un stabilitāte kopējās kaimiņvalstīs ir gan Krievijas, gan ES interesēs; tā kā Krievija gandrīz trīs gadus pēc konflikta ar Gruziju joprojām neievēro 2008. gada 12. augusta un 8. septembra vienošanās par karaspēka izvešanu no okupētajām Dienvidosetijas un Abhāzijas provincēm un atgriešanu pirmskonflikta pozīcijās un nenodrošina Eiropas Savienības Uzraudzības misijai piekļuvi šīm teritorijām;
1. atkārtoti pauž pārliecību, ka Krievija vēl aizvien ir viens no svarīgākajiem Eiropas Savienības partneriem stratēģiskās sadarbības veidošanā, ar kuru to vieno ne tikai ekonomiskās un tirdzniecības intereses, bet arī mērķis cieši sadarboties Eiropā un starptautiskā līmenī;
2. norāda, ka augstākā līmeņa sanāksme Ņižņijnovgorodā koncentrēsies uz ES un Krievijas kopīgajiem uzdevumiem (piemēram, ekonomikas un finanšu krīzi, modernizācijas partnerību, iestāšanos PTO, ar enerģētiku un energoapgādes drošību saistītajiem jautājumiem, mobilitāti un bezvīzu režīmu starp ES un Krieviju, starptautiskiem un reģionāliem jautājumi, sadarbību krīžu pārvaldībā, cilvēktiesībām un tiesiskumu);

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

3. aicina ES un Krieviju izmantot gaidāmo augstākā līmeņa sanāksmi, lai pastiprinātu sarunas par drīzumā noslēdzamo jauno Partnerības un sadarbības nolīgumu, kas pamatojas uz ES un Krievijas savstarpēju atkarību, un uzsver, ka tā spēcīgi atbalsta visaptverošu, juridiski saistošu nolīgumu, kurš attiecas uz politisko, ekonomisko un sociālo sistēmu un tādējādi aptver visas ar demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību, jo īpaši pamattiesību, ievērošanu saistītās jomas, kurām ir jābūt šī nolīguma neatņemamām sastāvdaļām, ar nosacījumu, ka Krievija ir gatava īstenot pasākumus, lai veicinātu tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu;

4. atkārtoti pauž atbalstu modernizācijas partnerībai; atzinīgi vērtē iniciatīvu izstrādāt vienotu progresu ziņojumu, tomēr uzsver, ka ir jāvienojas par nākamajiem pasākumiem, ņemot vērā līdz šim panāktos rezultātus saistībā ar Eiropas Savienības un Krievijas četrām kopējām sadarbības telpām un joprojām pastāvošajām nepilnībām; īpaši atbalsta sadarbību pētniecības un izstrādes jomā un uzsver, ka četru kopējo telpu pamatā ir savstarpīguma princips; tādēļ aicina gaidāmās ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes dalībniekus veikt pasākumus, lai formulētu kopīgus mērķus; uzsver, ka ir svarīgi risināt jautājumus par efektīvu un neatkarīgu tiesu sistēmu darbību un korupcijas apkarošanas pasākumu pastiprināšanu; uzsver, ka ES ir gatava jebkādā iespējamā veidā palīdzēt, lai uzlabotu neatkarīgas tiesiskuma sistēmas efektivitāti Krievijā; atzinīgi vērtē Krievijas paziņojumu, ka tā parakstīs ESAO Konvenciju par ārvalstu valsts amatpersonu uzpirkšanas apkarošanu;

5. pauž cerību, ka augstākā līmeņa sanāksme palīdzēs atrisināt atlikušos jautājumus saistībā ar Krievijas pievienošanos PTO pēc ES un Krievijas 2010. gada decembra divpusējās vienošanās par šīs valsts pievienošanos PTO; atkārtoti atbalsta Krievijas pievienošanos, kas palīdzēs radīt līdzvērtīgus konkurences apstākļus abu pušu uzņēmējiem, kā arī sekmēs un liberalizēs tirdzniecību pasaules ekonomikā; aicina Krievijas iestādes pieņemt stabilu un taisnīgu tiesisko regulējumu, lai pienācīgi regulētu uzņēmējdarbību; uzsver, ka Krievijai, lai tā varētu pievienoties PTO, ir jāievēro visi PTO noteikumi, tātad arī jāatsakās no jebkādiem protekcionisma pasākumiem, tostarp jāizlabo situācija saistībā ar tādiem tirdzniecības kavēkļiem kā Krievijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienība, kuras izveides rezultātā ir paaugstinājušies konsolidētie tarifi;

6. uzsver, ka dalība PTO un tās īstenošana palīdzēs Krievijai piesaistīt vairāk ārvalstu ieguldījumu un dažādot tās ekonomiku, jo nodrošinās tiesisko regulējumu, kas palielinās ieguldītāju uzticēšanos; aicina Krievijas iestādes ļaunprātīgi neizmantojot sabiedrības veselības apsvērumus, lai īstenotu nepamatotus protekcionisma pasākumus; šajā sakarībā aicina Krievijas iestādes pārskatīt aizliegumu visam ES dārzeņu importam;

7. ņem vērā ES un Krievijas pašreiz notiekošo dialogu par turpmākiem vīzu režīma atvieglojumiem; atbalsta apņemšanos izpildīt ilgtermiņa mērķi — ieviest bezvīzu režīmu starp ES un Krieviju, balstoties uz pakāpenisku pieeju, kas orientēta uz saturu un praktisku virzību; atzinīgi vērtē 2011. gada maijā paziņotos kopējos pasākumus (ceļvedi) bezvīzu režīma ieviešanai starp Krieviju un ES; uzsver to, ka šim dialogam būtu jānorit saskaņā ar vīzu režīma atvieglojumu procesu attiecībā uz Austrumu partnerības valstīm; atgādina, ka gan ES, gan Krievijai ir pilnībā jāīsteno parakstītie nolīgumi; aicina augsto pārstāvi un Komisiju pārliecināt Krieviju pārstāt izdot pasēs Dienvidosetijas un Abhāzijas okupēto teritoriju iedzīvotājiem; uzsver nepieciešamību pārtraukt jebkādas drošības pārkāpumus Eiropā; aicina turpināt sadarbību saistībā ar nelegālās imigrācijas novēršanu, kontroles uzlabošanu robežšķērsošanas punktos un informācijas apmaiņu par terorismu un organizēto noziedzību;

8. uzsver energoapgādes jautājuma nozīmīgumu un pauž viedokli, ka Krievijas enerģētikas politika attiecībā uz dalībvalstīm un kopīgajām kaimiņvalstīm parādīs to, vai Krievija patiešām ir nopietni apņēmusies kļūt modernāka un demokrātiskāka; uzsver, ka dabas resursu piegādi nedrīkst izmantot par politisku instrumentu; uzsver, ka šādas sadarbības pamatprincipiem jābūt savstarpējai atkarībai un pārredzamībai, kā arī vienlīdzīgām iespējām piekļūt tirgiem, infrastruktūrai un investīcijām; atzinīgi vērtē Krievijas izrādīto interesi par juridiski saistošu enerģētikas sistēmu; atgādina, ka ES ir ieinteresēta līdzsvarotā un trīspusējā (ES, Krievija, Ukraina) risinājumā turpmākas gāzes piegādes ES nodrošināšanai; aicina ES un Krieviju cieši

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

sadarboties attiecībā uz izejvielu un retzemju metālu piegādi, jo īpaši uz izšķirīgi svarīgo vielu piegādi, un šajā sakarībā aicina ievērot starptautiskos noteikumus, jo īpaši PTO noteikumus;

9. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, ka Enerģētikas hartas nolīguma un tam pievienotā tranzīta protokola principi tiek iekļauti jaunajā ES un Krievijas partnerības nolīgumā, lai nodrošinātu uzticamu, drošu un uz līdzvērtīgiem standartiem balstītu enerģijas piegādi; atzinīgi vērtē atjauninātas agrās brīdināšanas sistēmas pieņemšanu 2011. gada februārī, lai turpmāk uzlabotu koordināciju piedāvājuma un pieprasījuma ārkārtas gadījumos; atzinīgi vērtē nolīgumu par padomdevēja gāzes foruma izveidi, kuram vajadzētu sniegt ieguldījumu, tostarp nozares pārstāvju ieguldījumu, Krievijas un Eiropas gāzes tirgu attīstībā;

10. mudina Krievijas Federāciju palielināt savu ieguldījumu klimata pārmaiņu problēmas risināšanā, samazinot savas siltumnīcefekta gāzu emisijas un jo īpaši uzlabojot energoefektivitāti; aicina ES un Krieviju cieši sadarboties starptautiskās UNFCCC un Kioto Protokola sarunās par visaptverošu klimata pārmaiņu politiku pēc 2012. gada;

11. sagaida, ka ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmes dalībnieki centīsies panākt ES partneru vienotu apņemšanos īstenot augstākos drošības standartus, vērienīgas slodzes pārbaudes atomelektrostacijās un ciešāku starptautisku sadarbību, pēc gūtās pieredzes saistībā ar pastāvīgo kodolkrīzi Fukušimas atomelektrostacijā; uzskata, ka tas jo īpaši attiecas uz vēl joprojām izmantotajām Černobiļas tipa atomelektrostacijām;

12. uzsver, ka šī augstākā līmeņa sanāksme notiks izšķirīgā laikposmā, kad Krievijā norit gatavošanās Valsts domes vēlēšanām, un uzskata, ka ir svarīgi, lai šīs vēlēšanas būtu brīvas un taisnīgas un noritētu atbilstīgi Eiropas Padomes un EDSO noteiktajiem standartiem; norāda, ka dažas politisko partiju un kandidātu sarakstu reģistrācijas procedūras izrādījušās nepamatotas un tādējādi ir šķērslis brīvām un taisnīgām vēlēšanām; norāda, ka nav vienprātis attiecībā uz jebkādu ierobežojumu radīšanu opozīcijas partijām reģistrēties vēlēšanām, un aicina Krieviju attiecīgi rīkoties, lai īstenotu Eiropas Padomes un EDSO noteiktos vēlēšanu standartus; mudina Krievijas iestādes ļaut EDSO/Eiropas Padomes veikt ilgtermiņa vēlēšanu novērošanu jau agrākā posmā un aicina AP/PV pastāvēt uz misijas izveidi šādā nolūkā;

13. atkārtoti apstiprina, ka Krievijai ir steidzami jāīsteno demokrātijas pamatprincipi, tiesiskums, cilvēktiesības un plašsaziņas līdzekļu brīvība, kas ir šīs sadarbības pamatā; aicina Krieviju veikt konkrētus pasākumus, lai uzlabotu tās situāciju cilvēktiesību ievērošanas jomā un pasargātu žurnālistus, cilvēktiesību aktīvistus, minoritātes un opozīcijas pārstāvjus no vardarbības un iebiedēšanas;

14. atzinīgi vērtē Krievijas puses vēlmi atklāti un konstruktīvi iesaistīties to galveno jautājumu risināšanā, kuri ES pārstāvji izvirzīja 2011. gada 4. maija apspriedē par cilvēktiesībām; aicina šo procesu uzsākt, tajā sniedzot ieguldījumu Eiropas Parlamentam un Valsts domei, kā arī piedaloties attiecīgajām Krievijas iestādēm, tostarp Tieslietu ministrijai un Iekšlietu ministrijai, kā arī cilvēktiesību jomas NVO, neatkarīgi no tā, vai dialogs notiek Krievijā vai ES dalībvalstī; uzsver nepieciešamību uzturēt ciešas saiknes ar pilsonisko sabiedrību Krievijā un saglabāt atbalsta programmas tās attīstībai; pauž lielas bažas par NVO un cilvēktiesību aizstāvju statusu Krievijā; atzinīgi vērtē Krievijas Ārlietu ministrijas lēmumu iecelt īpašo vēstnieku cilvēktiesību dialoga jautājumos;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

15. atgādina Komisijai par Eiropas Parlamenta 2011. gada budžetā pieņemto priekšlikumu izveidot ES un Krievijas pilsoniskās sabiedrības dialogu saistībā ar divreiz gadā notiekošajām ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmēm; aicina modernizācijas partnerības sistēmā iekļaut ES un Krievijas pilsoniskās sabiedrības forumu;

16. ar bažām pieņem zināšanai Krievijas apelācijas tiesas 2011. gada 26. maija spriedumu Mihaila Hodorkovska un viņa darījuma partnera Platona Ļebedeva lietā, kas ir kārtējais politiski motivētais tiesas spriedums; nosoda politisko iejaukšanos šajā tiesas prāvā; atzinīgi vērtē Krievijas prezidenta D. Medvedeva lēmumu izmeklēt šo lietu Prezidenta cilvēktiesību padomē; atzinīgi vērtē Eiropas Cilvēktiesību tiesas spriedumu šajā lietā, atzīstot Mihaila Hodorkovska prasību par nelikumīgu turēšanu apcietinājumā; pieņem zināšanai Krievijas prezidenta D. Medvedeva lēmumu uzsākt izmeklēšanu par kriminālajām apsūdzībām pret Sergeju Magnitski; mudina izmeklēšanas komiteju, cik drīz vien iespējams, publicēt neatkarīgu un visaptverošu ziņojumu; atzinīgi vērtē to, ka ir notiesātas Anastasijas Baburovas un Staņislava Markelova slepkavībās vainojamās personas, un aicina Krievijas iestādes turpināt darbu saistībā ar šo lietu; pieņem zināšanai, ka ir apcietināta par Annas Poljtkovskas slepkavības izdarīšanu aizdomās turamā persona;

17. pauž nožēlu, ka, pretēji Krievijas saistībām, ko tā kā Eiropas Padomes dalībvalsts uzņēmusies attiecībā uz pulcēšanās brīvības nodrošināšanu, turpinās iedzīvotāju mierīgas pulcēšanās aizliegumi un vardarbīga izdzīvošana, tostarp jau sesto gadu pēc kārtas tas notiek attiecībā uz seksuālo minoritāšu gājieniem Maskavā, pat neraugoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas 2011. gada aprīļa galīgo nolēmumu; sagaida, ka ES delegācijas un diplomāti turpmāk aktīvi īstenos instrumentu kopumu, ar ko paredz sekmēt un aizsargāt lesbiešu, geju, biseksuālu un transpersonu (LGBT) visu cilvēktiesību ievērošanu;

18. vērš uzmanību uz to, ka Krievijai ir steidzami jāatrisina jautājumus par daudzo Krievijas nepilsoņu juridisko statusu;

19. pauž bažas par nāvējošiem negadījumiem Kalnu Karabahā un atzinīgi vērtē G8 valstu 2011. gada 26. maijā publiskoto kopīgo paziņojumu, kurā tika uzsvērtā vienprātība par nepieciešamību veikt izšķirošus pasākumus, lai panāktu mierīgu konflikta atrisinājumu Kalnu Karabahā; aicina Krieviju palīdzēt atrisināt konfliktu, nevis piegādāt ieročus abām konfliktā iesaistītajām pusēm; mudina AP/PV veikt pasākumus, lai novērstu iespējamu konflikta saasināšanos, un prasa izveidot līdzekļus, kas atturētu puses pārkāpt Biškekas pamiera nolīgumu;

20. aicina Krieviju ievērot tās parakstītās vienošanās, izpildīt visus sešu punktu vienošanos par pamieru noteikumus un nekavējoties izvest karaspēku no okupētajiem Gruzijas apgabaliem Dienvidosetijas un Abhāzijas un atgriezt to pirmskonflikta pozīcijās, kā arī nodrošināt Eiropas Savienības Uzraudzības misijai piekļuvi šīm teritorijām;

21. aicina Krieviju ieņemt konstruktīvu nostāju Piedņestras jautājumā un sarunās par konfliktu šajā reģionā, uzskata, ka Piedņestras jautājums ir pārbaudījums ES un Krievijas savstarpējam atbalstam iesaldētu konfliktu atrisināšanā un šajā sakarībā aicina sākt oficiālās 5+2 formāta sarunas ar mērķi tuvākajā nākotnē rast risinājumu (Mesebergas iniciatīva);

22. norāda, ka Krievijai, kurai ir veto tiesības ANO Drošības padomē, starptautisku krīžu gadījumos ir jārikojas atbildīgi un pilnībā jāgarantē un jāievēro savu kaimiņvalstu suverenitāte; šajā sakarībā mudina Krieviju atturēties izdarīt spiedienu uz Ukrainu, lai tā pievienotos Krievijas, Kazahstānas un Baltkrievijas muitas savienībai;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

23. aicina Krievijas Federāciju un Amerikas Savienotās Valstis uz tālāku vispusīgu dialogu drošības jautājumos, tostarp attiecībā uz pretraķešu aizsardzības sistēmas izveidošanu;

24. aicina ES pārstāvjus ES un Krievijas augstākā līmeņa sanāksmē izvirzīt apspriešanai visus šajā rezolūcijā minētos jautājumus;

25. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, Krievijas Federācijas valdībai un parlamentam, Eiropas Padomei un Eiropas Drošības un sadarbības organizācijai.

Maldinoša uzziņu sabiedrību darbība

P7_TA(2011)0269

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par maldinošām uzņēmumu uzziņu sabiedrībām (Lūgumraksti Nr. 0045/2006, Nr. 1476/2006, Nr. 0079/2003, Nr. 0819/2003, Nr. 1010/2005, Nr. 0052/2007, Nr. 0306/2007, Nr. 0444/2007, Nr. 0562/2007 un citi)

(2012/C 380 E/16)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā 2008. gada 16. decembra rezolūciju par ziņojumu par uzziņu sabiedrību maldinošo darbību (lūgumraksti Nr. 0045/2006, 1476/2006, 0079/2003, 0819/2003, 1010/2005, 0052/2007, 0306/2007, 0444/2007, 0562/2007 un citi) ⁽¹⁾,

— ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu un 110. panta 2. punktu,

A. tā kā Parlaments ir saņēmis vairāk nekā 400 lūgumrakstu par uzņēmumu uzziņu sabiedrību bieži veiktu maldinošu uzņēmējdarbības praksi, kas ietekmē tūkstošiem galvenokārt nelielu uzņēmumu Eiropas Savienībā, radot būtiskas finansiālas sekas; tā kā Parlaments joprojām saņem lūgumrakstus un sūdzības par uzņēmumu uzziņu sabiedrībām;

B. tā kā šīs maldinošās darbības parasti ietver uzņēmumu — bet šīs darbības var attiekties arī uz speciālistiem un bezpeļņas struktūrām — pievilināšanu, solot tos bez maksas ietvert uzņēmumu uzziņu krājumos; tā kā parakstītāji vēlāk atklāj, ka ir parakstījuši līgumu, kas uzliek finansiālas saistības;

C. tā kā uzņēmumu uzziņu sabiedrības bieži vien ir reģistrētas citā dalībvalstī nekā to upuri, apgrūtinot cietušo iespējas saņemt aizsardzību un/vai kompensāciju no valsts iestādēm,

1. pauž nožēlu, ka Direktīva 2006/114/EK ⁽²⁾ par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kas attiecas uz uzņēmumu tiešiem savstarpējiem darījumiem, šķiet, nenodrošina pietiekami efektīvu aizsardzību, vai arī dalībvalstis minēto direktīvu piemēro neatbilstīgi;

2. atgādina — lai gan Komisijai nav pilnvaru tieši piemērot šo direktīvu fiziskām personām vai uzņēmumiem, tai ir jānodrošina, lai šo direktīvu atbilstīgi īstenotu dalībvalstis;

⁽¹⁾ OV C 45E, 23.2.2010., 17. lpp.

⁽²⁾ OV L 376, 27.12.2006., 21. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

3. aicina Komisiju aktīvi pārbaudīt, kā dalībvalstis transponē, īsteno un valsts līmenī piemēro Direktīvu 2006/114/EK, un vajadzības gadījumā veikt korektīvu rīcību;
4. prasa Komisijai ātrāk veikt pasākumus saistībā ar minētās direktīvas un citu attiecīgo tiesību aktu pārskatīšanu un uzlabošanu, lai iespējami drīz izbeigtu uzņēmumu uzziņu sabiedrību maldinošo praksi, proti, ietverot „melnajā sarakstā” konkrētu maldinošo praksi, ko veic uzņēmumu uzziņu sabiedrības;
5. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijai.

Madagaskara

P7_TA(2011)0270

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par stāvokli Madagaskarā

(2012/C 380 E/17)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Kotonu nolīguma 8. un 9. pantu attiecīgi par politisko dialogu un cilvēktiesību ievērošanu,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Madagaskaru, jo īpaši 2009. gada 7. maija ⁽¹⁾ un 2010. gada 11. februāra ⁽²⁾ rezolūcijas, un ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas 2010. gada 10. un 11. jūlijā veikto faktu vākšanas misiju,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves *Catherine Ashton* 2010. gada 19. novembra paziņojumu,
- ņemot vērā Svazilendas 2009. gada 30. marta komunikē un Livingstonas 2011. gada 31. marta lēmumu, kura 6. punktā norādīts, ka noregulējumam Madagaskarā ir jābūt demokrātiskam, konsensuālam, integrējošam un pārredzamam,
- ņemot vērā Maputu 2009. gada 8. un 9. augusta nolīgumus un Adisabebas 2009. gada 6. novembra papildu dokumentu, ko parakstīja četri Madagaskaras politisko kustību vadītāji, un ņemot vērā šo nolīgumu konstitucionālo vērtību, ko skaidri apliecināja iesaistītās personas un atzina starptautiskā sabiedrība,
- ņemot vērā to, ka ir apturēta Madagaskaras dalība Dienvidāfrikas attīstības kopienā (DAK) un Āfrikas Savienībā,
- ņemot vērā sankcijas, par kurām lēma Āfrikas Savienība 2010. gada 17. martā un kuras apstiprināja 2011. gada 31. janvārī, pret *Andy Rajoelina* un vairāk nekā simts viņa sabiedroto,
- ņemot vērā jaunāko ceļvedi, ko ierosināja DAK vidutāju komanda,
- ņemot vērā Dienvidāfrikas attīstības kopienas (DAK) 2011. gada 20. maija ārkārtas augstākā līmeņa sanākumi,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ OV C 212 E, 5.8.2010., 111. lpp.

⁽²⁾ OV C 341 E, 16.12.2010., 72. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- A. tā kā ilgstošā politiskā nestabilitāte, kura dominējusi kopš valsts apvērsuma, ir izraisījusi riskantu stāvokli Madagaskarā sociālekonomiskajā, humanitārajā un cilvēktiesību ievērošanas ziņā;
 - B. ņemot vērā saistības, kuras uzņēmās Maputu un Adisabebā attiecībā uz varas dalīšanu ar citām politiskajām kustībām Madagaskarā; tā kā šajos nolīgumos ir ietverta arī Vērtību harta, kura pamatojas uz tādu pamatprincipu ievērošanu un veicināšanu pārejas periodā kā nevardarbība, samierināšanās un savstarpēja cieņa;
 - C. tā kā pašreizējais režīms neievēro konstitucionālās, demokrātiskās un pamattiesības, kas noteiktas Kotonu nolīgumā un citos starptautiskajos nolīgumos;
 - D. tā kā ir jāuzsāk atklāta un neatkarīga izmeklēšana attiecībā uz nāves gadījumiem un pārmērīgu spēka izmantošanu 2009. gada demonstrāciju laikā;
 - E. tā kā pašreizējais nelikumīgais režīms pārņem savā varā izpildvaru, likumdošanas un tiesu varu un plašsaziņas līdzekļus;
 - F. tā kā integrējošā veidā ir jāturpina pašreizējais sarunu process starptautisko vidutāju vadībā;
 - G. tā kā 2010. gada 17. novembrī *de facto* iestāde organizēja negodīgu konstitucionālu referendumu, ko pamatoti boikotēja opozīcija un ignorēja plaša starptautiskā sabiedrība, un pēc kura tika pieņemta tā dēvētā jaunā Konstitūcija;
 - H. tā kā pirmdien, 2009. gada 6. jūlijā, Eiropas Savienība sāka apspriežu procesu ar Madagaskaru saskaņā ar Kotonu nolīguma 96. pantu, tādējādi uzsākot dialogu, lai rastu atbilstīgus valsts politisko problēmu risinājumus;
 - I. tā kā 2010. gada 7. jūnijā Eiropas Savienība nolēma slēgt apspriedes ar Madagaskaras Republiku un atbilstīgi Kotonu nolīguma 96. pantam pieņēma attiecīgus pasākumus — palīdzības apturēšanu;
 - J. tā kā iepriekš minētie uzbrukumi demokrātijai noveda arī pie SVF un Pasaules Bankas palīdzības apturēšanas, liegšanas turpmāk izmantot Āfrikas Izaugsmes un iespēju akta (AGOA) priekšrocības un Āfrikas Savienības uzliktajām sankcijām;
 - K. tā kā 2011. gada 17. maijā ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētāji pieprasīja izveidot neitrālu, konsensuālu un integrējošu pārejas valdību, kuras misija būtu uzsākt pārredzamu un neatkarīgu vēlēšanu procesu, kas noslēgtos ar demokrātiskām vēlēšanām, kuras novērotu starptautiskā sabiedrība, un tas būtu pirmais solis, lai atjaunotu stabilu konstitucionālo kārtību;
 - L. tā kā iedzīvotāju rīcībā ir mazāk par vienu ASV dolāru dienā un tā kā pieejamo nepietiekamo ienākumu dēļ mājāsaimniecībām ir grūtības iegādāties pārtikas pamatproduktus, ūdeni, higiēnas pakalpojumus, veselības aprūpi un izglītību; tā kā stāvoklis ir ievērojami pasliktinājies kopš politiskās krīzes sākuma, arī sausuma un vairāku dabas katastrofu dēļ, kas skāra valsti pēdējo divu gadu laikā,
1. atkārtoti pauž stingru nosodījumu procesam, kurā A. Rajoelina sagrāba varu un uztur savu nelikumīgo un prettiesisko režīmu, un EP joprojām ir norūpējies par pašreizējo stāvokli Madagaskarā;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

2. nosoda daudzos cilvēktiesību pārkāpumus un vardarbību, ko īstenojuši malgašu drošības spēki pret savas valsts iedzīvotājiem, un prasa izformēt visus politiskos milicijas spēkus, pilnībā ievērot pilsoņu tiesības, visu iedzīvotāju politiskās, sociālās un ekonomiskās tiesības un atjaunot tiesiskumu Madagaskarā; prasa nekavējoties atbrīvot visus politieslodzītos; prasa garantēt trimdā esošo personu un politisko vadītāju drošu atgriešanos;
3. prasa veikt minēto pārkāpumu neatkarīgu izmeklēšanu, lai cilvēktiesību pārkāpējus sauktu pie atbildības;
4. pauž dziļu satraukumu par nepārtraukto marodierismu un vērtīgu kokmateriālu, minerālu un nacionālajos parkos un aizsargājamās teritorijās izlaupītās dzīvās dabas nelegālo eksportu, kā arī par aizvien pieaugošo apdraudējumu bioloģiskās daudzveidības pārvaldībai kārtības izjaukšanas dēļ un atbalsta vides saglabāšanas grupu un pilsoniskās sabiedrības nepārtrauktos centienus novērst vides izpostīšanu un sociālo haosu;
5. pauž nožēlu par Gaborones sarunu neizdošanos un prasa izstrādāt atbilstīgu stratēģiju, lai izietu no pašreizējā strupceļa un izveidotu patiesi neitrālu, konsensuālu un integrējošu pārejas valdību; ņem vērā novērojumus un ieteikumus, kuri pausti ziņojumā DAK ārkārtas augstākā līmeņa sanāksmei; mudina, lai nākamajā DAK augstākā līmeņa sanāksmē 2011. gada 11. jūnijā nepārprotami atrisinātu politisko strupceļu un lai tās mērķis būtu Madagaskaras iedzīvotāju interešu aizstāvība; mudina visas iesaistītās nolīguma slēdzējpusēs izpildīt savas saistības;
6. uzsver, ka ir nepieciešams nekavējoties atjaunot konstitucionālo kārtību, kas ir priekšnosacījums, lai Madagaskarā atgrieztos normāla institucionāla dzīve, un mudina steidzami rīkoties, lai sagatavotu brīvas, atklātas un pārredzamas vēlēšanas, kuras atbilstu demokrātiskiem standartiem un notiktu starptautiskās sabiedrības uzraudzībā;
7. uzsver, ka uzticamība, tostarp vēlēšanu procesa likumība, nozīmē, ka visas politiskās kustības un vadītāji šajās vēlēšanās var piedalīties brīvi un bez izņēmumiem un ka tiem ir netraucēta piekļuve plašsaziņas līdzekļiem;
8. neakceptē to, ka iestādes, kuras pārņēma varu nekonstitucionālā veidā, ir tiesīgas organizēt vēlēšanas;
9. atgādina, ka A. Rajoelina ir paziņojis par savu lēmumu nekandidēt nākamajās prezidenta vēlēšanās;
10. uzsver, ka Madagaskaras iedzīvotājiem ir jālemj par savu nākotni un viņiem jābūt spējīgiem to darīt, un bez jebkādiem nosacījumiem īstenot savas pašnoteikšanās tiesības;
11. uzsver, ka Āfrikas Savienība 2011. gada 31. janvārī augstākā līmeņa sanāksmē apstiprināja individuālas un selektīvas sankcijas, par kurām vienojās 2010. gada 17. martā, pret A. Rajoelina un vairāk nekā simts citām personām, kuras atbalsta Pārejas valdības Augsto iestādi;
12. aicina Eiropas Savienību un ANO Drošības padomi turpināt piemērot un paplašināt sankcijas režīmam līdz politiskās krīzes atrisinājumam atbilstīgi iepriekš minētajiem apsvērumiem un jo īpaši visās tās dalībvalstīs paplašināt vīzas aizliegumu, ko noteikusi Āfrikas Savienība;
13. uzsver, ka A. Rajoelina valdību neatzīst ne ES, ne kāda cita starptautiskās kontaktgrupas ar Madagaskaru dalībvalsts;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

14. atbalsta DAK patlaban īstenotos pasākumus un aicina Āfrikas Savienību, DAK un starptautisko kontaktgrupu panākt, lai pārejas process tiktu apmierinoši pabeigts;
15. pilnībā atbalsta ES atbilstīgos pasākumus, ko pieņēma 2010. gada 7. jūnijā saskaņā ar Kotonu nolīguma 96. pantu pēc apspriežu procedūras slēgšanas;
16. mudina starptautisko sabiedrību un Eiropas Savienību palielināt humāno palīdzību Madagaskaras iedzīvotājiem; atgādina, ka pakāpeniska sadarbības programmu atjaunošana ar Madagaskaru būs iespējama, ja pilnībā tiks ievēroti visi demokrātijas principi un pamatbrīvības;
17. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Komisijas priekšsēdētāja vietniecei un Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Komisijai, Eiropas Savienības Padomei, ĀKK un ES Padomei, ANO ģenerālsekretāram, Dienvidāfrikas attīstības kopienai, prezidentam *Joaquim Chissano* un Āfrikas Savienības Komisijai.

Gvantanamo — lēmums par gaidāmo nāves soda izpildi

P7_TA(2011)0271

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Gvantanamo — gaidāmais lēmums par nāvessoda izpildi

(2012/C 380 E/18)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā starptautiskos, Eiropas un valsts instrumentus par cilvēktiesībām un pamatbrīvībām un par apzināti nelikumīgas apcietināšanas, cilvēku piespiedu nozušanas un spīdzināšanas aizliegumu, piemēram, 1966. gada 16. decembra Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (ICCPR) un 1984. gada 10. decembra ANO Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu un tai pievienotos attiecīgos protokolus,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 2007. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 62/149, kurā aicināts noteikt moratoriju nāvessoda piemērošanai, un 2008. gada 18. decembra rezolūciju Nr. 63/168, kurā pieprasīts īstenot Ģenerālās asamblejas Rezolūciju Nr. 62/149,
- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par nāvessodu, jo īpaši 2010. gada 7. oktobra rezolūciju par Pasaules dienu pret nāvessodu ⁽¹⁾ un 2008. gada 10. jūlija rezolūciju par nāvessodu, jo īpaši par *Troy Davis* lietu ⁽²⁾, par Gvantanamo, it īpaši 2006. gada 13. jūnija rezolūciju par Gvantanamo ieslodzīto stāvokli ⁽³⁾ un 2004. gada 10. marta rezolūciju par Gvantanamo ieslodzīto tiesībām uz taisnīgu tiesu ⁽⁴⁾, kā arī par to, ka CIP, iespējams, izmanto Eiropas valstis apcietināto transportēšanai un nelikumīgai aizturēšanai, jo īpaši to, kas veikts 2007. gada 14. februārī pieņemtajā rezolūcijā ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā 2009. gada 4. februāra rezolūciju par Gvantanamo ieslodzījuma vietas gūstekņu atpakaļnosūtīšanu un pārmitināšanu ⁽⁶⁾,
- ņemot vērā EP priekšsēdētāja vēstuli valstu parlamentiem par dalībvalstu pārbaudēm saistībā ar Parlamenta 2007. gada 14. februāra rezolūciju,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0351.

⁽²⁾ OV C 294E, 3.12.2009., 80. lpp.

⁽³⁾ OV C 300E, 9.12.2006., 136. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 102 E, 28.4.2004, 640. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 287 E, 29.11.2007, 309. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 67E, 18.3.2010, 91. lpp.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- ņemot vērā 1983. gada 28. aprīlī parakstīto Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Sesto protokolu par nāvēssoda atcelšanu,
- ņemot vērā 1989. gada 15. decembrī parakstīto Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu, kas paredz nāvēssoda atcelšanu,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,
- A. tā kā ASV valdība cenšas panākt, lai nākamajā militārās komisijas tiesas sēdē nāvēssodu piespriestu Saūda Arābijas iedzīvotājam *Abd al Rahim Hussayn Muhammed al Nashiri*, kuru patlaban tur ASV ieslodzījuma vietā Gvantanamo līcī; tā kā, lai panāktu šādu lēmumu, ir nepieciešams ierēdņa, ko oficiāli dēvē par „convening authority” (turpmāk – CA) piekrišana, un sagaidāms, ka šis lēmums tiks pieņemts tuvāko nedēļu laikā;
- B. tā kā *al-Rahim al-Nashiri* atrodas ASV uzraudzībā jau gandrīz deviņus gadus un tā kā, neraugoties uz to, ka viņa vārds tika minēts ASV Federālās tiesas apsūdzības rakstā jau pāris mēnešus pēc viņa apcietināšanas 2002. gadā, pret viņu nav savlaicīgi ierosināta lieta un viņš nav nekavējoties saukts pie atbildības, kā to pieprasa starptautiskie tiesību akti, tā vietā viņu slepeni turēja apcietinājumā, līdz 2006. gadā viņu pārvietoja uz Gvantanamo;
- C. tā kā gandrīz četrus gadus atrodoties CIP uzraudzībā, viņš, acīmredzot, tika turēts slepenās apcietinājuma vietās vieninieku kamerā bez tiesībām sarakstīties un sazināties, un uzskata, ka viņš ir ticis pakļauts spīdzināšanai, tostarp gremdēšanai ūdenī (*water-boarding*);
- D. tā kā 2011. gada 20. aprīlī ASV Aizsardzības departaments paziņoja, ka pret *Abd al Rahim al Nashiri* ir izvirzīta apsūdzība saskaņā ar 2009. gada militāro komisiju aktu arī par „slepavību, pārkāpjot kara likumu” un „terorismu”, pamatojoties uz viņa vadošo lomu, organizējot 2000. gada 12. oktobrī Jemenā notikušo uzbrukumu ASV karakuģim *USS Cole*, kura laikā 17 amerikāņu jūrnieki tika nogalināti un vēl 40 ievainoti, kā arī par uzbrukumu Francijas tankkuģim *MV Limburg* 2002. gada 6. oktobrī Adenas līcī, kura laikā tika nogalināts viens no kuģa komandas locekļiem;
- E. tā kā Saūda Arābijas valstspiederīgais *Abd al-Rahim al-Nashiri* būs pirmais apcietinātais, ko tiesās militārā komisija, kopš prezidents B. Obama pavēlēja atsākt šādas tiesas sēdes; tā kā militārā komisija vēl līdz šim nav noteikusi tiesas sēdes datumu, un apsūdzība kā vienu no iespējamajiem soda veidiem ir ierosinājusi piespriest nāvēssodu, lai gan to iepriekš ir jāapstiprina militārās komisijas CA — ierēdnim, kuru ieceļ ASV aizsardzības sekretārs;
- F. tā kā pašreizējais CA ir norādījis, ka viņš ir gatavs saņemt rakstiskus iesniegumus saistībā ar nāvēssodu līdz 2011. gada 30. jūnijam un ka viņš savu lēmumu pieņems pēc šā datuma;
- G. tā kā Eiropas Savienība ir stingri apņēmusies nodrošināt, ka trešās valstīs tiek noteikts moratorijs nāvēssoda piemērošanai pirmajā instancē, un gala rezultātā panākt nāvēssoda atcelšanu visā pasaulē, un cenšas panākt, lai visas valstis piekristu šim principam;
- H. tā kā starptautiskajās cilvēktiesībās ir atzīts, ka dažas valstis saglabā nāvēssodu, bet šīs tiesības aizliedz izmantot un izpildīt nāvēssodu, kas piespriests, pamatojoties uz tiesas prāvu, kura neatbilst visaugstākajiem taisnīguma standartiem;
- I. tā kā tas jau ir paudis kritiku un aicinājis ASV pārskatīt militāro komisiju sistēmu, jo tā neatbilst starptautiskajiem standartiem attiecībā uz taisnīgu tiesu;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- J. tā kā 2007. gadā ANO īpašais referents jautājumos par cilvēktiesību un pamattiesību veicināšanu un aizsardzību aicināja ASV atcelt militārās komisijas un tā kā 2009. gadā ANO īpašais referents jautājumos par ārpustiesas vai patvaļīgu nāvessodu izpildi mudināja ASV militārajās komisijās vairs nepiespriest nāvessodu;
- K. tā kā *Abd al-Rahim al-Nashiri* ir apgalvojis, ka 2002. un 2003. gadā CIP viņu vairākus mēnešus ir slepeni turējusi kādā apcietinājuma vietā Polijā un ka viņš šajā laikā ir ticis spīdzināts, un tā kā 2011. gada 10. maijā viņš ar cilvēktiesību NVO palīdzību iesniedza apelāciju Eiropas Cilvēktiesību tiesā;
- L. tā kā, neraugoties uz pierādījumiem, ka cīņā pret terorismu ir pieļauti ārkārtīgi nopietni cilvēktiesību pārkāpumi un veikti tādi starptautiskajos tiesību aktos minēti noziegumi kā spīdzināšana, ļaunprātīga izturēšanās, turēšana apcietinājumā bez tiesībām sarakstīties un sazināties un cilvēku piespiedu pazušana, šajā sakarībā pie atbildības ir saukti tikai nedaudzi cilvēki gan ASV, gan ES,
1. norāda uz ciešajām transatlantiskajām attiecībām, kas pamatojas uz kopīgām pamatvērtībām un vispārējo neapstrīdamo pamata cilvēktiesību, piemēram, tiesību uz taisnīgu tiesu un apzināti nelikumīgas apcietināšanas aizlieguma, ievērošanu; atzinīgi vērtē ciešo transatlantisko sadarbību ļoti daudzos starptautisko cilvēktiesību jautājumos;
2. atkārtoti pauž sašutumu par visiem teroristu uzbrukumiem un solidarizējas ar šādu uzbrukumu upuriem, kā arī izsaka līdzjūtību viņu ģimenēm, draugiem un radniekiem par pārciestajām sāpēm un ciešanām; tomēr atkārtoti norāda, ka, cīnoties pret terorismu, nedrīkst ignorēt tādu kopīgi noteiktu pamatvērtību kā cilvēktiesību un tiesiskuma ievērošanu;
3. atkārtoti uzsver savu pastāvīgo negatīvo nostāju pret spīdzināšanas un ļaunprātīgas izturēšanās izmantošanu un pret nāvessodu piespriešanu, neatkarīgi no nodarījuma veida un apstākļiem, un vēlreiz uzsver, ka nāvessoda atcelšana veicina cilvēka cieņas principu ievērošanu un progresīvas pārmaiņas cilvēktiesību jomā;
4. aicina ASV iestādes nepiespriest nāvessodu *Abd al-Rahim al-Nashiri* un aicina augsto pārstāvi *Catherine Ashton*, Padomes prezidentūru, Komisiju un dalībvalstis steidzami ierosināt šā jautājuma izskatīšanu ar ASV iestādēm un paust ASV stingru protestu, lai nodrošinātu, ka *Abd al-Rahim al-Nashiri* nāvessods netiek izpildīts;
5. atkārtoti aicina ASV iestādes pārskatīt militāro komisiju sistēmu, lai nodrošinātu taisnīgu šīs lietas izskatīšanu, slēgt Gvantamo, aizliegt spīdzināšanas, ļaunprātīgas izturēšanās un turēšanas bez tiesībām sarakstīties un sazināties, kā arī beztermiņa apcietinājuma un cilvēku piespiedu pazušanas izmantošanu jebkādos apstākļos, un atgādina ES iestādēm un dalībvalstīm par viņu pienākumu nepiedalīties šādās starptautiskajos, Eiropas un valsts tiesību aktos aizliegtās darbībās vai slēpt šādas darbības;
6. pauž nožēlu par ASV prezidenta 2011. gada 7. martā pieņemto lēmumu parakstīt rīkojumu par apcietināšanu un aizlieguma rīkot militāros tribunālus atcelšanu; ir pārliecināts, ka parasta krimināltiesa atbilstīgi civilajai jurisdikcijai ir labākais veids, kā atrisināt jautājumu par Gvantamo apcietināto statusu; uzsver, ka *al-Nashiri* un visiem pārējiem ASV turētajiem apcietinātajiem ir jāizvirza pamatota apsūdzība un viņi jātiesā atbilstīgi starptautiskajiem tiesiskuma standartiem vai arī jāatbrīvo; šajā sakarībā uzsver, ka šie paši standarti attiecībā uz taisnīgu tiesu ir nediskriminējoši jāattiecina uz visiem;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

7. aicina ES un dalībvalstu iestādes, kā arī ASV iestādes nodrošināt, ka gadījumos, kad ir pieļauti starptautiskajos, Eiropas vai valsts tiesību aktos noteiktie cilvēktiesību pārkāpumi un izdarīti noziegumi, tiek veikta pilnīga, taisnīga, efektīva, neatkarīga un objektīva izmeklēšana un vainīgie par šiem pārkāpumiem, tostarp arī CIP nelikumīgās aizturēšanas un slepeno cietumu programmas ietvaros veiktajiem pārkāpumiem, tiek saukti pie atbildības;
8. atzinīgi vērtē to, ka vairākas dalībvalstis ir uzņēmušas Gvantanamo apcietinātos izmitināšanai un aicina citas dalībvalstis sadarboties ar ASV valdību šajā jautājumā;
9. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Militāro komisiju CA, ASV Valsts sekretāram, ASV prezidentam, ASV Kongresam un Senātam, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Padomei, Komisijai, ES dalībvalstu valdībām un parlamentiem, ANO ģenerālsēdētāram, ANO Ģenerālajai asamblejai un ANO dalībvalstu valdībām.

Ukraina — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas

P7_TA(2011)0272

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Ukrainu — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas

(2012/C 380 E/19)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ukrainu, it īpaši 2010. gada 25. novembra rezolūciju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Savienības un Ukrainas partnerības un sadarbības nolīgumu (PSN), kas stājās spēkā 1998. gada 1. martā, un pašreizējās sarunas par asociācijas nolīgumu, ar ko paredzēts aizstāt PSN,
- ņemot vērā 2009. gada jūnijā ES un Ukrainas Sadarbības padomē apstiprināto ES un Ukrainas asociācijas programmu, ar kuru aizstāj rīcības plānu,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 12. maija paziņojumu „Eiropas kaimiņattiecību politikas novērtējums” (COM(2010)0207) un 2011. gada 25. maija progresu ziņojumu par Eiropas kaimiņattiecību politikas īstenošanu,
- ņemot vērā priekšsēdētāja paziņojumu par Jūlijas Timošenko aizturēšanu 2011. gada 24. maijā,
- ņemot vērā ES augstās pārstāves Catherine Ashton 2011. gada 26. maija paziņojumu par Jūlijas Timošenko lietu,
- ņemot vērā komisāra Štefan Füle 2011. gada 24. marta paziņojumu pēc tikšanās ar Jūliju Timošenko,
- ņemot vērā likumprojektu par korupcijas novēršanu un apkarošanu, kuru Ukrainas parlaments (*Verkhovna Rada*) pieņēma 2011. gada 7. aprīlī un kurš stāsies spēkā 2011. gada 1. jūlijā,
- ņemot vērā Reglamenta 122. panta 5. punktu,

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0444.

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- A. tā kā ES atbalsta stabilu un demokrātisku Ukrainu, kurā tiek ievēroti sociālās tirgus ekonomikas principi, tiesiskums, cilvēktiesības un aizsargātas mazākumtautības, kā arī garantētas pamattiesības; tā kā ES un Ukrainas attiecību turpmākas padziļināšanas priekšnoteikums ir valsts politiskā stabilitāte, iekšēju reformu īstenošana un tiesiskuma ievērošana Ukrainā, tostarp taisnīgi, objektīvi un neatkarīgi tiesas procesi; tā kā Austrumu partnerībā ir ietverti visi šie principi;
- B. tā kā Ukrainā vēl nav īstenota plaša tiesu reforma un nav veikti pasākumi, lai kriminālizmeklēšanā un kriminālvajāšanā nodrošinātu tiesiskuma ievērošanu, tostarp arī principu par taisnīgu, objektīvu un neatkarīgu tiesas procesu;
- C. tā kā Ukrainā korupcija un pilnvaru ļaunprātīga izmantošana ir plaši izplatītas parādības un tā kā tāpēc ir nepieciešama nepārprotama valsts iestāžu reakcija, lai atbildīgās personas sauktu pie atbildības; tā kā apsūdzības ir jāizvirza un izmeklēšana ir jāveic objektīvi un neatkarīgi un šīs darbības nedrīkst izmantot politisku mērķu sasniegšanai;
- D. tā kā 2011. gada 24. maijā Ukrainas Ģenerālprokuratūra pabeidza Ukrainas bijušās ministru prezidentes Jūlijas Timošenko lietas izmeklēšanu un izvirzīja apsūdzības par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar gāzes līgumu noslēgšanu ar Krieviju 2009. gadā;
- E. tā kā 2011. gada 21. februārī divas pret Jūliju Timošenko vērstās krimināllietas tika apvienotas vienā krimināllietā, kurā viņu apsūdz par siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pārdošanā (kas jāveic saskaņā ar Kioto protokolu) iegūto līdzekļu piesavināšanos un par 67 miljonu Ukrainas grivnu izšķērdēšanu laikā, kad viņa bija ministru prezidentes amatā, saskaņā ar valdības garantiju piešķirot šo summu no Ukrainas valsts budžeta Austrijas valdībai, lai iegādātos un importētu 1 000 automašīnu *Opel Combo*, kuras it kā tiktu izmantotas kā medicīniskais transports lauku apvidos;
- F. tā kā kopš izmeklēšanas sākuma 2010. gada 15. decembrī Jūlija Timošenko ir pratināta 44 reizes un viņai ir noteikts gandrīz sešu mēnešu ceļošanas aizliegums gan valsts teritorijā, gan ārpus tās, un Ukrainas varas iestādes vismaz četros gadījumos ir liegušas viņai pārvietoties Ukrainas teritorijā, kā arī februārī un jūnijā nav ļāvušas doties uz Briseli, un tā kā pirms atbrīvošanas viņa 2011. gada 25. maijā stājās tiesas priekšā, kur viņu iztaujāja vairākas stundas;
- G. tā kā pirmstiesas apcietinājumā atrodas 12 bijušās J. Timošenko valdības augsta ranga amatpersonas, tostarp bijušais iekšlietu ministrs un viens no Tautas paš aizsardzības partijas vadītājiem Jurijs Lučenko, kuru apsūdz par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un līdzekļu izšķērdēšanu un kuru arestēja 2010. gada 26. decembrī par nesadarbošanos ar izmeklētājiem, un bijušais tieslietu ministra pirmais vietnieks Jevhens Korničuks, kuru arestēja 2010. gada 22. decembrī, izvirzot apsūdzības par likumpārkāpumiem saistībā ar juridiskajiem dienestiem paredzētā publiskā iepirkuma procedūrām;
- H. tā kā J. Lučenko lietu tiesā sāka izskatīt 2011. gada 23. maijā, bet no pirmstiesas apcietinājuma viņš netika atbrīvots, neraugoties uz to, ka aizturēšana par iespējamu nesadarbošanos ar lietas izmeklētājiem ir ārkārtīgi nesamērīgs drošības līdzeklis;
- I. tā kā Helsinku Cilvēktiesību komitejas Dānijā sagatavotajā sākotnējā ziņojumā par J. Lučenko un J. Korničuka lietu iztiesāšanu tika minēti būtiski Eiropas Cilvēktiesību konvencijas pārkāpumi;
- J. tā kā ir ierosināta krimināllietā pret bijušo ekonomikas ministru Bogdanu Daņiļišinu, kurš ir izbraucis no Ukrainas un kuram ir piešķirts politiskais patvērums Čehijā; tā kā kriminālapšūdzības ir uzrādītas arī bijušajam vides ministram Georgijam Filipčukam un bijušajam aizsardzības ministra pienākumu izpildītājam Valērijam Ivaščenko;

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- K. tā kā 2011. gada 24. janvārī tika aizturēts Krimas parlamenta bijušais priekšsēdētājs Anatolijs Gričenko (Reģionu partijas biedrs) un viņu apsūdzēja par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu saistībā ar 4 800 hektāru lielas zemes platības nelikumīgu atdošanu; tā kā vēlāk tika ierosināta vēl viena krimināllieta par krāpnieciskiem darījumiem ar zemi Jaltas kūrorta teritorijā;
- L. tā kā Ģenerālprokuratūra ir sākusi arī kriminālizmeklēšanu par pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu pret Ukrainas bijušo prezidentu Leonīdu Kučmu;
- M. tā kā Ukrainas Konstitūcijā ir paredzēta kolektīva atbildība par lēmumiem, kurus pieņem Ukrainas valdība;
- N. tā kā ES turpina uzsvērt, ka ir jāievēro tiesiskums, tostarp tiesas procesiem jābūt taisnīgiem, objektīviem un neatkarīgiem, vienlaikus neradot pamatu aizdomām, ka tiesu iestāžu pasākumi tiek piemēroti selektīvi; tā kā ES uzskata, ka šie principi ir ļoti svarīgi valstī, kura vēlas izveidot dziļākas līgumiskās attiecības, kuru pamatā būtu politiska apvienošanās,
1. uzsver, ka izmeklēšanas, kriminālvajāšanas un lietu izskatīšanas gaitā ir svarīgi nodrošināt vislielāko pārredzamību, un brīdina neizmantot krimināltiesības kā līdzekli, lai sasniegtu politiskus mērķus;
 2. pauž bažas par to, ka pieaug tādas selektīvas kriminālvajāšanas gadījumu skaits, kas vērsta pret Ukrainas politiskās opozīcijas pārstāvjiem, un par piemēroto drošības līdzekļu nesamērību, jo īpaši J. Timošenko un bijušā iekšlietu ministra J. Lučenko gadījumā, un norāda, ka J. Lučenko atrodas apcietinājumā kopš 2010. gada 26. decembra; pauž atbalstu Ukrainas Cilvēktiesību komisārei Ninai Karpačovai, kura ir aicinājusi Ukrainas ģenerālprokuroru izskatīt iespēju piemērot preventīvus drošības līdzekļus, nevis apcietinājumu;
 3. atgādina Ukrainas varas iestādēm, ka kolektīvās atbildības princips attiecībā uz valdības pieņemtajiem lēmumiem liedz saukt pie atbildības atsevišķus valdības locekļus par kolektīvi pieņemtiem lēmumiem;
 4. uzsver, ka izmeklēšanu dēļ, kas pašlaik ir ierosinātas pret prominentiem Ukrainas politiskajiem līderiem, nevajadzētu šīm personām liegt aktīvi iesaistīties valsts politiskajā dzīvē, tikties ar vēlētajiem un doties uz starptautiskām sanāksmēm; tādēļ aicina Ukrainas varas iestādes atcelt Jūlijai Timošenko un citiem svarīgiem politiķiem noteikto aizliegumu ceļot valsts teritorijā un ārpus tās;
 5. uzsver, ka tiesiskuma un ticamas cīņas pret korupciju pastiprināšanai ir būtiska nozīme ne vien tādēļ, lai noslēgtu asociācijas nolīgumu un padziļinātu ES un Ukrainas attiecības kopumā, bet arī lai Ukrainā konsolidētu demokrātiju;
 6. aicina Komisiju palīdzēt Ukrainai veikt tiesu reformu, labāk izmantojot ES spēju palielināšanas programmu, un apsvērt jautājumu par tādas augsta līmeņa ES konsultatīvās grupas Ukrainai izveidi, kura atbalstītu šīs valsts centienus nodrošināt atbilstību ES tiesību aktiem, to attiecinot arī uz tiesu varas iestādēm;
 7. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Eiropas Ārējās darbības dienestam, dalībvalstīm, Ukrainas prezidentam, valdībai un parlamentam, kā arī Eiropas Padomes un EDSO parlamentārajām asamblejām.
-

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

Korupcijas apkarošana Eiropas sportā

P7_TA(2011)0273

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija deklarācija par korupcijas apkarošanu Eiropas sportā

(2012/C 380 E/20)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 165. panta 2. punkta 7. ievilkumu, kas nosaka, ka Savienības rīcības mērķis ir attīstīt Eiropas dimensiju sportā, veicinot taisnīgumu un atklātību sporta sacensībās,
- ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,
- A. atzīstot Eiropas sporta ļoti nozīmīgo sociālo un finansiālo ietekmi uz Eiropas Savienības pilsoņiem un uzņēmumiem;
- B. tā kā saskaņā ar Balto grāmatu par sportu (COM(2007)0391) korupcijas problēmas, kurām ir Eiropas dimensija, jārisina Eiropas līmenī, un Komisija turpinās uzraudzīt, kā dalībvalstis sporta nozarei piemēro ES tiesību aktus naudas atmazgāšanas jomā,
- 1. aicina Komisiju kopā ar dalībvalstīm un apspriežoties ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām koordinēt vērienīgu pētījumu par korupcijas gadījumiem Eiropas sportā;
- 2. aicina Komisiju un dalībvalstis īpaši uzsvērt saistību starp organizēto noziedzību un likumīgām un nelikumīgām darbībām, sporta aģentiem, sporta tiesnešiem, sporta klubu oficiālajiem pārstāvjiem, kā arī sportistiem un sportistēm, kuru mērķis ir iepriekš ietekmēt Eiropas sporta sacensību rezultātus;
- 3. aicina Komisiju regulēt tiešsaistes derības nolūkā veicināt Eiropas sporta integritāti un ilgtspējīgu attīstību, izmantojot licencētus derību operatorus, veicot konkrētus pasākumus, lai apkarotu sporta spēļu rezultātu pasūtīšanu, un nodrošinot taisnīgu pāreju uz tautas sportu, ko panāks, atzīstot sporta sacensību rīkotāju tiesības rīkot derības;
- 4. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem ⁽¹⁾ nosūtīt Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 9. jūnija protokola 1. pielikumā (P7_PV(2011)06-09(ANN1)).

Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbs

P7_TA(2011)0274

Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija deklarācija par Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbu

(2012/C 380 E/21)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Reglamenta 123. pantu,

Ceturtdiena, 2011. gada 9. jūnijs

- A. tā kā 1963.–1964. gadā notikušo kopienu savstarpējo cīņu laikā un sakarā ar Turcijas iebrukumu Kiprā 1974. gadā, ir ziņots par aptuveni 2 000 bezvēsts pazudušiem cilvēkiem — gan no grieķu, gan Kipras turku kopienām;
- B. tā kā līdz šim laikam nekas nav zināms par to, kur atrodas daudzi no šiem cilvēkiem un kāds ir viņu liktenis;
- C. tā kā Komiteja Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos (KPP), kuru finansiāli atbalsta ANO, Eiropas Komisija un citi līdzekļu devēji, strādā, lai noskaidrotu, kas noticis ar pazudušajām personām,
1. pilnībā atbalsta KPP darbu un atzīst tās nozīmi pēckonflikta situācijā, veicinot Kiprā patiesības noskaidrošanu, bojā gājušo pieminēšanu un samierināšanos;
 2. aicina Eiropas Komisiju turpināt piešķirt līdzekļus KPP pietiekamā apmērā, lai dotu iespēju tai izpildīt svarīgo uzdevumu;
 3. aicina Turcijas un Kipras valdību turpināt atbalstīt KPP darbu, vēl vairāk censties izzināt to cilvēku likteņus, kuri joprojām uzskatīti par bezvēsts pazudušiem un nodrošināt, ka ir brīvi pieejama visa informācija, kas varētu palīdzēt KPP darbā;
 4. uzdod priekšsēdētājam šo deklarāciju kopā ar parakstītāju vārdiem⁽¹⁾ nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstu parlamentiem un Komitejai Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos.

⁽¹⁾ Parakstītāju saraksts publicēts 2011. gada 9. jūnija protokola 2. pielikumā (P7_PV(2011)06-09(ANN2)).

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

IETEIKUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 66. sesija

P7_TA(2011)0255

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija ieteikums Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 66. sesiju (2011/2030(INI))

(2012/C 380 E/22)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību (LES), it īpaši tā 34. pantu,
- ņemot vērā priekšlikumu ieteikumam Padomei par ES prioritātēm Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 66. sesijā (B7-0072/2011), kuru iesniedzis *Alexander Graf Lambsdorff* ALDE grupas vārdā,
- ņemot vērā 2010. gada 25. marta ieteikumu Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju ⁽¹⁾,
- ņemot vērā ES prioritātes Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesijai, kuras Padome pieņēma 2010. gada 25. maijā ⁽²⁾,
- ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 65. sesiju, it īpaši šīs ANO struktūras rezolūcijas „Starptautiskā sadarbība humānās palīdzības sniegšanā dabas katastrofu gadījumos, pārejot no palīdzības uz attīstību” ⁽³⁾, „Cilvēktiesību situācija Irānas Islāma Republikā” ⁽⁴⁾, „Cilvēktiesību situācija Korejas Tautas Demokrātiskajā Republikā” ⁽⁵⁾, „Demokrātiskas un taisnīgas starptautiskās kārtības veicināšana” ⁽⁶⁾, „Miera kā būtiska priekšnoteikuma veicināšana, lai visi pilnībā baudītu visas cilvēktiesības” ⁽⁷⁾, „Starptautiskās sadarbības veicināšana cilvēktiesību jomā” ⁽⁸⁾, „Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmas operatīvā darbība attīstības jomā” ⁽⁹⁾, „Apvienoto Nāciju Organizācijas nozīme attīstības veicināšanā globalizācijas un savstarpējas atkarības apstākļos” ⁽¹⁰⁾, „Mērķis — jauna starptautiska ekonomiskā kārtība” ⁽¹¹⁾, „Apvienoto Nāciju Organizācijas, valstu parlamentu un Parlamentu savienības sadarbība” ⁽¹²⁾, „Apvienoto Nāciju Organizācija globālajā pārvaldībā” ⁽¹³⁾, „Ceļā uz pasauli bez kodolieročiem

⁽¹⁾ OV C 4 E, 7.1.2011., 49. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Savienības Padome, 10170/2010.

⁽³⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/264.

⁽⁴⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/226.

⁽⁵⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/225.

⁽⁶⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/223.

⁽⁷⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/222.

⁽⁸⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/218.

⁽⁹⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/177.

⁽¹⁰⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/168.

⁽¹¹⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/167.

⁽¹²⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/123.

⁽¹³⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/94.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- kodolatbrūņošanās saistību īstenošanas paātrināšana⁽¹⁾, „Apvienoto Nāciju Organizācijas miera veidošanas struktūras pārskatīšana”⁽²⁾ un „Ievērot solījumu: vienoti, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus”⁽³⁾,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas 2010. gada 14. septembra projektu rezolūcijai⁽⁴⁾ un 2011. gada 3. maija rezolūciju⁽⁵⁾ par Eiropas Savienības līdzdalību Apvienoto Nāciju Organizācijas darbā,
- ņemot vērā Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) pušu 2010. gada pārskatīšanas konferenci, kā arī pārskatus par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM), Miera veidošanas komisiju (MVK) un Cilvēktiesību padomi (CTP),
- ņemot vērā ziņojumu, ko iesnieguši Miera veidošanas komisijas pārskata „Apvienoto Nāciju Organizācijas miera veidošanas struktūras pārskatīšana” līdzkoordinatori⁽⁶⁾,
- ņemot vērā ANO jauno dzimumu līdztiesības struktūru (ANO struktūra dzimumu līdztiesības un pilnvērtīgu iespēju nodrošināšanai sievietēm — *UN Women*),
- ņemot vērā ANO Cilvēktiesību padomes 2011. gada 24. martā pieņemto rezolūciju „Cilvēktiesību un pamatbrīvību veicināšana, gūstot labāku izpratni par cilvēces tradicionālajām vērtībām” un ES negatīvo viedokli par šo rezolūciju,
- ņemot vērā ANO Ģenerālās asamblejas kārtējās 66. sesijas pagaidu darba kārtībā iekļaujamo tematu sākotnējo sarakstu⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2011. gada 10. marta rezolūciju par prioritātēm attiecībā uz ANO Cilvēktiesību padomes 16. sesiju un 2011. gada pārskatu⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 15. decembra rezolūciju par ES un Āfrikas stratēģiskās partnerības turpmāko nākotni pēc ES un Āfrikas trešās augstākā līmeņa sanāksmes⁽⁹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par Klimata pārmaiņu konferenci Kankunā (COP 16)⁽¹⁰⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūciju par desmito gadadienu ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1325 (2000) par sievietēm, mieru un drošību⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 23. novembra rezolūciju par civilmilitāro sadarbību un civilo un militāro spēju attīstīšanu⁽¹²⁾,
- ņemot vērā Parlamenta 2005. gada 9. jūnija rezolūciju par Apvienoto Nāciju Organizācijas reformu⁽¹³⁾,
- ņemot vērā Reglamenta 121. panta 3. punktu un 97. pantu,
- ņemot vērā Ārlietu komitejas ziņojumu un Attīstības komitejas atzinumu (A7-0189/2011),

⁽¹⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/59.

⁽²⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/7.

⁽³⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/1.

⁽⁴⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijas projekts A/RES/64/L.67.

⁽⁵⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/RES/65/276.

⁽⁶⁾ ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcija A/64/868-S/2010/393, pielikums.

⁽⁷⁾ ANO Ģenerālās asamblejas dokuments A/66/50.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0097.

⁽⁹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0482.

⁽¹⁰⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0442.

⁽¹¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0439.

⁽¹²⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0419.

⁽¹³⁾ OV C 124 E, 25.5.2006., 549. lpp.

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- A. tā kā, notiekot nozīmīgām starptautiskās kārtības pārmaiņām, Eiropas Savienībai aktīvāk jāsadarbojas ar pašreizējām un topošajām pasaules lielvarām, kā arī ar divpusējiem un daudzpusējiem partneriem, lai palīdzētu efektīvi risināt problēmas, kas skar gan ES iedzīvotājus, gan visu pasauli;
- B. tā kā Eiropas Savienībai būtu proaktīvi jādarbojas tādas Apvienoto Nāciju Organizācijas veidošanā, kas spēj efektīvi rast pasaules mēroga risinājumus, sekmēt mieru, drošību, demokrātiju un tiesiskumu, kura pamatā ir starptautiskās tiesības; tā kā saskaņā ar LES 21. pantu ES ir oficiāli apņēmusies veicināt efektīvu daudzpusējību, kuras pamatā ir stipra ANO un kura ir būtiski svarīga, lai risinātu pasaules mēroga problēmas, piemēram, klimata pārmaiņas un vides degradāciju, cilvēktiesību universālumu un nedalāmību, nabadzības samazināšanu un attīstības iespējas visiem, demogrāfisko pārmaiņu un migrācijas sekas, kā arī starptautisko organizēto noziedzību;
- C. tā kā ES strauji mainīgajā pasaulē saskaras ar daudziem izaicinājumiem, uz kuriem ir jāreaģē saskaņoti un starptautiskā mērogā; tā kā ES, lai to panāktu, var izmantot efektīvu daudzpusējību, universālās cilvēktiesību vērtības, atvērtu pasaules ekonomiku, kuras pamatā ir starptautiski saskaņoti pārredzami un taisnīgi noteikumi, kā arī unikālo ES instrumentu klāstu;
- D. tā kā ar Lisabonas līgumu ir izveidotas jaunas pastāvīgas struktūras ES ārējai pārstāvībai un tālab ir nepieciešama jauna ES pārstāvniecība, kas pārņemtu funkcijas, ko agrāk rotācijas kārtībā veica ES prezidentvalsts;
- E. tā kā LES 34. pantā ir noteikts pienākums ES dalībvalstīm koordinēt savu darbību starptautiskās organizācijās un starptautiskās konferencēs un turklāt ir noteikts, ka dalībvalstis, kuras ir arī ANO Drošības padomes locekles, „vienojas un pilnībā informē pārējās dalībvalstis un Augsto pārstāvi”, kā arī „nodrošina Savienības nostājas un interešu aizstāvību”; tā kā dalībvalstis, kas patlaban ir ANO Drošības padomes locekles (Francija, Apvienotā Karaliste, Portugāle un Vācija), nav spējušās darboties saskaņoti un paust vienotu nostāju par militāro intervenci Lībijā, it īpaši saistībā ar balsošanu par ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1973;
- F. tā kā LES 47. pantā ir noteikts, ka Savienība ir tiesību subjekts, un no tā izriet tiesības un pienākumi saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; tā kā ES atbalsta Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos noteiktos mērķus un ievēro tajos minētos principus; tā kā Lisabonas līgums kopumā dod iespēju Savienībai starptautiskajā arēnā ieņemt savam vadošajam ekonomiskajam statusam un augstajiem mērķiem atbilstīgu vietu un, kā uzsvērts 2003. gada Eiropas drošības stratēģijā, darboties kā pasaulē ietekmīgam partnerim, kurš spēj saliedētāk uzņemties daļu atbildības par drošību pasaulē un uzņemties vadību, kad tiek izstrādāti kopēji daudzpusīgi saskaņoti kopīgo problēmu risinājumi; tā kā Savienībai, lai tā spētu rīkoties efektīvi, ir skaidri jānosaka savas stratēģiskās intereses un mērķi;
- G. tā kā globālā partnerība ir noderīga, lai sasniegtu kopīgi noteiktus pasaules mēroga mērķus; tā kā ES ir pasaulē lielākā attīstības palīdzības sniedzēja un nozīmīga ANO partnere visās trijās šīs organizācijas darba jomās, tostarp krīzes un pēckrīzes situācijās, un tā kā dalībvalstu iemaksas ir sasniegušas 38 % no ANO pastāvīgā budžeta; tā kā stingra un stabila ES un ANO partnerība ir ļoti svarīga ANO darbā un tas ir galvenais veids, kā Eiropas Savienībai nodrošināt savu pasaules mēroga partnera lomu;
- H. tā kā Eiropas Ārējās darbības dienesta izveidei vajadzētu būtiski veicināt ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325 un Nr. 1820, kā arī turpmāko rezolūciju īstenošanu, izmantojot gan šā dienesta iekšējo struktūru, gan tā ārējās darbības un politikas virzienus;
- I. tā kā 2011. gada 1. martā saskaņā ar ANO Cilvēktiesību padomes ieteikumu ANO Ģenerālā asambleja nobalsoja par to, ka Lībijas dalība Cilvēktiesību padomē ir jāaptur;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- J. tā kā pasaulē aizvien neatlaidīgāk cenšas apkarot terorismu un tāpēc ir nepieciešams biežāk risināt drošības jautājumus, vienlaikus pilnībā ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības,

1. iesniedz Padomei šādus ieteikumus:

Eiropas Savienība Apvienoto Nāciju Organizācijas sistēmā

- a) sekmēt efektīvu daudzpusējību kā īpaši svarīgu Savienības stratēģisko uzdevumu un stiprināt ES kā pasaules mēroga partnera vienotību un pamanāmību Apvienoto Nāciju Organizācijā, cita starpā labāk koordinējot ES iekšējās apspriedes par ANO jautājumiem un veicinot plašāku aprindu iesaistīšanu diskusijās par plašu problēmu spektru; pilnvarot Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi sagatavot pamatnostādnes regulārām dalībvalstu vēstnieku apspriedēm ar ES vēstniekiem, it īpaši starp tiem vēstniekiem, kas strādā daudzpusējā līmenī tādās vietās kā Ženēva un Ņujorka, lai šādā veidā ES varētu sekmīgi īstenot savu ANO programmu un apmierināt ANO dalībvalstu cerības attiecībā uz ES rīcības spēju; ne tikai veicināt lielāku vienotību ANO sistēmā, bet arī tuvināt ES dalībvalstu, kā arī kandidātvalstu un potenciālo kandidātvalstu nostājas, lai tādējādi maksimāli palielinātu potenciālu, kas radīts ar Lisabonas līgumu ES ietekmes stiprināšanai, koordinēti un stratēģiski izmantojot savus daudzus un atšķirīgos (ES un dalībvalstu) kontaktpunktus; uzlabot ES spēju laikus risināt sarunas ar citām reģionālajām grupām; nodrošināt ES pārstāvniecībai pienācīgas pilnvaras efektīvi risināt sarunas dalībvalstu vārdā;
- b) pilnībā izmantot noteikumus, kas paredzēti ANO Ģenerālās asamblejas rezolūcijā A/RES/65/276 par ES līdzdalību Apvienoto Nāciju Organizācijas darbā, jo šajā rezolūcijā ir atrunāta nepieciešamā kārtība, lai ES varētu efektīvi piedalīties ANO Ģenerālās asamblejas darbā; no jauna apstiprināt savu nostāju, ka ES ārpolitikā liela uzmanība tiek pievērsta ANO, un atkārtoti apliecināt viedokli, ka sekmīga piedalīšanās ANO darbā ir ne tikai viena no ES stratēģiskajām prioritātēm, bet tā arī palīdz sasniegt ANO mērķus un līdz ar to atbilst visu ANO dalībvalstu interesēm; labāk koordinēt ES dalībvalstu darbību ANO Drošības padomē un mudina dalībvalstis, kas ir arī ANO Drošības padomes pastāvīgās locekles, saskaņā ar LES 34. panta 2. punktu aicināt Komisijas priekšsēdētāja vietnieci / augsto pārstāvi pārstāvēt Eiropas Savienību ANO Drošības padomē ikreiz, kad ir izstrādāta kopēja nostāja;
- c) meklēt labākus prioritāšu noteikšanas un komunikācijas kanālus starp Briseli un ES pārstāvniecību Ņujorkā, cita starpā panākt ciešāku sadarbību ar Politikas un drošības komiteju, kā arī skaidrāku un strukturētāku sistēmu atbalstam, ko sniedz Briselē esošās ES iestādes;
- d) ANO sistēmā sadarboties ar ES stratēģiskajiem partneriem; turklāt stratēģisko partnerību padarīt daudzpusīgu, iekļaujot globālus jautājumus ES divpusējo un daudzpusējo augstākā līmeņa sanāksmju darba kārtībā;

ES un globālā pārvaldība

- e) uzlabot globālo pārvaldību un meklēt drošus risinājumus problēmai par G valstu veidoto struktūru un ANO sistēmas attiecībām, proti, uz kāda pamata šīs grupas varētu efektīvi diskutēt par tematiskiem jautājumiem un apsvērt ekonomiskos aspektus, taču ar nosacījumu, ka ANO saglabā savu galveno lomu un joprojām ir likumīga globālas pārvaldības struktūra; tajā pašā laikā uzskatīt G7 un G20 par nozīmīgiem forumiem, kuros lemt par pasaules mēroga pasākumiem un kuros Eiropas Savienībai aktīvi jādod savs ieguldījums, izklāstot saskaņotu nostāju; atbalstīt ANO Ģenerālās asamblejas priekšsēdētāja ierosmi Ģenerālās asamblejas debates ar G20 prezidentūru organizēt pirms un pēc G20 augstākā līmeņa sanāksmēm;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- f) palīdzēt darboties jaunajai vienotajai dzimumu līdztiesības kopstruktūrai, kas atbilstoši patlaban īstenojamajam sistēmas saskaņošanas procesam aizstāj četras pašreizējās ANO struktūras, kuras nodarbojas ar dzimumu līdztiesības jautājumiem; pilnībā atbalstīt un propagandēt atbilstoša budžeta nepieciešamību struktūrai *UN Women*, lai tā varētu īstenot savu uzdevumu veicināt dzimumu līdztiesību, kā arī aizsargāt sievietes un radīt viņām jaunas iespējas, arī konfliktu un pēckrīzes apstākļos, cieši sadarbojoties ar citām ANO sistēmas struktūrām, un uzturēt ciešus kontaktus ar šo organizāciju; piemērot dzimumu līdztiesības principu visām stabilitātes instrumenta darbībām, kuru mērķis ir sagatavoties krīzes situācijām;
- g) veicināt ANO efektivitātes un tās darbības pārredzamības uzlabošanu, kā arī ANO finanšu resursu labāku pārvaldību;
- h) patiešām pirmo sarunu dokumentu par ANO Drošības padomes reformu izmantot kā iespēju pievērst lielāku uzmanību punktiem, par kuriem var vienoties, un kā iespēju panākt jūtamu progresu ANO Drošības padomes kompetences noskaidrošanā attiecībā uz citām ANO struktūrām, jaunu locekļu iekļaušanā, lai tādējādi uzlabotu ANO Drošības padomes pārstāvību un leģitimitāti, kā arī ANO Drošības padomes darba metožu pārskatīšanā; uzsvērt, ka nepieciešama vispusīga ANO Drošības padomes reforma, lai nostiprinātu tās leģitimitāti, reģionālo pārstāvību un efektivitāti; sekmēt reformu procesu, ko var neatgriezeniski uzsākt ES dalībvalstis, ja saskaņā ar Lisabonas līguma mērķiem nostiprināt ES ārpolitiku un ES lomu globālajā miera, drošības un regulējuma nodrošināšanā tās pieprasa Eiropas Savienībai pastāvīgu vietu paplašinātā un reformētā ANO Drošības padomē; steidzami uzņemties iniciatīvu, lai panāktu, ka dalībvalstis šajā nolūkā izstrādā kopēju nostāju; kamēr šāda kopēja nostāja nav pieņemta, vienoties, ka ANO Drošības padomē nekavējoties jāievieš rotācijas sistēma, lai tādējādi nodrošinātu, ka ANO Drošības padomē Eiropas Savienībai ir pastāvīga pārstāvība;
- i) padarīt nozīmīgāku Starptautiskās Krimināltiesu un starptautiskās krimināljurisdikcijas sistēmu, paaugstināt atbildību, izskaust nesodāmību un arī turpmāk veicināt Starptautiskās Krimināltiesas nozīmīgo darbu, jo tā ir vienīgā pastāvīgā un neatkarīgā tiesu iestāde, kuras jurisdikcijā ietilpst vissmagākie starptautiska mēroga noziegumi saistībā ar genocīdu, noziegumi pret cilvēci un kara noziegumi; sekmēt noturīgas un ciešas attiecības starp Starptautisko Krimināltiesu un ANO atbilstīgi Romas statūtu 2. pantam un mudināt visas ANO dalībvalstis ratificēt Romas statūtus;

Miers, drošība un tiesiskums

Križu novēršana un pārvarēšana, starpniecība, miera uzturēšana un miera veidošana

- j) Apvienoto Nāciju Organizācijas Attīstības programmā nostiprināt križu novēršanas struktūras un palielināt to efektivitāti, lai padarītu ANO par pasaules līderi križu novēršanā un stāvokļa stabilizēšanā; nostiprināt ES struktūras, kuru uzdevums ir konfliktu novēršana, un šajā jomā uzlabot sadarbību ar ANO, Eiropas Drošības un sadarbības organizāciju, Āfrikas Savienību (ĀS) un citām starptautiskām un reģionālām organizācijām, kā arī ar pilsonisko sabiedrību, tirgus dalībniekiem, privātiem uzņēmumiem, fiziskām personām un ekspertu organizācijām;
- k) censties panākt vienprātību un izstrādāt vieglāk piemērojamu pieeju, īstenojot doktrīnu „Pienākums aizsargāt” (PA); uzsverot tās nozīmi konfliktu novēršanā un mierīgā risināšanā ar starpnieku palīdzību, vienlaikus veicināt PA īstenošanu, cita starpā turpinot uzlabot PA piemērošanas mehānismus un stiprinot reģionālo organizāciju, piemēram, ĀS un Arābu valstu līgas, nozīmi, stiprinot ANO agrīnās brīdināšanas mehānismus un precīzāk nosakot attiecīgo ANO struktūru pienākumus; ņemt vērā ANO Drošības padomes 2011. gada 26. februāra rezolūciju Nr. 1970 (2011), kurā visi ANO Drošības padomes pastāvīgie locekļi pirmo reizi piekrita aicināt Starptautisko Krimināltiesu sākt pret attiecīgo valdību izmeklēšanu par iespējamām noziegumiem pret cilvēci un darīt to atbilstoši PA doktrīnai

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

saistībā ar izvēršanos krīzē; ņemt vērā arī ANO Drošības padomes 2011. gada 17. marta rezolūciju Nr. 1973 (2011), kurā uzsvērta starptautiskās sabiedrības apņemšanās nodrošināt civiliedzīvotāju un viņu apdzīvoto teritoriju aizsardzību, kas būtu pirmais PA doktrīnas praktiskās īstenošanas pasākums saskaņā ar nepārprotamu ANO mandātu un reaģējot uz izvēršanos krīzē;

- l) atzinīgi novērtēt ANO starpniecības struktūru, piemēram, Politikas lietu departamenta Starpniecības atbalsta nodaļu, veikto darbu un atbalstīt darbinieku skaita palielināšanu šajās struktūrās; atbalstīt ES partnerību ar Starpniecības atbalsta nodaļu un nodrošināt, ka šajā sakarībā nozīmīgu darbu veic Eiropas Ārējās darbības dienests;
- m) veicināt drošību un stabilizāciju krīzes skartajās teritorijās, novēršot konfliktus, uzņemoties starpniecību, sekmējot dialogu, vietējo iestāžu veikspējas palielināšanu un pēckonflikta ekonomisko atlabšanu, atjaunošanas un miera veidošanas stratēģijas, kas sekmē stabilus risinājumus, izmantojot pakāpenisku pāreju no īstermiņa un vidēja termiņa centieniem uz ilgtermiņa attīstības stratēģijām; nodrošināt, ka miera veidošanas un attīstības politiku gan plāno, gan īsteno saskaņā ar visaptverošu vienotu ANO stratēģiju, kurā ņemta vērā nepieciešamība veidot mieru un paredzamā pāreja uz ilgāka termiņa stratēģiju jau agrīnā plānošanas un īstenošanas posmā un ar kuru ES pamato savus pasākumus; tā kā, lai panāktu konfliktu plosītas valsts stabilitāti, ir vajadzīga daudzpusīgāka rīcība un integrēta pieeja, ne tikai karaspēks, ar šo stratēģiju nodrošināt nepieciešamo veikspēju, lai atbilstoši novērstu konflikta pamatcēloņus, jo pusē valstu, kurās veiktas miera uzturēšanas operācijas, desmit gadus pēc miera uzturēšanas spēku atsaukšanas konflikti ir atsākušies;
- n) uzstāt, ka jāizdara secinājumi, ņemot vērā nesenos notikumus Japānā, un jāierosina priekšlikumi; paaugstināt pašreizējo kodolelektrostaciju drošības standartus, it īpaši seismiski aktīvos reģionos; lai iespējami samazinātu radioaktīvā piesārņojuma ietekmi uz cilvēkiem un vidi, prasīt ciešāk sadarboties gadījumos, kad notiek līdzīgas cilvēka izraisītas vai dabas katastrofas;
- o) izstrādāt skaidri definētu stratēģisku koncepciju par ES instrumentiem krīžu novēršanas un pārvarēšanas jomā un, atzīstot, ka krīžu novēršanai un pārvarēšanai ir liela nozīme ES ārējās darbības kontekstā, izpētīt praktiskas projektu pārvaldības jomu, izmantojot jaunizveidoto Eiropas Ārējās darbības dienestu;
- p) pievērst uzmanību valstu līdzdalībai miera veidošanas stratēģijās no sākotnējās izstrādes līdz īstenošanai attiecīgajā vietā, apkopojot paraugpraksi un panākumu piemērus; izstrādāt plašu attīstības programmu, uz kuru pamatojoties, valsts veidošanu atbalsta ar skaidriem miera veidošanas un attīstības centieniem, kuros liela nozīme ir ekonomikas aspektiem;
- q) vairāk uzmanības veltīt uzdevumam stiprināt mieru pēckonflikta apstākļos, sniedzot stratēģiskas konsultācijas un izmantojot zināšanas un finansējumu no visas pasaules, lai atbalstītu atjaunošanas projektus; piesaistīt resursus un jaunus finansējuma avotus, kā arī finansēt pirmos atjaunošanas darbus, lai sāktu pēckonflikta rekonstrukciju;
- r) palīdzēt biežāk izmantot sievietes civilo ekspertu lomā un atbalstīt valstu rīcības plānus atbilstoši ANO Drošības padomes rezolūcijai Nr. 1325 un ANO ģenerālsekretāra rīcības plānam, kuru mērķis ir nodrošināt sieviešu līdzdalību miera veidošanā;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Partnerattiecībās iekļauta globālā sadarbība krīžu pārvarēšanai

- s) uzskatīt, ka stratēģiska ES prioritāte ir nostiprināt starptautisku partnerību krīžu pārvarēšanas jomā un uzlabot dialogu ar citiem galvenajiem krīžu pārvarēšanas spēkiem, piemēram, ANO, NATO un ĀS, kā arī trešām valstīm, piemēram, ASV, Turciju, Norvēģiju un Kanādu; saskaņot pasākumus uz vietas, apmainīties ar informāciju un apvienot miera uzturēšanas un veidošanas resursus, tostarp attiecībā uz sadarbību krīžu pārvarēšanā un it īpaši jūras satiksmes drošībā un cīņā pret terorismu saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; šajā nolūkā uzlabot koordināciju ar starptautiskajām finanšu iestādēm un divpusējiem līdzekļu devējiem;
- t) apzinoties, ka ANO Drošības padomes galvenais uzdevums ir uzturēt starptautisko mieru un drošību, uzsvērt, ka ir vajadzīga cieša ES un ANO sadarbība civilo un militāro krīžu pārvarēšanas jomā, it īpaši rīkojot humānās palīdzības operācijas; pielikt lielākas pūles, lai nodrošinātu, ka ES dalībvalstis sniedz pienācīgu atbalstu ANO misijām un ka tas notiek koordinēti; apsvērt papildu iespējas, kā ES kopumā varētu labāk atbalstīt ANO vadītos pasākumus, piemēram, nodrošinot ES ātrās reaģēšanas „pārejas maiņu” vai tā dēvētās pārhorizonta operācijas vai ES piedaloties plašākā ANO misijā;
- u) veidot plašāku stratēģisku shēmu, kas ietver krīžu pārvarēšanas partnerību starp ES un reģionālajām un apakšreģionālajām organizācijām, piemēram, ĀS, Arābu valstu līgu vai Rietumāfrikas valstu ekonomikas kopienu (ECOWAS) un ANO, un īpaši stiprināt trīspusējas attiecības starp ĀS Miera un drošības padomi, ANO Drošības padomi un ES Politikas un drošības komiteju, lai palīdzētu nodrošināt ĀS atbalstam paredzēto pasākumu saskaņotību un savstarpēju papildināmību; padarīt prognozējamāku, ilgtspējīgāku un elastīgāku to miera uzturēšanas operāciju finansēšanu, kuras saskaņā ar ANO mandātu veic ĀS; meklēt risinājumus, kā veidot ciešāku ES un ĀS sadarbību abu pušu īpašajās darbības jomās, tādējādi uzlabojot agrīnās brīdināšanas un konfliktu novēršanas spējas, kā arī labākās prakses un pieredzes apmaiņu krīžu pārvarēšanas jomā;
- v) stiprināt sasniegumus, kas panākti, ieviešot Āfrikas miera un drošības sistēmu, lai risinātu miera un drošības problēmas Āfrikas kontinentā; uzsvērt, ka ir svarīgi nodrošināt paredzamu un ilgtspējīgu finansējumu miera atbalsta operācijām Āfrikā, kā arī uzsvērt, ka jāattīsta vietējo iedzīvotāju spējas pārvarēt sarežģījumus un jāveicina apņēmība aizsargāt civiliedzīvotājus bruņotu konfliktu gadījumā;
- w) ņemot vērā konfliktu reģionālo raksturu Āfrikas kontinentā, pielikt pūles, lai padziļinātu attiecības ar apakšreģionālajām organizācijām, tostarp ar ECOWAS, Dienvidāfrikas attīstības kopienu (SADC) un Starpvaldību attīstības iestādi (IGAD), kā arī iesaistīt tās un reģiona valstis krīžu pārvarēšanā;

Miera veidošanas struktūras pārskatīšana, ko veikusi Miera veidošanas komisija (MVK)

- x) īstenojot MVK pārskatīšanas procesā paustos ieteikumus, palīdzēt risināt uzdevumu, kā ANO miera veidošanas struktūru padarīt atbilstošu cerībām, ar kādām tā tika dibināta, kā arī palīdzēt sasniegt mērķi — vēl vairāk uzlabot MVK efektivitāti; atbalstīt pārdomātas un visaptverošas miera veidošanas struktūras radīšanu, pamatojoties uz jaunattīstības valstu un rūpnieciski attīstīto valstu partnerību, tajā pašā laikā īpašu uzmanību pievēršot labākai pasākumu izpildei uz vietas, attiecību uzlabošanai ar starptautiskajām finanšu iestādēm, lai radītu darbvietas un risinātu ekonomikas problēmas, un ciešāku miera uzturēšanas un miera veidošanas attiecību sekmēšanai; veicināt izvērstākas attiecības starp MVK, Eiropas Ārējās darbības dienesta Globālo un daudzpusējo jautājumu izpilddirektorātu, it īpaši tā Konfliktu novēršanas un drošības politikas direktorātu, un ANO Ģenerālo asambleju, starp ANO Drošības padomi un Ekonomikas un sociālo lietu padomi, lai radītu miera uzturēšanas un miera veidošanas labāku sinerģiju ar attīstības pasākumiem uz vietas; meklēt iespējas nostiprināt MVK padomdevējas lomu ANO Drošības padomē, kuras pakļautībā tā darbojas, un nostiprināt šo lomu, uzlabojot MVK

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

sadarbību ar Miera uzturēšanas atbalsta biroju un stiprinot saites ar reģionālajām organizācijām un starptautiskajām finanšu iestādēm; turklāt uzlabot MVK un ES Miera veidošanas partnerības pašreizējās partnerattiecības, izmantojot konfliktu risināšanas augšupēju pieeju, kurā ņemtas vērā nevalstisku miera veidošanas dalībnieku darbības;

- y) censties atrisināt MVK spējas, stiprinot tās saikni ar konkrētiem notikumiem, lai MVK un ANO grupām būtu pēc iespējas vairāk atšķirīgu kontaktpunktu uz vietas, jo ieguvums varētu būt MVK stratēģiskā vadība un politiskā autoritāte, it īpaši kad ir jāveido iestādes;

Kodolatbruņošanās un kodolieroču neizplatīšana, SAEA reforma, KNL pārskatīšana, cīņa pret terorismu un organizēto noziedzību

- z) ņemot vērā Japānā notikušās kodolkatastrofas sekas, pārdomāti reformēt Starptautisko Atomenerģijas aģentūru (SAEA), atsakoties no tās divējādām funkcijām, proti, gan uzraudzīt, gan sekmēt kodolenerģijas izmantošanu, kā arī noteikt, ka SAEA pienākums būs tikai pārraudzīt kodolenerģētikas nozari un pārbaudīt Kodolieroču neizplatīšanas līguma (KNL) ievērošanu; turklāt censties nodrošināt, ka drošības standartus turpmāk izstrādā un uzrauga Pasaules Veselības organizācija (PVO), tie dalībvalstīm būs juridiski saistoši, un PVO būs jānodrošina ar darbiniekiem, kas vajadzīgi papildu uzdevumu veikšanai;
- aa) veicināt to ieteikumu īstenošanu, kuri formulēti 2010. gada KNL pārskatīšanas konferencē, it īpaši ieteikumus padarīt pasauli visiem drošāku un kā ilgtermiņa mērķi panākt mieru un drošību pasaulē, kurā nav kodolieroču, turpināt uzlabot pārredzamību, lai tādējādi palielinātu savstarpēju uzticību, straujāk panākt patiesu virzību kodolatbruņošanās jomā, ieviest efektīvus kodolatbruņošanās pasākumus, kas atbilst galvenajiem pārredzamības, kontroles un neatgriezeniskuma principiem, mudināt kodolbruņojuma valstis regulāri ziņot par savu saistību ievērošanu, kā arī izvērtēt to īstenošanu;
- ab) arī turpmāk pilnveidot kanālus un mehānismus sadarbībai ar ES ārējiem partneriem, īpaši ar ASV, terorisma apkarošanas jomā, it sevišķi lai īstenotu ANO Vispārējo pretterorisma stratēģiju, piedaloties G8 Romas grupā, Lionas grupā un terorisma apkarošanas rīcības grupā, nostiprinot attiecīgās globālās vienošanās un pieliekot lielākas pūles, lai noslēgtu vispusīgu starptautiskā terorisma apkarošanas konvenciju; ar šiem partneriem sadarboties efektīvāk un plašāk gan stratēģiski, gan praktiski; uzņemties vadību un rādīt piemēru, stingri ievērojot pamattiesības un tiesiskumu kā galvenos principus, uz kuriem balstās ES pretterorisma koncepcija;

Attīstība

- ac) uzstājīgi pieprasīt koordinēt dažādu ANO struktūru centienus, lai visā pasaulē efektīvāk un lietderīgāk risinātu attīstības un sociālās jomas jautājumus; īstenot solījumus, kas izteikti Tūkstošgades attīstības mērķiem veltītajā augstākā līmeņa sanāksmē par to resursu apvienošanu, kuri nepieciešami šo mērķu sasniegšanai līdz 2015. gadam, it īpaši izpildot ES saistības attiecībā uz oficiālo attīstības palīdzību; stingri atbalstīt finansiālo ieguldījumu palielināšanu, lai izpildītu TAM, un strauji paplašināt un izplatīt pārbaudītas novatoriskās programmas un politiskās nostādnes, kuru mērķis ir vispārēja attīstība un ekonomikas un sociālās jomas pārmaiņas;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- ad) īpašu uzmanību pievērst TAM sasniegšanai tieši visvairāk atpalikušajos reģionos un valstīs, it īpaši Subsahāras Āfrikā un vismazāk attīstītajās valstīs, kā arī nestabilās vai konfliktu plosītās valstīs;

Vismazāk attīstītās valstis

- ae) nodrošināt efektīvus uzraudzības un revīzijas mehānismus, kas saistīti ar tās ANO rīcības programmas īstenošanu, kura paredzēta vismazāk attīstītajām valstīm;
- af) nodrošināt, ka ilgtermiņa un ilgtspējīga attīstība arī turpmāk ir iekļauta vismazāk attīstīto valstu un to partneru rīcības plānos kā vispusīgs un saskaņots mērķis;

Nevienlīdzības izskaušana

- ag) nodrošināt, ka valstis ar vidējiem iedzīvotāju ienākumiem un lielu nevienlīdzību turpina saņemt atbalstu un finansējumu nabadzības samazināšanai un sociālās kohēzijas uzlabošanai, jo vairākums nabadzīgo ļaužu dzīvo valstīs ar vidējiem ienākumiem;
- ah) atbalstīt dzimumu nevienlīdzības mazināšanu un jaunu iespēju radīšanu sievietēm attīstības jomā, jo sieviešu īpatsvars nabadzīgo ļaužu vidū ir nesamērīgi augsts;

Atbalsta efektivitāte

- ai) noskaidrot, kā atbalsta efektivitātes programmu iespējams pārveidot par attīstības efektivitātes programmu, šajā sakarībā plānojot konkrētas stratēģijas attiecībā uz nestabilām valstīm un pēckonflikta situācijām;
- aj) īstenot visus Akas rīcības programmas mērķus, pamatojoties uz parlamentu, pilsoniskās sabiedrības organizāciju un pašvaldību efektīvu līdzdalību;
- ak) nodrošināt, ka sociālās, politiskās, ekonomiskās un vides problēmas tiek risinātas saskaņoti;

Tiesības uz attīstību

- al) atbalstīt ANO 1986. gada deklarāciju par tiesībām uz attīstību, kurā ir noteikts, ka „valstu pienākums ir sadarboties vienai ar otru attīstības nodrošināšanā un attīstības šķēršļu novēršanā, (...) jāīsteno savas tiesības un jāpilda savi pienākumi tādā veidā, lai veicinātu jauno starptautisko ekonomisko kārtību, kas balstīta uz suverēnu vienlīdzību, savstarpēju atkarību un savstarpēju ieinteresētību”;
- am) saglabāt tiesības uz attīstību kā svarīgu darba kārtības jautājumu, jo šogad mēs atzīmējam 25. gadskārtu, kopš pieņemta ANO Deklarācija par tiesībām uz attīstību;
- an) ieteikt konsolidēt augsta līmeņa darba grupas konstatējumus, lai nodrošinātu, ka tiesības uz attīstību tiek efektīvi īstenotas;
- ao) veikt atbilstošus pasākumus, lai tiesības uz attīstību padarītu par neatņemamu sastāvdaļu attīstības politikā, vispārējā regulārajā pārskatā, kā arī ANO cilvēktiesību līgumu struktūrās un mehānismos;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Starptautiskā humānā palīdzība

- ap) izstrādāt starptautisku humānās palīdzības plānu, lai risinātu visas humanitārās problēmas, aizvien lielākās humanitārās vajadzības un sarežģītās humanitārās situācijas;
- aq) palielināt humāno darbību finansējumu pasaulē un uzlabot humānās palīdzības sistēmas darbību un efektivitāti;
- ar) uzņemties kopīgas starptautiskas iniciatīvas, lai stiprinātu mijiedarbību starp humāno palīdzību un attīstību, kā arī saikni starp neatliekamo palīdzību, atjaunošanu un attīstību;

Cilvēktiesības*Institucionālie jautājumi*

- as) panākt, ka Eiropas Ārējās darbības dienests ir pietiekami nodrošināts ar personālu un resursiem un ka tas sekmīgi apvieno un saskaņo savu darbību ar citām starptautiskām un reģionālām organizācijām un to veikto darbu cilvēktiesību veicināšanā; nodrošināt, ka ANO sistēmā un citās starptautiskās iestādēs pieņemtos ieteikumus un rezolūcijas un noteiktās prioritātes ņem vērā, izstrādājot ES politiskās nostādnēs un instrumentus, it īpaši cilvēktiesību jomā;
- at) arī turpmāk aktīvi piedalīties ANO Cilvēktiesību padomes darbības novērtēšanā Ņujorkā un šajā sakarībā veicamajos pasākumos, kā arī veicināt tai piešķirto pilnvaru ievērošanu; izvērtēt ANO Cilvēktiesību padomes spēju risināt ārkārtas situācijas, kad notiek nopietni cilvēktiesību pārkāpumi, piemēram, nesēnos notikumos Lībijā un Kotdivuārā, un uzlabot šīs padomes spēju īstenot spēkā esošās starptautiskās normas un standartus; augstu novērtēt ANO Ģenerālās asamblejas 2011. gada 1. marta lēmumu apturēt Lībijas dalību ANO Cilvēktiesību padomē; apņēmīgi turpināt darboties un izmantot īpašās procedūras, lai pārveidotu ANO Cilvēktiesību padomi un lai tā nebūtu struktūra, kas tikai reaģē uz notikušo, bet ir agrīnas brīdināšanas un preventīvas rīcības mehānisms, kurš spēj noteikt galvenos cilvēktiesību pārkāpumu pamatcēloņus un novērst tos, lai nepieļautu jaunus cilvēktiesību pārkāpumus un apturētu esošo pārkāpumu saasināšanos, cita starpā atbalstot cilvēktiesību valsts iestāžu veikspējas palielināšanu;
- au) meklēt iespējas uzlabot ANO Cilvēktiesību padomes vēlēšanu procedūras, lai risinātu jautājumu par ANO Cilvēktiesību padomes locekļu piemērotību; apsvērt iespēju izstrādāt skaidrus kritērijus dalībai ANO Cilvēktiesību padomē, lai nepieļautu, ka par ANO Cilvēktiesību padomes locekļiem kļūst valstis, kurās bieži notiek cilvēktiesību pārkāpumi un tie ir plaši izplatīti; veicot pārskatīšanu, saglabāt Augstā cilvēktiesību komisāra biroja neatkarību un nepieļaut nekādus mēģinājumus mainīt Augstā cilvēktiesību komisāra biroja statusu, jo tas varētu nelabvēlīgi ietekmēt biroja finansējumu un līdz ar to arī neatkarību;
- av) veidot pastāvēspējīgas darba attiecības starp ANO Cilvēktiesību padomi un Trešo komiteju, starp ANO Cilvēktiesību padomi un ANO augsto komisāru bēgļu jautājumos, kā arī pievērst uzmanību aizvien lielākām dalībvalstu domstarpībām, kad tās balso ANO Cilvēktiesību padomē;
- aw) vienoties par kopēju nostāju attiecībā uz 2011. gada septembrī paredzēto Durbanas pārskatīšanas konferenci (Durbanu 3), lai pierādītu dalībvalstu gatavību un spēju paust vienotu viedokli pasaules forumos, apliecināt ES ietekmi ANO sistēmā un atkārtoti apstiprināt tās apņemību līdzsvaroti un bez diskriminācijas apkarot rasismu, ksenofobiju un fanātismu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Cilvēktiesību jautājumi

- ax) turpināt darbu ANO Ģenerālās asamblejas Trešajā komitejā daudzu rezolūciju sagatavošanā, it īpaši saistībā ar rezolūciju par nāvessoda piemērošanas moratoriju, kuru ir atbalstījušas daudzas valstis, rezolūcijām par bērnu tiesībām, nacionālajām un lingvistiskajām minoritātēm, vārda brīvību un brīviem plašsaziņas līdzekļiem, par reliģiskās neiecietības novēršanu un atteikšanos no spīdzināšanas, kā arī saistībā ar rezolūcijām par konkrētām valstīm — Birmu/Mjanmu, Ziemeļkoreju un Irānu; atbalstīt jebkurus centienus izskaust spīdzināšanu; īpaši veicināt fakultatīvā protokola pieņemšanu, kas pievienojams ANO Konvencijai par spīdzināšanu;
- ay) starptautiskajā arēnā turpināt centienus, lai panāktu, ka visas cilvēktiesības tiek uzskatītas par vispārējām, nedalāmām, savstarpēji atkarīgām un savstarpēji saistītām; šajā sakarībā pielikt pūles, lai nepieļautu tāda grūti definējama jēdziena izmantošanu kā „cilvēces tradicionālās vērtības”, kas grauj saskaņā ar starptautiskajām cilvēktiesībām noteiktās normas un var kalpot, lai attaisnotu nepieļaujamus cilvēktiesību pārkāpumus, kā pamatojumu minot, ka tie izriet no tradicionālajām vērtībām, normām vai parašām;
- az) atbalstīt struktūras *UN Women* finansēšanu, izmantojot konkrētas budžeta apropriācijas, un tās iespēju, pārskatatbildību un efektivitāti, lai tā efektīvāk koordinētu attiecīgos pasākumus, iekļaut dzimumu līdztiesības principu visās ANO politiskajās nostādnēs un uzlabot iestāžu darba saskaņotību un/vai sinerģiju; savā darbā visus centienus — arī sekmējot labāku stratēģisko plānošanu — veltīt tam, lai īstenotu ANO Drošības padomes rezolūciju Nr. 1325, it sevišķi attiecībā uz sieviešu līdzdalību miera sarunās, tādējādi dodot viņām iespēju kļūt par vidutājam, uzlabojot viņu prasmes, pilnvarojot viņas pieņemt lēmumus un tādējādi sievietes iesaistot attīstības veicināšanā;
- ba) noteikt stratēģiju attiecībā uz valstīm, kuras atsakās pilnībā sadarboties ar ANO struktūrām, un nodrošināt neatkarīgo ANO ekspertu un īpašo referentu piekļuvi, lai pārliecinātu šīs valstis ļaut viņiem neierobežoti iekļūt savā teritorijā un netraucēti strādāt; censties arī turpmāk ievērot īpašo procedūru neatkarību;
- bb) politikā un diplomātijā par galveno prioritāti noteikt un attiecīgi vislielākajā mērā dažādos divpusējos un daudzpusējos forumos, kuros ES aktīvi darbojas, atbalstīt jebkuru iniciatīvu, kuras mērķis ir:

— visā pasaulē noteikt moratoriju sieviešu dzimumorgānu kropļošanai;

— visā pasaulē noteikt, ka homoseksualitāte nav krimināli sodāma;

Klimata pārmaiņas

- bc) uzņemties līdera lomu globālajā klimata pārvaldībā un starptautiskajā sadarbībā klimata pārmaiņu jomā; pievērst uzmanību stingrām politiskajām saistībām attiecībā uz trešām valstīm un turpināt dialogu ar citiem ietekmīgiem spēkiem, piemēram, ASV, Krieviju, topošajām pasaules lielvarām (Ķīnu, Brazīliju, Indiju) un jaunattīstības valstīm, ņemot vērā, ka klimata pārmaiņas ir kļuvušas par svarīgu starptautisko attiecību elementu un galveno riska faktoru TAM sasniegšanā; veicināt tādas institucionālas sistēmas veidošanu, kura būtu visaptveroša, pārredzama un taisnīga, kā arī nodrošinātu gan jaunattīstības valstīm, gan rūpnieciski attīstītajām valstīm līdzsvarotu pārstāvību attiecīgajās pārvaldības struktūrās; izveidot stabilu pamatu nākamās sanāksmes sarunām, kas notiks 2011. gada beigās Dienvidāfrikā (COP 17), pamatojoties uz klimata pārmaiņu konferencē Kankunā (COP 16) panākto progresu un paturot prātā Kopenhāgenas konferences COP 15 neapmierinošo iznākumu;

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

- bd) sadarboties stratēģiskāk un izturēties atbildīgāk pret trešo valstu vajadzībām, vienlaikus turpinot attīstīt Eiropas Ārējās darbības dienesta spējas veidot „klimata diplomātijas politiku”; atbalstīt Komisijas aktīvu dalību notiekošajās diskusijās par aizsardzības trūkumiem un reaģēšanu, kuru ierosināja ANO augstais komisārs bēgļu jautājumos, risinot augstā komisāra 2010. gada dialogu par aizsardzības grūtībām, kura mērķis ir uzlabot pašreizējo starptautisko sistēmu piespiedu kārtā pārvietoto personu un bezvalstnieku aizsardzībai; aktīvi piedalīties debatēs par terminu „klimata bēglis” — ar to paredzēts raksturot cilvēkus, kas klimata pārmaiņu dēļ spiesti atstāt mājas un meklēt patvērumu citur, — cita starpā piedalīties iespējamā šā termina juridiskā definēšanā, kurš vēl nav atzīts starptautiskajās tiesībās vai kādā juridiski saistošā starptautiskā nolīgumā;

Nobeiguma ieteikumi

- be) atbalstīt debates gan par parlamentu un reģionālo asambleju nozīmi ANO sistēmā, kas, kā gaidāms, būs iekļautas ANO Ģenerālās asamblejas 66. sesijas darba kārtībā, gan par ANO Parlamentārās asamblejas izveidi; turklāt veicināt valdību un parlamentu sadarbību pasaules mēroga jautājumos;
- bf) atbalstīt ANO Parlamentārās asamblejas izveidi ANO sistēmas ietvaros, lai pilnveidotu globālās pārvaldības demokrātisko raksturu, demokrātisko atbildību un pārredzamību, un paredzēt iedzīvotāju plašāku līdzdalību ANO darbībā, apzinoties, ka šī Parlamentārā asambleja papildinās jau esošās struktūras, tostarp Parlamentu savienību;

*

* *

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo ieteikumu Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos un Padomei, kā arī informēšanas nolūkā Komisijai.
-

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

Pieprasījums atcelt deputātes *Ágnes Hankiss* imunitāti

P7_TA(2011)0247

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija lēmums par pieprasījumu atcelt deputātes *Ágnes Hankiss* imunitāti (2010/2213(IMM))

(2012/C 380 E/23)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Budas Centrālās rajona tiesas 2010. gada 6. jūlijā iesniegto un 2010. gada 6. septembrī plenārsēdē paziņoto pieprasījumu atcelt deputātes *Ágnes Hankiss* imunitāti,
 - ņemot vērā *Ágnes Hankiss* uzklaušīšanu 2011. gada 11. aprīlī saskaņā ar Reglamenta 7. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā 1965. gada 8. aprīļa Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu un 1976. gada 20. septembra Akta par Eiropas Parlamenta deputātu ievēlēšanu tiešās vispārējās vēlēšanās 6. panta 2. punktu,
 - ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas 1964. gada 12. maija, 1986. gada 10. jūlija, 2008. gada 15. un 21. oktobra un 2010. gada 19. marta spriedumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reglamenta 6. panta 2. punktu un 7. pantu,
 - ņemot vērā Juridiskās komitejas ziņojumu (A7-0196/2011),
- A. tā kā Budas Centrālā rajona tiesa (Budapeštā) ir pieprasījusi atcelt Eiropas Parlamenta deputātes *Ágnes Hankiss* imunitāti, lai atbilstīgi Ungārijas Republikas Augstākās tiesas spriedumam atsāktu kriminālprocesu pret *Ágnes Hankiss*;
- B. tā kā *Ágnes Hankiss* imunitātes atcelšana ir saistīta ar apsūdzību, kas atbilstīgi Ungārijas kriminālkodeksa 181. daļai izvirzīta par iespējamu neslavas celšanu paziņojumā, kas pausts 2004. gada 23. janvārī raidījuma *Péntek 8 mondatvadász* laikā;

⁽¹⁾ Lieta 101/63 *Wagner v Fohrmann and Krier* [1964], Krājums, 195. lpp., Lieta 149/85 *Wybot v Faure and Others* [1986], Krājums, 2391. lpp., Lieta T-345/05 *Mote v Parliament* [2008], Krājums, II-2849. lpp., Apvienotās lietas C-200/07 un C-201/07 *Marra v De Gregorio and Clemente* [2008], Krājums, I-7929. lpp. un Lieta T-42/06 *Gollnisch v Parliament*.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- C. tā kā 2004. gada 18. februārī privātpersona izvirzīja apsūdzību *Ágnes Hankiss* un 2004. gada 23. februārī iesniedza prasību Budas Centrālajā rajona tiesā; tā kā 2005. gada 28. jūnijā Budas Centrālā rajona tiesa pasludināja spriedumu, kas tika pārsūdzēts Budapeštas Municipālajā tiesā, kura 2006. gada 3. februārī šo spriedumu atcēla;
- D. tā kā līdz ar to šo lietu atkārtoti iesniedza Budas Centrālajā rajona tiesā, kura 2009. gada 6. februārī attaisnoja *Ágnes Hankiss* izvirzītajā apsūdzībā; tā kā prasītājs šo spriedumu pārsūdzēja Budapeštas Municipālajā tiesā, kura 2009. gada 25. martā nolēma Centrālās rajona tiesas spriedumu atstāt spēkā visos tā pamatojumos;
- E. tā kā 2009. gada 12. novembrī Ungārijas Republikas Augstākā tiesa, pamatojoties uz materiālo tiesību pārkāpumiem, atcēla abus spriedumus un uzdeva Budas Centrālajai rajona tiesai šo lietu izskatīt no jauna;
- F. tā kā kopš 2009. gada 15. jūlija *Ágnes Hankiss* ir Parlamenta deputāte;
- G. tā kā saskaņā ar Protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 9. pantu Parlamenta sesiju laikā tā deputātiem viņu valsts teritorijā ir tāda pati imunitāte, kāda ir piešķirta šīs valsts parlamenta deputātiem; un tā kā šī kārtība neliedz Parlamentam izmantot tiesības kādam no tā deputātiem atņemt imunitāti;
- H. tā kā Ungārijas Kriminālprocesa akta 552. daļas 1. punkts paredz, ka ir jāpārtrauc krimināllieta pret personu, kurai ir piešķirta imunitāte, un ir jāpieprasa atcelt attiecīgās personas imunitāte, un tā kā Akta 551. daļas 1. punkts paredz, ka pret attiecīgo personu, *inter alia* Eiropas Parlamenta deputātu, krimināllietu drīkst sākt tikai pēc imunitātes atcelšanas;
- I. tā kā 2004. gada Akta LVII 12. daļas 1. punkts paredz, ka privātpersonu ierosinātās lietās tiesai ir jāiesniedz Parlamenta priekšsēdētājam pieprasījums atcelt imunitāti;
- J. tā kā pēc sprieduma atcelšanas atsāktajā procesā *Ágnes Hankiss* paziņoja, ka viņa ir Parlamenta deputāte, un līdz ar to Budas Centrālā rajona tiesa, rīkojoties saskaņā ar Ungārijas Kriminālprocesa akta 552. daļas 1. punktu un 2004. gada Akta LVII 12. daļu, nolēma apturēt tiesvedību un pieprasīt imunitātes atcelšanu;
- K. tā kā tāpēc ir atbilstīgi ieteikt, lai šajā instancē tiek atcelta Parlamenta deputāta imunitāte,
1. nolemj atcelt deputātes *Ágnes Hankiss* imunitāti;
 2. uzdod priekšsēdētājam nekavējoties nosūtīt šo lēmumu un atbildīgās komitejas ziņojumu kompetentajai Ungārijas Republikas iestādei un *Ágnes Hankiss*.
-

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS PARLAMENTS

H.G. Wessberg (SV) iecelšana Revīzijas palātas locekļa amatā

P7_TA(2011)0246

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija lēmums par priekšlikumu iecelt H. G. Wessberg par Revīzijas palātas locekli (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE))

(2012/C 380 E/24)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 286. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome ar to ir apspriedusies (C7-0103/2011),

— ņemot vērā to, ka Budžeta kontroles komiteja savā 2011. gada 24. maija sanāksmē uzklusēja Padomes izvirzīto Revīzijas palātas locekļa amata kandidātu,

— ņemot vērā Reglamenta 108. pantu,

— ņemot vērā Budžeta kontroles komitejas ziņojumu (A7-0190/2011),

A. tā kā H. G. Wessberg atbilst LESD 286. panta 1. punktā noteiktajām prasībām,

1. apstiprina Padomes priekšlikumu iecelt H. G. Wessberg par Revīzijas palātas locekli;

2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo lēmumu Padomei un informēšanas nolūkā Revīzijas palātai, kā arī pārējām Eiropas Savienības iestādēm un dalībvalstu revīzijas iestādēm.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

Dažu tekstilpreču izcelsmes apliecinājumi *I**

P7_TA(2011)0248

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1541/98 par izcelsmes apliecinājumu dažām tekstilprecēm, kas iekļautas kombinētās nomenklatūras XI iedaļā un ir laistas brīvā apgrozībā Kopienā, kā arī par šāda apliecinājuma akceptēšanas nosacījumiem, un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm (COM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD))

(2012/C 380 E/25)

(Parastā likumdošanas procedūra, pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0544),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu un 207. panta 2. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0316/2010),
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojumu (A7-0156/2011),
1. pieņem pirmajā lasījumā turpmāk izklāstīto nostāju;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0272

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1541/98 par izcelsmes apliecinājumu dažām tekstilprecēm, kas iekļautas kombinētās nomenklatūras XI iedaļā un ir laistas brīvā apgrozībā Kopienā, kā arī par šāda apliecinājuma akceptēšanas nosacījumiem, un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 955/2011.)

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

Horvātijas līdzdalība Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā ***

P7_TA(2011)0249

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Horvātijas Republiku par Horvātijas Republikas līdzdalību Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE))

(2012/C 380 E/26)

(Piekrišana)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā projektu Padomes lēmumam (11633/2010),
 - ņemot vērā projektu Nolīgumam starp Eiropas Savienību un Horvātijas Republiku par Horvātijas Republikas līdzdalību Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā (11633/2010),
 - ņemot vērā piekrišanas pieprasījumu, ko Padome iesniegusi saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 168. panta 5. punktu un 218. panta 6. punkta otrās daļas a) apakšpunktu (C7-0026/2011),
 - ņemot vērā Reglamenta 81. pantu un 90. panta 8. punktu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ieteikumu (A7-0186/2011),
1. sniedz piekrišanu nolīguma noslēgšanai;
 2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Horvātijas Republikas valdībai un parlamentam.

Maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem *II**

P7_TA(2011)0252

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD))

(2012/C 380 E/27)

(Parastā likumdošanas procedūra: otrais lasījums)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes nostāju pirmajā lasījumā (15145/1/2010 – C7-0045/2011),

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2009. gada 16. decembra atzinumu ⁽¹⁾,
 - ņemot vērā Reģionu komitejas 2009. gada 12. februāra atzinumu ⁽²⁾,
 - ņemot vērā Komisijas atzinumu (COM(2011)0069),
 - ņemot vērā Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā attiecībā uz Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2008)0436) ⁽³⁾,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 7. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 66. pantu,
 - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas ieteikumu otrajam lasījumam (A7-0171/2011),
1. apstiprina turpmāk izklāstīto nostāju otrajā lasījumā;
 2. apstiprina šīs rezolūcijas pielikumā pievienoto Parlamenta paziņojumu;
 3. pieņem zināšanai Komisijas paziņojumu un Ungārijas prezidentūras un gaidāmo Polijas, Dānijas un Kipras prezidentūru kopīgo paziņojumu, kas pievienots šai rezolūcijai;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai, kā arī dalībvalstu parlamentiem.

⁽¹⁾ OV C 255, 22.9.2010., 92. lpp.

⁽²⁾ OV C 120, 28.5.2009., 47. lpp.

⁽³⁾ OV C 87 E, 1.4.2010., 345. lpp.

P7_TC2-COD(2008)0147

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Direktīvai 2011/76/ES.)

PIELIKUMS

Eiropas Parlamenta paziņojums

Eiropas Parlaments pauž nožēlu, ka Padome nebija gatava piekrist obligātajai atbilstības tabulu publicēšanai saistībā ar Direktīvas 1999/62/EK grozījumu priekšlikumu. Ar šo tiek deklarēts, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 23. maija dialogā panāktais nolīgums par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem („eurovinjete”), neierobežo rezultātu iestāžu sarunām par atbilstības tabulām.

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

Eiropas Parlaments aicina Eiropas Komisiju sniegt informāciju Parlamentam divpadsmit mēnešu laikā pēc šī nolīguma pieņemšanas plenārsēdē un transponēšanas perioda beigās sniegt ziņojumu par dalībvalstu praksi, izstrādājot savas tabulas, kur iespēju robežās ilustrēta atbilstība starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīt tās publiski pieejamas.

Komisijas paziņojums par atbilstības tabulām

Komisija atgādina par savu apņemību nodrošināt, ka dalībvalstis izveido atbilstības tabulas, kurās būtu apvienoti transponēšanas pasākumi, ko tās pieņem ar ES direktīvu, un informē par tām Komisiju saistībā ar ES tiesību aktu transponēšanu pilsoņu interesēs, lai panāktu labāku likumdošanu, pastiprinātu tiesību aktu pārredzamību un palīdzētu izvērtēt valsts tiesību normu atbilstību ES noteikumiem.

Komisija pauž nožēlu par atbalsta trūkumu noteikumam, kas iekļauts priekšlikumā Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem („eirovinjete”).

Kompromisa garā un lai nodrošinātu, ka priekšlikums tiktu pieņemts nekavējoties, Komisija var piekrist tam, ka tekstā iekļauto saistošo noteikumu par atbilstības tabulām aizstāj ar atbilstīgu apsvērumu, kas mudina dalībvalstis ievērot šo praksi. Tā sniegs informāciju divpadsmit mēnešu laikā pēc šā nolīguma pieņemšanas plenārsēdē un transponēšanas perioda beigās sagatavos ziņojumu par dalībvalstu praksi gan savām vajadzībām, gan Savienības interesēs izstrādāt savas tabulas, kur iespēju robežās atspoguļota atbilstība starp šo direktīvu un transponēšanas pasākumiem, un padarīs tās publiski pieejamas.

Tomēr nostāju, ko Komisija ieņem šajā lietā, nevar uzskatīt par precedentu. Komisija turpinās centienus kopā ar Eiropas Parlamentu un Padomi rast atbilstošu risinājumu šim horizontālajam institūciju jautājumam.

Ungārijas prezidentūras un gaidāmo Polijas, Dānijas un Kipras prezidentūru paziņojums

Ar šo tiek deklarēts, ka Padomes un Eiropas Parlamenta 2011. gada 23. maija dialogā panāktais nolīgums par Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem („eirovinjete”), neierobežo rezultātu iestāžu sarunām par atbilstības tabulām.

Eiropas vides ekonomiskie konti ***I

P7_TA(2011)0253

Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (COM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD))

(2012/C 380 E/28)

(Parastā likumdošanas procedūra: pirmais lasījums)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamentam un Padomei (COM(2010)0132),

— ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 2. punktu, kā arī 338. panta 1. punktu, saskaņā ar kuriem Komisija tam ir iesniegusi priekšlikumu (C7-0092/2010),

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 294. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas ziņojumu un Ekonomikas un monetārās komitejas atzinumu (A7-0330/2010),
1. pieņem turpmāk izklāstīto nostāju pirmajā lasījumā;
 2. prasa Komisijai priekšlikumu iesniegt vēlreiz, ja tā ir paredzējusi šo priekšlikumu būtiski grozīt vai to aizstāt ar citu tekstu;
 3. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei, Komisijai un dalībvalstu parlamentiem.

P7_TC1-COD(2010)0073

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011 par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem

(Tā kā starp Parlamentu un Padomi tika panākta vienošanās, Parlamenta nostāja atbilst galīgajam tiesību aktam Regulai (ES) Nr. 691/2011.)

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

Šengenas *acquis* piemērošana Bulgārijā un Rumānijā *

P7_TA(2011)0254

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE))

(2012/C 380 E/29)

(Apspriešanās)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (14142/2010),
 - ņemot vērā 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktu, saskaņā ar kuru Padome apspriedās ar Parlamentu (C7-0369/2010),
 - ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,
 - ņemot vērā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas ziņojumu (A7-0185/2011),
1. apstiprina grozīto Padomes lēmuma projektu;
 2. aicina Padomi informēt Parlamentu, ja tā ir paredzējusi izmaiņas Parlamenta apstiprinātajā tekstā;
 3. prasa Padomei vēlreiz ar to apspriesties, ja tā ir paredzējusi būtiski grozīt savu lēmuma projektu;
 4. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt Parlamenta nostāju Padomei un Komisijai.

PADOMES PROJEKTS

GROZĪJUMS

Grozījums Nr. 1 Lēmuma projekts 4. apsvērums

(4) Padome 20XX. gada XXXXX (attiecīgo Padomes secinājumu pieņemšanas diena) secināja, ka Bulgārija un Rumānija ir izpildījusi nosacījumus katrā no minētajām jomām.

(4) Padome 20XX. gada XXXXX (attiecīgo Padomes secinājumu pieņemšanas diena) secināja, ka Bulgārija un Rumānija ir izpildījusi nosacījumus katrā no minētajām jomām. **Katrai attiecīgajai dalībvalstij sešu mēnešu laikā pēc šī lēmuma spēkā stāšanās dienas būtu rakstiski jāinformē Eiropas Parlaments un Padome par pasākumiem, ko tās veikušas saistībā ar novērtējuma ziņojumos un paveiktā darba pārbaudes ziņojumos minētajiem ieteikumiem, kas vēl ir jāīsteno.**

2012/C 380 E/16	Maldinoša uzziņu sabiedrību darbība Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par maldinošām uzņēmumu uzziņu sabiedrībām (Lūgumraksti Nr. 0045/2006, Nr. 1476/2006, Nr. 0079/2003, Nr. 0819/2003, Nr. 1010/2005, Nr. 0052/2007, Nr. 0306/2007, Nr. 0444/2007, Nr. 0562/2007 un citi) 128
2012/C 380 E/17	Madagaskara Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par stāvokli Madagaskarā 129
2012/C 380 E/18	Gvantanamo — lēmums par gaidāmo nāves soda izpildi Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Gvantanamo — gaidāmais lēmums par nāvessoda izpildi 132
2012/C 380 E/19	Ukraina — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija rezolūcija par Ukrainu — Jūlijas Timošenko un citu bijušo valdības locekļu lietas 135
2012/C 380 E/20	Korupcijas apkarošana Eiropas sportā Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija deklarācija par korupcijas apkarošanu Eiropas sportā 138
2012/C 380 E/21	Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbs Eiropas Parlamenta 2011. gada 9. jūnija deklarācija par Komitejas Kiprā bezvēsts pazudušo personu jautājumos darbu 138

IETEIKUMI

Eiropas Parlaments**Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs**

2012/C 380 E/22	Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 66. sesija Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija ieteikums Padomei par Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās asamblejas 66. sesiju (2011/2030(INI)) 140
-----------------	---

II Informācija

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Parlaments**Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs**

2012/C 380 E/23	Pieprasījums atcelt deputātes Ágnes Hankiss imunitāti Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija lēmums par pieprasījumu atcelt deputātes Ágnes Hankiss imunitāti (2010/2213(IMM)) 152
-----------------	--

III Sagatavošanā esoši tiesību akti

EIROPAS PARLAMENTS

Otrdiena, 2011. gada 7. jūnijs

2012/C 380 E/24	H.G. Wessberg (SV) iecelšana Revīzijas palātas locekļa amatā Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija lēmums par priekšlikumu iecelt H. G. Wessberg par Revīzijas palātas locekli (C7-0103/2011 – 2011/0803(NLE)) 154
2012/C 380 E/25	Dažu tekstilpreču izcelsmes apliecinājumi ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1541/98 par izcelsmes apliecinājumu dažām tekstilprecēm, kas iekļautas kombinētās nomenklatūras XI iedaļā un ir laistas brīvā apgrozībā Kopienā, kā arī par šāda apliecinājuma akceptēšanas nosacījumiem, un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm (COM(2010)0544 – C7-0316/2010 – 2010/0272(COD)) 155
	P7_TC1-COD(2010)0272 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. .../2011, ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1541/98 par izcelsmes apliecinājumu dažām tekstilprecēm, kas iekļautas kombinētās nomenklatūras XI iedaļā un ir laistas brīvā apgrozībā Kopienā, kā arī par šāda apliecinājuma akceptēšanas nosacījumiem, un groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3030/93 par kopīgiem noteikumiem konkrētu tekstilizstrādājumu importam no trešām valstīm 155
2012/C 380 E/26	Horvātijas līdzdalība Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā *** Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Horvātijas Republiku par Horvātijas Republikas līdzdalību Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centra darbā (11633/2010 – C7-0026/2011 – 2010/0011(NLE)) 156
2012/C 380 E/27	Maksas noteikšana smagajiem kravas transportlīdzekļiem ***II Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem (15145/1/2010 – C7-0045/2011 – 2008/0147(COD)) 156
	P7_TC2-COD(2008)0147 Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/.../ES, ar ko groza Direktīvu 1999/62/EK par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem 157
	PIELIKUMS 157
2012/C 380 E/28	Eiropas vides ekonomiskie konti ***I Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūnija normatīvā rezolūcija par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem (COM(2010)0132 – C7-0092/2010 – 2010/0073(COD)) 158

P7_TC1-COD(2010)0073

Eiropas Parlamenta nostāja, pieņemta pirmajā lasījumā 2011. gada 7. jūnijā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr .../2011 par Eiropas vides ekonomiskajiem kontiem 159

Trešdiena, 2011. gada 8. jūnijs

2012/C 380 E/29

Šengenas *acquis* piemērošana Bulgārijā un Rumānijā *

Eiropas Parlamenta 2011. gada 8. jūnija normatīvā rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par Šengenas *acquis* noteikumu pilnīgu piemērošanu Bulgārijas Republikā un Rumānijā (14142/2010 – C7-0369/2010 – 2010/0820(NLE)) 160



Izmantoto simbolu saraksts

*	Apspriežu procedūra
**I	Sadarbības procedūra: pirmais lasījums
**II	Sadarbības procedūra: otrais lasījums
***	Pieņemšanas procedūra
***I	Koplēmuma procedūra: pirmais lasījums
***II	Koplēmuma procedūra: otrais lasījums
***III	Koplēmuma procedūra: trešais lasījums

(Procedūras veids ir noteikts saskaņā ar Komisijas piedāvāto juridisko pamatu.)

Politiski grozījumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts treknā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **|**.

Dienestu izdarīti tehniski labojumi un pielāgojumi: jaunais vai grozītais teksts ir norādīts parastā slīprakstā; svītrojumi ir apzīmēti ar simbolu **||**.

Abonementa cenas 2012. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 310 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 840 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 100 gadā
ES Oficiālā Vēstneša pielikums (S sērija) – Publiskā iepirkuma līgumu konkursi, DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 200 gadā
ES Oficiālais Vēstnesis, C sērija – Konkursi	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>



Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV